

รายงานการวิจัย

การพัฒนารูปแบบการเรียนรู้ด้วยตนเองในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
กับชาวต่างชาติสำหรับบุคลากรที่ปฏิบัติงานในวัดท่องเที่ยว
ของจังหวัดเชียงใหม่

DEVELOPING A SELF-LEARNING MODEL IN THE USE OF ENGLISH FOR
COMMUNICATING WITH FOREIGNERS FOR PERSONNELS WORKING IN
TOURIST TEMPLES IN CHIANG MAI PROVINCE

พระมหามন্ত্রী อธิกาโร

ประดิษฐ์ คำมุงคุณ

วราสะยะ วราศยานนท์

ธีรศักดิ์ แสนวังทอง

พระนพดล ปภัสสรวิโส

รายงานการวิจัยนี้ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยจาก
กองทุนส่งเสริมวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (ววน.)
สถาบันวิจัยญาณสังวร มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
ประจำปีงบประมาณ 2566

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ (1) เพื่อวิเคราะห์สภาพการเรียนรู้ด้วยตนเองในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารกับชาวต่างชาติสำหรับบุคลากรที่ปฏิบัติงานในวัดท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงใหม่ (2) เพื่อพัฒนารูปแบบการเรียนรู้ด้วยตนเองในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารกับชาวต่างชาติสำหรับบุคลากรที่ปฏิบัติงานในวัดท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงใหม่ และ (3) เพื่อนำเสนอรูปแบบการเรียนรู้ด้วยตนเองในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารกับชาวต่างชาติสำหรับบุคลากรที่ปฏิบัติงานในวัดท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงใหม่ เป็นการวิจัยแบบผสมผสาน (Mixed Method Research) ทั้งวิจัยเชิงปริมาณและวิจัยเชิงคุณภาพ กลุ่มตัวอย่างการวิจัยโดยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) มี 2 กลุ่ม คือ 1) การวิจัยเชิงปริมาณ ได้แก่ บุคลากรที่ปฏิบัติงานในวัดท่องเที่ยว จำนวน 200 คน 2) การวิจัยเชิงคุณภาพ ได้แก่ ผู้ช่วยเจ้าอาวาส/พระเลขาวิฑูรย์ บุคลากรที่ปฏิบัติงานในวัดท่องเที่ยว ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาอังกฤษ และผู้เชี่ยวชาญด้านการท่องเที่ยว/มัคคุเทศก์ที่ความรู้และมีประสบการณ์ด้านท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 16 คน/รูป เครื่องมือที่ใช้ในเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัยเชิงปริมาณ คือ แบบสอบถาม จำนวน 1 ฉบับ และการวิจัยเชิงคุณภาพ คือ แบบสัมภาษณ์ จำนวน 1 ฉบับ และแบบประเมินคุณภาพรูปแบบการเรียนรู้ด้วยตนเอง จำนวน 1 ฉบับ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการศึกษา พบว่า

1. สภาพการเรียนรู้ด้วยตนเองในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารกับชาวต่างชาติสำหรับบุคลากรที่ปฏิบัติงานในวัดท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงใหม่ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.57, S.D. = 0.44$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าทุกข้ออยู่ในระดับปานกลาง

2. การพัฒนารูปแบบการเรียนรู้ด้วยตนเองในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารกับชาวต่างชาติฉบับร่างตั้งแต่ความนำ หลักการ จุดมุ่งหมาย เนื้อหาสาระ กิจกรรมการเรียนการสอน สื่อการเรียนการสอน และการวัดและการประเมินผล โดยแบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอน คือ 1) การพัฒนารูปแบบการเรียนรู้ด้วยตนเองในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารกับชาวต่างชาติฉบับร่าง 2) การประเมินรูปแบบการเรียนรู้ด้วยตนเองในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารกับชาวต่างชาติฉบับร่าง และ 3) การปรับปรุงรูปแบบการเรียนรู้ด้วยตนเองในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารกับชาวต่างชาติฉบับร่าง ผลการประเมินคุณภาพรูปแบบการเรียนรู้ด้วยตนเองในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารกับชาวต่างชาติ

สำหรับบุคลากรที่ปฏิบัติงานในวัดท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงใหม่ในภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.45$, S.D.= 0.34)

3. การนำเสนอรูปแบบกระบวนการการเรียนรู้ด้วยตนเอง มี 4 ขั้นตอน คือ ขั้นที่ 1 ประเมินความสามารถในการเรียนรู้ของตนเอง ขั้นที่ 2 กำหนดเป้าหมายในการเรียนรู้ ขั้นที่ 3 กระบวนการเรียนรู้ และ ขั้นที่ 4 ประเมินผลและพัฒนา

คำสำคัญ: 1. รูปแบบการเรียนรู้ด้วยตนเอง 2. การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารกับชาวต่างชาติ
3. บุคลากรที่ปฏิบัติงานในวัดท่องเที่ยว

ABSTRACT

This research aims to (1) analyze the current state of self-directed learning in using English for communication with foreigners among personnel working in tourist temples in Chiang Mai Province, (2) develop a self-directed learning model for using English for communication with foreigners among personnel working in tourist temples in Chiang Mai Province, and (3) present a self-directed learning model for using English for communication with foreigners among personnel working in tourist temples in Chiang Mai Province. This study employs a mixed-method research approach, incorporating both quantitative and qualitative research. The research sample was selected using purposive sampling and consists of two groups: 1) Quantitative research group: 200 personnel working at tourist temples, and 2) Qualitative research group: assistant abbots/secretaries of tourist temples, personnel working at tourist temples, experts in English, and experts in tourism/tour guiding with knowledge and experience in tourism in Chiang Mai province, totaling 16 individuals/monks. The tools used for data collection in quantitative research included one questionnaire, while qualitative research utilized one interview guide and one self-learning quality assessment form. The statistics used for data analysis were the mean, standard deviation, and content analysis.

Research findings reveal that:

1. The overall self-directed learning in using English for communication with foreigners among personnel working at tourist temples in Chiang Mai Province is at a moderate level (Mean = 2.57, S.D. = 0.44). When considered item by item, it was found that all items were at a moderate level.

2. Development of a Self-Learning Model for Using English to Communicate with foreigners, **the** draft includes the introduction, principles, objectives, content, teaching and learning activities, instructional media, and assessment and evaluation. The process is divided into three stages: 1) Development of a draft self-learning model for using English to communicate with foreigners. 2) Evaluation of the draft self-learning model for using

English to communicate with foreigners and 3) Improvement of the draft self-learning model for using English to communicate with foreigners. The results of the quality assessment of the self-learning model for using English to communicate with foreigners, tailored for personnel working in temples that serve as tourist attractions in Chiang Mai province, indicate an overall suitability at the highest level (Mean = 4.45, S.D. = 0.34).

3. The presentation of the self-directed learning process consists of four steps: Step 1 - Assessing one's own learning ability; Step 2 - Setting learning goals; Step 3 - The learning process; and Step 4 - Evaluation and improvement.

Keywords : 1. Self-study model 2. The use of English for communicating with foreigners
3. personnel working in tourist temples Dhamma speakers,

กิตติกรรมประกาศ

โครงการวิจัยนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความสำเร็จจากความเมตตาจาก พระธรรมวชิรจินดาภรณ์,รศ. ดร. (สมคิด จินตามโย) อธิการบดีมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย พระครูสุนทรมหาเจติยานุรักษ์, ผศ.ดร.(จิตติชัย จิตติชัย) รองอธิการบดี มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา พระมหาสมัคร มหาวีโร ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยญาณสังวร มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

กราบขอบพระคุณ พระมหาบุญนา ฐานวีโร, ผศ.ดร. และ ศ.ดร.ศิริชัย อติศักดิ์วัฒนา ผู้เชี่ยวชาญ ผู้อ่าน/ตรวจ ที่ได้ให้คำแนะนำ ตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่องมาโดยตลอด จนโครงการวิจัยเล่มนี้เสร็จสมบูรณ์ ผู้วิจัยจึงขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ขอบพระคุณ ท่าน ผศ.ดร.อุเทน ลาพิงค์ อาจารย์วิทยาเขต ล้านนา ที่ปรึกษาโครงการวิจัย เป็นอย่างยิ่งที่ กรุณามอบค่าปรึกษาด้านการวิจัยและให้กำลังใจคณะวิจัย เสมอมา

กราบขอบพระคุณ พระสังฆาธิการ พระสงฆ์พัฒนาจังหวัดเชียงใหม่ บุคลากรที่ปฏิบัติงานในวัด ท้องเที่ยวผู้ช่วยเจ้าอาวาส/พระเลขาเจ้าอาวาสวัดท้องเที่ยว ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาอังกฤษ ผู้เชี่ยวชาญ ด้านการท่องเที่ยว/มัคคุเทศก์และผู้ให้ข้อมูลทุกท่าน ที่กรุณาสละเวลาให้ข้อมูลวิจัยอันเป็นประโยชน์ ที่สำคัญต่อการวิจัย มาด้วยความเคารพ

สุดท้ายนี้ขอขอบคุณคณะทำงานวิจัยทุกท่านและผู้ประสานงานทุกท่านที่ให้การสนับสนุนการวิจัย ในครั้งนี้ประสบความสำเร็จเสร็จสิ้นลุล่วงไปได้ด้วยดี

พระมหามนตรี อธิกาโร
หัวหน้าโครงการวิจัยและคณะ
20 สิงหาคม 2568

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ค
กิตติกรรมประกาศ	จ
สารบัญ	ฉ
สารบัญตาราง	ช
สารบัญรูปภาพ	ณ
บทที่	
1 บทนำ	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 ปัญหาวิจัย	4
1.3 วัตถุประสงค์การวิจัย	4
1.4 ขอบเขตของการวิจัย	4
1.5 คำนิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย	6
1.6 ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย	6
2 แนวคิด ทฤษฎีและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	7
2.1 แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวกับการพัฒนาศักยภาพบุคลากร	7
2.2 แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์	12
2.3 แนวคิดเกี่ยวกับการฝึกอบรม (Training)	22
2.4 การเรียนรู้ด้วยตนเอง (Self – Directed Learning)	24
2.5 แนวคิดการพัฒนามนุษย์ยุคดิจิทัล	25
2.6 ทฤษฎีการสื่อสารและการใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสาร	27
2.7 ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	35
2.8 สรุปกรอบแนวความคิด	42
3 วิธีดำเนินการวิจัย	44
3.1 รูปแบบการวิจัย	44

3.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	45
3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	46
3.4 การสร้างและการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ	48
3.5 วิธีเก็บรวบรวมข้อมูล	50
3.6 การวิเคราะห์ข้อมูล	50
3.7 สถิติที่ใช้ในการวิจัย	51
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	54
4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	54
4.2 ลำดับขั้นตอนในการวิเคราะห์ข้อมูล	54
4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	55
5 สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ	76
5.1 สรุปผลการวิจัย	76
5.2 อภิปรายผลการวิจัย	83
5.3 ข้อเสนอแนะ	87
บรรณานุกรม	88
ภาคผนวก	93
ภาคผนวก ก เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	
ภาคผนวก ข การหาประสิทธิภาพของเครื่องมือ	
ภาคผนวก ค คู่มือการเรียนรู้ด้วยตนเองในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร	
ภาคผนวก ง รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิจัย	
ประวัตินักวิจัย	240

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 1	60
ตารางที่ 2	61
ตารางที่ 3	70
ตารางที่ 4	72

สารบัญรูปภาพ

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

หน้า

43

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศในยุคปัจจุบันมีความสำคัญอย่างยิ่ง โดยเฉพาะภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นภาษาสากลที่ใช้ในการสื่อสารระหว่างประเทศ การพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษจึงเป็นปัจจัยสำคัญในการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันด้านการท่องเที่ยวและบริการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมที่ต้องอาศัยการสื่อสารเพื่อถ่ายทอดคุณค่าและความหมายทางวัฒนธรรมให้นักท่องเที่ยวต่างชาติได้เข้าใจอย่างลึกซึ้ง (Timothy & Boyd, 2021, p. 145) การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมเป็นจุดแข็งสำคัญของประเทศไทยในการดึงดูดนักท่องเที่ยวต่างชาติ โดยเฉพาะจังหวัดเชียงใหม่ซึ่งได้รับการยอมรับในระดับนานาชาติ จากการจัดอันดับของนิตยสาร Travel + Leisure ในปี 2566 ได้จัดให้เชียงใหม่เป็นเมืองท่องเที่ยวที่ดีที่สุดในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ สถิติจากสำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดเชียงใหม่ระบุว่า ในปี 2565 มีนักท่องเที่ยวต่างชาติเดินทางมาเยือนเชียงใหม่กว่า 4.3 ล้านคน และเพิ่มขึ้นเป็น 9.8 ล้านคนในปี 2566 โดยแหล่งท่องเที่ยวที่ได้รับความนิยมสูงสุดคือ วัดพระธาตุดอยสุเทพ วัดเจดีย์หลวง และวัดพระสิงห์ ซึ่งมีนักท่องเที่ยวต่างชาติเข้าเยี่ยมชมเฉลี่ยวันละกว่า 3,000 คน (สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดเชียงใหม่, 2567, หน้า 28) จังหวัดเชียงใหม่มีวัดที่ขึ้นทะเบียนเป็นโบราณสถานกว่า 200 แห่ง โดย 40 แห่งเป็นวัดที่ได้รับความนิยมจากนักท่องเที่ยวต่างชาติ เนื่องจากมีสถาปัตยกรรมล้านนาที่โดดเด่นและประวัติศาสตร์อันยาวนาน

จังหวัดเชียงใหม่เป็นศูนย์กลางอารยธรรมล้านนาที่มีความโดดเด่นด้านการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมอันหลากหลาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งวัดวาอารามที่ทรงคุณค่าทั้งในมิติประวัติศาสตร์ โบราณคดี และสถาปัตยกรรมล้านนา ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงรากฐานทางวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นที่สั่งสมสืบทอดมาอย่างยาวนานกว่า 700 ปี นับตั้งแต่การสถาปนาอาณาจักรล้านนา วัดในจังหวัดเชียงใหม่จึงมิได้เป็นเพียงศาสนสถานเท่านั้น แต่ยังเป็นแหล่งเรียนรู้และแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมที่สำคัญ ซึ่งได้รับความสนใจจากนักท่องเที่ยวต่างชาติในการเข้าเยี่ยมชมและศึกษาเรียนรู้มรดกทางวัฒนธรรมไทย (สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดเชียงใหม่, 2565, หน้า 23) อย่างไรก็ตาม จากการศึกษาเบื้องต้นพบว่า บุคลากรที่ปฏิบัติงานในวัดท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงใหม่ประสบปัญหาสำคัญในการสื่อสารภาษาอังกฤษกับนักท่องเที่ยวต่างชาติ ซึ่งส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพในการให้บริการและการสื่อสารคุณค่าทางวัฒนธรรมอันทรงคุณค่า โดยปัญหาดังกล่าวปรากฏชัดเจนใน 4 ประเด็นหลัก ได้แก่ 1) การให้ข้อมูลเกี่ยวกับประวัติความเป็นมาและความสำคัญของวัด ซึ่งมีความซับซ้อนทั้งในแง่ศัพท์เฉพาะทางประวัติศาสตร์ การลำดับเหตุการณ์ และการอธิบายบริบททางประวัติศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง 2) การอธิบายความหมายและคุณค่าของศิลปวัตถุและสถาปัตยกรรม ซึ่งต้องอาศัยความรู้เฉพาะทางด้านพุทธศิลป์ ศิลปะล้านนา และ

ศัพท์เทคนิคทางสถาปัตยกรรมในการสื่อสารให้นักท่องเที่ยวเข้าใจได้อย่างถูกต้องและลึกซึ้ง 3) การแนะนำข้อปฏิบัติและมารยาทในการเข้าชมวัด ซึ่งเกี่ยวข้องกับความสะดวกและปลอดภัยของนักท่องเที่ยวและความเชื่อทางศาสนา จำเป็นต้องสื่อสารด้วยภาษาที่สุภาพและเหมาะสม เพื่อให้นักท่องเที่ยวเข้าใจและปฏิบัติตามได้อย่างถูกต้อง 4) การตอบคำถามและให้ความช่วยเหลือแก่นักท่องเที่ยว ซึ่งต้องอาศัยทักษะการสื่อสารแบบฉับพลัน การแก้ไขสถานการณ์เฉพาะหน้า และความสามารถในการอธิบายข้อมูลที่หลากหลายตามความสนใจของนักท่องเที่ยวแต่ละราย ปัญหาเหล่านี้สะท้อนให้เห็นถึงความจำเป็นในการพัฒนาศักยภาพด้านภาษาอังกฤษของบุคลากรในวัดท่องเที่ยว เพื่อยกระดับการให้บริการและการสื่อสารคุณค่าทางวัฒนธรรมแก่นักท่องเที่ยวต่างชาติได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

การพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งในยุคที่การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมมีการเติบโตอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะในกลุ่มนักท่องเที่ยวที่สนใจเรียนรู้วัฒนธรรมเชิงลึก การวิจัยนี้จึงมุ่งพัฒนารูปแบบการเรียนรู้ด้วยตนเองที่เหมาะสมกับบริบทและความต้องการของบุคลากรในวัด โดยประยุกต์ใช้แนวคิดทฤษฎีที่สำคัญ ดังนี้ 1) ทฤษฎีการเรียนรู้ภาษาที่สอง (Second Language Acquisition Theory) เพื่อเข้าใจกระบวนการเรียนรู้ภาษาของผู้ใหญ่ ซึ่ง Krashen (2022, pp. 1-15) ได้นำเสนอแนวคิดใหม่เกี่ยวกับ "Optimal Input Hypothesis" ที่เน้นการเรียนรู้ผ่านข้อมูลนำเข้าที่น่าสนใจ เข้าใจง่าย และสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน 2) แนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Language Teaching) ที่เน้นการพัฒนาทักษะที่จำเป็นในสถานการณ์จริง 3) ทฤษฎีการเรียนรู้ด้วยตนเอง (Self-directed Learning) เพื่อส่งเสริมการพัฒนาทักษะอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน โดย Merriam และ Baumgartner (2024, p. 156) ได้ขยายแนวคิดของ Knowles ให้สอดคล้องกับบริบทการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 โดยเน้นการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลและการเรียนรู้แบบไม่เป็นทางการ (Informal Learning) ที่ให้ความสำคัญกับการสร้างสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ออนไลน์และการใช้แอปพลิเคชันเพื่อการเรียนรู้ภาษา"

การบูรณาการแนวคิดทฤษฎีดังกล่าวสอดคล้องกับผลการศึกษาล่าสุดของ UNESCO (2024, p. 42) เกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ซึ่งระบุว่าการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของบุคลากรในแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมเป็นหนึ่งในห้าประเด็นเร่งด่วนที่ต้องได้รับการพัฒนา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเทศที่มีแหล่งมรดกทางวัฒนธรรมที่มีความโดดเด่นและมีศักยภาพสูงในการดึงดูดนักท่องเที่ยวต่างชาติ สอดคล้องกับรายงานการศึกษาของ World Tourism Organization (2024, p. 156) ที่เน้นย้ำถึงความสำคัญของการพัฒนาทักษะภาษาและการสื่อสารข้ามวัฒนธรรมในการยกระดับมาตรฐานการให้บริการด้านการท่องเที่ยวทางศาสนาและวัฒนธรรม โดยเฉพาะในยุคหลังโควิด-19 ที่นักท่องเที่ยวมีความต้องการประสบการณ์การท่องเที่ยวที่มีความหมายและการเรียนรู้วัฒนธรรมท้องถิ่นอย่างลึกซึ้งมากขึ้น การพัฒนาศักยภาพด้านภาษาของบุคลากรจึงเป็นกลยุทธ์สำคัญในการเพิ่มคุณค่าและความประทับใจแก่นักท่องเที่ยว ตลอดจนการส่งเสริมการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างวัฒนธรรมอย่างมีประสิทธิภาพ การวิจัยนี้ดำเนินการ

โดยคณะนักวิจัยจากสาขาวิชาซีพี ประกอบด้วยผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษ การท่องเที่ยว วัฒนธรรมศึกษา และเทคโนโลยีการศึกษา โดยมีวัตถุประสงค์หลัก 3 ประการ คือ 1) เพื่อวิเคราะห์สภาพการเรียนรู้ด้วยตนเองในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารกับชาวต่างชาติสำหรับบุคลากรที่ปฏิบัติงานในวัดท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงใหม่ 2) เพื่อพัฒนารูปแบบการเรียนรู้ด้วยตนเองในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารกับชาวต่างชาติสำหรับบุคลากรที่ปฏิบัติงานในวัดท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงใหม่ 3) เพื่อนำเสนอรูปแบบการเรียนรู้ด้วยตนเองในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารกับชาวต่างชาติสำหรับบุคลากรที่ปฏิบัติงานในวัดท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงใหม่

การบริหารงานวิจัยใช้หลัก PDCA (Deming, 1993, p. 135) เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ โดยเริ่มจากการวางแผน (Plan) ซึ่งมีการกำหนดแผนการดำเนินงานและระเบียบวิธีวิจัยที่เหมาะสม วิเคราะห์สภาพปัญหาและความต้องการของกลุ่มเป้าหมาย กำหนดกรอบเวลาและงบประมาณที่ชัดเจน จัดเตรียมเครื่องมือวิจัยและแบบประเมินผล รวมถึงประสานงานกับผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทั้งในวัดและชุมชน ต่อมาในขั้นการปฏิบัติ (Do) ได้ดำเนินการเก็บข้อมูลภาคสนามอย่างเป็นระบบ พัฒนาหลักสูตรโดยการมีส่วนร่วมของผู้เชี่ยวชาญ จัดอบรมเชิงปฏิบัติการเพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ และทดลองใช้รูปแบบการเรียนรู้ในสถานการณ์จริง พร้อมทั้งบันทึกผลการดำเนินงานอย่างละเอียด สำหรับขั้นการตรวจสอบ (Check) มีการประเมินผลการดำเนินงานตามตัวชี้วัด รวบรวมข้อเสนอแนะจากผู้เกี่ยวข้องทุกภาคส่วน วิเคราะห์จุดแข็งและจุดอ่อนของหลักสูตร ประเมินความพึงพอใจและตรวจสอบผลลัพธ์การเรียนรู้ของผู้เข้าร่วมโครงการ และในขั้นสุดท้ายคือการปรับปรุง (Act) ได้มีการพัฒนาและปรับปรุงรูปแบบการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น แก้ไขข้อบกพร่องที่พบจากการประเมิน จัดทำคู่มือการใช้หลักสูตรฉบับสมบูรณ์ ขยายผลการดำเนินงานสู่วัดและชุมชนอื่น และสร้างเครือข่ายการเรียนรู้อย่างยั่งยืน ผลที่คาดว่าจะได้รับการวิจัยนี้แบ่งเป็น 3 ด้านหลัก ได้แก่ 1) ด้านวิชาการ ที่จะเกิดองค์ความรู้ใหม่ด้านการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษสำหรับบุคลากรในวัด มีแนวทางการพัฒนาหลักสูตรภาษาอังกฤษเฉพาะทางสำหรับการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม เกิดนวัตกรรมการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับบริบทของวัด และมีการเผยแพร่ผลงานวิจัยในระดับชาติและนานาชาติ 2) ด้านชุมชนและสังคม มีการยกระดับคุณภาพการให้บริการในแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม เกิดการส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิตของบุคลากรในชุมชน และการอนุรักษ์และเผยแพร่มรดกทางวัฒนธรรมอย่างมีประสิทธิภาพ (UNESCO, 2022, p. 87) สร้างความเข้มแข็งให้กับเครือข่ายการเรียนรู้ในชุมชน และเพิ่มศักยภาพการสื่อสารข้ามวัฒนธรรมของคนในท้องถิ่น และ 3) ด้านเศรษฐกิจ ที่มีการเพิ่มศักยภาพการแข่งขันด้านการท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงใหม่ เกิดการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม การกระจายรายได้สู่ชุมชนผ่านการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน พัฒนาผลิตภัณฑ์และบริการทางการท่องเที่ยวที่มีเอกลักษณ์ และส่งเสริมการจ้างงานในท้องถิ่น

1.2 ปัญหาวิจัย

1.2.1 สภาพปัจจุบันของการเรียนรู้ด้วยตนเองในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารกับชาวต่างชาติสำหรับบุคลากรที่ปฏิบัติงานในวัดท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงใหม่ เป็นอย่างไร

1.2.2 การพัฒนารูปแบบการเรียนรู้ด้วยตนเองในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารกับชาวต่างชาติสำหรับบุคลากรที่ปฏิบัติงานในวัดท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงใหม่ เป็นอย่างไร

1.2.3 การนำเสนอรูปแบบการเรียนรู้ด้วยตนเองในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารกับชาวต่างชาติที่พัฒนาขึ้นสำหรับบุคลากรที่ปฏิบัติงานในวัดท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงใหม่ เป็นอย่างไร

1.3 วัตถุประสงค์การวิจัย

1.3.1 เพื่อวิเคราะห์สภาพการเรียนรู้ด้วยตนเองในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารกับชาวต่างชาติสำหรับบุคลากรที่ปฏิบัติงานในวัดท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงใหม่

1.3.2 เพื่อพัฒนารูปแบบการเรียนรู้ด้วยตนเองในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารกับชาวต่างชาติสำหรับบุคลากรที่ปฏิบัติงานในวัดท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงใหม่

1.3.3 เพื่อนำเสนอรูปแบบการเรียนรู้ด้วยตนเองในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารกับชาวต่างชาติสำหรับบุคลากรที่ปฏิบัติงานในวัดท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงใหม่

1.4 ขอบเขตของการวิจัย

1.4.1 ขอบเขตด้านเนื้อหา

การวิจัย เรื่องการพัฒนารูปแบบการเรียนรู้ด้วยตนเองในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารกับชาวต่างชาติสำหรับบุคลากรที่ปฏิบัติงานในวัดท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงใหม่ในครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบผสมผสาน(Mixed Method Research) ทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ โดยศึกษาแนวคิดทฤษฎี ทบทวนวรรณกรรมและศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องเป็นหลักและมุ่งเน้นศึกษาในประเด็นที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1) การวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ตัวแปรที่ศึกษาได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา และระยะเวลาในการปฏิบัติงาน

2) การวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ตัวแปรที่ศึกษา ได้แก่ 2.1) วิเคราะห์สภาพการเรียนรู้ด้วยตนเองในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารกับชาวต่างชาติสำหรับบุคลากรที่ปฏิบัติงานในวัดท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงใหม่ 2.2) การพัฒนาหลักสูตรการเรียนรู้ด้วยตนเองในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารกับชาวต่างชาติสำหรับบุคลากรที่ปฏิบัติงานในวัดท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงใหม่ 2.3) การพัฒนารูปแบบการเรียนรู้ด้วยตนเองในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารกับชาวต่างชาติสำหรับบุคลากรที่ปฏิบัติงานในวัดท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงใหม่

1.4.2 ขอบเขตด้านสถานที่

งานวิจัยเรื่อง "การพัฒนาารูปแบบการเรียนรู้ด้วยตนเองในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารกับชาวต่างชาติสำหรับบุคลากรที่ปฏิบัติงานในวัดท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงใหม่" ได้รับการดำเนินการในพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งมีความสำคัญทั้งในเชิงบริบทและศักยภาพที่โดดเด่น โดยอำเภอเมืองเป็นที่ตั้งของมหาวิทยาลัยสงฆ์ที่สำคัญสองแห่ง ได้แก่ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตเชียงใหม่ และ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา มหาวิทยาลัยทั้งสองแห่งมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาบุคลากรด้านการศึกษา และได้รับการสนับสนุนจากคณะสงฆ์ในพื้นที่อย่างต่อเนื่อง ซึ่งส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาศักยภาพของบุคลากรที่ปฏิบัติงานในวัดท่องเที่ยวในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่อย่างยั่งยืน

1.4.3 ขอบเขตระยะเวลา

ดำเนินการวิจัยจำนวน 12 เดือน

1.4.4 ขอบเขตประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

การวิจัยครั้งนี้มุ่งเน้นทั้งการศึกษาเอกสารเชิงลึกควบคู่กับการวิจัยภาคสนาม (Field Study) และการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม (Participatory Action Research: PAR) โดยได้กำหนดกลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informants) และผู้ร่วมปฏิบัติการ (Participants) อย่างชัดเจน การเลือกกลุ่มตัวอย่างใช้วิธีการแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เพื่อให้ครอบคลุมบริบทของการศึกษาวิจัยอย่างเหมาะสม โดยขอบเขตการศึกษานี้เน้นที่ ประชากรและกลุ่มตัวอย่างในพื้นที่ อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1) วิจัยเชิงปริมาณ

ประชากร คือ บุคลากรที่ปฏิบัติงานในวัดท่องเที่ยวในพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่

กลุ่มตัวอย่าง คือ บุคลากรที่ปฏิบัติงานในวัดท่องเที่ยวในพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 200 คน โดยวิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

2) วิจัยเชิงคุณภาพ

ประชากร คือ บุคลากรในพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่

กลุ่มตัวอย่าง คือ บุคลากรในพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ได้แก่ ผู้ช่วยเจ้าอาวาส/พระเลขาวัดท่องเที่ยว บุคลากรที่ปฏิบัติงานในวัดท่องเที่ยว ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาอังกฤษ และผู้เชี่ยวชาญด้านการท่องเที่ยว/มัคคุเทศก์ที่ความรู้และมีประสบการณ์ด้านท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 16 รูป/คน โดยวิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ซึ่งคัดเลือกจากผู้ที่มีความรู้ประสบการณ์

1.5 นิยามศัพท์

รูปแบบการเรียนรู้ด้วยตนเอง หมายถึง การเรียนที่เกิดจากความอยากรู้ อยากรู้เห็น ผู้เรียนจะมีการวางแผนด้วยตนเองเป็นแนวทางหนึ่งที่จะพัฒนาบุคลากรให้เป็นผู้ที่มีความรู้ มีความพร้อมที่จะพัฒนาตนเองในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารกับชาวต่างชาติ

การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร หมายถึง การใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อกลางในการสื่อสารระหว่างบุคลากรที่ปฏิบัติงานในวัดและนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ มีเป้าหมายเพื่อสร้างความเข้าใจในข้อมูลเกี่ยวกับวัด ศาสนา วัฒนธรรม และประเพณีท้องถิ่น โดยเน้นการสื่อสารที่ถูกต้อง เหมาะสม และมีประสิทธิภาพ ทั้งในด้านการต้อนรับ การตอบคำถาม และการถ่ายทอดเรื่องราวที่น่าสนใจของวัด

ชาวต่างชาติ หมายถึง นักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยววัดในจังหวัดเชียงใหม่

บุคลากรที่ปฏิบัติงานในวัดท่องเที่ยว หมายถึง พนักงานของวัดที่มีหน้าที่รับผิดชอบดูแลและคอยอำนวยความสะดวกแนะนำและให้ข้อมูลกับนักท่องเที่ยวที่มาเยี่ยมชมในสถานที่ท่องเที่ยวสำคัญของวัดในจังหวัดเชียงใหม่

วัดท่องเที่ยว หมายถึง วัดที่ตั้งอยู่ในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่ซึ่งได้รับความนิยมจากนักท่องเที่ยวทั้งจากภายในประเทศและต่างประเทศ โดยวัดเหล่านี้มักมีความโดดเด่นด้านประวัติศาสตร์ ศิลปกรรมหรือวัฒนธรรมท้องถิ่น เช่น วัดพระธาตุดอยสุเทพ วัดเจดีย์หลวง วัดพระสิงห์ วัดสวนดอก วัดเจ็ดยอด วัดศรีสุพรรณ วัดพันเตา วัดอุปกุตุ วัดเจ็ดลิน วัดโลกโมลี วัดอินทขิล เป็นต้น นอกจากนี้จะเป็นสถานที่ประกอบพิธีกรรมทางศาสนาแล้ว ยังเป็นจุดดึงดูดสำคัญในการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและศาสนาในพื้นที่อีกด้วย

1.6 ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1.6.1 ได้ทราบถึงสภาพการเรียนรู้ด้วยตนเองในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารกับชาวต่างชาติสำหรับบุคลากรที่ปฏิบัติงานในวัดท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงใหม่

1.6.2 ได้ทราบถึงการพัฒนารูปแบบการเรียนรู้ด้วยตนเองในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารกับชาวต่างชาติสำหรับบุคลากรที่ปฏิบัติงานในวัดท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงใหม่

1.6.3 ได้ทราบถึงผลการประเมินและนำเสนอรูปแบบการเรียนรู้ด้วยตนเองในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารกับชาวต่างชาติสำหรับบุคลากรที่ปฏิบัติงานในวัดท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงใหม่

บทที่ 2

แนวคิดทฤษฎีและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยเรื่อง “การพัฒนารูปแบบการเรียนรู้ด้วยตนเองในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารกับชาวต่างชาติสำหรับบุคลากรที่ปฏิบัติงานในวัดท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงใหม่” คณะผู้วิจัยได้ทบทวนวรรณกรรมต่าง ๆ แนวคิดและทฤษฎีรวมทั้งงานวิจัยที่เกี่ยวข้องประกอบดังต่อไปนี้

- 2.1 แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวกับการพัฒนาศักยภาพบุคลากร
- 2.2 แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์
- 2.3 แนวคิดเกี่ยวกับการฝึกอบรม (Training)
- 2.4 การเรียนรู้ด้วยตนเอง (Self – Directed Learning)
- 2.5 แนวคิดการพัฒนามนุษย์ยุคดิจิทัล
- 2.6 ทฤษฎีการสื่อสารและการใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสาร
- 2.7 ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
- 2.8 สรุปกรอบแนวความคิด

2.1 แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวกับการพัฒนาศักยภาพบุคลากร

“การพัฒนาศักยภาพ” หมายถึง การนำเอาความสามารถที่ซ่อนเร้นภายในร่างกาย นำมาใช้ให้เกิดประโยชน์อย่างมีกระบวนการมนุษย์เราเมื่อต้องการทำงานบางอย่าง จำเป็นต้องมีความรู้ในสิ่งนั้น ๆ มีความพยายามและมุ่งมั่นในการที่จะทำงานให้ดีที่สุด แต่มนุษย์เรามักจะทำงานเพียงลำพัง เปรียบเสมือนการมองเหรียญด้านเดียว หากมนุษย์เราได้มีการทำงานร่วมกับบุคคลอื่น ก็จะเกิดมุมมองที่ต่างกัน เมื่อได้ทำงานร่วมกันแล้วก็จะมีการรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับงานที่ทำให้มากที่สุด ทำให้มีมุมมองที่กว้างกว่าเดิม มีการจัดทำข้อมูล จัดเรียงลำดับความสำคัญของข้อมูลอย่างมีระบบ ผลสุดท้ายงานที่ทำก็จะเกิดประโยชน์อย่างสูงสุดการพัฒนาศักยภาพจึงมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการทำงานในยุคปัจจุบัน ซึ่งเป็นยุคที่ข้อมูลข่าวสารมีมากมาย รวดเร็ว ง่ายดาย ข่าวสารการในยุคปัจจุบันจึงต้องมีการพัฒนาศักยภาพของตนเองอยู่เสมอ

2.1.1 แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวกับการพัฒนาศักยภาพบุคลากร

ในยุคที่การเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว วัดต่าง ๆ ในเชียงใหม่ที่มีนักท่องเที่ยวต่างชาติเข้ามาเยี่ยมชมจำเป็นต้องพัฒนาศักยภาพของบุคลากรในการสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงนี้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ด้วยการนำทฤษฎีที่กล่าวถึงข้างต้นมาใช้

โดยเฉพาะ การพัฒนาทรัพยากรบุคคลเชิงกลยุทธ์ (Strategic HRD) และการจัดการความรู้ (Knowledge Management) เป็นแนวคิดสำคัญที่สามารถเชื่อมโยงกับบริบทการพัฒนาศักราชภาพบุคลากรในวัด โดยเฉพาะในด้านการแก้ไขปัญหาการสื่อสารกับชาวต่างชาติ ซึ่งเป็นความท้าทายที่สำคัญในยุคที่การเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นอย่างรวดเร็วและมีการแข่งขันสูงในระดับโลก การนำทฤษฎีเหล่านี้มาประยุกต์ใช้ในบริบทของวัดสามารถทำให้การสื่อสารระหว่างบุคลากรกับชาวต่างชาติราบรื่นขึ้นและช่วยสร้างประสบการณ์ที่ดีแก่ผู้เยี่ยมชม ดังนี้

1. **การพัฒนาทรัพยากรบุคคลเชิงกลยุทธ์ (Strategic HRD)** วัดที่มีผู้เยี่ยมชมชาวต่างชาติเข้ามามากขึ้น จำเป็นต้องพัฒนาศักราชภาพบุคลากรในการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ โดยการพัฒนาศักยภาพบุคลากรเชิงกลยุทธ์นั้น ช่วยให้บุคลากรได้เรียนรู้ทักษะใหม่ ๆ อย่างมีระบบ เช่น การอบรมภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ ในวัด การพัฒนานี้ยังรวมถึงการฝึกฝนทักษะการฟังและการพูดที่ตรงกับบริบทของวัด เช่น การใช้ศัพท์เฉพาะเกี่ยวกับศาสนาและวัฒนธรรม เพื่อช่วยให้บุคลากรสามารถถ่ายทอดความรู้เรื่องราวของวัด ประเพณี และศาสนา พุทธให้ชาวต่างชาติเข้าใจได้อย่างถูกต้องและน่าสนใจ
2. **การสร้างทุนมนุษย์ (Human Capital Building)** การสร้างทุนมนุษย์ช่วยให้บุคลากรในวัดมีทักษะและความรู้ที่สามารถนำไปใช้ได้จริงในงาน การสร้างทุนมนุษย์ในบริบทของวัดเชียงใหม่ที่รองรับนักท่องเที่ยวจำนวนมาก ควรเน้นไปที่การพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษและทักษะการให้บริการ เพื่อให้บุคลากรสามารถตอบสนองความต้องการและข้อสงสัยของนักท่องเที่ยวได้อย่างเหมาะสม นอกจากนี้ การพัฒนาทักษะด้านภาษาอย่างต่อเนื่องยังทำให้บุคลากรมีความมั่นใจในการสื่อสารและสามารถปรับตัวเข้ากับสถานการณ์ที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรมได้
3. **การจัดการความรู้ (Knowledge Management)** การจัดการความรู้สามารถใช้ในการรวบรวมความรู้จากประสบการณ์ของบุคลากรที่ได้สื่อสารกับนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติแล้ว เช่น การสร้างแนวทางหรือคู่มือการสื่อสารในภาษาอังกฤษที่สามารถใช้ได้จริงและเป็นประโยชน์แก่บุคลากรคนอื่น ๆ การรวบรวมความรู้เช่นนี้ช่วยให้บุคลากรในวัดสามารถเรียนรู้จากประสบการณ์จริงของเพื่อนร่วมงานและนำไปปรับใช้ในการสื่อสารของตนได้อย่างมั่นใจ นอกจากนี้ การจัดการความรู้ยังช่วยให้การสื่อสารและการต้อนรับชาวต่างชาติในวัดมีมาตรฐานที่เป็นเอกภาพ
4. **การเป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลง (Change Agents)** บุคลากรในวัดที่มีบทบาทเป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลง ควรจะต้องมีความสามารถในการนำแนวคิดใหม่ ๆ มาใช้ในงาน เช่น การเสนอแนวทางในการปรับปรุงการสื่อสารกับนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติให้มีความเป็นมิตรและสามารถ

เข้าใจวัฒนธรรมท้องถิ่นได้ง่ายขึ้น ผู้นำการเปลี่ยนแปลงในบริบทของวัดนี้อาจรวมถึงการจัดหาทรัพยากรหรือเครื่องมือใหม่ ๆ ที่ช่วยให้บุคลากรสามารถพัฒนาทักษะการสื่อสารได้ดียิ่งขึ้น เช่น การใช้สื่อการเรียนรู้ด้านภาษาหรือการจัดกิจกรรมฝึกฝนภาษา

การประยุกต์ใช้ทฤษฎีเหล่านี้ในบริบทการพัฒนาศักยภาพบุคลากรในวัด ไม่เพียงแต่ช่วยให้บุคลากรมีทักษะการสื่อสารกับชาวต่างชาติอย่างมีประสิทธิภาพเท่านั้น แต่ยังสร้างความประทับใจและความเชื่อมั่นให้แก่นักท่องเที่ยวที่มาเยือนวัด และส่งผลให้วัดสามารถเป็นองค์กรที่มีคุณค่าในชุมชนทั้งในด้านการเผยแผ่วัฒนธรรมและการสร้างภาพลักษณ์ที่ดี (กัญญามล อินทหว่าง, 2554)

ศักยภาพ ภาษาอังกฤษใช้คำว่า “Potential” ปัจจุบันพบว่าใช้กันอย่างแพร่หลายโดยเฉพาะใช้กับบุคลากรในองค์กร หรือหน่วยงานต่าง ๆ ซึ่งพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถานพ.ศ. 2542 (มาลีผลไม้, 2558 : หน้า 7) กล่าวว่า ศักยภาพ หมายถึง ภาวะแฝง อำนาจหรือคุณสมบัติที่มีแฝงอยู่ในสิ่งต่าง ๆ อาจทำให้พัฒนาหรือให้ปรากฏเป็นสิ่งที่ประจักษ์ได้ ซึ่งในกรณีนี้ การพัฒนาศักยภาพบุคลากรในวัด เพื่อเพิ่มทักษะการสื่อสารสามารถอ้างอิงจากหลักการที่ว่าศักยภาพประกอบด้วยองค์ประกอบหลายด้าน ที่ควรได้รับการพัฒนาอย่างสมดุล นอกจากนี้ยังมีผู้ให้ความหมายของศักยภาพและศักยภาพระดับบุคคลไว้อีกหลายท่าน ดังต่อไปนี้

ณรงค์วิทย์ แสนทอง (2550 หน้า 8) ได้กล่าวถึง ศักยภาพของบุคคลประกอบด้วยความรู้ (Knowledge), ทักษะ (Skill), ทักษะ (Attributes), ความเชื่อ (Belief) และอุปนิสัย (Trait) ซึ่งสามารถพัฒนาและสะท้อนออกมาเป็นพฤติกรรมที่เหมาะสมในที่ทำงานได้ โดยในบริบทของวัด การเพิ่มพูนทักษะด้านความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมและภาษาเป็นหัวใจหลักในการเพิ่มศักยภาพการสื่อสาร เนื่องจากบุคลากรที่มีความรู้และความเข้าใจในวัฒนธรรมที่หลากหลายจะสามารถสื่อสารได้อย่างเข้าใจและเคารพต่อความแตกต่าง

สรริสา ตระกูลวงษ์ (2540, หน้า 9) ได้กล่าวว่า ศักยภาพของบุคคลประกอบด้วย การเตรียมความพร้อมทั้งทางจิตใจและอารมณ์ ซึ่งสามารถพัฒนาได้ผ่านการฝึกอบรมในด้านการจัดการอารมณ์ และการเปิดใจรับฟัง ดังนั้น การพัฒนาศักยภาพในด้านนี้จะช่วยให้บุคลากรในวัดมีทักษะการสื่อสารที่ดีขึ้น โดยเฉพาะเมื่อต้องสื่อสารกับชาวต่างชาติที่อาจมีบริบททางวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน

มณฑิรา ยืนนาน (2544, หน้า 17) ได้กล่าวว่าหมายถึง เป็นความสามารถในการกระทำภายใต้สภาวะแวดล้อมที่ท้าทายให้มีประสิทธิภาพสูงสุด ในบริบทของวัด การพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษหรือภาษาต่างประเทศอื่น ๆ สำหรับบุคลากรในวัดจึงเป็นการเพิ่มศักยภาพด้านการสื่อสารโดยตรง ทำให้บุคลากรสามารถถ่ายทอดความรู้และแนวคิดทางวัฒนธรรมไทยไปยังชาวต่างชาติได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากการฝึกอบรมและการพัฒนาทักษะภาษาแล้ว การส่งเสริมให้บุคลากรในวัดมี

ทัศนคติที่เปิดกว้างต่อวัฒนธรรมและภาษาต่างชาติจะช่วยเสริมสร้างศักยภาพในการสื่อสารข้ามวัฒนธรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ดังนั้นจากความหมายดังกล่าวจึงสรุปได้ว่า ศักยภาพ (Potential) หมายถึง ความสามารถหรือคุณสมบัติที่มีแฝงอยู่ในบุคคล ซึ่งสามารถปรากฏออกมาได้หากได้รับการกระตุ้นหรือพัฒนาอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะในบริบทของการทำงานในวัด ซึ่งบุคลากรในวัดไม่เพียงแต่ต้องมีทักษะในการจัดการงานภายในวัด แต่ยังต้องมีความเข้าใจในภารกิจและบทบาททางศาสนา เพื่อให้สามารถติดต่อสื่อสารกับผู้คนทั้งในประเทศและชาวต่างชาติได้อย่างมีประสิทธิภาพ การพัฒนาศักยภาพบุคลากรในวัดนั้นจึงจำเป็นต้องได้รับการสนับสนุนจากกระบวนการฝึกอบรมที่มุ่งเน้นการเสริมสร้างทั้งทักษะและความรู้ในด้านต่าง ๆ เช่น การสื่อสารข้ามวัฒนธรรม การใช้ภาษาอังกฤษในการติดต่อสื่อสารกับชาวต่างชาติ รวมถึงการพัฒนาทัศนคติและค่านิยมที่เหมาะสมในการทำงานเพื่อสร้างความเข้าใจและสัมพันธ์ที่ดีทั้งในระดับบุคคลและองค์กร การพัฒนาศักยภาพบุคลากรในวัดเป็นกระบวนการที่ต้องใช้การฝึกอบรมในหลายด้านที่ไม่เพียงแต่จะเสริมทักษะการทำงาน แต่ยังช่วยให้บุคลากรในวัดสามารถปรับตัวเข้ากับสถานการณ์ที่แตกต่างกันและนำพาองค์กรไปสู่ความสำเร็จในภารกิจด้านศาสนาและการบริการชุมชน

2.1.2 ประโยชน์ของการพัฒนาศักยภาพ

มลิวัลย์ ธรรมแสง (2558) ที่ได้กล่าวถึง การพัฒนาศักยภาพของทรัพยากรมนุษย์เป็นกระบวนการที่มีประโยชน์หลายด้านทั้งในระดับบุคคล กลุ่ม และองค์กร ซึ่งช่วยเสริมสร้างความสามารถในการแข่งขันและการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืนในระยะยาว ประโยชน์ที่สำคัญของการพัฒนาศักยภาพนี้มีดังนี้:

1. **เพิ่มประสิทธิภาพและผลผลิตในการทำงาน** การพัฒนาศักยภาพช่วยให้บุคลากรมีความรู้และทักษะที่ดีขึ้น สามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น และทำให้ผลผลิตเพิ่มขึ้นตามไปด้วย เมื่อบุคลากรมีความชำนาญในการใช้เทคนิคและวิธีการทำงานใหม่ ๆ จะสามารถจัดการกับงานได้รวดเร็วขึ้น ลดความผิดพลาดที่อาจเกิดขึ้นจากการขาดความรู้ หรือทักษะที่ไม่เพียงพอ ซึ่งช่วยประหยัดเวลาและลดต้นทุนการดำเนินงานได้
2. **ลดต้นทุนจากความผิดพลาดและการแก้ไขปัญหา** เมื่อบุคลากรมีความเข้าใจในงานและมีทักษะที่จำเป็น ความผิดพลาดในการทำงานก็จะลดลง ซึ่งเป็นการประหยัดทรัพยากรขององค์กรที่มักเสียไปกับการแก้ไขข้อบกพร่อง นอกจากนี้ การพัฒนาศักยภาพยังช่วยลดต้นทุนที่เกี่ยวข้องกับการฝึกอบรมใหม่หรือการใช้ทรัพยากรอื่น ๆ เพื่อแก้ไขปัญหาซ้ำซาก

3. **ส่งเสริมความพึงพอใจในการทำงานและการสร้างขวัญกำลังใจ** การพัฒนาศักยภาพทำให้บุคลากรรู้สึกว่าคุณค่าและเป็นส่วนสำคัญขององค์กร การที่องค์กรให้ความสำคัญกับการพัฒนาตัวเองของพนักงานย่อมทำให้พนักงานรู้สึกถึงการสนับสนุนและการยอมรับ ซึ่งจะช่วยเพิ่มความพึงพอใจในการทำงาน ส่งผลให้เกิดขวัญกำลังใจในการทำงาน และสร้างความผูกพันกับองค์กรในระยะยาว นอกจากนี้ การพัฒนาอาชีพที่สอดคล้องกับเป้าหมายของพนักงานยังช่วยให้พวกเขามองเห็นเส้นทางการเติบโตในองค์กรชัดเจนขึ้น
4. **เสริมสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้และนวัตกรรมในองค์กร** การพัฒนาศักยภาพที่ต่อเนื่องและการส่งเสริมให้บุคลากรได้รับความรู้ใหม่ ๆ จะช่วยสร้างวัฒนธรรมที่เปิดรับการเรียนรู้และการปรับตัวภายในองค์กร ซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญของการสร้างนวัตกรรมและความคิดสร้างสรรค์ การเรียนรู้และการพัฒนาศักยภาพจะช่วยให้คุณากรมีแนวทางในการคิดและปรับตัวต่อสถานการณ์ใหม่ ๆ หรือปัญหาที่ซับซ้อน ส่งผลให้องค์กรสามารถรักษาความสามารถในการแข่งขันได้
5. **เพิ่มโอกาสในการเลื่อนตำแหน่งและเติบโตในอาชีพ** การพัฒนาศักยภาพช่วยให้คุณากรมีโอกาสเลื่อนขั้นหรือย้ายไปทำงานในตำแหน่งที่สูงขึ้น การที่คุณากรมีความสามารถรอบด้านและได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่องจะช่วยให้คุณากรได้รับโอกาสในการเติบโตทั้งด้านอาชีพและรายได้ ซึ่งจะส่งเสริมให้คุณากรมีความผูกพันกับองค์กรและมุ่งมั่นในการทำงาน
6. **สนับสนุนการเตรียมตัวรับมือกับการเปลี่ยนแปลง** ในยุคที่มีการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีและการแข่งขันที่รุนแรง การพัฒนาศักยภาพของคุณากรทำให้องค์กรมีความพร้อมในการปรับตัวและรับมือกับความท้าทายใหม่ ๆ ได้ดีขึ้น ไม่ว่าจะเป็นการเปลี่ยนแปลงในระบบการทำงาน เทคโนโลยี หรือการเปลี่ยนแปลงเชิงโครงสร้างในตลาด การมีบุคลากรที่พร้อมและสามารถปรับตัวได้จะเป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยให้คุณากรสามารถผ่านพ้นการเปลี่ยนแปลงไปได้อย่างมั่นคง
7. **ลดอัตราการลาออกและเสริมสร้างความมั่นคงในองค์กร** การพัฒนาศักยภาพที่ดีและต่อเนื่องทำให้พนักงานรู้สึกว่ามีอนาคตในองค์กร ลดความต้องการในการย้ายงานเพราะขาดการเติบโตหรือการพัฒนา ซึ่งการลดอัตราการลาออกของคุณากรจะช่วยลดต้นทุนในการจ้างงานและการฝึกอบรมบุคลากรใหม่ รวมถึงช่วยให้คุณากรมีทีมงานที่มั่นคงและสามารถทำงานร่วมกันได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

8. **พัฒนาและเพิ่มมูลค่าทางการตลาดขององค์กร** การที่องค์กรมีบุคลากรที่มีศักยภาพสูง จะส่งผลให้องค์กรสามารถเพิ่มมูลค่าทางการตลาดได้ โดยเฉพาะในองค์กรที่พึ่งพาความเชี่ยวชาญและการให้บริการที่ต้องการทักษะเฉพาะ การที่องค์กรสามารถพัฒนาบุคลากรได้อย่างมีประสิทธิภาพ จะช่วยให้องค์กรได้รับการยอมรับในฐานะองค์กรที่มีมาตรฐานสูง มีบุคลากรที่มีคุณภาพ และสามารถให้บริการที่มีมูลค่าสูงได้อย่างต่อเนื่อง

การพัฒนาศักยภาพของบุคลากรไม่เพียงแต่สร้างประโยชน์ให้กับบุคลากรเท่านั้น แต่ยังช่วยสร้างความเข้มแข็งและความมั่นคงให้กับองค์กรโดยรวม ทำให้องค์กรสามารถปรับตัวและเติบโตไปพร้อมกับสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงได้อย่างยั่งยืน

2.2 แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์

ในปัจจุบันการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ถือเป็นกิจกรรมสำคัญที่ส่งผลให้องค์กรอยู่รอดภายในสภาวะสังคมที่เปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา กระแสการเปลี่ยนแปลงและอิทธิพลต่าง ๆ ได้เข้ามามีบทบาททำให้แต่ละองค์กรต้องมีการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เพื่อเป็นต้นทุนในการแข่งขันทางธุรกิจเพราะถือว่ามนุษย์เป็นต้นทุนที่สำคัญที่สุดที่ต้องได้รับการพัฒนา จะเห็นได้จากนักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายเกี่ยวกับการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ไว้ดังนี้

Nadler (จารุเนตร เกื้อภักดี, 2559 : หน้า 13) ได้ให้ความหมายว่า การดำเนินการให้บุคลากรได้รับประสบการณ์และการเรียนรู้ในช่วงระยะเวลาใดเวลาหนึ่ง เพื่อจะได้นำความรู้มาปรับปรุงความสามารถในการทำงานให้ดีขึ้นซึ่งส่วนใหญ่จะมีกิจกรรมการพัฒนาบุคลากร 3 กิจกรรม คือ 1) กิจกรรมการฝึกอบรม 2) กิจกรรมการศึกษาต่อ และ 3) กิจกรรมการพัฒนาตนเองแนวคิดนี้มีเป้าหมายโดยรวมของการพัฒนาบุคลากรอยู่ที่การปรับปรุงประสิทธิภาพการทำงาน แนวคิดนี้เน้นการพัฒนาบุคลากรผ่านการฝึกอบรม การศึกษา และการพัฒนา โดยมีเป้าหมายในการปรับปรุงประสิทธิภาพการทำงาน แนวทางนี้แม้ว่าจะครอบคลุมหลากหลายด้าน แต่มีข้อจำกัดเนื่องจากการพัฒนาบุคลากรแบบฝึกอบรมอาจไม่สามารถตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีและการแข่งขันในอนาคตได้ทั้งหมด

วรารัตน์ เขียวโพธิ์ (ม.ป.ป., หน้า 1) กล่าวว่า การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์หรือบุคลากรมีความสำคัญต่อความสำเร็จอย่างยั่งยืนขององค์กรในสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วทำให้ระบบการบริหารทรัพยากรมนุษย์มีการปรับเปลี่ยนเพื่อใช้ประโยชน์ด้านทรัพยากรมนุษย์ให้เกิดประโยชน์สูงสุดโดยเฉพาะการพัฒนาคนให้มีความรู้ ทักษะ และความสามารถในการปฏิบัติงานให้เกิดผลลัพธ์สอดคล้องกับเป้าหมาย กลยุทธ์ และโครงสร้างขององค์กรตามทิศทางการพัฒนาองค์กร

รวมทั้งการเติบโตในสายอาชีพที่สอดคล้องกับความต้องการและความสนใจของบุคคลและองค์การ แนวคิดนี้กล่าวถึงความสำคัญของการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ที่สอดคล้องกับกลยุทธ์และโครงสร้างองค์กร ซึ่งเป็นการพัฒนาที่ตอบโจทย์องค์กรโดยตรง จุดแข็งคือการนำกลยุทธ์ขององค์กรมาเป็นแนวทางการพัฒนา แต่ข้อจำกัดคือการพึ่งพาการเปลี่ยนแปลงเชิงกลยุทธ์อาจไม่ทันต่อสภาวะเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็วในปัจจุบัน

จำเนียร จวงตระกูล (2536, อ้างถึงใน ชูชัย สมितिไกร, 2551 : หน้า 1) กล่าวว่าบุคลากรหรือทรัพยากรมนุษย์ คือองค์ประกอบที่สำคัญประการหนึ่งขององค์การ ทั้งนี้เพราะการที่องค์การ หนึ่ง ๆ จะบรรลุเป้าหมายได้นั้น ทรัพยากรมนุษย์คือปัจจัยที่มีความสำคัญที่สุดอีกประการหนึ่งของการแข่งขันในสังคม กล่าวคือหากองค์กรต่าง ๆ มีทรัพยากรด้านอื่น ๆ เหมือนกันแต่ต่างกันที่บุคลากรความสำเร็จในองค์กรก็ต่างกัน อย่างไรก็ตาม ข้อจำกัดของแนวคิดนี้คือ อาจเน้นการพัฒนาบุคลากรในมุมของการตอบโจทย์ระยะยาวโดยไม่ให้ความสำคัญกับการปรับตัวอย่างรวดเร็วตามสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลง เช่น การพัฒนาเทคโนโลยีและวิธีการทำงานที่อาจเกิดขึ้นใหม่ นอกจากนี้ การมองบุคลากรเป็นทรัพยากรที่มีคุณค่าอาจนำไปสู่ความคาดหวังที่สูงในการพัฒนาศักยภาพ ซึ่งอาจไม่สอดคล้องกับความสามารถของพนักงานในบางกลุ่มหรือบางช่วงเวลา แนวคิดนี้มีจุดแข็งที่การมองบุคลากรเป็นทรัพยากรสำคัญและสร้างคุณค่าให้กับองค์กรได้อย่างยั่งยืน แต่ยังขาดการพิจารณาปัจจัยความยืดหยุ่นที่จำเป็นในโลกธุรกิจที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว

จุฑามณี ตระกูลมุกดา (2544, อ้างถึงใน ชลชาติพหุโล และวิไลวรรณ วรคามิน, ม.ป.ป., ออนไลน์) กล่าวว่า การบริหารทรัพยากรมนุษย์ในองค์กร จึงไม่เพียงแต่ให้ความสำคัญกับขั้นตอนการสรรหาและคัดเลือกบุคคลให้เข้ามาทำงาน ตลอดจนมีการสลับสับเปลี่ยน โอนย้ายเลื่อนขั้นตำแหน่งบุคคลเหล่านั้น ให้มีความเหมาะสมสอดคล้องกับความสามารถของเขา ดังคำที่ว่า จัดคนให้เหมาะสมกับงาน (“Put the right man in the right job”) เท่านั้นแต่ยังให้ความสำคัญกับการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในองค์กร เพื่อให้เป็นบุคคลที่มีคุณภาพเป็นผู้ที่มีความสามารถพัฒนาตนเอง พัฒนางาน และพัฒนาองค์กรให้มีความเจริญก้าวหน้ารองรับการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง เทคโนโลยีและกระแสโลกได้อย่างทันทั่วถึง การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ จึงเป็นการลงทุนที่คุ้มค่ากับการพัฒนาความมั่นคงขององค์กรในอนาคต อย่างไรก็ตาม ข้อจำกัดของแนวคิดนี้คือการโยกย้ายบุคลากรเพื่อให้เหมาะสมกับงานที่แตกต่างไปตามความต้องการ อาจก่อให้เกิดความไม่พอใจหรือความไม่มั่นคงในบทบาทหน้าที่ ซึ่งอาจส่งผลต่อขวัญกำลังใจของพนักงาน ดังนั้น องค์กรควรให้ความสำคัญกับการสื่อสารและการเตรียมตัวบุคลากรในการโยกย้ายหรือเลื่อนขั้น เพื่อให้บุคลากรสามารถปรับตัวและรู้สึกมีคุณค่าต่อองค์กรอย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้ การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ตาม

แนวคิดของจุฬามณียังสอดคล้องกับแนวทางการสร้างวัฒนธรรมองค์กรที่สามารถตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงภายนอกได้อย่างทันที อย่างไรก็ตาม ความท้าทายคือการสร้างระบบที่สนับสนุนให้บุคลากรสามารถพัฒนาตนเองได้อย่างต่อเนื่อง โดยไม่ให้เกิดภาระงานที่มากเกินไปซึ่งอาจลดประสิทธิภาพในหน้าที่หลัก

สุจิตรา ธนานันท์ (2551, หน้า 21) แนวทางการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ถือเป็นกลยุทธ์หลักที่องค์กรควรให้ความสำคัญเนื่องจากโลกของการทำงานยุคใหม่องค์กรส่วนใหญ่ต่างนำเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้ในการทำงาน ดังนั้น เมื่อพิจารณาแนวทางการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์จะเห็นว่ามีความสำคัญอยู่ 4 แนวทางได้แก่ 1) การฝึกอบรม (Training) เป็นการพัฒนาพนักงานเพื่อไว้ใช้งานในปัจจุบัน (Present Job) 2) การศึกษา (Education) เป็นกิจกรรมที่จัดขึ้นเพื่อการเรียนรู้ สำหรับงานในอนาคต (Future Job) 3) การพัฒนา (Development) จะมุ่งเน้นการพัฒนาทั้งคนและงานในอนาคต เช่น การพัฒนางานอาชีพ (Career Development) และการพัฒนาองค์การ (Organization Development) 4) การเรียนรู้ผ่านเทคโนโลยี (Learning) แนวทางนี้มองว่าการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ควรเน้นการใช้เทคโนโลยีเข้ามาช่วยในการพัฒนา ซึ่งเป็นแนวคิดที่เหมาะสมกับยุคดิจิทัลและสามารถตอบโจทย์การเปลี่ยนแปลงได้ดี แนวคิดนี้มีจุดแข็งที่สามารถรองรับความต้องการทางเทคโนโลยีและการทำงานที่มีประสิทธิภาพสูงขึ้น แต่ข้อจำกัดคือการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เพียงแค่ด้านเทคโนโลยีอาจไม่เพียงพอ การพัฒนาความรู้ด้านการจัดการ การแก้ไขปัญหาที่ซับซ้อน หรือการพัฒนาทักษะด้านสังคมและการสื่อสารก็มีความสำคัญเช่นกัน ดังนั้น แนวคิดนี้ยังมีช่องว่างในด้านการพัฒนาทักษะอื่น ๆ ที่ไม่ใช่แค่ด้านเทคโนโลยีเพียงอย่างเดียว

Nadler และ Wiggs (1989,อ้างถึงใน ชลชาติพหุโล และวิไลวรรณ วรคามิน, ม.ป.ป., ออนไลน์) ได้อธิบายว่า การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เป็นกระบวนการวางแผนอย่างเป็นระบบเพื่อพัฒนาศักยภาพในการปฏิบัติงานของพนักงานและปรับปรุงประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานขององค์กรให้สูงขึ้น โดยวิธีการฝึกอบรม การให้การศึกษา และการพัฒนา ขอบเขตของการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์จึงครอบคลุม 3 เรื่องด้วยกัน คือ 1) การฝึกอบรม (Training) เป็นกระบวนการที่จัดขึ้นเพื่อการเรียนรู้สำหรับงานปัจจุบัน มุ่งหวังให้ผู้เข้ารับการอบรมสามารถนำความรู้ไปใช้ในการปฏิบัติงานได้ทันทีหรือมีพฤติกรรมการทำงานที่เปลี่ยนแปลงไปตามความต้องการขององค์กร การฝึกอบรมความเสี่ยงอยู่บ้าง ที่ผู้เข้ารับการฝึกอบรมไม่อาจทำงานได้ตามความมุ่งหวังขององค์กรอาจเป็นเพราะการจัดหลักสูตรยังไม่เหมาะสมกับความเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น ขั้นตอนการทำงานเทคโนโลยี เครื่องมือเครื่องใช้ หรือสภาพการแข่งขันผันแปรไปจากที่ได้คาดคะเนไว้ 2) การศึกษา (Education) เป็นกระบวนการที่จัดขึ้นเพื่อเตรียมบุคคลให้มีความพร้อมที่จะทำงานตามความต้องการขององค์กรในอนาคต การศึกษายังคง

ต้องเกี่ยวกับการทำงานอยู่แต่จะแตกต่างไปจากการฝึกอบรม เนื่องจากเป็นการเตรียมเรื่องงานในอนาคตที่แตกต่างไปจากงานปัจจุบัน การศึกษาจึงเป็นการเตรียมบุคลากรเพื่อการเลื่อนขั้นตำแหน่ง (Promotion) หรือให้ทำงานในหน้าที่ใหม่ 3) การพัฒนา (Development) เป็นกระบวนการที่จัดขึ้นเพื่อให้เกิดการเรียนรู้และประสบการณ์แก่บุคลากรขององค์กร เป็นการช่วยเตรียมความพร้อมของบุคลากรสำหรับการเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ ที่อาจเกิดขึ้นในอนาคตและจุดหมายที่เกี่ยวข้องกับบุคลากรขององค์กรช่วยให้บุคลากรขององค์กรได้เพิ่มพูนความรู้ ได้แสดงขีดความสามารถของตน ได้แสดงความคิดเห็นรวมทั้งเป็นการเปิดโอกาสให้บุคลากรได้แสดงความสามารถ ศักยภาพที่ซ่อนเร้นอยู่ภายในออกมา **แนวคิดของ Nadler และ Wiggs** มุ่งเน้นการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์โดยเป็นกระบวนการวางแผนที่เป็นระบบซึ่งครอบคลุมทั้งการฝึกอบรม การศึกษา และการพัฒนา ข้อดีคือให้ความสำคัญกับการวางแผนระยะยาว อย่างไรก็ตาม แนวทางนี้อาจขาดความยืดหยุ่นหากองค์กรต้องการปรับตัวในระยะสั้นเพื่อรับมือกับปัจจัยภายนอกที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว

दनัย เทียนพุด (2537, หน้า 22) มีความเห็นสอดคล้องกับ Nadler และ Wiggs ว่าขอบเขตของการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในองค์กรจะครอบคลุมด้วยองค์ประกอบ 3 ด้านคือการฝึกอบรม การศึกษา และการพัฒนา ซึ่งขอบเขตของการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และจุดเน้นมีรายละเอียดดังปรากฏในภาพที่ 1 แนวคิดนี้มีความเห็นที่คล้ายคลึงกับ Nadler และ Wiggs ในการจัดโครงสร้างการพัฒนาในองค์ประกอบสามด้าน คือ การฝึกอบรม การศึกษา และการพัฒนา ดนัยเสนอว่าทั้งสามด้านมีความสำคัญในการพัฒนาบุคลากรเพื่อให้พร้อมสำหรับอนาคต จุดเด่นของแนวคิดนี้คือการมุ่งเน้นให้บุคลากรสามารถปรับตัวได้ดีและมีประสบการณ์ที่ครบถ้วนในทุกด้าน อย่างไรก็ตาม ข้อจำกัดของแนวคิดนี้คือการเน้นกระบวนการที่มีโครงสร้างแบบตายตัว ซึ่งอาจไม่เพียงพอที่จะตอบสนองต่อความต้องการที่เกิดขึ้นใหม่ในสถานการณ์ที่ไม่คาดคิดหรือในสภาพแวดล้อมที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว

ดังนั้นการฝึกอบรม การศึกษา และการพัฒนา มีความหมายและความสัมพันธ์ที่ใกล้เคียงกันมากและเพื่อให้เห็นความแตกต่างที่ชัดเจน ได้แสดงเปรียบเทียบให้เห็นความแตกต่างระหว่าง การฝึกอบรม การศึกษา และการพัฒนา ตามตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ความแตกต่างระหว่างการฝึกอบรม การศึกษา และการพัฒนา

ด้าน	การฝึกอบรม	การศึกษา	การพัฒนา
จุดโฟกัส	ทักษะ	มโนทัศน์	กระบวนการ
การเทียบเคียง	พฤติกรรม	ความสามารถ	ความพร้อม

ช่วงเวลา	ระยะสั้นถึงระยะปานกลาง	อาชีพ	ระยะปานกลางถึงระยะยาว
ระยะเวลา	ต่อเนื่อง	ขั้นตอนสำคัญในชีวิต	กำหนดตายตัว
การประเมิน	จุดต่ำสุด	ความสามารถ	ความเป็นวิชาชีพ

ที่มา : ดร.ชาญชัย อาจินสมาจาร.(ม.ป.ป.). การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์. หน้า 88. ดังนั้น จึงอาจกล่าว
 ดังนั้นสามารถสรุปได้ว่า การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ มีจุดมุ่งหมายในการที่จะเพิ่มความรู้
 ทักษะ และเจตคติในการปฏิบัติ โดยวิธีการฝึกอบรม การให้การศึกษา และการพัฒนาเพื่อก่อให้เกิดการ
 เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในการปฏิบัติงานให้

สอดคล้องกับสภาพการทำงานขององค์กรทั้งในปัจจุบันและอนาคตสอดคล้องกับแนวคิดของ
 วรารัตน์ เขียวโพรี (ม.ป.ป., หน้า 9) ที่ได้กล่าวถึงลักษณะและการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ที่มี
 ประสิทธิภาพ ว่าการพัฒนามนุษย์ปรับเปลี่ยนจากแนวคิดเดิมที่ใช้การฝึกอบรมเป็นเครื่องมือสำคัญแก้ไข
 ทุกปัญหา มาเป็นแนวคิดห่วงโซ่คุณค่า แนวคิดทุนมนุษย์และทุนทางปัญญา และแนวคิดระบบผลการ
 ปฏิบัติงานที่เป็นเลิศ ซึ่งส่งผลต่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ดังนี้

1) การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ เกี่ยวข้องและเชื่อมโยงกับระบบขององค์กร ได้แก่ เงินตลาด
 การส่งมอบ และบริการ และระบบการดำเนินงานย่อยอื่น ๆ

2) การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ โดยการใช้การฝึกอบรมเพียงอย่างเดียวทำให้องค์กรอื่นสามารถ
 ลอกเลียนแบบและก้าวขึ้นเป็นคู่แข่งในอนาคตได้ เนื่องจากเป็นการอบรมความรู้ที่เปิดเผย จึงต้องพัฒนา
 ความรู้อย่างต่อเนื่องสัมพันธ์กับการปรับปรุงผลการปฏิบัติงานของพนักงานและสอดคล้องกับความ
 ต้องการของธุรกิจ

3) การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ควรคำนึงถึงแนวทางและวิธีการเรียนรู้ ความรู้ที่ปกปิดได้แก่
 การแลกเปลี่ยน การถ่ายทอดความรู้ประสบการณ์ของผู้บริหารและผู้เชี่ยวชาญในองค์กร

4) การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ควรเน้นความพยายามเรียนรู้ให้เกิดขึ้นและความรู้นั้นสร้าง
 คุณค่าให้กับองค์กร ใ้บุคคลากรเกิดการเรียนรู้ มีความเข้าใจจากประสบการณ์ที่หลากหลายให้เกิดการ
 ประยุกต์ใช้ความรู้และทักษะใหม่

5) การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เพื่อให้องค์กรมีมูลค่าการตลาดที่เพิ่มขึ้นนั้นเกิดจากการสร้าง
 วัฒนธรรมการปฏิบัติงานให้เกิดผลการปฏิบัติงานที่เป็นเลิศสอดคล้องกับกลยุทธ์และปัจจัย
 สภาพแวดล้อมขององค์กร

6) การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ต้องสร้างความเข้าใจระบบการปฏิบัติงาน รู้เหตุผลของ การใช้
 ความรู้ และสร้างแรงจูงใจของตนเองเพื่อให้บุคคลก้าวขึ้นสู่การปฏิบัติงานที่ได้มาตรฐานให้ผลการ

ปฏิบัติงานเป็นเลิศ

7) การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้ยั่งยืนนั้น นอกจากการคำนึงถึงการเปลี่ยนแปลงองค์กรและการพัฒนาองค์กรแล้ว ต้องพิจารณาความต้องการของพนักงาน โดยการส่งเสริมการวางแผนและพัฒนาอาชีพให้สอดคล้องกับเป้าหมายขององค์กรในระยะยาว

8) การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ควรเน้นการสร้าง เผยแพร่ และการเข้าถึงความรู้ของพนักงาน และกลุ่มในองค์กร

9) การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ต้องคำนึงถึงการสร้างวัฒนธรรมองค์กร ความรู้ ทักษะและค่านิยมร่วมรวมถึงได้กล่าวถึงวัตถุประสงค์ของการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ไว้ด้วยคือการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในองค์กร แบ่งวัตถุประสงค์ได้ 3 ระดับดังนี้

1. ระดับบุคคล

1.1 เพื่อความเจริญก้าวหน้าในอาชีพ มีโอกาสในการเลื่อนชั้น เลื่อนตำแหน่งที่สูงขึ้น

1.2 เพื่อปรับปรุงประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานสูงขึ้น

1.3 เพื่อพัฒนาทัศนคติ ค่านิยม และบุคลิกภาพ ให้เหมาะสมในการปฏิบัติงาน

1.4 เพื่อเสริมสร้างประสบการณ์การตัดสินใจที่ถูกต้อง

1.5 เพื่อเสริมสร้างความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน

1.6 เพื่อการเรียนรู้ ฝึกฝน เทคนิค วิธีการปฏิบัติงาน และการใช้อุปกรณ์ เครื่องมือต่าง ๆ

ให้สามารถปฏิบัติงานได้อย่างถูกต้องและรวดเร็วยิ่งขึ้นก้าวทันต่อการเปลี่ยนแปลง

2. ระดับกลุ่ม

2.1 เพื่อเพิ่มผลผลิตของกลุ่ม

2.2 เพื่อลดความขัดแย้งภายในกลุ่ม

2.3 เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ แลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์ ระหว่างสมาชิกกลุ่ม

2.4 เพื่อให้การดำเนินงานของกลุ่มบูรณาการสอดคล้องกับกลยุทธ์และทิศทางของธุรกิจ

3. ระดับองค์กร

3.1 เพื่อให้การปฏิบัติงานของทุกฝ่ายเป็นไปตามเป้าหมายและกลยุทธ์ขององค์กรและมีการประเมินผลการปฏิบัติงานที่เป็นเลิศ

3.2 เพื่อส่งเสริมความเข้าใจนโยบาย และภารกิจขององค์กร

3.3 เพื่อยกระดับคุณภาพและปริมาณของผลผลิตและการบริการ

3.4 เพื่อลดต้นทุนการดำเนินงาน การซ่อมแซมอุปกรณ์และเครื่องจักร

3.5 เพื่อป้องกันและลดต้นทุนจากอุบัติเหตุที่อาจเกิดขึ้นจากการปฏิบัติงาน

- 3.6 เพื่อเสริมสร้างความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน และลดอัตราการเข้าออกงาน
- 3.7 เพื่อกำหนดระบบ กลไก และมาตรฐานการปฏิบัติงานร่วมกันของทุกฝ่าย
- 3.8 เพื่อให้บุคลากรก้าวทันต่อการเปลี่ยนแปลงด้านเทคโนโลยี
- 3.9 เพื่อแก้ไขหรือลดปัญหาที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติงาน
- 3.10 เพื่อเตรียมการรองรับการเปลี่ยนแปลงองค์กรในอนาคตให้เกิดการพัฒนาที่ยั่งยืน

ต่อไป

1.2.1 การพัฒนาบุคลากรในภาคราชการ

ปัจจุบันในองค์กรต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นภาครัฐหรือเอกชนล้วนให้ความสำคัญและส่งเสริมให้บุคลากรในหน่วยงานได้รับการพัฒนาเพิ่มขึ้น ทั้งนี้เนื่องมาจากสาเหตุต่าง ๆ ดังนี้

สินี เจริญพจน์ (2528, หน้า 24-25, อ้างถึงใน รุ่งทิพย์ ชำนาญพาณิชย์, 2557 : หน้า 24-25) เห็นว่าสำหรับในภาคราชการแล้วความจำเป็นที่จะต้องมีการพัฒนาบุคลากรนั้นเนื่องมาจาก 1) ลักษณะงานของทางราชการมีขอบข่ายกว้างขวาง และมีลักษณะพิเศษต้องอาศัยกฎหมาย กฎระเบียบ ข้อบังคับ รวมทั้งข้อกำหนด วิธีการ และแนวปฏิบัติมากมายประกอบการดำเนินงานและทำที่ที่เป็นอยู่ไม่มีสถาบันการศึกษาใดผลิตบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถพร้อมที่จะปฏิบัติภารกิจได้อย่างถูกต้อง และมีประสิทธิภาพทันทีที่ได้รับการบรรจุเข้ารับราชการครั้งแรก จำเป็นต้องอาศัยการฝึกอบรมและการพัฒนาให้มีความรู้ ความเข้าใจจึงจะสามารถปฏิบัติงานได้ ในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์มุ่งเน้นการฝึกอบรมและการสร้างความรู้ความเข้าใจเชิงระบบเพื่อให้บุคลากรสามารถทำงานตามข้อกำหนดและกฎระเบียบต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ จุดแข็งของแนวคิดนี้คือ ช่วยให้ผู้บุคลากรในภาคราชการหรือหน่วยงานที่มีโครงสร้างซับซ้อนทำงานได้อย่างมีมาตรฐานและเป็นมืออาชีพ สร้างความคล่องตัวในการปรับตัวเข้าสู่ระบบงานที่เข้มงวด อย่างไรก็ตาม ข้อจำกัดของแนวคิดคือ การพัฒนาที่เน้นเฉพาะตามระเบียบอาจทำให้บุคลากรขาดทักษะที่ทันสมัย เช่น การสื่อสารภาษาอังกฤษ ซึ่งมีความจำเป็นสำหรับการทำงานในพื้นที่ท่องเที่ยวที่มีนักท่องเที่ยวต่างชาติจำนวนมาก เช่น วัดท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่ เพื่อประยุกต์ใช้แนวคิดนี้ในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษสำหรับบุคลากรในวัดท่องเที่ยว สามารถออกแบบโปรแกรมการเรียนรู้ด้วยตนเองที่สอดคล้องกับบริบทได้ เช่น หลักสูตรภาษาอังกฤษที่มุ่งเน้นบทสนทนาในสถานการณ์จริง การแนะนำวัด การตอบคำถามนักท่องเที่ยวเกี่ยวกับประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม รวมถึงการใช้สื่อการสอนออนไลน์และวิดีโอฝึกทักษะการสนทนาภาษาอังกฤษในบริบทการท่องเที่ยว การสร้าง “English Corners” ในวัดยังช่วยให้บุคลากรมีโอกาสฝึกปฏิบัติจริงกับนักท่องเที่ยว ซึ่งจะช่วยเสริมสร้างความมั่นใจและพัฒนาทักษะการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2) โครงสร้างและระบบงานของหน่วยงานภาครัฐมีความยุ่งยากซับซ้อนและมีการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอเพื่อสนองต่อความต้องการบริการที่เหมาะสมแก่ประชาชน รวมถึงการปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ อย่างไรก็ตาม บุคลากรในวัดที่มีบทบาทในการต้อนรับนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ อาจยังขาดทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษที่เพียงพอ อันเป็นทักษะสำคัญสำหรับการปฏิบัติงานในสภาพแวดล้อมที่มีนักท่องเที่ยวต่างชาติเพิ่มมากขึ้น การพัฒนาบุคลากรในด้านนี้จึงจำเป็นต้องส่งเสริมให้บุคลากรมีความรู้และความเข้าใจในการใช้ภาษาอังกฤษในบริบทการทำงาน รวมถึงความเข้าใจในระบบการให้บริการและโครงสร้างของการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของไทย อีกทั้งควรพัฒนารูปแบบการเรียนรู้ที่บุคลากรสามารถเข้าถึงและเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง เพื่อเพิ่มโอกาสให้บุคลากรมีทักษะที่สามารถตอบสนองต่อความเปลี่ยนแปลงในการให้บริการได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ที่ยั่งยืนและทันต่อการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในโลกยุคดิจิทัล

3) วิทยาการทางเทคโนโลยีที่ก้าวหน้าอย่างรวดเร็วในปัจจุบันได้ส่งผลกระทบต่อหลายภาคส่วน รวมถึงหน่วยงานราชการและสถานที่ท่องเที่ยวต่าง ๆ ซึ่งจำเป็นต้องปรับใช้เทคโนโลยีเพื่อตอบสนองต่อความต้องการที่เพิ่มมากขึ้นของนักท่องเที่ยวและประชาชนทั่วไป หน่วยงานที่มีบทบาทสำคัญ เช่น วัดที่เป็นสถานที่ท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่ ได้เริ่มนำเอาเทคโนโลยี เช่น เครื่องคอมพิวเตอร์ เครื่องมือสื่อสาร หรือเทคโนโลยีดิจิทัลอื่น ๆ มาใช้ในการให้ข้อมูลและบริการแก่นักท่องเที่ยว รวมถึงการใช้สื่อออนไลน์เพื่อประชาสัมพันธ์และอำนวยความสะดวกในการสื่อสารระหว่างบุคลากรกับนักท่องเที่ยวต่างชาติ ซึ่งสอดคล้องกับการเติบโตของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวในยุคดิจิทัล การนำเทคโนโลยีมาใช้ในงานบริการนักท่องเที่ยวต่างชาตินี้ ทำให้เกิดความต้องการในการพัฒนาความรู้และความชำนาญของบุคลากรที่ทำหน้าที่ต้อนรับและให้บริการ โดยเฉพาะทักษะการใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสาร ซึ่งมีความจำเป็นอย่างยิ่งในการทำงานในบริบทการท่องเที่ยวที่มีนักท่องเที่ยวหลากหลายเชื้อชาติ บุคลากรควรมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษในระดับที่เพียงพอต่อการตอบคำถาม ให้ข้อมูล และแนะนำสถานที่สำคัญภายในวัดได้อย่างถูกต้องและน่าสนใจ ดังนั้น การพัฒนารูปแบบการเรียนรู้ด้วยตนเองเพื่อเสริมทักษะภาษาอังกฤษให้แก่บุคลากรในวัดท่องเที่ยว จึงเป็นแนวทางที่ตอบโจทย์ในสภาพแวดล้อมการทำงานที่เปลี่ยนแปลงและต้องการการปรับตัวให้ทันสมัย การเรียนรู้ด้วยตนเองผ่านสื่อเทคโนโลยีที่ทันสมัยสามารถช่วยให้บุคลากรพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษได้อย่างต่อเนื่องตามความสะดวกและความพร้อมของตนเอง ซึ่งจะช่วยให้บุคลากรมีความมั่นใจและมีความเชี่ยวชาญเพียงพอในการสื่อสารกับนักท่องเที่ยวต่างชาติ และสามารถใช้เทคโนโลยีในการทำงานได้อย่างเต็มประสิทธิภาพ ทั้งนี้เพื่อให้การท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่สามารถแข่งขันได้ในระดับสากล

4) ในชีวิตการทำงานของข้าราชการย่อมต้องมีการเปลี่ยนแปลงตำแหน่งหน้าที่ การงานเป็นครั้งคราว ซึ่งอาจเป็นการเปลี่ยนแปลงในระดับเดียวกัน คือย้ายจากตำแหน่งหนึ่งไปยังอีกตำแหน่งหนึ่งที่มีลักษณะงานต่างกัน หรือการเลื่อนในตำแหน่งที่สูงขึ้นกว่าเดิมกรณีเช่นนี้หากมีการนำเอาวิธีการฝึกอบรมหรือการพัฒนาบุคคลวิธีใดวิธีหนึ่งที่เหมาะสมมาช่วยก็จะทำให้บุคลากรเหล่านั้น สามารถปฏิบัติภารกิจในตำแหน่งที่ได้รับแต่งตั้งใหม่อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุดโดยเร็ว นอกจากนี้ การฝึกอบรมภาษาอังกฤษในลักษณะของการเรียนรู้ด้วยตนเองยังช่วยให้อุบลากรมีความยืดหยุ่นในการเรียนรู้สามารถศึกษาและฝึกฝนตามเวลาที่สะดวกได้ ช่วยลดความกดดันในการปรับตัวกับตำแหน่งใหม่ได้ดียิ่งขึ้น บุคลากรจึงสามารถปฏิบัติงานได้อย่างมั่นใจและมีประสิทธิภาพสูงสุดตั้งแต่ช่วงเริ่มต้นของการรับตำแหน่งใหม่

5) การจำกัดจำนวนข้าราชการปีละไม่เกินร้อยละ 2 เป็นนโยบายของรัฐบาลที่ออกแบบมาเพื่อควบคุมงบประมาณและจัดการทรัพยากรบุคคลในภาครัฐให้มีประสิทธิภาพ ขณะที่ความต้องการบริการของประชาชนและปริมาณงานภาครัฐเพิ่มขึ้น การจำกัดจำนวนข้าราชการอาจทำให้เกิดการขาดแคลนบุคลากรในบางด้าน จึงจำเป็นต้องพัฒนาคุณภาพของบุคลากรที่มีอยู่ เช่น การฝึกอบรมทักษะใหม่ๆ และการใช้เทคโนโลยีเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการทำงาน วิธีนี้ช่วยให้ภาครัฐสามารถจัดการปริมาณงานได้โดยไม่ต้องเพิ่มจำนวนข้าราชการ และประหยัดงบประมาณได้ในระยะยาว

2.2.1 ประโยชน์ของการพัฒนาบุคลากร

อรุณ รักรธรรม (2540, หน้า 3, อ้างถึงใน รุ่งทิพย์ ชำนาญพานิชย์, 2557: หน้า 25 - 26) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการพัฒนาบุคลากรไว้ดังนี้

1. การพัฒนาบุคลากรเพิ่มสมรรถนะของระบบการทำงาน การฝึกอบรมและพัฒนาบุคลากรช่วยเสริมสร้างความรู้ ทักษะ และความสามารถของพนักงาน ทำให้สามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น เมื่อบุคลากรมีความพร้อมและสมรรถนะที่สูงขึ้น จะส่งผลให้การประสานงานระหว่างหน่วยงานและบุคคลต่าง ๆ ในองค์กรมีความราบรื่นและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น การทำงานเป็นทีมที่ดีขึ้นจะนำไปสู่การแก้ปัญหาและปรับปรุงการทำงานได้อย่างทันท่วงที ส่งเสริมให้การดำเนินงานขององค์กรบรรลุเป้าหมายได้อย่างสมบูรณ์

2. การพัฒนาบุคลากรช่วยลดความสิ้นเปลือง เมื่อบุคลากรได้รับการฝึกอบรมและพัฒนาทักษะแล้ว จะสามารถปฏิบัติงานได้อย่างถูกต้องและลดความผิดพลาด ส่งผลให้ลดการสูญเสียจากความผิดพลาดในการทำงาน การลดความผิดพลาดจะช่วยประหยัดงบประมาณในการจัดซื้อวัสดุอุปกรณ์ที่จำเป็นต่อการดำเนินงาน รวมถึงลดการสูญเสียทรัพยากรอื่น ๆ ในกระบวนการทำงาน นอกจากนี้ การที่

บุคลากรมีความรู้ความสามารถมากขึ้นยังช่วยให้สามารถใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่า ลดการสูญเปล่าและเพิ่มประสิทธิภาพในการใช้ทรัพยากรขององค์กร

3. การพัฒนาบุคลากรช่วยลดเวลาในการเรียนรู้งาน บุคลากรที่ผ่านการฝึกอบรมและพัฒนาแล้ว จะสามารถเข้าใจและปฏิบัติงานได้อย่างคล่องแคล่วโดยไม่ต้องใช้เวลานานในการปรับตัวหรือเรียนรู้งานใหม่ การลดเวลาในการเรียนรู้ช่วยให้บุคลากรสามารถทุ่มเทและมุ่งมั่นในการทำงานได้อย่างเต็มประสิทธิภาพ โดยไม่ต้องแบ่งเวลาไปกับการปรับตัวหรือซักถามเพื่อทำความเข้าใจงานใหม่นอกจากนี้ ยังส่งผลให้ผู้บริหารและหัวหน้างานลดภาระในการอธิบายและแนะนำงานใหม่ให้กับบุคลากรสามารถมอบหมายงานได้อย่างมั่นใจและเร็วขึ้น

4. การพัฒนาบุคลากรช่วยแบ่งเบาภาระของผู้บังคับบัญชา เมื่อบุคลากรได้รับการพัฒนาและมีความรู้ความสามารถเพิ่มขึ้น ผู้บังคับบัญชาก็ไม่ต้องใช้เวลามากในการควบคุมดูแลหรือช่วยเหลือการทำงาน ผู้บังคับบัญชาจะมั่นใจในการมอบหมายงานให้บุคลากรปฏิบัติได้อย่างเต็มที่ โดยไม่ต้องเสียเวลาในการสอนหรือแนะนำทุกขั้นตอน การลดภาระของผู้บังคับบัญชาในการกำกับดูแล ช่วยให้เขาสามารถใช้เวลาไปกับการวางแผน การบริหารจัดการ และการตัดสินใจระดับสูงเพื่อพัฒนาธุรกิจได้อย่างมีประสิทธิภาพ

5. การพัฒนาบุคลากรสร้างโอกาสในการก้าวหน้าในสายอาชีพ การฝึกอบรมและพัฒนาบุคลากรช่วยเสริมสร้างความรู้ ทักษะ และสมรรถนะของพนักงาน เมื่อบุคลากรมีความพร้อมและศักยภาพที่สูงขึ้น จะเป็นการเปิดโอกาสให้เขาก้าวหน้าในสายอาชีพ เช่น การเลื่อนตำแหน่ง การโยกย้ายไปทำงานในตำแหน่งที่สูงขึ้น การสนับสนุนความก้าวหน้าของบุคลากรเป็นการสร้างแรงจูงใจและความผูกพันต่อองค์กร จะส่งผลให้บุคลากรมีความมุ่งมั่นและทุ่มเทในการทำงานเพื่อให้บรรลุเป้าหมายร่วมกัน

จากแนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาบุคลากรหรือการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์สามารถสรุปได้ว่าการพัฒนาบุคลากรคือการพัฒนามนุษย์ คือกระบวนการในการปรับปรุงคุณภาพบุคลากร โดยเน้นการเพิ่มพูนความรู้ ทักษะในการทำงาน ซึ่งจะทำให้บุคลากรมีความสามารถในการทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ตลอดจนการสร้างทัศนคติในการปฏิบัติงานจากกระบวนการดังกล่าวก็เพื่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของบุคลากรให้ไปในทิศทางที่องค์กรปรารถนา ดังนั้น การพัฒนาบุคลากร จึงควรเน้นการพัฒนาในด้านต่าง ๆ และผู้วิจัยจะกล่าวในส่วนของแนวคิดเกี่ยวกับการฝึกอบรมที่เป็นส่วนหนึ่งในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในลำดับต่อไป

2.3 แนวคิดเกี่ยวกับการฝึกอบรม (Training)

เป็นที่ยอมรับกันว่าการฝึกอบรมเป็นกิจกรรมพัฒนาบุคลากรที่เหมาะสม เพราะทำให้องค์กรสามารถดำเนินงานได้ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้อย่างมีประสิทธิภาพลดการสูญเสียทรัพยากร เพิ่มปริมาณผลผลิตพร้อมทั้งบุคลากรได้ทำงานอย่างเต็มศักยภาพ มีขวัญกำลังใจที่ดีเยี่ยมไปด้วยความรู้ความสามารถ นักวิชาการหลายท่านได้ให้ความสนใจศึกษาเกี่ยวกับการฝึกอบรม โดยได้ให้ความหมายของการฝึกอบรมที่น่าสนใจไว้ดังนี้

ชูชัย สมितिไกร (2551, หน้า 1) กล่าวว่า การฝึกอบรม เป็นเครื่องมือชนิดหนึ่งในการพัฒนาองค์การและบุคลากร จึงยังมีความสำคัญต่อความอยู่รอดและความสำเร็จขององค์การ การฝึกอบรมบุคลากรจะต้องกระทำอย่างมีระบบและมีประสิทธิภาพ

วิจิตร อวาทกุล (2540, หน้า 49) กล่าวว่า การฝึกอบรม หมายถึง กระบวนการขององค์การในอันที่จะพัฒนาบุคคล เพื่อเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมอย่างมีระเบียบแบบแผน เพื่อให้บุคคลมีความรู้ ความเข้าใจ มีทัศนคติ ความชำนาญประสบการณ์ที่เหมาะสมที่จะนำไปสู่การแก้ไขปัญหาการทำงานขององค์การให้มีประสิทธิภาพก่อให้เกิดความสำเร็จและบรรลุเป้าหมายขององค์การ

William G. Scott และ Terrance R. Mitchell (ม.ป.ป., อ้างถึงใน วิจิตร อวาทกุล, 2540 : หน้า 50) ได้กล่าวถึงความหมายของการฝึกอบรมว่า หมายถึง การอบรมเป็นกระบวนการที่ทำให้ผู้เข้ารับการอบรมเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

วรรัตน์ เขียวโพรี (ม.ป.ป, หน้า 87) กล่าวว่า การฝึกอบรม กระบวนการยกระดับความรู้ความสามารถ ทักษะ ตลอดจนการปรับเปลี่ยน ทัศนคติ และพฤติกรรมการทำงานของพนักงานให้สามารถปฏิบัติงานในตำแหน่งปัจจุบันให้มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้นในอนาคตระยะสั้น ด้วยการกำหนดเนื้อหาช่วงเวลา งบประมาณค่าใช้จ่ายแต่ละโปรแกรม และประเมินผลการลงทุนจากผลการปฏิบัติงาน

วิจิตร อวาทกุล (2540, หน้า 60) ได้กล่าวถึงปรัชญาของการฝึกอบรมไว้ดังนี้ปรัชญาเป็นแนวความคิดของผู้รู้หรือปราชญ์ที่ทำให้เกิดผลในทางปฏิบัติปรัชญาทางการฝึกอบรมที่ผู้รู้หรือผู้เชี่ยวชาญทางการฝึกอบรมให้ไว้ มีดังนี้

1. การฝึกอบรมเป็นการจัดการศึกษาต่อเนื่อง การศึกษาตลอดชีวิต มีวัตถุประสงค์เพื่อป้องกันไม่ให้ความรู้หมดไปหรือเสื่อมไปจากจากบุคคล
2. การฝึกอบรมเป็นเรื่องเกี่ยวกับบุคลากร เราไม่สามารถปล่อยให้บุคลากรพัฒนาตนเองจนเป็นบุคลากรชั้นดีด้วยตนเองหรือด้วยการให้ความดี ความชอบ ถ้าเราต้องการให้เขามีความรู้ มีเจตคติ และมีทักษะ เราต้องฝึกอบรมเขา

3. การเรียนรู้ที่ดีมิใช่เกิดจากโอกาสการเรียนรู้ เกิดจากการวางแผนและให้โอกาสเรารอโอกาสไม่ได้ เราต้องให้ความสำคัญของการฝึกอบรมวางแผน าเนินการบนหลักการฝึกอบรม เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ เพื่อให้เกิดการเรียนรู้และการฝึกปฏิบัติให้ทำได้จริง ๆ

4. การฝึกอบรมเป็นความรับผิดชอบของสายการบังคับบัญชา หัวหน้างานไม่มีเวลาหรือความรู้ที่จะสอนให้พนักงานได้ทั้งหมด ดังนั้นผู้บังคับบัญชาจะต้องให้ความสำคัญและถือว่าเป็นความรับผิดชอบ และเน้นว่าลูกน้องคนไหนควรอบรมด้านไหน

5. การฝึกอบรมต้องเริ่มจากความจ ว่าเป็นในการฝึกอบรม การอบรมเพื่อให้พ้นๆไปจะเป็นการสูญเปล่า ความจำเป็นในการฝึกอบรมที่แท้จริงเท่านั้นที่จะทำให้การพัฒนาบังเกิดขึ้น

6. การฝึกอบรมต้องทำอย่างต่อเนื่องอยู่เสมอ เพราะมีการเปลี่ยนแปลงของงานกิจกรรมวิชาการ ธุรกิจ เนื่องจากการฝึกอบรมที่เหมาะสมและการมองเห็นปัญหาที่จะเกิดขึ้นในวันข้างหน้า

7. ต้องปรับปรุงโครงการ ขบวนการ วิธีการต่าง ๆ ในการฝึกอบรมให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์เฉพาะเรื่อง เฉพาะกลุ่มผู้เข้ารับการอบรมที่แท้จริงของกลุ่มบุคคล

8. ฝึกอบรมให้ทั่วถึงทั้งระดับแวนอนและแนวตั้ง นำเอาเทคนิคการฝึกอบรมมาใช้อย่างกว้างขวางตลอดเวลา

2.3.1 วัตถุประสงค์ของการฝึกอบรม

Kenneth N. Wexley, Gary P. Latham (1983, อ้างถึงใน ัญญุณนิชา รักษาวงศ์, 2558:หน้า 10)กล่าวว่า การฝึกอบรมบุคลากรในองค์กรมีจุดประสงค์ 3 ประการดังต่อไปนี้

1. เพื่อปรับปรุงระดับความตระหนักรู้ในตนเอง (Self-Awareness) ของแต่ละบุคคลคือการเรียนรู้เกี่ยวกับตนเอง อันได้แก่ การทำความเข้าใจเกี่ยวกับบทบาทและความรับผิดชอบของตนเองในองค์กรตระหนักถึงความแตกต่างระหว่างสิ่งที่ตนเองปฏิบัติและปรัชญาที่ยึดถือคือเข้าใจถึงทักษะ ที่ผู้อื่นมีต่อตน และการเรียนรู้ว่าการกระทำของตนมีผลกระทบต่อผู้อื่นอย่างไร เป็นต้น

2. เพิ่มพูนทักษะในการทำงาน (Job Skills) ของแต่ละบุคคลโดยอาจเป็นทักษะด้านใดด้านหนึ่งหรือหลายด้านก็ได้เช่น การใช้เครื่องคอมพิวเตอร์การดูแลรักษาความปลอดภัยในการทำงานหรือการบังคับบัญชาลูกน้อง เป็นต้น

3. เพิ่มพูนแรงจูงใจในการทำงาน (Motivation) ของแต่ละบุคคลอันจะทำให้เกิดการปฏิบัติงานดีแม้ว่าบุคคลหนึ่ง ๆ จะมีความรู้ความสามารถในการปฏิบัติงาน แต่หากขาดแรงจูงใจในการทำงานแล้วบุคคลนั้นอาจจะมีความรู้ ความสามารถของตนเองอย่างเต็มที่และผลงานย่อมไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร

ชูชัย สมितिไกร (2551, หน้า 174) กล่าวว่า วัตถุประสงค์ของการฝึกอบรมได้แก่ 1) วิธีการ

ฝึกอบรมมุ่งเน้นเปลี่ยนแปลงความรู้ 2) วิธีการฝึกอบรมมุ่งเน้นเปลี่ยนแปลงด้านทักษะ 3) วิธีการฝึกอบรมมุ่งเน้นเปลี่ยนแปลงทัศนคติ

2.3.2 ประโยชน์ที่ได้รับจากการฝึกอบรม

การฝึกอบรมเป็นเครื่องมือที่จำเป็นสำหรับบุคลากรฝ่ายปฏิบัติการ ซึ่งไม่มีหน้าที่ทางบริหาร ที่ต้องฝึกอบรมเพราะไม่มีใครสำเร็จการศึกษาแล้วสามารถทำงานได้เลย มีเครื่องมือและการเปลี่ยนแปลงทางด้านการปฏิบัติงานที่เกิดขึ้นตลอดเวลาการอบรมจะกระตุ้นให้บุคลากรตื่นตัวอยู่เสมอ ประโยชน์ที่ได้รับคือ

- 1) ประสิทธิภาพในการทำงานสูงขึ้น การอบรมจะทำให้บุคลากรผู้ปฏิบัติงานใหม่และผู้มีประสบการณ์มาแล้วทำงานได้ดีขึ้นทั้งคุณภาพและปริมาณงานเพราะรู้วิธีการทำงานที่ถูกต้อง และสามารถปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมการทำงานได้ดี
- 2) ช่วยแก้ปัญหาในการปฏิบัติงานการฝึกอบรมบุคลากรในระดับต่าง ๆ ช่วยลดปัญหาการปฏิบัติงานลงเพราะทุกคนเข้าใจดี
- 3) ทำให้ขวัญกำลังใจของคนทำงานดีขึ้นบุคลากรทำงานอย่างถูกวิธีมีความเชื่อมั่นในตนเอง สำหรับคนที่ทำงานใหม่ก็มีความสนใจที่จะทำงานเพราะได้รับการอบรมมาก่อน
- 4) ส่งเสริมความมั่นคงและความยืดหยุ่นให้แก่องค์กรในแง่ความมั่นคง

2.4 การเรียนรู้ด้วยตนเอง (Self – Directed Learning)

การเรียนรู้ด้วยตนเอง(Self - Directed Learning) ในสังคมแห่งการเปลี่ยนแปลงของสถานการณ์ต่าง ๆ รอบด้านโดยเฉพาะการเปลี่ยนแปลงทางด้านเทคโนโลยีที่มีการพัฒนามากขึ้นและการแข่งขันมากขึ้น ทำให้บุคลากรในแต่ละหน่วยงานกลายเป็นสิ่งสำคัญในการทำงาน เพราะหากบุคลากรปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงของสภาวะแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกองค์กรไม่ทัน ถึงแม้จะมีเทคโนโลยีที่ทันสมัย องค์กรก็จะไม่สามารถประสบความสำเร็จได้องค์กรต่าง ๆ จึงมีความจำเป็นที่จะต้องเตรียมบุคลากรให้เป็นผู้ที่มีความรู้ที่หลากหลายด้วยวิธีการต่าง ๆ ซึ่งขึ้นอยู่กับความเหมาะสมของบุคลากรและสิ่งที่ต้องการพัฒนาเพราะแต่ละบุคคลมีความรู้ไม่เท่ากัน ความสนใจในแต่ละด้านก็แตกต่างกันอีกด้วย การฝึกอบรมหรือการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาบุคลากรเป็นกลุ่มใหญ่ ๆ จึงไม่เพียงพออีกต่อไป "การเรียนรู้ด้วยตนเอง" (Self - Directed Learning) จึงเป็นการพัฒนาบุคลากรอีกวิธีหนึ่งที่มีความเหมาะสมกับสภาวะการณ์ปัจจุบันความสำคัญของการเรียนรู้ด้วยตนเอง Knondes (อ้างถึงใน รุ่งอรุณ ไสยโสภณ 1975, หน้า 14 17) กล่าวถึงการเรียนรู้ด้วยตนเองว่ามีความสำคัญ 4 ประการ คือ

1. บุคคลที่เรียนรู้ด้วยการริเริ่มของตนเองจะเรียนได้มากกว่าดีกว่าบุคคลที่เป็นเพียงผู้รับหรือรอให้ผู้สอนถ่ายทอดวิชาความรู้ให้บุคคลที่เรียนรู้ด้วยตนเองจะเรียนอย่างตั้งใจ มีจุดมุ่งหมายและมีแรงจูงใจสูงสามารถใช้ประโยชน์จากการเรียนรู้ได้ดีกว่าและยาวนานกว่าบุคคลที่รอรับการสอนแต่อย่างเดียว

2. การเรียนรู้ด้วยตนเอง มีความสอดคล้องกับกระบวนการทางธรรมชาติของจิตวิทยาพัฒนาการ เมื่อแรกเกิดบุคคลต้องพึ่งผู้อื่นจำเป็นต้องมีบิดามารดาปกป้องและตัดสินใจแทน แต่เมื่อบุคคลเติบโตขึ้นมีความเป็นผู้ใหญ่มากขึ้นจะค่อย ๆ พัฒนาตนเองไปสู่ความเป็นอิสระไม่ต้องพึ่งผู้อื่นไม่ต้องอยู่ภายใต้การควบคุมหรือกำกับของผู้อื่น จะมีความเป็นตัวของตัวเองเพิ่มขึ้น สามารถดำเนินชีวิตได้ด้วยตนเองและชี้นำตนเองได้

3. มีนวัตกรรมทางการศึกษาเพิ่มขึ้นมาก เช่น มีหลักสูตรใหม่ห้องเรียนแบบเปิดศูนย์วิทยบริการการศึกษาอย่างอิสระ โปรแกรมการเรียนที่จัดสำหรับบุคคลภายนอก การศึกษาระบบมหาวิทยาลัยเปิดเป็นต้น รูปแบบของนวัตกรรมเหล่านี้ล้วนแต่เป็นความรับผิดชอบของผู้เรียนที่จะต้องเริ่มจากการริเริ่มการเรียนรู้ด้วยตนเอง

4. ความเปลี่ยนแปลงของโลกหลาย ๆ ด้านอย่างรวดเร็ว ทำให้เกิดแนวคิดใหม่ในการศึกษา ชัยฤทธิ์ โพธิสุวรรณ (2541, หน้า 4) กล่าวว่า การเรียนรู้ด้วยตนเองคือ กระบวนการเรียนรู้ที่ผู้เรียนจะเรียนด้วยความช่วยเหลือสนับสนุนจากภายนอกตัวผู้เรียนหรือไม่ก็ตาม ผู้เรียนจะริเริ่มการเรียนรู้เลือกเป้าหมายแสวงหาแหล่งทรัพยากรของการเรียนรู้ เลือกวิธีการเรียนรู้ จนถึงประเมินความก้าวหน้าของการเรียนรู้ของตนเอง

พัชรี มะแสงสม (2544, หน้า 10) กล่าวว่า การเรียนรู้ด้วยตนเองหมายถึง กระบวนการเรียนรู้ที่ทำให้ผู้เรียนมีเสรีภาพในการใช้ความรู้และความสามารถในการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง มีความตระหนักและรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของตนเอง ผู้เรียนจะทำการวางแผนและกำหนดกิจกรรมการเรียนรู้ เลือกแหล่งข้อมูล เลือกวิธีการเรียนรู้และประเมินผลด้วยตนเอง โดยอาจปรึกษาหรือขอความช่วยเหลือจากผู้สอนหรือบุคคลอื่นก็ได้

2.5 แนวคิดการพัฒนามนุษย์ยุคดิจิทัล

ปัจจุบันเทคโนโลยีเข้ามามีบทบาทในงานพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เป็นอย่างมาก และมีส่วนช่วยให้การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์นี้มีประสิทธิภาพมากขึ้นด้วย หลายองค์กรเริ่มนำเทคโนโลยีต่าง ๆ นี้มาใช้ปรับปรุง พัฒนาให้ดียิ่งขึ้น และนี่คือหนึ่งในเทคโนโลยีที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์

ดังนี้

2.5.1 การปฐมนิเทศด้วยตนเองผ่านระบบดิจิทัล (Digital Self-Orientation) การปฐมนิเทศถือเป็นกระบวนการเริ่มต้นที่สำคัญสำหรับการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในองค์กร เพราะหากเริ่มต้นได้ถูกต้องย่อมทำให้ทำงานได้อย่างไม่ผิดพลาด ยุคก่อนการปฐมนิเทศแต่ละครั้งเป็นเรื่องใหญ่ขององค์กร และยิ่งองค์กรใหญ่เท่าไรก็มีความระมัดระวังในการจัดปฐมนิเทศพนักงานใหม่ได้น้อยเท่านั้น ยุค Digital HR นี้หลายองค์กรเริ่มปรับเปลี่ยนวิธีการมาเป็นการปฐมนิเทศด้วยตนเองผ่านระบบดิจิทัลเพื่อให้พนักงานทำความเข้าใจตลอดจนเรียนรู้องค์กรและการทำงานเบื้องต้นด้วยตัวเอง เพื่อลดการเสียเวลา โดยพนักงานใหม่สามารถที่จะเรียนรู้ที่ไหนหรือเมื่อไรก็ได้ ทำให้องค์กรไม่ต้องเสียเวลามากในเรื่องการปฐมนิเทศเบื้องต้นนี้

2.5.2 ศูนย์การฝึกอบรมด้วยตนเองผ่านระบบออนไลน์ (Online Self-Training Center) ปัจจุบันระบบการเรียนรู้ด้วยตนเองผ่านระบบออนไลน์นั้นเติบโตและพัฒนาไปไวมากหลายองค์กรพัฒนาศูนย์เรียนรู้และฝึกอบรมผ่านระบบออนไลน์ของตนเองเพื่อใช้เป็นเครื่องมือพัฒนาศักยภาพของพนักงาน นอกจากนี้จะประหยัดเวลาเพราะผู้เรียนสามารถเลือกเรียนได้ตามความสะดวกโดยไม่จำกัดสถานที่และเวลาแล้ว ระบบนี้ยังทำให้องค์กรประหยัดงบประมาณได้จำนวนมากในระยะยาวอีกด้วย ซึ่งนี่คือหนึ่งในเครื่องมือที่ฝ่าย HR ควรรู้และนำไปใช้งานให้เกิดประโยชน์

2.5.3 ศูนย์การเรียนรู้ด้วยตนเองผ่านระบบออนไลน์ (Online Self-Learning Center) นอกจากความรู้ที่เกี่ยวกับงานและองค์กรแล้ว ปัจจุบันหลายองค์กรยังส่งเสริมให้พนักงานได้มีโอกาสเรียนรู้เรื่องต่าง ๆ ที่นอกเหนือจากงานที่ตนสนใจด้วย นอกจากนี้จะช่วยเพิ่มทักษะใหม่ ๆ หรือเติมองค์ความรู้ใหม่ ๆ แล้วบุคลากรยังสามารถมีความรู้ติดตัวเพื่อไปประกอบอาชีพอื่น ๆ หรือประกอบอาชีพเสริมในอนาคตได้ด้วย หรือแม้แต่พัฒนาศักยภาพที่ต้นอาจค้นพบใหม่ หลายองค์กรมักจัดการฝึกอบรมแบบนี้เพิ่มขึ้นเพื่อให้บุคลากรได้ตื่นตัวในการเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ และเป็นสวัสดิการเสริมให้กับบุคลากร ขณะเดียวกันหลายองค์กรก็เริ่มเชื่อมกับแหล่งเรียนรู้ออนไลน์อื่น ๆ เพื่อเป็นสวัสดิการให้บุคลากรด้วยเช่นกัน ทั้งยังเป็นศูนย์การเรียนรู้แบบตลอดชีวิตที่ไม่จำกัดรูปแบบและความสนใจ ซึ่งช่วยพัฒนาศักยภาพของบุคลากรในองค์กรได้อย่างไม่น่าเชื่ออีกด้วย

2.5.4 Digital Training Platform หนึ่งในตัวอย่างของการเชื่อมแหล่งเรียนรู้ออนไลน์เพื่อเป็นสวัสดิการให้กับบุคลากรในยุคดิจิทัลที่เป็นหนึ่งในกลยุทธ์สำคัญของการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ขององค์กรนั้น ก็คือการจับมือระหว่าง KBank กับ SkillLane ที่ถือว่าเป็นสตาร์ทอัพมาแรงของไทยเจ้าของ Digital Training Platform การเรียนรู้หลากหลายรูปแบบที่โด่งดังและได้รับความนิยมอย่างสูงโดยทาง KBank มุ่งพัฒนาสู่วัฒนธรรมการเรียนรู้ด้วยตนเอง Self-Directed Learning อย่างเต็มรูปแบบ ซึ่ง

บุคลากรจะได้เรียนรู้บนโลกออนไลน์อย่างไร้ขีดจำกัดแบบไร้สถานที่และเวลา ซึ่งใน SkillLane มีคอร์สให้เรียนไม่ต่ำกว่า 400 คอร์ส รวมไปถึงคอร์สพิเศษเพื่อบุคลากรโดยเฉพาะอีกด้วย ซึ่งนี่เป็นการปรับตัวสู่ยุคดิจิทัลขององค์กรขนาดใหญ่ของไทยที่น่าสนใจทีเดียว

2.5.5 การเรียนและใบรับรองผ่านระบบออนไลน์ (Online Study & Certificate) นอกจากการอบรมฝึกฝนต่าง ๆ แล้วยุคปัจจุบันก็ยังมีคอร์สเรียนจริงๆ จังๆ ผ่านระบบออนไลน์มากมายยุคก่อนที่อาจส่งพนักงานไปเรียนทั้งในและต่างประเทศนั้นยุคนี้องค์กรอาจเปลี่ยนเป็นระบบการเรียนแบบออนไลน์แทนซึ่งประหยัดเวลาและงบประมาณให้กับองค์กรเป็นจำนวนมากทั้งการเรียนผ่านระบบออนไลน์ในยุคปัจจุบันก็มีหลากหลายและมีใบประกาศรับรองด้วยเป็นการพัฒนาศักยภาพบุคลากรได้มีประสิทธิภาพอีกวิธีหนึ่ง (แนวคิดการพัฒนามนุษย์ยุคดิจิทัล, ม.ป.ป, ออนไลน์)

2.6 ทฤษฎีการสื่อสารและการใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสาร

การสื่อสาร หมายถึง การถ่ายทอดข้อมูลจากคนหนึ่งไปสู่อีกคนหนึ่งเพื่อให้ทั้งสองคนนั้นเกิดความเข้าใจที่ตรงกัน การสื่อสารนั้นไม่ได้มีแค่เพียงการใช้ภาษาพูดหรือว่าภาษาเขียน แต่ยังรวมถึงการใช้สัญลักษณ์การใช้ภาพวาด เสียงดนตรี รวมถึงการแสดงออกทางสีหน้าและท่าทางของเราด้วยการสื่อสาร เป็นสิ่งที่เราทุกคนพบเจออยู่ทุกวันเริ่มตั้งแต่ตื่นนอนจนเข้านอน ในด้านการดำเนินชีวิตหากเรามีทักษะการสื่อสารที่ดีจะส่งผลให้กระบวนการทำงานภายในองค์กร, บริษัทเป็นไปตามระบบแบบแผนที่วางไว้หรือการสื่อสารกับบุคคลอื่นทำให้สามารถเข้าใจในความต้องการของกันและกันได้เป็นอย่างดี แต่ถ้าหากว่าเราไม่มีทักษะการสื่อสารที่ดี จะประสบกับปัญหาในเรื่องของการสื่อสารกับบุคคลอื่นหรือการออกคำสั่งกับกลุ่มบุคคลที่อยู่ในองค์กร, บริษัทเพราะในการออกคำสั่งจำเป็นต้องใช้การสื่อสารที่รวดเร็ว แน่นนอนและถูกต้อง

การสื่อสาร ถือได้ว่าเป็นกิจกรรมที่สำคัญในการติดต่อสื่อสารกันระหว่างมนุษย์ เพื่อให้รับรู้เรื่องราวอันมีความหมายร่วมกัน และเกิดการตอบสนองต่อกัน โดยจุดมุ่งหมายหลักของการสื่อสารนั้นมาจากผู้ส่งสาร ที่หวังหรือต้องการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมบางอย่างของผู้รับสาร “ผลของการสื่อสาร” ตามเจตนารมณ์ที่ตั้งไว้ คำว่า “ผลของการสื่อสาร” มีความหมายอย่างกว้าง คือ “การเปลี่ยนแปลง” หรือ “ข้อแตกต่าง”(Change or discrepancy) ซึ่งเกิดขึ้นกับบุคคลหรือกลุ่มบุคคลอันเนื่องมาจากข่าวสาร (Messages) ที่ได้รับ

ผลของการสื่อสาร หมายถึง สิ่งที่แสดงว่าผู้ส่งสารและผู้รับสารมีการรับรู้ความหมายของสารในกระบวนการสื่อสารร่วมกันหรือไม่ และมากน้อยเพียงใด หรืออาจหมายถึงสิ่งที่เกิดขึ้นระหว่างหรือหลังการสื่อสาร ซึ่งมาจากการตีความสารที่ผู้รับสารได้รับ แต่นักวิชาการส่วนใหญ่ มักหมายถึงสิ่งที่เกิดขึ้นหลังการสื่อสารหนึ่งๆ จบสิ้นลงแล้วโดยที่มีประเด็นควรแก่การพิจารณา คือหลังการสื่อสาร เกิด

การเปลี่ยนแปลงอย่างใดอย่างหนึ่ง ในกระบวนการสื่อสารหรือไม่อย่างไร ผู้ส่งสารสามารถมีอิทธิพลบางอย่างเหนือตัวผู้รับสารหรือไม่อย่างไร และการสื่อสารนั้นประสบความสำเร็จตามที่ผู้ส่งสารมุ่งหวังไว้หรือไม่อย่างไร

นอกจากนี้ ผลของการสื่อสารนั้นยังสามารถจำแนกได้หลายประเภท ทั้งนี้แล้วแต่ว่าจะใช้เกณฑ์อะไรในการพิจารณา เช่น หากถือเจตนาเป็นเกณฑ์ การรับรู้เรื่องราวของข่าวสารระหว่างผู้ส่งสารและผู้รับสารนั้นมีความหมายร่วมกัน แต่หากการรับรู้ไม่ตรงกัน โดยแตกต่างจากที่สื่อสารไปเช่นนี้กลับเป็นผลของการสื่อสารประเภทที่ไม่เป็นเจตนาที่วางไว้

แม้นมาศ ขวลิขิต ได้ให้ความหมายของการสื่อสารว่าการสื่อสาร หมายถึง กระบวนการการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารระหว่างมนุษย์ภายใต้สภาพแวดล้อม ซึ่งสามารถเปลี่ยนแปลงไปได้ตามสถานการณ์อาจจะให้ความหมายตามสถานการณ์ปัจจุบันได้ว่า การสื่อสาร หมายถึงกระบวนการถ่ายทอดสารจากบุคคลฝ่ายหนึ่ง (ผู้ส่งสาร) ไปยังบุคคลหรือกลุ่มบุคคลอีกฝ่ายหนึ่ง (ผู้รับสาร) โดยผ่านสื่อที่เป็นบุคคล สัตว์ วัตถุ สิ่งของ หรือคลื่นพลังงานไฟฟ้า แสง เสียง เป็นต้น และสรุปได้ว่า การสื่อสารคือกระบวนการทำความเข้าใจซึ่งกันและกัน

ในยุคปัจจุบันเราจะเห็นได้ชัดเจนว่าภาษาที่เราใช้ติดต่อสื่อสารกันในชีวิตประจำวันนั้นมีหลากหลายและแตกต่างกัน เนื่องจากคนเราจำเป็นต้องสื่อสารกันในเรื่องต่าง ๆ และต้องการให้อีกฝ่ายมีความเข้าใจในความหมายของการสื่อสารที่ตรงกัน ถ้าหากว่าภาษาที่เรานำมาใช้ในการสื่อสารนั้นเป็นสิ่งที่ทุกคนในกลุ่มตกลงกันเพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันในเรื่องราวต่าง ๆ ซึ่งการสื่อสารนั้นมีรูปแบบที่ต่างกันออกไป เช่น การใช้ภาษาพูด การใช้ภาษาสัญลักษณ์ เป็นต้น ซึ่งการใช้ภาษาในการติดต่อสื่อสารนั้นมีวิธีการแตกต่างกันออกไปหลากหลาย มีการจำแนกประเภทของการสื่อสารโดยอาศัยเกณฑ์ในการจำแนกที่สำคัญ ดังนี้ (ระวีวรรณประกอบผล, 2540)

1. การจำแนกตามกระบวนการของข่าวสาร เป็นการจำแนกตามกระบวนการของข่าวสารแบ่งได้ 2 ประเภทดังนี้

1.1 การสื่อสารทิศทางเดียว (One-way communication) เป็นการสื่อสารในลักษณะทางเดียวซึ่งข่าวสารดังกล่าวจะถูกส่งไปยังผู้รับสารในลักษณะทิศทางเดียวโดยไม่มีการตอบโต้กลับของผู้รับสาร ดังเช่นการสื่อสารผ่านทางวิทยุกระจายเสียง การออกข่าวทางโทรทัศน์หรือหนังสือพิมพ์ การออกหนังสือคำสั่ง เป็นการสื่อสารโดยที่ผู้รับสารไม่สามารถแสดงความคิดเห็นผู้รับสารอาจไม่เข้าใจหรือเข้าใจในสารนั้นไม่ถูกต้องตามเจตนาของผู้ส่งสารและผู้ส่งสารเองก็ไม่สามารถทราบได้ว่าผู้รับสารนั้นเข้าใจหรือไม่ ซึ่งการสื่อสารประเภทนี้จึงเหมาะกับข่าวสารที่สามารถเข้าใจได้ง่าย

1.2 การสื่อสารสองทิศทาง (Two-way communication) คือการสื่อสารที่มีการส่งสารไปมา

ระหว่างผู้ส่งสารและผู้รับสาร โดยมีการสื่อสารของแต่ละส่วนจึงทำหน้าที่เป็นผู้ส่งและทำหน้าที่เป็นผู้รับในเวลาเดียวกันดังนั้นผู้ส่งสารเองต้องรับรู้การตอบสนองระหว่างกันซึ่งทำให้รู้ได้ว่าการสื่อสาร สำเร็จตามวัตถุประสงค์หรือไม่จึงทำให้เกิดการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมเพื่อให้เข้ากับสถานการณ์ในขณะนั้น ตัวอย่างการสื่อสารสองทิศทางเช่น การพูดคุยตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป การสื่อสารสองทิศทางจึงเป็นการสื่อสารที่จะสามารถเกิดผลสำเร็จทางด้านการสื่อสารได้ดีกว่าการสื่อสารทิศทางเดียวการสื่อสารในโลกปัจจุบันมีช่องทางการสื่อสารที่หลากหลาย เพราะเราอยู่ในยุคที่อินเทอร์เน็ตเข้ามามีบทบาทมากขึ้นในทุก ๆ วัน คำว่า “Social Network” จึงเป็นคำที่คุ้นหูทุกคนเป็นอย่างดีเป็นการสื่อสารที่รวดเร็วและมีประสิทธิภาพ สามารถเข้าถึงข้อมูลต่าง ๆ ตามที่ผู้ส่งสารหรือผู้รับสารต้องการได้ไม่ว่าจะเป็นการสื่อสารในชีวิตประจำวัน การติดต่อซื้อขาย การศึกษา ล้วนมีสื่อที่เป็นตัวกลางในการสื่อสารหรือเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารเพื่อให้ทุกคนรับทราบข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ อาทิเช่น Google, Facebook, Line, Youtube, Twitter, Instagram ถือว่าเป็นสื่อกลางที่มีประสิทธิภาพอย่างมาก สามารถรับรู้ข่าวสารต่าง ๆ ติดต่อกับบุคคลอื่นได้อย่างรวดเร็ว อีกทั้งยังมีการเรียนผ่านทางเว็บไซต์ จึงถือเป็นการสื่อสารสมัยใหม่ที่ตอบสนองต่อความต้องการของทุกคนบนโลกใบนี้ได้เป็นอย่างดี

2.6.1 การใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสาร

ความหมายของทักษะการพูดภาษาอังกฤษการพูดภาษาอังกฤษมิใช่เพียงความสามารถทางการออกเสียงให้ถูกต้องตามโครงสร้างทางไวยากรณ์เท่านั้น แต่ยังรวมถึงการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ ผู้รับสารให้รับรู้ความรู้สึกนึกคิด สาระข่าวสารใช้น้ำเสียงหรือกิริยาอาการ ผู้พูดต้องมีทักษะความรู้ด้านการออกเสียง คำศัพท์ กฎการใช้ทางไวยากรณ์เข้าใจวัฒนธรรมทางภาษา และผู้พูดต้องมีทักษะการใช้กลวิธีการพูดเพื่อการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ

William Litterwood ได้อธิบายว่า การพูดหมายถึงการแลกเปลี่ยนข่าวสารต่าง ๆ ระหว่างบุคคลตั้งแต่สองคนขึ้นไป โดยมีผู้พูดและผู้ฟัง ผู้พูดจำเป็นต้องพูดให้ผู้ฟังเข้าใจความหมายที่ผู้พูดต้องการจะสื่อ ดังนั้นจึงต้องพูดให้ถูกต้องตามหลักภาษา และใช้คำพูดที่เหมาะสมรวมถึงพูดได้ถูกต้องตามสถานการณ์ นอกจากนั้นยังได้ให้ความหมายของการพูดเพื่อการสื่อสารว่ามีได้เป็นเพียงการออกเสียงคำและการออกเสียงสูงต่ำในประโยคเท่านั้น แต่เป็นการพูดตามหน้าที่ของภาษาการทำให้ผู้อื่นเข้าใจจุดประสงค์ในสิ่งที่ผู้พูดพูด และการพูดของผู้ที่มีความสามารถในระดับที่สูงขึ้นไป ยังต้องมีการเลือกใช้สำนวนภาษาที่ถูกต้องเหมาะสม และเป็นที่ยอมรับของเจ้าของภาษาด้วยได้ให้ความหมายว่า ทักษะการพูดคือคำพูดที่เกิดจากความตั้งใจของผู้พูดและก่อให้เกิดสัมฤทธิ์ผลอย่างใดอย่างหนึ่งตามแต่สถานการณ์ในการสื่อสารกล่าวโดยสรุปการพูดจึงหมายถึงการสนทนาระหว่างบุคคลสองคนขึ้นไป โดยถ่ายทอดความคิดแลกเปลี่ยนข่าวสารโดยใช้ภาษาและท่าทางที่ถูกต้องเหมาะสมกับสถานการณ์ต้อง

มีองค์ประกอบแยกย่อยเช่น รู้คำศัพท์ที่เหมาะสม ใช้หลักไวยากรณ์และรูปแบบประโยคอย่างถูกต้อง ออกเสียงและเน้นเสียงได้ถูก และเข้าใจวัฒนธรรมของการพูดหรือวัฒนธรรมทางภาษา

องค์ประกอบของทักษะการพูดภาษาอังกฤษองค์ประกอบของการพูดที่จะประสบความสำเร็จ ได้ต้องประกอบไปด้วยองค์ประกอบที่สำคัญ 4 องค์ประกอบ ดังนี้

1. ต้องมีความรู้ด้านไวยากรณ์หรือโครงสร้าง (grammatical competence) หมายถึง ความรู้ด้านภาษา ได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ โครงสร้างของคำ ประโยค ตลอดจนการสะกดและการออกเสียง

2. ต้องมีความรู้ด้านสังคม (sociolinguistic competence) หมายถึงการใช้คำ และโครงสร้างประโยคได้เหมาะสมตามบริบทของสังคม เช่น การขอโทษ การขอบคุณ การถามทิศทางและข้อมูลต่าง ๆ และการใช้ประโยคคำสั่ง เป็นต้น

3. ต้องมีความรู้ในการใช้โครงสร้างภาษาเพื่อสื่อความหมายด้านการพูด และเขียน (discourse competence) หมายถึง ความสามารถในการเชื่อมระหว่างโครงสร้างภาษา (grammatical form) กับความหมาย (meaning) ในการพูดและเขียนตามรูปแบบ และสถานการณ์ที่แตกต่างกัน

4. ต้องมีความรู้ในการใช้กลวิธีในการสื่อความหมาย (strategic competence) หมายถึง การใช้เทคนิคเพื่อให้การติดต่อสื่อสารประสบความสำเร็จ โดยเฉพาะการสื่อสารด้านการพูด เช่น การใช้ภาษาท่าทาง (body language) การขยายความโดยใช้คำศัพท์อื่นแทนคำที่ผู้พูดนึกไม่ออก เป็นต้น ดังนั้น องค์ประกอบของทักษะการพูดจะประกอบไปด้วยองค์ความรู้ ทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ไม่ได้เกิดขึ้นโดยบังเอิญ แต่เกิดขึ้นจากความพยายาม ที่ชาญฉลาด ทั้งนี้ผู้สอนภาษาอังกฤษจะต้องเข้าใจ ธรรมชาติและเข้าใจกลวิธีที่การสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ เพื่อใช้เป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาทักษะ และการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าในระหว่างที่สื่อสารภาษาเป้าหมายได้

ความหมายของกลวิธีการสื่อสารผู้พูดสามารถใช้ภาษาพูดติดต่อสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ ถ้าผู้พูดมีความสามารถด้านการใช้กลวิธีทางการสื่อสาร (Communication strategies) ทั้งแบบใช้คำพูดและแบบที่ไม่ใช้คำพูดมาชดเชยความล้มเหลวในการสื่อสารซึ่งมีผลมาจากตัวแปรต่าง ๆ ในการใช้ภาษา ได้แก่ ความขาดทักษะด้านภาษาความไม่แน่ใจของผู้พูด การไม่รู้คำศัพท์ที่จะใช้เรียก ขาดความรู้ไวยากรณ์ เป็นต้น ความหมายของกลวิธีเพื่อการสื่อสารสามารถจำแนกออกเป็นสองแนวคิดหลังที่สำคัญได้ ดังนี้

แนวคิดแรก เน้นการแก้ไขปัญหาในการสื่อสารเป็นหลัก หมายถึงการที่ผู้ใช้เทคนิควิธีการต่าง ๆ เพื่อแก้ไขปัญหา หรืออุปสรรคที่เกิดขึ้นในขณะที่พูดในสถานการณ์ต่าง ๆ ซึ่งเป็นความยากลำบากในการพูดภาษาเป้าหมาย เนื่องจากขาดความรู้ทางด้านคำศัพท์ โครงสร้างไวยากรณ์ หรือวัฒนธรรมของ

ผู้พูดเอง จึงจำเป็นต้องใช้กลวิธีทางการสื่อสารเข้าไปแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าอย่างฉับพลัน นอกจากนี้ นักภาษาศาสตร์เชิงจิตวิทยา (psycholinguistics) ได้พูดถึง กลวิธีเพื่อการสื่อสารเป็นการวางแผนของผู้พูดเพื่อแก้ไขปัญหาการไม่รู้คำศัพท์ รู้โครงสร้างไวยากรณ์ และวัฒนธรรมทางภาษา โดยผู้พูดอาจทำไป โดยไม่รู้สีก้าว ปัญหาของการสื่อสารอาจจะเป็นปัญหาของผู้พูดฝ่ายเดียวโดยไม่จำเป็นต้องเกิดขึ้น ระหว่างการสนทนากับคู่สนทนา

แนวคิดที่สอง เน้นการสื่อสารในสถานการณ์ทั่วไป โดยไม่ได้คำนึงว่าจะเกี่ยวข้องกับ การแก้ไขอุปสรรคทางการศึกษาหรือไม่ กลวิธีเพื่อการสื่อสารในแนวคิดนี้ หมายถึงการที่ผู้พูดพยายามใช้เทคนิค หรือวิธีการต่าง ๆ ในการสื่อสารเพื่อให้เกิดการต่อรองความหมาย ให้เข้าใจตรงกัน

2.6.2 ปัจจัยที่มีผลต่อการใช้กลวิธีการสื่อสาร

ในทางภาษาศาสตร์และการเรียนการสอนภาษาอังกฤษพบว่า มีหลายปัจจัยที่มีผลต่อกลวิธีการสื่อสารของผู้เรียนภาษา เช่น ปัจจัยด้านกลวิธีการเรียน ด้านการคิด แรงจูงใจ กิจกรรม ความรู้เกี่ยวกับวิธีการสื่อสารความตระหนักถึงความแตกต่างของภาษาแม่ (mother tongue) และภาษาที่สอง (second language) หรือการสอนกลวิธีทางการสื่อสาร แต่ปัจจัยที่มีผลกระทบอย่างยิ่งต่อตัวผู้เรียนที่สำคัญ ได้แก่

1. ความสามารถทางภาษา (language proficiency) การใช้กลวิธีทางการสื่อสารของผู้มีความสามารถทางภาษาของผู้เรียนเป็นปัจจัยที่มีผลต่อประเภทความถี่และประสิทธิภาพของการใช้กลวิธีทางการสื่อสาร

2. ความรู้ทั่วไป (World knowledge) ความรู้ทั่วไปมีผลต่อการใช้กลวิธีในการสื่อสาร กล่าวคือ ผู้เรียนที่มีความรู้ทั่วไปดีจะสามารถนำความรู้นั้นมาใช้ในการแก้ปัญหาที่เป็นสาเหตุจากการขาดความรู้ทางภาษาได้

3. ภาระงาน (Tasks) ความแตกต่างของภาระงานที่กำหนดให้ผู้เรียนทำอาจมีอิทธิพลต่อการเลือกใช้กลวิธีการสื่อสารชนิดใดชนิดหนึ่งโดยเฉพาะ ดังนั้น ภาระงานคือ แผนงานที่สร้างขึ้นเพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้ความรู้ความสามารถในการสื่อสารภาษาใหม่ๆ ทั้งนี้ภาระงานเพื่อการสื่อสารจะต้องมีจุดประสงค์เพื่อการสื่อสาร ต้องเน้นความหมายทางไวยากรณ์ ต้องมีช่องว่างทางการสื่อสาร หรือมีปัญหาที่ทำให้ผู้เรียนพยายามแก้ไข ต้องเปิดให้มีการเจรจาหรือแลกเปลี่ยนการสื่อสารจริง

2.6.3 ประเภทของกลวิธีการสื่อสาร

กลวิธีทางการสื่อสารมีหลายประเภทที่ผู้พูดได้พยายามใช้ในการสื่อสารเพื่อให้เกิดการเข้าใจความหมายที่ตรงกันในการสนทนา เป็นการพูดในสถานการณ์ต่าง ๆ หรือแก้ไขอุปสรรคทางภาษาต่าง ๆ มีผู้วิจัยพยายามสร้างกลวิธีทางการสื่อสารต่าง ๆ มากมายสามารถสรุปโดยรวมแบ่งออกเป็นสอง

ประเภทใหญ่ ๆ คือประเภทแรกกลยุทธ์ทำให้สำเร็จ (Achievement Strategy) คือกลยุทธ์ที่ผู้พูดใช้วิธีการต่าง ๆ เพื่อแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในขณะที่พูด เพื่อให้การสื่อสารยังคงดำเนินต่อไปอย่างไม่ติดขัด เช่น กลยุทธ์ใช้คำที่มีความหมายใกล้เคียงกัน กลยุทธ์อธิบายความ กลยุทธ์สร้างคำใหม่ หรือกลยุทธ์กล่าวซ้ำประเภทที่สองกลยุทธ์หลีกเลี่ยงหรือเรียกอีกอย่างหนึ่งว่ากลยุทธ์ตัดทอน (Avoidance Strategy or Reduction Strategy) เป็นกลยุทธ์ที่ใช้ในการหลีกเลี่ยงปัญหาที่จะเกิดขึ้นในขณะที่พูดในภาษาเป้าหมายด้วยการละทิ้งข้อมูล หรือเปลี่ยนเรื่องพูดไปพูดในเรื่องที่ตนเองพูดได้หรือมีความชำนาญการนำกลยุทธ์การสื่อสารภาษาอังกฤษไปใช้

กลยุทธ์การสื่อสารเพื่อการพูดภาษาอังกฤษ หมายถึงวิธีต่าง ๆ ที่ผู้พูดสามารถนำไปใช้ในการสื่อสารเพื่อให้เกิดการต่อรอง เป็นการพูดเพื่อสื่อความหมายในสถานการณ์ต่าง ๆ โดยใช้แนวคิดของนักวิชาการด้านการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยกลยุทธ์ทางการสื่อสารที่ผู้พูดใช้จะครอบคลุมทั้ง 12 กลยุทธ์ที่สำคัญดังนี้

1. การพูดภาษาอังกฤษภาษาแม่ปนกับภาษาเป้าหมาย (First Language-Switch Strategy) เป็นกลยุทธ์ที่ผู้พูดใช้ภาษาแม่ปนกับภาษาเป้าหมายโดยที่ผู้พูดใช้คำศัพท์ภาษามาทับศัพท์ภาษาเป้าหมายเป็นลักษณะการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าที่เกิดขึ้นอย่างฉับพลัน เช่น ใช้คำว่า “Muay Thai” แทนคำว่า “Thai boxing”

2. กลยุทธ์การพูดแบบแปลคำต่อคำ (Literal Translation Strategy) เป็นวิธีที่ผู้พูดใช้วิธีเรียงคำหรือกลุ่มคำ ตามลักษณะประโยคของภาษาแม่ โดยใช้วิธีแปลคำต่อคำ หรือใช้โครงสร้างทางไวยากรณ์เหมือนภาษาแม่ เนื่องจากผู้พูดขาดความชำนาญ หรือมีความรู้ในภาษาเป้าหมายที่จำกัดเช่น ใช้คำว่า place du feu ในภาษาฝรั่งเศส และเป็นภาษาอังกฤษใช้คำว่า fireplace

3. กลยุทธ์สร้างคำใหม่ (Word Coinage Strategy) เป็นกลยุทธ์ที่ผู้พูดคิดคำศัพท์ขึ้นมาใหม่เนื่องจากไม่ทราบคำศัพท์ที่ถูกต้องของภาษาเป้าหมาย จึงสร้างคำขึ้นมาเองโดยหวังว่าผู้ฟังจะเข้าใจภาษาที่ผู้พูดสร้างขึ้น เช่น ใช้คำว่า “airball” แทนคำว่า “balloon”

4. กลยุทธ์ที่มีความหมายใกล้เคียงหรือเกือบตรงกัน (Approximation Strategy) เป็นกลยุทธ์ที่ผู้พูดใช้คำหรือกลุ่มคำที่ใกล้เคียงกับภาษาเป้าหมาย หรือเป็นคำที่มีความหมายใกล้เคียงกัน (Synonym) หรือใช้คำที่บอกหมวดหมู่ (super ordinate) เช่น “ship” แทน “sailboat”

5. กลยุทธ์การอธิบายความ (Circumlocution strategy) เป็นกลยุทธ์ที่ผู้พูดอธิบายหรือบรรยายรายละเอียดโดยใช้คำหลายคำ หรือวลีหลายวลีเพื่อสื่อความแทนคำพูดด้วยการใช้คำศัพท์เพียงคำเดียวเนื่องจากผู้พูดไม่ทราบคำศัพท์ภาษาเป้าหมาย เช่น “it has waste basket. It has a basket who probably serves for buying things in the market” แทนคำว่า “a shopping basket”

6. กลวิธีการพูดพิมพ์เพื่อขอเวลาในการคิด (Surfing Strategy) กลวิธีที่ผู้พูดใช้เสียง หรือ คำที่มีความหมาย หรือปราศจากความหมายเป็นช่วง ๆ เพื่อบอกผู้ฟังว่าผู้พูดยังพูดไม่จบและกำลังใช้ความคิด หรือกำลังประสบปัญหาในการสื่อสาร วางแผนการพูดต่อ เช่น “er, erm, uh, well, I mean, you know”

7. กลวิธีกล่าวซ้ำ Repetition Strategy เป็นกลวิธีที่ผู้พูดคำ หรือประโยคโครงสร้างที่ซ้ำ ๆ กัน อาจเกิดจากผู้พูดมีความคุ้นเคยต่อการใช้คำ หรือโครงสร้างดังกล่าว หรือผู้พูดกำลังคิดถึงคำที่จะพูดต่อไป โดยผู้พูดจะกล่าวซ้ำ ๆ ตั้งแต่เป็นหน่วยคำไปจนถึงระดับประโยค เช่น “Do you know what an emperor is? What is an emperor?”

8. กลวิธีแก้ไขผิดพลาดด้วยตัวเอง (Self- Repair Strategy) กลวิธีที่ผู้พูดใช้เมื่อพบว่าตนเองพูดคำผิด หรือพูดไวยากรณ์ผิด จึงพยายามแก้ไขคำหรือประโยคให้ถูกต้องทันทีตามหลักไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ เช่น well, “what I mean to say is”, “speak more slowly”, “Sorry, I am foreigner”

9. กลวิธีพูดไม่ตรงประเด็น (Topic Avoidance Strategy) กลวิธีที่ผู้พูดพูดในสิ่งที่ไม่ได้เป็นเป้าหมาย เนื่องจากผู้พูดขาดความพร้อมในการพูด หรือไม่มีความรู้ในเรื่องที่จะพูดเรื่องนั้น ๆ จึงตัดสินใจพูดในเรื่องที่ตัวเองถนัดและมั่นใจ ผู้พูดอาจนำความรู้หรือประสบการณ์ที่ตนมีมาพูดแสดงความคิดเห็นหรือความรู้สึก เพื่อต้องการสื่อความหมายในสิ่งที่ตัวเองเห็น เช่น “your presentation was very exciting by the way have you ever visited our university”

10. กลวิธียุติการพูด (Message Abandonment Strategy) เป็นกลวิธีที่ผู้พูดหยุดพูดเรื่องที่กำลังพูดอยู่ทันที เพื่อต้องการแสดงให้ผู้ฟังทราบว่า ผู้พูดไม่สามารถดำเนินการพูดต่อไปได้อีกแล้ว และต้องหยุดพูดเรื่องนั้น ๆ

11. กลวิธีการพูดภาษาอื่นปนกับภาษาเป้าหมาย (L3-Switch Strategy) กลวิธีที่ใช้ผู้พูดใช้คำที่พูดมาจากภาษาอื่น (ภาษาที่สาม) ที่ไม่ใช่คำจากภาษาแม่ หรือภาษาเป้าหมาย (ภาษาที่สอง) มาสื่อแทนภาษาเป้าหมาย เนื่องจากผู้พูดขาดความรู้คำศัพท์ในภาษาเป้าหมาย

12. กลวิธีการให้ความหมายไม่สมบูรณ์ (Message Reduction Strategy) กลวิธีที่ผู้พูดสื่อสารได้ใจความน้อยกว่าที่ควรเป็น เป็นคำพูดที่ไม่จบประโยค และขาดใจความสำคัญ เนื่องจากผู้พูดไม่รู้คำศัพท์ในภาษาเป้าหมาย(ทวิศศักดิ์ ชูมา, 2560)

ภาษาอังกฤษถือเป็นภาษากลางที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารในระดับโลก เป็นภาษาหลักของประชากรกว่า 360 ล้านคน อีกทั้งยังเป็นภาษาที่สองของประชากรกว่า 750 ล้านคนทั่วโลก นอกจากนี้ภาษาอังกฤษยังถือเป็นภาษาทางการของ 61 ประเทศ และเป็นภาษาหลักในหลายรัฐทั่วโลก จึงถือ

เป็นภาษากลางที่ใช้ติดต่อสื่อสารระหว่างประชากรในประเทศต่าง ๆ ทั้งในส่วนของการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ทำให้สื่อต่าง ๆ ที่เผยแพร่ในระดับนานาชาติ จะใช้ภาษาอังกฤษทั้งสิ้นจากเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ภาษาอังกฤษถือเป็นภาษาที่สองที่มีบทบาท และความสำคัญเป็นอย่างยิ่งในการเรียนรู้เพื่อเป็นประโยชน์ในการสื่อสารระดับที่กว้างขึ้น หรือในระดับนานาชาติอย่างมีประสิทธิภาพ

2.6.4 ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ

ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นต่อทุกคนบนโลกในศตวรรษที่ 21 ที่มีภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศหรือภาษาที่สองที่ต้องสามารถพูด เจริญ สื่อสาร ตามสถานการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้องเหมาะสมและสามารถพูดภาษาอังกฤษได้อย่างราบรื่นคล่องแคล่วและในด้านการดำเนินชีวิตประจำวันภาษาอังกฤษก็ถือว่ามีความสำคัญอย่างมาก เพราะในปัจจุบันการสื่อสารภาษาอังกฤษที่ดีและฉลาดในการสื่อสารเป็นทักษะที่จำเป็นอย่างมาก ถ้าเรามีการพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของเราให้ดียิ่งขึ้น ย่อมส่งผลดีต่อตนเองอย่างมากเพราะจะช่วยเพิ่มโอกาสและช่องทางในด้านการเรียน การทำงานการดำเนินชีวิตทั้งในประเทศและต่างประเทศเพราะถ้าเราสามารถพูดภาษาอังกฤษได้ จะทำให้เราได้รับสิทธิพิเศษที่เหนือกว่าคนอื่นที่ไม่สามารถสื่อสารภาษาอังกฤษได้ ปัจจุบันเทคโนโลยีด้านคอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ต ทำให้โลกของเราแคบลงทุกวันนี้ เราสามารถรับรู้ข่าวสาร หรือติดต่อกับเพื่อนต่างชาติได้ภายในเสี้ยววินาที ซึ่งเราจะไม่สามารถรับรู้ข่าวสารหรือสื่อสารกับเพื่อนต่างชาติได้เลยหากไม่รู้ภาษาอังกฤษจากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมีผู้เชี่ยวชาญทางด้านการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษหลายคนได้เสนอแนวคิดและความหมายของความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ ดังนี้

วาเอ็ด (Valette, 1997) กล่าวถึงการพูดเพื่อการสื่อสารไว้ว่าไม่ได้มีแค่การออกเสียงในประโยคแค่นั้นซึ่งเป็นการพูดเพื่อทำตามหน้าที่ของภาษาเพื่อสื่อสารให้ผู้อื่นเข้าใจถึงวัตถุประสงค์ในสิ่งที่เราพูดและถ้าเป็นการพูดของผู้พูดที่มีอายุอยู่ในระดับที่สูงขึ้นไปก็ต้องเลือกใช้สำนวนภาษาหรือ คำพูดให้ถูกต้องเหมาะสมตามกาลเทศะและต้องเป็นที่ยอมรับของเจ้าของภาษาด้วย

ขวัญฤทัย เขิดชู (2550) สรุปความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษว่าเป็นความสามารถในการพูดสื่อสารด้วย การปฏิสัมพันธ์ทางคำพูดระหว่างบุคคลตั้งแต่สองคนขึ้นไป ซึ่งได้แก่ผู้พูดและผู้ฟังซึ่งเป็นการแสดงเจตนาของผู้พูดในการสื่อสาร โดยที่ผู้พูดจะต้องมีความสามารถในการคาดคะเนความรู้และความรู้สึกของผู้ฟังที่สามารถพูดให้ผู้ฟังเข้าใจในข้อมูลที่ต้องการสื่อสารได้

จากความหมายของความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ สามารถอธิบายได้ว่าเป็นการสื่อสารภาษาอังกฤษระหว่างบุคคลสองคนขึ้นไป ซึ่งได้แก่ผู้พูดและผู้ฟังซึ่งในการพูดภาษาอังกฤษผู้พูดได้ทำการถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดออกมาเป็นคำพูดโดยคำนึงถึงความเหมาะสมต่อสถานการณ์นั้น ๆ เพื่อ

สื่อความหมายให้คู่สนทนาเข้าใจและสามารถโต้ตอบได้อย่างมีประสิทธิภาพ ถ้าหากเรามีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษแน่นอนว่าย่อมเป็นผลดีอย่างมาก ไม่ว่าจะเป็นในด้านการเรียน การทำงาน การเดินทางไปต่างประเทศการติดต่อสื่อสารกับชาวต่างชาติหรือแม้กระทั่งการเจรจาธุรกิจกับนักลงทุนชาวต่างชาติ การที่เราพูดภาษาอังกฤษได้จะทำให้เรามั่นใจในการที่จะริเริ่มทำสิ่งใหม่ ๆ เรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ และอัปเดตทุกข้อมูลข่าวสารทั่วโลกที่เป็นทักษะที่สำคัญในการดำเนินชีวิต

ดังนั้นสามารถสรุปได้ว่าแนวคิดการพัฒนาศักยภาพการเรียนรู้ด้วยตนเอง ทฤษฎีการสื่อสารและการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสามารถนำมาประยุกต์ใช้กับการพัฒนารูปแบบการเรียนรู้ด้วยตนเองในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารกับชาวต่างชาติสำหรับบุคลากรที่ปฏิบัติงานในวัดท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงใหม่ได้เนื่องจาก การพัฒนาศักยภาพของบุคลากร การเรียนรู้ด้วยตนเอง และการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารมีความจำเป็นเป็นอย่างมากดังนั้นจึงมีการนำหลักแนวคิด ทฤษฎี ดังกล่าวมาประยุกต์ใช้

2.7 ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.7.1 งานวิจัยในประเทศ

อัญชลี อติแพทย์ (2554) ศึกษาเรื่อง “รูปแบบการเรียนรู้ด้วยตนเองในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารทางการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ในพื้นที่ตำบลท่าคา อำเภอบ้านแพ้ว จังหวัดสมุทรสงคราม” ผลการศึกษาพบว่า (1) ปัญหาหลักๆ คือ ทั้งนักท่องเที่ยวและผู้ให้บริการไม่สามารถเข้าใจซึ่งกันและกันได้ตามสาระที่ต้องการจะสื่อสาร (2) สาเหตุเกิดจากผู้ให้บริการส่วนมากมีอายุสูง จำไม่ค่อยได้ความรู้ภาษาอังกฤษน้อย ขาดความต่อเนื่องในการใช้ ไม่สนใจที่จะฝึกฝน อายุและไม่มั่นใจผลกระทบต่อการท่องเที่ยว คือ นักท่องเที่ยวไม่ได้ข้อมูลที่ถูกต้อง ผู้ให้บริการขาดโอกาสในการประชาสัมพันธ์สินค้าผลิตภัณฑ์และข้อมูลที่สำคัญๆ ของชุมชน (3) รูปแบบการเรียนรู้ด้วยตนเองในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารทางการท่องเที่ยว จึงควรเป็นสื่อบทเรียนที่สามารถเรียนรู้ด้วยตนเองได้ในลักษณะของสมุดพกพาที่มีรูปภาพ คำศัพท์ภาษาอังกฤษเฉพาะด้านตามความต้องการของผู้ให้บริการ และหน้าบันทึกคำศัพท์ที่ผู้ใช้พบใหม่ แล้วหาความหมายเองโดยผ่านการฝึกอบรมการใช้ก่อนแล้วนำไปใช้เอง นอกจากนี้ป้ายบอกสถานที่สำคัญของชุมชน ที่จัดทำเป็นภาษาอังกฤษก็เป็นรูปแบบการเรียนรู้ส่วนหนึ่งที่ทำให้ความรู้แก่ผู้ให้บริการได้เช่นกัน

จิราภรณ์ สมิตและ พฤษพรพรรณ บรรเทาทุกข์ (2559) ศึกษา ปัญหาการใช้ภาษาอังกฤษในบริบทการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรมระหว่างเจ้าหน้าที่ตรวจคนเข้าเมืองและชาวต่างชาติ พบว่า 1) ผู้ใช้บริการส่วนมากพึงพอใจคุณภาพการให้บริการโดยทั่วไปของเจ้าหน้าที่ด่านตรวจคนเข้าเมือง 2) เจ้าหน้าที่ชาวไทยมีปัญหาการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษกับผู้ให้บริการชาวต่างชาติ ซึ่งเห็นได้จากการ

พูดประโยคสั้นๆ โดยใช้ภาษาอังกฤษสลับกับภาษาไทย หรือ การให้คนไทยที่ติดตามมากับผู้ใช้บริการ เป็นล่ามดำเนินธุรกรรมแทน 3) เจ้าหน้าที่ไทยมีปัญหาเรื่องการตระหนักรู้ถึงความแตกต่างทางวัฒนธรรม เจ้าหน้าที่ส่วนมากคิดว่าตนเองเป็นตำรวจทำงานในองค์กรรัฐ จึงคาดหวังว่าผู้ใช้บริการจะปฏิบัติตามกฎซึ่งมีความเปลี่ยนแปลงบ่อยครั้ง การไม่อัปเดตข้อมูลเรื่องกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ในเว็บไซต์ขององค์กรก่อปัญหาแก่ผู้ใช้บริการ เพราะผู้ใช้บริการคาดหวังว่าข้อมูลที่ตนได้รับนั้นมีความชัดเจนแน่นอน

มาลี ไชยเสนาและ พงษ์ ไชยเสนา (2561) ศึกษาการศึกษาความสนใจในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการท่องเที่ยวในท้องถิ่นของนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตแหล่งท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติผาแต้มอำเภอโขงเจียม จังหวัดอุบลราชธานี พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีความสนใจในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการท่องเที่ยวในท้องถิ่นใน 11 ด้าน ได้แก่ (1) ด้านประวัติศาสตร์ของอำเภอโขงเจียมคือเรื่องประวัติความเป็นมาของอำเภอโขงเจียม (2) ด้านประชากรคือ ชนเผ่าดั้งเดิม (3) ด้านลักษณะภูมิศาสตร์กายภาพของอำเภอโขงเจียมคือ ที่ตั้งและอาณาเขต (4) ด้านสถานที่ท่องเที่ยวที่น่าสนใจทางธรรมชาติคือ ผาแต้ม (5) ด้านสถานที่ท่องเที่ยวที่เป็นโบราณสถานคือ ภาพเขียนโบราณ (6) ด้านวิถีชีวิตของคนในท้องถิ่นคือ พิธีกรรม (7) ด้านประเพณีในท้องถิ่นคือ ประเพณีแห่เทียนพรรษา (8) ด้านการละเล่นและการแสดงพื้นเมืองคือ หมอลำ (9) ด้านสินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึกคือเครื่องจักสาน (10) ด้านอาหารพื้นเมืองคือ ส้มตำ และ (11) ด้านบริบทการสนทนาที่จำเป็นในการท่องเที่ยวการบอกเส้นทาง

ธัญวรรณ กำคำ (2561) ศึกษา การพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวสำหรับชุมชนกลุ่มชนบุรี กรุงเทพมหานครพบว่า 1) รูปแบบและสำนวนภาษาอังกฤษที่นักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศใช้บ่อย เมื่อมาท่องเที่ยวในประเทศไทยได้แก่การทักทาย การถามทาง ถามข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่ที่ไปเยี่ยมชมและการสั่งอาหาร และจะใช้รูปแบบภาษาง่าย สั้น กระชับ และไม่เป็นทางการ 2) ประชาชน ในชุมชนที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวในกลุ่มชนบุรี กรุงเทพมหานครมีความต้องการใช้ภาษาอังกฤษด้านการทักทาย การบอกทาง การบรรยายผลิตภัณฑ์ และการรับการสั่งอาหาร 3) ได้ชุดการฝึกอบรมทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษด้านการท่องเที่ยว ที่สะท้อนบริบทของชุมชน กลุ่มชนบุรี ประกอบด้วยเอกสารการอบรม ซีดีเสียง สื่อการเรียนการสอนแผนการจัดการเรียนรู้ และคู่มือการใช้ชุดฝึกอบรม 4) ผู้เข้ารับการอบรมมีพัฒนาการในการฝึกทักษะภาษาอังกฤษ โดยมีผลสัมฤทธิ์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ (.055) 5) ผู้เข้ารับการฝึกอบรมมีความพึงพอใจในการใช้ภาษาในสถานการณ์จริง ด้านชุดฝึกอบรมในระดับมากที่สุดการนำไปใช้ประโยชน์ในระดับมากและด้านอื่นๆ อาทิ การใช้ภาษาในชีวิตประจำวัน ความกล้าแสดงออก และการนำความรู้ไปถ่ายทอดต่ออยู่ในระดับมากส่วนความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศที่มีต่อการใช้ภาษาอังกฤษของคนใน

ชุมชนที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวหลังเข้ารับการอบรมในด้านการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารด้านการทักทาย การบอกทาง การซื้อของ การบรรยายผลิตภัณฑ์ และการสั่งอาหารในระดับมาก และมีความพึงพอใจในภาพรวมของทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของตนในชุมชน ในระดับปานกลาง

พระมหาไสว สิริปัญญา และคณะ (2564) ศึกษาอิทธิพลของการใช้ภาษาอังกฤษท่ามกลางการเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมของชาวจังหวัดบุรีรัมย์พบว่า อิทธิพลของการใช้ภาษาอังกฤษท่ามกลางการเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมของชาวจังหวัดบุรีรัมย์มีอิทธิพล 3 ประการที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงและการต่อต้านทางวัฒนธรรมคือ 1) แรงผลักดันในที่ทำงาน 2) การติดต่อกันระหว่างกลุ่มสังคม 3) การเปลี่ยนแปลงสิ่งแวดล้อมธรรมชาติปัญหาการใช้ภาษาอังกฤษท่ามกลางการเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมได้แก่ 1) การไม่มีเวลาในการฝึกพูดภาษาอังกฤษ ไม่มีความตั้งใจ ไม่อดทนไม่มีความเพียรพยายามในการฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอ 2) การยึดติดกับความเคยชินในสิ่งเดิม ๆ ไม่ยอมปรับตัวทำในสิ่งที่ไม่เคยทำ 3) การเขินอายไม่กล้าออกเสียงสำเนียงให้เหมือนฝรั่ง 4) กลัวออกเสียงผิด 5) การไม่รู้คำศัพท์ซึ่งคนไทยเรียนภาษาอังกฤษมาตั้งแต่เด็กเป็นเวลานานกว่าสิบปีจดจำคำศัพท์ได้หลายพันคำแต่เมื่อมีฝรั่งมาพูดด้วยกลับไม่สามารถเข้าใจเวลาแปลความหมายจากสิ่งที่ฝรั่งพูดก็จะแปลคำศัพท์ตรงตัว 6) การไม่รู้ไวยากรณ์ เช่นเดียวกันกับการไม่รู้คำศัพท์ ซึ่งเวลาคนไทยพูดภาษาอังกฤษก็จะนึกถึงประโยคโครงสร้างแกรมมา (Grammatical Structure) แตกต่างจากการพูดภาษาไทยที่สามารถพูดได้ทันทีเนื่องจากความเคยชิน 7) การไม่ได้พูดมานานแล้วลืมเพราะคนไทยไม่ได้พูดภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน

ชยันต์ บุญพิโย และคณะ (2564) ศึกษา รูปแบบเผยแผ่พุทธธรรมด้วยภาษาอังกฤษของสำนักปฏิบัติธรรมนานาชาติในประเทศไทย พบว่า รูปแบบการเผยแผ่พุทธธรรมด้วยภาษาอังกฤษของสำนักปฏิบัติธรรมนานาชาติในประเทศไทย ที่ผู้ฝึกอบรมสามารถใช้ภาษาอังกฤษได้ให้นำปฏิบัติ ส่วนผู้ไม่เชี่ยวชาญด้านภาษาอังกฤษ ให้มีล่ามแปลภาษาช่วย สำนักปฏิบัติธรรมนานาชาติบางสำนัก ได้เชิญชาวต่างชาติที่ผ่านการปฏิบัติธรรมและมีประสบการณ์ให้เป็นผู้ช่วยผู้ฝึกอบรม รูปแบบการใช้ภาษากาย ผู้ฝึกอบรมจะใช้การลงมือปฏิบัติด้วยการสาธิตให้ดูตั้งแต่การนั่งสมาธิ เดินจงกรม การบริหารอิริยาบถต่าง ๆ การทำวัตรเช้าเย็น การแผ่เมตตา เป็นต้นรูปแบบการสอบอารมณ์ ให้มีการสอบอารมณ์เป็นรายบุคคลโดยซักถามปัญหาที่เกิดขึ้นและหาทางแก้ปัญหาในรูปแบบการใช้สื่อ ใช้สื่อมัลติมีเดียที่บันทึกคำสอนของอาจารย์หรือผู้ทรงคุณวุฒิทั้งในและต่างประเทศด้วยภาษาอังกฤษประกอบในการฝึกอบรม รูปแบบด้านสถานที่ หลายสำนักจัดสถานที่สัปปายะเหมาะสมแก่ผู้ปฏิบัติไม่ให้เกิดป्लीโพธิในการปฏิบัติธรรม การนิมนต์/เชิญผู้เชี่ยวชาญต่างสำนักมาฝึกอบรมตอบข้อซักถามของผู้ปฏิบัติธรรมเพื่อเพิ่มพูนประสบการณ์การจัดธรรมทัศนาวจร โดยนำกลุ่มผู้ปฏิบัติธรรมไปปฏิบัติในสำนักอื่น ๆ เพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างผู้ปฏิบัติธรรม รูปแบบกิจกรรมพิธีปิดโดยกิจกรรมวัฒนธรรมไทย บางสำนักได้จัดกิจกรรม

เช่น การทำบุญตักบาตร การบายศรีสู่ขวัญแก่ผู้เข้าปฏิบัติธรรมชาวต่างชาติ

เดชา ตาละนิก และคณะ (2563) ศึกษาเรื่อง “การพัฒนาสื่อการเรียนรู้ด้วยตนเองเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับผู้ประกอบธุรกิจท่องเที่ยวในชุมชน:กรณีศึกษา อำเภอดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่” ผลการศึกษาพบว่า 1) ชุดสื่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยตนเองได้ออกแบบตามความต้องการในการประกอบอาชีพของผู้ประกอบธุรกิจท่องเที่ยวในชุมชน มีค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (IOC) อยู่ที่ 0.89 และค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.79 2) ผลการทดสอบความรู้ก่อนและหลังเรียนด้วยการใช้สื่อการเรียนรู้ด้วยตนเอง พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความรู้หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน เมื่อทดสอบสมมติฐานด้วยการทดสอบค่าที มีค่าเท่ากับ 24.20 แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01 และ 3) ผู้ประกอบธุรกิจท่องเที่ยวในชุมชนส่วนใหญ่มีความคิดเห็นต่อชุดสื่อการเรียนรู้ด้วยตนเองอยู่ในระดับดี (X4.40) องค์ความรู้จากการวิจัย คือ 1. การสร้างชุดสื่อการเรียนรู้ด้วยตนเองเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยวในชุมชนเป็นสื่อที่ออกแบบตรงกับความต้องการของกลุ่มตัวอย่างและสามารถนำไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน 2. ชุดสื่อมีหน่วยการเรียนรู้ที่ได้รับการออกแบบจากการศึกษาบริบทชุมชนเฉพาะ ทำให้กลุ่มตัวอย่างเรียนรู้ได้เร็ว มีประสิทธิภาพและสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง 3. กลุ่มตัวอย่างได้รับการพัฒนาในด้านที่ตรงกับความต้องการของตนเอง

นิลบล ศรีเทพ (2563) ศึกษาเรื่อง “การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับการท่องเที่ยวอำเภอเวียงสา จังหวัดน่าน” ผลการศึกษาพบว่า ปัจจุบันมีนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศเข้ามาท่องเที่ยวในอำเภอเวียงสา จังหวัดน่านมากขึ้น จึงมีความจำเป็นต้องพัฒนาศักยภาพด้านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของคนในชุมชน ให้มีความพร้อมในการสื่อสารภาษาอังกฤษกับนักท่องเที่ยว จึงสำรวจความต้องการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับการท่องเที่ยวของคนในชุมชนและนำข้อมูลมาพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับการท่องเที่ยว ที่มีเนื้อหาสอดคล้องกับข้อมูลพื้นฐาน และตรงกับความต้องการของชุมชน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ได้แก่ ประชาชนผู้ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวในพื้นที่ 2 ตำบล ได้แก่ เทศบาลตำบลกลางเวียง และเทศบาลตำบลเวียงสา จำนวน 230 คน ได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) และผู้วิจัยได้แบ่งกลุ่มตัวอย่างเป็น 2 กลุ่ม คือ การสำรวจความต้องการใช้ภาษาอังกฤษ จำนวน 200 คน และกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดสอบประสิทธิภาพของหลักสูตรอบรมภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้านการท่องเที่ยว จำนวน 30 คน ผลการศึกษาพบว่าหลักสูตรอบรมภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับการท่องเที่ยวสามารถทำให้ผู้อบรมมีทักษะและความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารดีขึ้น

ศรีจิตรา นวรัตน์ภรณ์ (2564) ศึกษาเรื่อง “การสร้างชุดสื่อการเรียนรู้ด้วยตนเองในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับพนักงานต้อนรับส่วนหน้าของโรงแรมในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเลย” ผลการศึกษาพบว่า พนักงานต้อนรับส่วนหน้าของโรงแรมมีปัญหาในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ และมีความต้องการการพัฒนาทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษมากที่สุดของพนักงาน โดยวิธีการเรียนรู้จากชุดสื่อการเรียนรู้ด้วยตนเอง ดังนั้น งานวิจัยฉบับนี้มีวัตถุประสงค์คือ 1) สร้างชุดสื่อการเรียนรู้ด้วยตนเองในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 70/70 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังการเรียนรู้โดยใช้ชุดสื่อการเรียนรู้ด้วยตนเอง และ 3) ศึกษาระดับความพึงพอใจของพนักงานต้อนรับส่วนหน้าที่มีต่อชุดสื่อการเรียนรู้ด้วยตนเองกลุ่มเป้าหมายที่ศึกษา คือพนักงานต้อนรับส่วนหน้าจำนวน 49 คน จากโรงแรม 19 แห่งในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเลยผลการวิจัยพบว่า 1) ประสิทธิภาพของชุดสื่อการเรียนรู้ด้วยตนเองในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ มีค่าเท่ากับ 73.24/77.02 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน หลังใช้ชุดสื่อการเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 3) ระดับความพึงพอใจของพนักงานต้อนรับส่วนหน้า โดยภาพรวมที่มีต่อชุดสื่อการเรียนรู้ด้านเอกสารคู่มือ ด้านวิดีโอทัศน์ และด้านประโยชน์ที่ได้รับจากชุดสื่อการเรียนรู้ด้วยตนเองเพื่อการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

ชยาพล ชมชัยยา และคณะ (2565) ศึกษาเรื่อง “การพัฒนาการสื่อสารภาษาอังกฤษ โดยใช้การเรียนรู้ด้วยตนเอง” ผลการศึกษาพบว่า โลกและสังคมมีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว ประกอบกับบทบาทของเทคโนโลยีและการสื่อสารที่เชื่อมโยงทุกภูมิภาคในโลกเข้าด้วยกัน โดยมีภาษาอังกฤษเป็นสื่อกลางการพัฒนาศักยภาพในการสื่อสารภาษาอังกฤษของคนไทย จึงเป็นสิ่งที่มีความสำคัญอย่างยิ่งจากนโยบายในการปฏิรูปการเรียนรู้การสอนภาษาอังกฤษของกระทรวงศึกษาธิการ ที่ปรับจากการสอนโดยเน้นไวยากรณ์มาเป็นการสื่อสารที่เริ่มจากการฟัง ตามด้วยการพูด การอ่าน และการเขียน ตามลำดับวิธีการสอนให้ความสำคัญเกี่ยวกับสมรรถนะในการสื่อสาร มุ่งเน้นประสิทธิภาพในการสื่อสารมากกว่าการสอนภาษาเพื่อความรอบรู้เกี่ยวกับโครงสร้างทางภาษา การเรียนการสอนมุ่งเน้นให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารได้และจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนเกิดทักษะและคุณลักษณะด้านการเรียนรู้ มีการชี้แนะตนเอง ตรวจสอบการเรียนรู้ด้วยตนเอง ตามเป้าหมายการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ผู้สอนปรับเปลี่ยนบทบาทเป็นผู้สนับสนุนการเรียนรู้ (Facilitator) จัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ สนับสนุนให้ผู้เรียนสามารถสร้างองค์ความรู้ (Constructivist) ด้วยตนเองจากการเรียนภาษาและการใช้ภาษาผ่านกิจกรรมทางภาษาที่หลากหลาย เกิดการพัฒนาการเรียนรู้ การเรียนรู้ไม่ได้เกิดขึ้นเฉพาะแต่เพียงในห้องเรียน มีวิทยาการใหม่ ๆ เกิดขึ้นตลอดเวลา จำเป็นต้องมีการเรียนรู้ เพื่อนำ ไปสู่การค้นพบความรู้ใหม่ ๆ อยู่เสมอ เป็นการพัฒนาตนเอง ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงในสังคมปัจจุบัน และยังเป็นวิถีทางที่จะส่งเสริมทำให้ผู้เรียนเป็นผู้ที่มีการเรียนรู้ตลอดชีวิต

2.7.2 งานวิจัยต่างประเทศ

ZHANG Zhen (2016) ศึกษาเรื่อง “การใช้มัลติมีเดียในการสอนภาษาอังกฤษ” ผลการศึกษาพบว่า ศตวรรษที่ 21 เป็นยุคข้อมูลข่าวสารเช่นเดียวกับยุคเศรษฐกิจความรู้ การพัฒนาอย่างรวดเร็วของข้อมูลเทคโนโลยีให้วิธีการสอนชั้นสูงแก่เรา มัลติมีเดียจริงอยู่ที่มัลติมีเดียมีมากมายข้อดีในการสอนภาษาอังกฤษ เช่น ให้ข้อมูลเพิ่มเติม ประหยัดเวลา กระตุ้นผู้เรียนจินตนาการและความคิดสร้างสรรค์ เป็นต้น แม้ว่ามัลติมีเดียจะมีข้อดีหลายประการ แต่นักวิชาการบางคนเสนอว่าไม่ควรใช้สุมส์สุมส์ห่า สิ่งที่เราควรรู้คือมัลติมีเดียมีบทบาทสนับสนุนเท่านั้นการสอนภาษาอังกฤษประกอบด้วยสี่ส่วน ส่วนแรกเป็นการแนะนำทั่วไปของมัลติมีเดีย เดอะส่วนที่สอง แสดงให้เห็นถึงความจำเป็นของมัลติมีเดียในการสอนภาษาอังกฤษ ส่วนที่สามอธิบายถึงข้อดีของการสอนมัลติมีเดียและปัญหาเมื่อเราใช้มัลติมีเดีย ส่วนสุดท้ายเป็นกลยุทธ์บางอย่างเกี่ยวกับวิธีใช้มัลติมีเดียได้ดีในช่วงหลายปีที่ผ่านมา การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีมัลติมีเดียในการสอนภาษาอังกฤษได้กลายเป็นกระแสนิยมประเทศจีนซึ่งเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการเรียนรู้ภาษา เป็นเรื่องเร่งด่วนที่จะต้องพัฒนาการศึกษาให้ทันสมัยในสังคมอย่างรวดเร็วและมัลติมีเดียเป็นสิ่งสำคัญในการศึกษาสมัยใหม่ เพื่อให้เหมาะสมกับความต้องการดังกล่าวการปฏิรูปหลักสูตรและการสอนแบบมัลติมีเดียขึ้นแรงขึ้นในทุกประเทศ ซึ่งจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องเปลี่ยนการสอนแบบดั้งเดิมสู่การสอนสมัยใหม่ในการสอนภาษาอังกฤษ ในอนาคตเทคโนโลยีมัลติมีเดียจะความจำเป็นไม่เพียงแต่สำหรับการสอนภาษาอังกฤษเท่านั้นแต่ยังจำเป็นสำหรับการสอนวิชาอื่นๆอีกมากมาย เป็นอุปกรณ์ซึ่งกระตุ้นและในขณะเดียวกันก็เป็นพันธมิตรกับกระบวนการคิด การใช้เหตุผล และการสื่อสารของผู้ใช้มัลติมีเดียยังมีศักยภาพในการเปลี่ยนแปลงกระบวนการเหล่านี้ แน่นนอน ทั้งผู้ปฏิบัติก็ไม่ควรถูกชี้นำโดยสุมส์สุมส์ห่าด้วยนวัตกรรมทางเทคโนโลยี และพวกเขาไม่ควรปฏิเสธการทำงานของสื่อมัลติมีเดียในการสอนภาษาโดยสรุป โดยไม่คำนึงถึงความยากลำบากที่รออยู่ข้างหน้า เราต้องยอมรับว่ามัลติมีเดียทำให้เกิดการปฏิวัติกระทบต่อการสอนภาษา แน่นนอนว่าเป็นงานถาวรสำหรับครูที่จะต้องศึกษาเพิ่มเติมและลงลึกในการประยุกต์ใช้มัลติมีเดีย ไม่ต้องสงสัยเลยว่าสามารถหาวิธีที่เป็นประโยชน์และมีประสิทธิภาพมากขึ้นเพื่อปรับปรุงได้การสอนภาษาอังกฤษ

Shuang Gao (2016) ศึกษาเรื่อง “การกดดันเชิงโต้ตอบและตัวตนเสรีนิยมใหม่: การเรียนรู้ภาษาอังกฤษในมุมภาษาอังกฤษที่ใหญ่ที่สุดในประเทศจีน” ผลการศึกษาพบว่า การกดดันเชิงปฏิสัมพันธ์สำหรับการจัดการเชิงกลยุทธ์ของปฏิสัมพันธ์โดยมีพื้นฐานมาจากการปกครองแบบเสรีนิยมใหม่ การฝึกโต้ตอบนั้นสังเกตได้จากผู้เรียนภาษาอังกฤษผู้ใหญ่ในเมืองหยางชิว ซึ่งผ่านการระดมคนต่างชาติที่พูดภาษาอังกฤษและสื่อสารภาษาอังกฤษได้ ดึงดูดชาวจีนที่ต้องการพัฒนาภาษาอังกฤษซึ่งเป็นภาษาที่ใช้เฝ้าประตูในสถานที่ทำงานทั่วโลกในประเทศจีน จากการสังเกตและการสัมภาษณ์เชิงชาติพันธุ์วรรณนา แสดงให้เห็นว่าสิ่งที่ดูเหมือนจะเป็นปฏิสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติกับชาวต่างชาติ นั้น แท้จริงแล้วเกี่ยวข้องกับการคิดแบบสะท้อนกลับที่หลังเวที (Goffman 1959) ซึ่งมุ่งเป้าไปที่การ

จัดการเชิงกลยุทธ์ของเนื้อหาเชิงปฏิสัมพันธ์และ/หรือโครงสร้างเพื่อสร้างตัวเองเป็น (ผ่านสำหรับ) คู่สนทนาที่ถูกต้องตามกฎหมาย การศึกษานี้แสดงให้เห็นว่าการปฏิสัมพันธ์ถือเป็นจุดสำคัญที่ความขัดแย้งและความตึงเครียดของลัทธิเสรีนิยมใหม่ดำรงอยู่ นอกจากนี้ยังให้เหตุผลว่าเมื่อการสะท้อนกลับกลายเป็นศีลธรรมหลักภายใต้โลกาภิวัตน์เสรีนิยมใหม่ อภิวัตน์วิทยาจึงให้ข้อมูลเชิงลึกที่สำคัญสำหรับการวิจารณ์เสรีนิยมใหม่ของเรา

Esti Juniningand Group (2017) ศึกษาเรื่อง “การออกแบบหมู่บ้านท่องเที่ยวต้นแบบโดยเพิ่มการรับรู้ด้านภาษาและการท่องเที่ยวเพื่อพยายามเพิ่มเศรษฐกิจท้องถิ่นในบาตู” ผลการศึกษาพบว่าในฐานะที่เป็นหนึ่งในความพยายามที่จะปลูกเศรษฐกิจท้องถิ่นของ บาตูการศึกษานี้นำเสนอรูปแบบภาษาและหมู่บ้านท่องเที่ยวตามการรับรู้ด้านการท่องเที่ยวที่กำลังสร้างชุมชนการท่องเที่ยวที่สนับสนุนอย่างแข็งขันโครงการท่องเที่ยวของรัฐบาล บนพื้นฐานของการวิเคราะห์ความต้องการของคนในท้องถิ่นเป็นวัสดุสำหรับการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว และหมู่บ้านต้นแบบการท่องเที่ยวได้จัดทำขึ้นในปีที่ 1 ของการศึกษาโปรแกรมในปีที่สองของการศึกษามุ่งเน้นไปที่การพัฒนาและการดำเนินการของชุมชนท่องเที่ยว ชุมชนนี้ทำงานเพื่อเพิ่มทักษะในการสื่อสารและการรับรู้ด้านการท่องเที่ยวระหว่างชุมชนที่ประกอบด้วยกลุ่มผู้ตื่นตัวด้านการท่องเที่ยว เยาวชน และนักธุรกิจ การเยี่ยมชมและแผนการฝึกอบรมในรูปแบบ การสนทากลุ่ม (FGD) ได้ดำเนินการไปแล้วในสี่หมู่บ้านใน บาตูได้แก่ ปุนเตน ทูลุงเรโฮ ซัมเบเรโฮ และบันตันเรโฮชุมชนแห่งนี้คือจัดตั้งขึ้นเพื่อเพิ่มรายได้ของประชาชนในท้องถิ่นซึ่งคาดว่าจะมีอิทธิพลต่อรายได้ทั่วโลกของหมู่บ้านผลปรากฏว่าทั้ง 4 หมู่บ้านเห็นด้วยกับแนวคิดในการฝึกอบรมและสร้างการท่องเที่ยวชุมชนบาตู

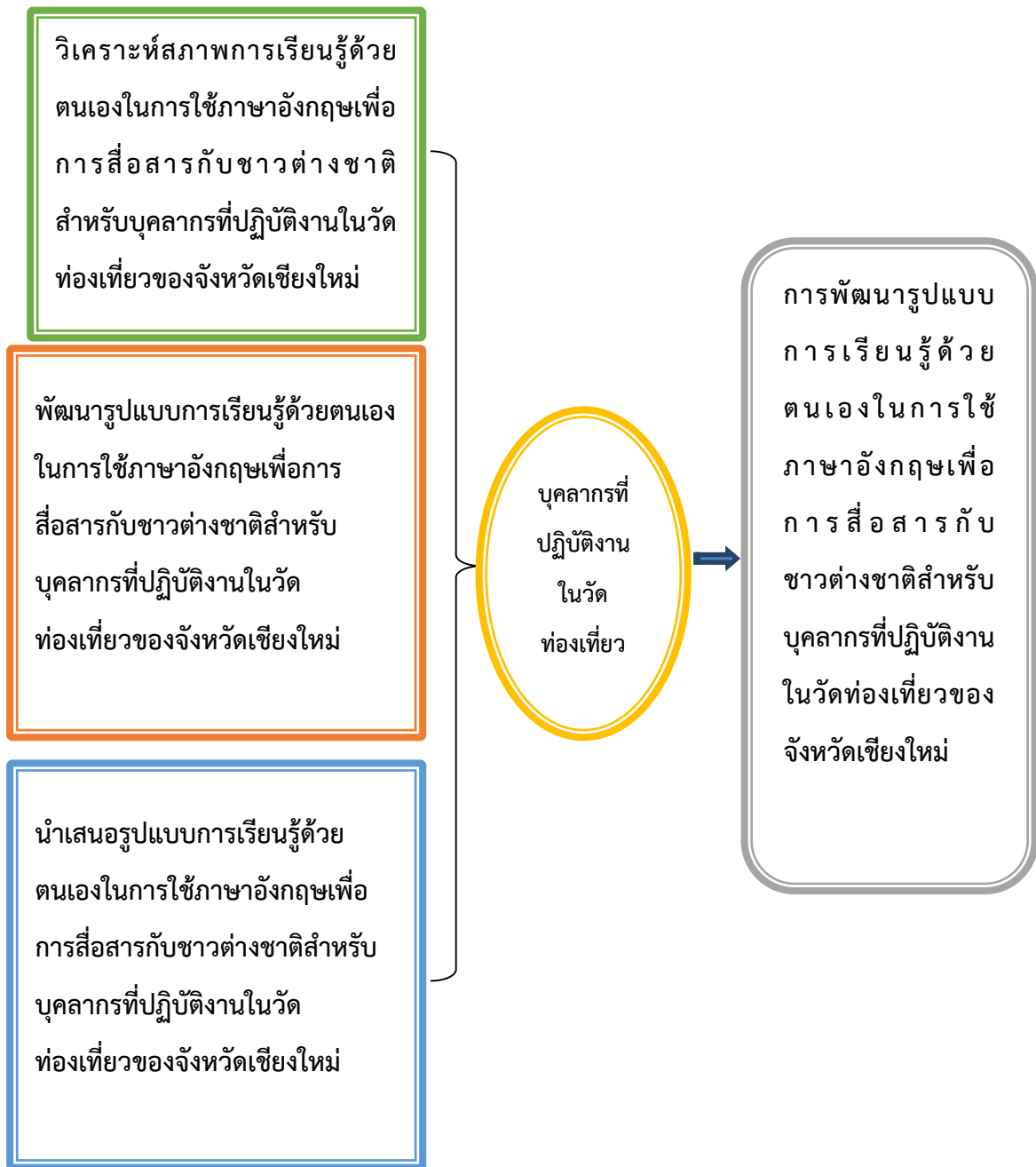
Sonia Rocca and Bryan Smith (2017) ศึกษาเรื่อง “ปรับปรุงแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษในญี่ปุ่นด้วยแอปพลิเคชันศึกษาเองด้วยตนเอง” ผลการศึกษาพบว่า การขาดแคลนโอกาสในการสื่อสารภาษาอังกฤษในญี่ปุ่นถือเป็นความท้าทายผู้เรียนมีพัฒนาการด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ (EFL) อย่างมีนัยสำคัญจะไม่เป็นจริงหากไม่มีการฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอและแรงจูงใจในการศึกษา นอกจากนี้ การวิเคราะห์ของคะแนนการทดสอบมาตรฐานแสดงให้เห็นว่าคะแนนของนักศึกษามหาวิทยาลัยมีแนวโน้มลดลงหลังจากปีแรกของการศึกษา (Sumida 2015; Mikada 2016) เพื่อเอาชนะความยากลำบากเหล่านี้ทีมครูที่มหาวิทยาลัยในประเทศญี่ปุ่นเปิดตัวแอปพลิเคชันแซโดว์การเรียนรู้ภาษาผ่านมือถือ (MALL) ซึ่งนักเรียนสามารถฝึกหัดในขณะเดียวกันก็ฝึกพูดโดยใช้เงาซึ่งเป็นเทคนิคหนึ่งได้รับการยอมรับว่ามีประสิทธิภาพในการพัฒนาการพูดและการฟัง (Kadota 2014; Hamada 2016) กระดาษแผ่นนี้อธิบายถึงการแนะนำแอปพลิเคชันนี้ในชั้นเรียนภาษาอังกฤษสำหรับการศึกษาทั่วไป จากนั้นพิจารณาผลกระทบต่อแรงจูงใจ ทศนคติต่อการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษและการรับรู้ของความสามารถทางภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยชั้นปีที่ 1 จำนวน 1,001 คน ซึ่งส่วนใหญ่เป็นสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และวิศวกรรมศาสตร์ใช้มากกว่าหนึ่งภาคการศึกษา ผลลัพธ์เบื้องต้นของแบบสอบถาม Likert ก่อนและหลังการแทรกแซงระบุว่าผ่านระบบนี้ ความมั่นใจในตนเอง

ทางภาษา ความสนใจในภาษาอังกฤษ ตัวตน L2 ในอุดมคติ ทศนคติต่อการสื่อสารใน L2 และการรับรู้ความสามารถทางภาษาอังกฤษอาจเพิ่มขึ้น

Akiko Fukuda (2020) ศึกษาเรื่อง “การสำรวจความเชื่อของผู้เรียนในการเรียนรู้แบบควบคุมตนเอง” ผลการศึกษาพบว่า กรณีศึกษาภาษาอังกฤษด้วยตนเองการศึกษานี้ศึกษาว่าความเชื่อของผู้เรียนเกี่ยวกับการเรียนรู้แบบควบคุมตนเองมีลักษณะอย่างไรและไม่ว่าความเชื่อเหล่านี้จะเปลี่ยนไปตามกาลเวลาระหว่างการเรียนภาษาอังกฤษด้วยตนเองหรือไม่ พังค์ชั้นการเรียนรู้ที่ควบคุมตนเองอย่างมีประสิทธิภาพเมื่อได้รับการสนับสนุนจากความเชื่อที่สร้างแรงบันดาลใจ และงานวิจัยหลายชิ้นได้ยืนยันถึงบทบาทของมันการตั้งค่าห้องเรียน อย่างไรก็ตาม ยังไม่มีการศึกษาด้วยตนเองซึ่งแยกจากครูผู้สอนและเกรดตรวจสอบแล้ว นักศึกษามหาวิทยาลัยสองคน (Kei และ Takushi) เข้าร่วมในการวิจัยและเต็มใจเรียนภาษาอังกฤษเสริมผ่านการเรียนด้วยตัวเอง พวกเขาเริ่มเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้สื่อออนไลน์อย่างอิสระ กว่าเจ็ดเดือนที่พวกเขาตั้งและสะท้อนเป้าหมายการเรียนรู้ สิบสามโครงสร้างกึ่งมีการสัมภาษณ์และตัดตอนเกี่ยวกับความเชื่อของผู้เข้าร่วมและจัดหมวดหมู่โดยใช้การวิเคราะห์เชิงคุณภาพ องค์ประกอบความเชื่อของผู้เรียนทำประการดูเหมือนจะอธิบายได้เจตคติต่อการเรียนรู้แบบควบคุมตนเองในระหว่างการศึกษาดด้วยตนเอง Kei แสดงความเชื่อของผู้เรียนที่แข็งแกร่งเกี่ยวกับคุณค่าของการเรียนรู้ ตัวตน และการจัดการเรียนรู้ซึ่งดูเหมือนจะเป็นแกนหลักความคิดสนับสนุนการเรียนรู้ที่ควบคุมตนเองของเขา ทาคูชิยังมีความเชื่ออย่างมากในการเรียนรู้ภาษาและคุณค่าของมัน แต่บางครั้งสิ่งเหล่านี้ก็ส่งผลในทางลบ ทำให้เขาประสบกับความยากลำบากทำการศึกษาดด้วยตนเองตามแรงจูงใจของตนเองเท่านั้น

2.8 สรุปกรอบแนวความคิด

จังหวัดเชียงใหม่เป็นแหล่งท่องเที่ยวสำคัญที่ดึงดูดนักท่องเที่ยวต่างชาติจากทั่วโลก วัดในเชียงใหม่ไม่เพียงแต่เป็นศูนย์กลางของศาสนาและวัฒนธรรม แต่ยังเป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่มีการแลกเปลี่ยนภาษาและวัฒนธรรม บุคลากรที่ปฏิบัติงานในวัดมีบทบาทสำคัญในการสร้างความเข้าใจและประสบการณ์ที่ดีให้แก่นักท่องเที่ยว การพัฒนารูปแบบการเรียนรู้ด้วยตนเองด้านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารจึงเป็นสิ่งจำเป็น เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการสื่อสารและส่งเสริมภาพลักษณ์ที่ดีของวัดในฐานะแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมระดับโลก โดยผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัยและพัฒนา ไว้ ดังนี้

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเรื่อง “การพัฒนารูปแบบการเรียนรู้ด้วยตนเองในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารกับชาวต่างชาติสำหรับบุคลากรที่ปฏิบัติงานในวัดท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงใหม่” คณะผู้วิจัยได้วางกรอบและแนวทางการวิจัยเป็นการวิจัยแบบผสมผสาน (Mixed Method Research) ทั้งวิจัยเชิงปริมาณและวิจัยเชิงคุณภาพ มีขั้นตอนการดำเนินการวิจัย ดังนี้

- 3.1 รูปแบบการวิจัย
- 3.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.4 การสร้างและการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ
- 3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.6 การวิเคราะห์ข้อมูล
- 3.7 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 รูปแบบการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “การพัฒนารูปแบบการเรียนรู้ด้วยตนเองในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารกับชาวต่างชาติสำหรับบุคลากรที่ปฏิบัติงานในวัดท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงใหม่” เป็นการวิจัยแบบผสมผสาน (Mixed Method Research) ซึ่งประกอบด้วยการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) และการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ในส่วนของการวิจัยเชิงปริมาณ ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือสำรวจเพื่อระบุปัญหาและเก็บรวบรวมข้อมูล โดยข้อมูลที่ได้จะถูกวิเคราะห์ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลทางสังคมศาสตร์ ส่วนการวิจัยเชิงคุณภาพดำเนินการผ่านการวิเคราะห์และสังเคราะห์เนื้อหาจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง รวมถึงการสัมภาษณ์เชิงลึกและการจัดกิจกรรมฝึกรวมเพื่อพัฒนารูปแบบการเรียนรู้ ข้อมูลที่ได้จากการวิจัยเชิงคุณภาพจะถูกนำเสนอในรูปแบบการบรรยายเชิงพรรณนา กระบวนการวิจัยดังกล่าวถูกออกแบบเป็นลำดับขั้นตอนที่ชัดเจนเพื่อให้ได้ข้อมูลที่ครอบคลุมและมีความน่าเชื่อถือ โดยมีขั้นตอนการวิจัยดังนี้

3.1.1 การวิจัยเชิงปริมาณ โดยมีรายละเอียดในการวิจัยดังนี้

- (1) ศึกษาข้อมูลพื้นฐาน แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
- (2) สร้างเครื่องมือวิจัย โดยการสร้างและพัฒนาแบบสอบถามนำแบบสอบถามฉบับร่างเสนอที่ปรึกษางานวิจัย เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง รับข้อเสนอแนะ และดำเนินการปรับปรุงแก้ไข พร้อมทั้งนำแบบสอบถามที่แก้ไขเรียบร้อยแล้วเสนอที่ปรึกษางานวิจัยพิจารณา และให้ความเห็นชอบ

ส่งให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบแบบสอบถามจำนวน 3 ท่านและจัดพิมพ์แบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบฉบับสมบูรณ์ แล้วนำไปใช้สอบถามกลุ่มตัวอย่างเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูล

(3) ประสานขอความร่วมมือลงพื้นที่เพื่อเก็บข้อมูลวิจัยกับผู้ที่เกี่ยวข้อง

(4) ดำเนินการแจกแบบสอบถามการวิจัยกับกลุ่มตัวอย่างเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลโดยผู้วิจัยได้

3.1.2 การวิจัยเชิงคุณภาพ โดยมีรายละเอียดในการวิจัยดังนี้

(1) ศึกษาข้อมูลพื้นฐาน แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

(2) สร้างเครื่องมือวิจัย โดยการสร้างและพัฒนาแบบสัมภาษณ์ นำแบบสัมภาษณ์ฉบับร่างเสนอที่ปรึกษางานวิจัย เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง รับข้อเสนอแนะ และดำเนินการปรับปรุงแก้ไข พร้อมทั้งนำแบบสัมภาษณ์ที่แก้ไขเรียบร้อยแล้วเสนอที่ปรึกษางานวิจัยพิจารณา และให้ความเห็นชอบส่งให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบแบบสัมภาษณ์ จำนวน 3 ท่าน และจัดพิมพ์ แบบสัมภาษณ์ที่ผ่านการตรวจสอบฉบับสมบูรณ์ แล้วนำไปใช้สัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูล

(3) ส่งหนังสือเอกสารขออนุญาตเก็บข้อมูลเพื่อการศึกษาวิจัยกับผู้ที่เกี่ยวข้อง

(4) ลงพื้นที่สัมภาษณ์การวิจัย (In-Depth Interview) กับบุคลากรในพื้นที่อำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่ ที่เกี่ยวข้องโดยนัดวันเวลาในการมาพูดคุยกันซึ่งผู้วิจัยเองได้เตรียมเนื้อหา และอุปกรณ์ที่ใช้ในการสัมภาษณ์การวิจัย เช่น เครื่องบันทึกเสียง กระดาษปรู๊ฟ สมุด ปากกา โดยผู้วิจัยได้ทำหน้าที่เป็นผู้กระตุ้นให้เกิดการสนทนาร่วมกัน ภายใต้กรอบประเด็นการวิจัยที่กำหนดไว้ สำหรับการสัมภาษณ์คณะผู้วิจัยได้พยายามสร้างความคุ้นเคยกับผู้ให้ข้อมูล จากการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้ให้ข้อมูล ทั้งการสร้าง ความคุ้นเคยเป็นรายบุคคลและการสร้างความคุ้นเคยในลักษณะกลุ่มจากนั้นจึงเริ่มทำการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูล ซึ่งคำถามที่ใช้ในการสัมภาษณ์นั้นเป็นคำถามแบบไม่มีโครงสร้างและแบบมีโครงสร้างด้วยวิธีการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In-Depth Interview) เพื่อให้ได้ข้อมูลระดับลึกมีความครอบคลุมและมีความน่าเชื่อถือ

3.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

การวิจัยครั้งนี้นอกจากการศึกษาข้อมูลจากเอกสารแล้วยังให้ความสำคัญกับการวิจัยภาคสนาม (Field Study) และการวิจัยแบบมีส่วนร่วม (Participatory Action Research: PAR) โดยมีการกำหนดผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informants) และผู้ร่วมปฏิบัติการ (Participants) อย่างชัดเจน โดยใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เพื่อให้ครอบคลุมบริบทของการศึกษา โดยขอบเขตการศึกษาวินิจฉัยเน้นที่ประชากรและกลุ่มตัวอย่างในพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่

1) วิจัยเชิงปริมาณ

ประชากร คือ บุคลากรที่ปฏิบัติงานในวัดท่องเที่ยวในพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่
 กลุ่มตัวอย่าง คือ บุคลากรที่ปฏิบัติงานในวัดท่องเที่ยวในพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 200 คน โดยวิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

2) วิจัยเชิงคุณภาพ

ประชากร คือ บุคลากรในพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ได้แก่ ผู้ช่วยเจ้าอาวาส/พระเลขาวัดท่องเที่ยว บุคลากรที่ปฏิบัติงานในวัดท่องเที่ยว ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาอังกฤษ ผู้เชี่ยวชาญด้านการท่องเที่ยว/มัคคุเทศก์ที่ความรู้และมีประสบการณ์ด้านการจัดการวัดท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่

กลุ่มตัวอย่าง คือ บุคลากรในพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ได้แก่ ผู้ช่วยเจ้าอาวาส/พระเลขาวัดท่องเที่ยว บุคลากรที่ปฏิบัติงานในวัดท่องเที่ยว ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาอังกฤษผู้เชี่ยวชาญด้านการท่องเที่ยว/มัคคุเทศก์ที่ความรู้และมีประสบการณ์ด้านท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 16 รูป/คน โดยวิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ซึ่งคัดเลือกจากผู้ที่มีความรู้ประสบการณ์ ดังนี้

1. บุคลากรที่ปฏิบัติงานในวัดท่องเที่ยว จำนวน 10 คน
 2. ผู้ช่วยเจ้าอาวาส/พระเลขา จำนวน 2 รูป
 3. ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาอังกฤษ จำนวน 2 คน
 4. ผู้เชี่ยวชาญด้านการท่องเที่ยว/มัคคุเทศก์ จำนวน 2 คน
- รวมทั้งหมด จำนวน 16 รูป/คน

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.3.1 วิจัยเชิงปริมาณ ผู้วิจัยใช้เครื่องมือในการวิจัย คือแบบสอบถาม (Questionnaire) สำหรับการศึกษาการพัฒนาารูปแบบการเรียนรู้ด้วยตนเองในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารกับชาวต่างชาติสำหรับบุคลากรที่ปฏิบัติงานในวัดท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงใหม่ โดยเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างในพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 200 คน

- 1) แบบสอบถาม เป็นแบบสอบถามแบบมีโครงสร้าง แบ่งเป็น 3 ตอน มีรายละเอียด ดังนี้
 - ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐาน
 - 1) เพศ
 - 2) อายุ
 - 3) ระดับการศึกษา
 - 4) ระยะเวลาในการปฏิบัติงาน

ตอนที่ 2 วิเคราะห์สภาพการเรียนรู้ด้วยตนเองในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารกับชาวต่างชาติ สำหรับบุคลากรที่ปฏิบัติงานในวัดท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงใหม่โดยแบบสอบถามจะมีลักษณะแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating scale) ตามวิธีของลิเคิร์ต (Rensis Likert) (พวงรัตน์ ตรีรัตน์, 2543) โดยกำหนดคะแนนไว้ 5 ระดับดังนี้

ระดับความคิดเห็น	ค่าน้ำหนักคะแนนของตัวเลือกตอบ
มากที่สุด	5 คะแนน
มาก	4 คะแนน
ปานกลาง	3 คะแนน
น้อย	2 คะแนน
น้อยที่สุด	1 คะแนน

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการเรียนรู้ด้วยตนเองในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารกับชาวต่างชาติสำหรับบุคลากรที่ปฏิบัติงานในวัดท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงใหม่

3.3.2 วิจัยเชิงคุณภาพ ผู้วิจัยใช้เครื่องมือวิจัยหลัก ได้แก่ แบบสัมภาษณ์สำหรับวิเคราะห์ระดับความคิดร่วมกัน โดยมีอุปกรณ์เสริม เช่น กล้องถ่ายภาพ สมุดจดบันทึก และเครื่องบันทึกเสียง เพื่อบันทึกข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ ซึ่งครอบคลุมประเด็นข้อคิดเห็นจากผู้ให้ข้อมูล รวมถึงการจดบันทึกข้อสังเกตและการวิเคราะห์ข้อมูลของผู้วิจัยในแต่ละช่วงของการลงพื้นที่เก็บข้อมูล ดังนี้

1) แบบสัมภาษณ์ เป็นการสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง ซึ่งใช้สัมภาษณ์มีโครงสร้าง ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ให้สัมภาษณ์

ตอนที่ 2 ข้อคำถามการวิเคราะห์สภาพการเรียนรู้ด้วยตนเองในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารกับชาวต่างชาติสำหรับบุคลากรที่ปฏิบัติงานในวัดท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงใหม่

1) ท่านมีวิธีการเรียนรู้ด้วยตนเองในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารกับชาวต่างชาติ อย่างไร

2) มีกิจกรรมอะไรบ้าง อย่างไร

3) องค์กรมีการส่งเสริมหรือสนับสนุนวิธีการเรียนรู้ด้วยตนเองในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารกับชาวต่างชาติ อย่างไร

ตอนที่ 3 ข้อคำถามการพัฒนาหลักสูตรการเรียนรู้ด้วยตนเองในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารกับชาวต่างชาติสำหรับบุคลากรที่ปฏิบัติงานในวัดท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงใหม่

1) ที่ผ่านมาได้มีการพัฒนาหลักสูตรการเรียนรู้ด้วยตนเองในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารกับชาวต่างชาติสำหรับบุคลากรที่ปฏิบัติงานในวัดท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงใหม่ อย่างไร

2) มีการดำเนินการ อย่างไร

3) ในอนาคตการพัฒนาหลักสูตรการเรียนรู้ด้วยตนเองในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารกับชาวต่างชาติสำหรับบุคลากรที่ปฏิบัติงานในวัดท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงใหม่ มีแนวทางอย่างไร

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนา

1) ท่านมีข้อเสนอแนะต่อการพัฒนารูปแบบการเรียนรู้ด้วยตนเองในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารกับชาวต่างชาติสำหรับบุคลากรที่ปฏิบัติงานในวัดท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงใหม่ อย่างไร

3.4 การสร้างและการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย

ในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยได้สร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือดังนี้ คือ

3.4.1 การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือเชิงปริมาณ (แบบสอบถาม)

1) ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ ในการสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือคณะผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือวิจัยโดยอาศัยกรอบแนวคิดกระบวนการทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย ตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

1.1 ทำการศึกษาค้นคว้า เอกสาร หนังสือ วรรณกรรมงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1.2 นำข้อมูลที่ได้มารวบรวมประเมินผลร่วมกับผลที่ได้จากการสัมภาษณ์ มาทำการวิเคราะห์ สังเคราะห์ ตามประเด็นต่าง ๆ และสรุปผล

1.3 สร้างเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมผล ได้เป็นข้อคำถามสำหรับเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เพื่อกำหนดขอบเขตและเนื้อหาของคำถามให้ครอบคลุมเนื้อหาวัตถุประสงค์และกรอบแนวคิดของงานวิจัยที่กำหนดไว้โดยเน้นให้มีลักษณะที่ผู้ตอบแบบสอบถามสามารถตอบตามข้อเท็จจริง

2) ขั้นตอนการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ ผู้วิจัยนำแบบสอบถามเสนอผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน เพื่อประเมินความเหมาะสมของข้อคำถาม ตรวจสอบความเที่ยงตรงด้านโครงสร้างและเนื้อหา (Construct and Content Validity) และพิจารณาความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ของงานวิจัย แล้วจึงจะนำมาวิเคราะห์ด้วยดัชนี IOC (Index of item Objective Congruence) เพื่อให้ได้ข้อคำถามมีความถูกต้องและครอบคลุมเนื้อหาชัดเจนรายนามของผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ที่ทำการตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่

2.1 ดร.พิรุณ จันทราวาส

2.2 ดร.พิสุทธิพงษ์ เอ็นดู

2.3 ดร. สมโภชน์ ไวกังษ์

นำแบบสอบถามจากผู้เชี่ยวชาญ วิเคราะห์หาค่าดัชนีความเหมาะสมของข้อคำถามกับ
วัตถุประสงค์หรือเนื้อหา (IOC) ตามสูตรดังนี้

$$\text{สูตร IOC} = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC แทน ดัชนีความเหมาะสมระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์

$\sum R$ แทน ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นจากผู้เชี่ยวชาญ

N = แทนจำนวนผู้เชี่ยวชาญ

โดยที่ + 1 = แนใจว่าเหมาะสม

0 = ไม่แนใจ

- 1 = แนใจว่าไม่เหมาะสม

ซึ่งได้ค่าความสอดคล้อง (IOC) ระหว่าง 0.67-1.00 นำเครื่องมือที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขตาม
ข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญแล้วไปทดลองใช้ (Try out) กับกลุ่มนักท่องเที่ยวที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง
จำนวน 30 คน เพื่อตรวจสอบว่ามีคำถามข้อใดที่ผู้ตอบแบบสอบถามมีความสงสัยหรือไม่เข้าใจ แล้วนำมา
ปรับปรุงให้ได้เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยที่มีคุณภาพ แล้วนำผลการตอบแบบสอบถามไปหาค่าความ
เชื่อมั่น (Reliability) ของเครื่องมือโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient) ของครอนบาค
(Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่น 0.81

**3.4.2 การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือเชิงคุณภาพ (แบบสัมภาษณ์) ในการสร้าง
และตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือเชิงคุณภาพ ซึ่งเป็นแบบสัมภาษณ์ ดังนี้**

1) การสร้างแบบสัมภาษณ์ปลายเปิด เรื่อง การพัฒนารูปแบบการเรียนรู้ด้วยตนเองในการใช้
ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารกับชาวต่างชาติสำหรับบุคลากรที่ปฏิบัติงานในวัดท่องเที่ยวของจังหวัด
เชียงใหม่ โดยอาศัยหลักการสร้างแบบสัมภาษณ์จากแหล่งข้อมูลด้านเอกสารและข้อมูลจากการ
แบบสอบถามเพื่อที่จะนำไปสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 16 รูป/คน

2) การตรวจสอบความเที่ยงตรงของแบบสัมภาษณ์ดำเนินการโดยใช้วิธีการตรวจสอบความ
เที่ยงตรงเชิงพินิจ (Face Validity) ซึ่งได้รับการประเมินจากผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่าน โดยได้ทำการ
ตรวจสอบ ปรับปรุง และแก้ไขสำนวนภาษา รวมถึงการตัดหรือเพิ่มเติมข้อความในแต่ละประเด็น
เพื่อพัฒนาแบบสัมภาษณ์ให้เหมาะสมสำหรับการพัฒนารูปแบบการเรียนรู้ด้วยตนเองในการใช้
ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารกับชาวต่างชาติสำหรับบุคลากรที่ปฏิบัติงานในวัดท่องเที่ยวในจังหวัด
เชียงใหม่

3) การตรวจสอบและประเมินรูปแบบการพัฒนา โดยดำเนินการตรวจสอบร่างรูปแบบการ
พัฒนาผ่านการประเมินโดยผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 ท่าน โดยใช้แบบประเมินที่สร้างขึ้นตามกรอบการวิจัย
เพื่อรวบรวมความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของร่างรูปแบบดังกล่าว ทั้งนี้ เพื่อ
พัฒนารูปแบบการเรียนรู้ด้วยตนเองสำหรับการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารกับชาวต่างชาติสำหรับ

บุคลากรที่ปฏิบัติงานในวัดท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงใหม่ รวมถึงการกำหนดแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนารูปแบบให้เหมาะสมต่อไป

3.5 วิธีเก็บรวบรวมข้อมูล

1) ข้อมูลเชิงปริมาณ

การวิจัยเชิงปริมาณดำเนินการผ่านการเก็บข้อมูลภาคสนาม (Field Research) โดยผู้วิจัยได้ลงพื้นที่และเก็บรวบรวมข้อมูลจากบุคลากรที่ปฏิบัติงานในวัดท่องเที่ยวในพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 200 คน โดยวิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

2) ข้อมูลเชิงคุณภาพ

การเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพดำเนินการผ่านการลงพื้นที่ภาคสนาม (Field Research) โดยผู้วิจัยจัดทำหนังสือขออนุญาตและประสานเพื่อขอความร่วมมือจากบุคคลที่เกี่ยวข้อง พร้อมทั้งนัดหมายการสัมภาษณ์เชิงลึกกับกลุ่มบุคลากรในพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วย พระสงฆ์ บุคลากรที่ปฏิบัติงานในวัดท่องเที่ยว ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาอังกฤษ รวมถึงผู้เชี่ยวชาญด้านการท่องเที่ยว/มัคคุเทศก์ที่มีความรู้และประสบการณ์ด้านการท่องเที่ยวในพื้นที่ รวมทั้งสิ้น 16 ท่าน/รูป กลุ่มตัวอย่างถูกคัดเลือกโดยใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยผู้วิจัยได้ทำการนัดหมายเพื่อเก็บข้อมูลด้วยการบันทึกเสียงและการจดบันทึกข้อมูลอย่างละเอียด

3.6 การวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลที่ได้จากการวิจัยในครั้งนี้เป็นข้อมูลมีทั้งข้อมูลเชิงปริมาณ และเชิงคุณภาพได้แก่

1) ข้อมูลเชิงปริมาณ

เมื่อเก็บรวบรวมข้อมูลเสร็จแล้ว นำมาตรวจสอบความครบถ้วนสมบูรณ์และนำผลมาทำการประมวลผลข้อมูลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ ข้อมูลจะถูกวิเคราะห์ด้วยวิธีทางสถิติ โดยมีวิธีการดังนี้

1. นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์และแปลผลโดยใช้การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วยคอมพิวเตอร์
2. นำข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามที่ได้มาหาค่าร้อยละ (Percentage), ค่าเฉลี่ย

(Arithmetic Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ซึ่งแปลผลค่าเฉลี่ยตามเกณฑ์ที่กำหนด เกณฑ์การแปลผลค่าเฉลี่ยตามหลักเกณฑ์ของช่วงระดับคะแนน (class Interval) 5 ระดับ ดังนี้

- 4.51 - 5.00 หมายถึง ระดับมากที่สุด
- 3.51 - 4.50 หมายถึง ระดับมาก
- 2.51 - 3.50 หมายถึง ระดับปานกลาง
- 1.51 - 2.50 หมายถึง ระดับน้อย

1.00 - 1.50 หมายถึง ระดับน้อยที่สุด

3. นำข้อมูลคะแนนที่ได้มาด้วยวิธีดังกล่าว นำมาเปรียบเทียบเพื่อแปลความหมายกับเกณฑ์ที่ตั้งไว้

2) ข้อมูลเชิงคุณภาพ

การวิเคราะห์ข้อมูลในงานวิจัยนี้ดำเนินการโดยใช้วิธีการวิเคราะห์เชิงพรรณนา (Content Analysis) ซึ่งผู้วิจัยได้รวบรวมและสรุปข้อมูลจากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่าง จากนั้นทำการวิเคราะห์เนื้อหาตามประเด็นที่จัดกลุ่มไว้อย่างเป็นระบบ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่สอดคล้องกับข้อเท็จจริงและสนับสนุนการวิเคราะห์และอภิปรายผลด้วยเหตุผลเชิงตรรกะ ผลการศึกษาถูกนำเสนอในรูปแบบเชิงพรรณนา ซึ่งสามารถตอบโจทย์วัตถุประสงค์ของการวิจัยได้อย่างชัดเจนและครอบคลุม

3.7 สถิติที่ใช้ในการวิจัย

การวิเคราะห์แบบสอบถามเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการเรียนรู้ด้วยตนเองในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารกับชาวต่างชาติสำหรับบุคลากรที่ปฏิบัติงานในวัดท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงใหม่ สถิติที่ใช้ได้แก่

1. การคำนวณขนาดตัวอย่าง จากสูตร (สุรียรี ศิริโกศาภิรมย์, 2546, หน้า 129)

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

เมื่อ	n	แทน	ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง
	N	แทน	จำนวนประชากร
	e	แทน	ความคลาดเคลื่อนที่ยอมให้เกิดขึ้นได้ 0.05

2. การหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) เพื่อวัดความเที่ยงตรง (validity) จากสูตร (สุรียรี ศิริโกศาภิรมย์, 2546, หน้า 94)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ	IOC	แทน	ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับเนื้อหาตามความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
	R	แทน	คะแนนความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญแต่ละคน
	N	แทน	จำนวนผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

3. การหาค่าความเชื่อมั่นแบบสอบถาม โดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค จากสูตร (cronbach's alpha coefficient) (Cronbach, 1990, p.202)

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left\{ 1 - \frac{\sum Si^2}{St^2} \right\}$$

เมื่อ	IOC	แทน	ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับเนื้อหาตามความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
	R	แทน	คะแนนความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญแต่ละคน
	N	แทน	จำนวนผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

4. การหาค่าร้อยละ (percentage) จากสูตร (สุวริย์ ศิริโกคาภิรมย์, 2546, หน้า 95)

$$p = \frac{f}{n} \times 100$$

เมื่อ	p	แทน	ค่าร้อยละ
	f	แทน	ความถี่
	n	แทน	จำนวนผู้ตรวจสอบแบบสอบถามทั้งหมด

5. การหาค่าเฉลี่ย (mean) จากสูตร (สุวริย์ ศิริโกคาภิรมย์, 2541, หน้า 106)

$$\bar{x} = \frac{\sum x}{n}$$

เมื่อ	\bar{x}	แทน	คะแนนเฉลี่ย
	$\sum x$	แทน	ผลรวมของคะแนน
	n	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

6. การหาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) จากสูตร (สุวริย์ ศิริโกคาภิรมย์, 2546, หน้า 106)

$$S.D. = \sqrt{\frac{n \sum x^2 - (\sum x)^2}{n(n-1)}}$$

X	แทน	คะแนนแต่ละข้อ
$\sum X$	แทน	จำนวนผู้ตรวจสอบแบบสอบถามทั้งหมด
n	แทน	จำนวนข้อมูลทั้งหมด

7. การทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม ที่เป็นอิสระต่อกัน (independent sample) จากสูตร (วีไล ทองแผ่, 2542, หน้า 227)

7.1 ในกรณีที่กลุ่มตัวอย่างทั้งสองมาจากประชากรที่มีความแปรปรวนไม่เท่ากัน จากสูตร $\sigma_1^2 \neq \sigma_2^2$

$$t = \frac{\bar{x}_1 - \bar{x}_2}{\sqrt{\frac{S_1^2}{n_1} + \frac{S_2^2}{n_2}}}$$

$$df = \frac{\left[\frac{S_1^2}{n_1} + \frac{S_2^2}{n_2} \right]^2}{\frac{\left[\frac{S_1^2}{n_1} \right]^2}{n_1 - 1} + \frac{\left[\frac{S_2^2}{n_2} \right]^2}{n_2 - 1}}$$

7.2 ในกรณีที่กลุ่มตัวอย่างทั้งสองมาจากประชากรที่มีความแปรปรวนเท่ากัน จากสูตร

$$\sigma_1^2 = \sigma_2^2$$

$$t = \frac{\bar{x}_1 - \bar{x}_2}{\sqrt{\frac{(n_1 - 1)S_1^2 + (n_2 - 1)S_2^2}{n_1 + n_2 - 2} \left[\frac{1}{n_1} + \frac{1}{n_2} \right]}}$$

$$df = n_1 + n_2 - 2$$

เมื่อ	t	แทน	ค่าสถิติที่
	\bar{x}	แทน	ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 1
	\bar{x}_2	แทน	ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 2
	S_1^2	แทน	ความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างกลุ่ม 1
	S_2^2	แทน	ความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างกลุ่ม 2
	n_1	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 1
	n_2	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 1
	df	แทน	องศาแห่งความเป็นอิสระ

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ผลการพัฒนารูปแบบการเรียนรู้ด้วยตนเองในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารกับชาวต่างชาติสำหรับบุคลากรที่ปฏิบัติงานในวัดท่องเที่ยว ของจังหวัดเชียงใหม่ มีลำดับชั้นในการนำเสนอข้อมูลดังนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
2. ลำดับชั้นตอนในการวิเคราะห์ข้อมูล
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเป็นที่เข้าใจตรงกันในสิ่งที่สื่อความหมายข้อมูล ผู้รายงานค้นคว้าได้กำหนดความหมายดังนี้

N	แทน	จำนวนนักศึกษา
E_1	แทน	ประสิทธิภาพของกระบวนการ
E_2	แทน	ประสิทธิภาพของผลลัพธ์
\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ย (Mean)
S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

4.2 ลำดับชั้นตอนในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

1. วิเคราะห์สภาพการเรียนรู้ด้วยตนเองในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารกับชาวต่างชาติสำหรับบุคลากรที่ปฏิบัติงานในวัดท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงใหม่
2. พัฒนารูปแบบการเรียนรู้ด้วยตนเองในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารกับชาวต่างชาติสำหรับบุคลากรที่ปฏิบัติงานในวัดท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงใหม่
3. นำเสนอรูปแบบการเรียนรู้ด้วยตนเองในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารกับชาวต่างชาติสำหรับบุคลากรที่ปฏิบัติงานในวัดท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงใหม่

4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์สภาพการเรียนรู้ด้วยตนเองในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารกับชาวต่างชาติสำหรับบุคลากรที่ปฏิบัติงานในวัดท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงใหม่

อุตสาหกรรมท่องเที่ยวเป็นหนึ่งในเสาหลักสำคัญทางเศรษฐกิจของประเทศไทยที่สามารถสร้างรายได้ให้กับประเทศเป็นจำนวนมาก โดยในปี พ.ศ.2562 ประเทศไทยมีนักท่องเที่ยวต่างชาติ 39.7 ล้านคนและมีรายได้จากการท่องเที่ยวรวม 3.01 ล้านล้านบาท (สำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2563) ความเฟื่องฟูของการท่องเที่ยว ก่อให้เกิดธุรกิจและบริการที่เกี่ยวข้องเนื่อง อาทิ โรงแรม ที่พัก ร้านอาหาร การขนส่ง อย่างไรก็ตาม เมื่อเกิดการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ในปี พ.ศ.2563 ประเทศต่าง ๆ ทั่วโลกออกมาตรการจำกัดการเดินทางทั้งในประเทศและระหว่าง ประเทศ ซึ่งสิ่งนี้ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมท่องเที่ยวทั่วโลก ในส่วนของประเทศไทยพบว่ารายได้ จากการท่องเที่ยวลดลงเหลือเพียง 3.3 ล้านบาท ธุรกิจการท่องเที่ยวได้รับผลกระทบอย่างรุนแรง แต่ในปี พ.ศ. 2565 สถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 มีแนวโน้มลดลง ประเทศไทยได้เร่งฟื้นฟูการท่องเที่ยวและเปิดรับนักท่องเที่ยว ทำให้การเดินทางภายในประเทศเริ่มกลับเข้าสู่สภาวะปกติ อีกทั้งหลายประเทศผ่อนคลามาตรการการเดินทางระหว่างประเทศ การท่องเที่ยวของไทยจึงกลับมาฟื้นตัวดีขึ้น เห็นได้จากตลอดปี พ.ศ. 2565 ประเทศไทยมีรายได้จากการท่องเที่ยวรวม 1.5 ล้านล้านบาท มีนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติรวม 11,818,727 คน และคาดว่าจะในอนาคตจะมีนักท่องเที่ยว ชาวต่างชาติเดินทางเข้ามาเพิ่มมากขึ้น เช่นเดียวกับสถานการณ์การท่องเที่ยวระดับประเทศจังหวัดเชียงใหม่เป็นหนึ่งในจังหวัดที่มีจำนวนนักท่องเที่ยวกลับมาเพิ่มขึ้นหลังการคลี่คลายของสถานการณ์โรคระบาดโควิด-19 ดังจะเห็นได้จากสถิติปี พ.ศ.2566 (เดือนมกราคม – ธันวาคม) มีจำนวนนักท่องเที่ยวรวมทั้งหมด 10,678,764 คน รวมรายได้ทั้งหมด 85,734.59 ล้านบาทเป็นนักท่องเที่ยวชาวไทย จำนวน 7,756,063 คน รายได้ 55,585.82 ล้านบาท นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ จำนวน 2,922,701 คน รายได้ 30,148.77 ล้านบาท จะเห็นได้ว่า รายได้จากนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ มากกว่าครึ่งหนึ่งของนักท่องเที่ยวชาวไทย แต่มีจำนวนน้อยกว่าเกินครึ่งของนักท่องเที่ยวชาวไทย

เพื่อเตรียมความพร้อมในการ รองรับนักท่องเที่ยวต่างชาติ การเตรียมบุคลากรด้านการท่องเที่ยวให้มีมาตรฐานการบริการที่เป็น ระดับสากลเป็นสิ่งสำคัญ แต่จากผลการศึกษาจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภัยคุกคาม (SWOT Analysis) เพื่อวิเคราะห์ศักยภาพและสภาพแวดล้อมของการท่องเที่ยว

ของไทย พบว่า ประเทศไทยมี จุดอ่อนที่ควรพิจารณาแก้ไข ได้แก่ ข้อจำกัดด้านทักษะโดยเฉพาะ อุปสรรคด้านภาษาของบุคลากรท่องเที่ยว (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, 2566) ดังนั้นการพัฒนา ทักษะทางด้าน การสื่อสาร โดยเฉพาะอย่างยิ่งความสามารถด้านภาษาอังกฤษจึงมีความสำคัญเนื่องจาก ภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือ ที่สำคัญต่อการประกอบอาชีพของบุคลากรในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ดังที่องค์การความร่วมมือ ทักษะการเรียนรู้แห่งศตวรรษที่ 21 ได้เสนอกรอบแนวคิดทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 กำหนดให้ ภาษาอังกฤษเป็นหนึ่งในวิชาหลัก (Core Subject) ที่จำเป็นต่อความสำเร็จในการทำงาน ทั้งนี้เมื่อชาวต่างชาติเดินทางเข้ามาประเทศไทยแล้วเกิดความสนใจ อยากจะเยี่ยมชมสถานที่ท่องเที่ยวที่ สำคัญของประเทศ การอำนวยความสะดวก การให้บริการข้อมูล ข่าวสารของเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องและ การเป็นเจ้าบ้านที่ดีของประชาชนในพื้นที่จำเป็นต้องมีการ ปฏิสัมพันธ์กับชาวต่างชาติเพื่อสร้างความ ประทับใจต่อชาวต่างชาติทำให้อยากกลับมาเยี่ยมชมเยือน ประเทศไทยอีก ซึ่งหากผู้ให้บริการนักท่องเที่ยว ชาวต่างชาติสามารถใช้ ทักษะภาษาอังกฤษในการสื่อสารได้อย่างชำนาญ คล่องแคล่วและมีศักยภาพใน การสื่อสาร ภาษาอังกฤษมากขึ้นจะยิ่งทำให้นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติเกิดความประทับใจและมีจำนวน นักท่องเที่ยว มากยิ่งขึ้นทุกปี แม้ภาษาอังกฤษจะมีบทบาทสำคัญต่ออุตสาหกรรมท่องเที่ยวของไทย แต่จากการศึกษา ยังคงพบปัญหาด้านภาษาอังกฤษของบุคลากรการท่องเที่ยวคือ ปัญหาด้านการสื่อสาร ภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะด้านการฟังและการพูด เนื่องจากขาดความรู้ด้านไวยากรณ์ มีความรู้ด้าน คำศัพท์ที่จำกัด และยังไม่สามารถจับใจความสำคัญของเรื่องที่ฟังได้เมื่อชาวต่างชาติพูดเร็ว นอกจากนี้ ยังพบปัญหาด้านการฟังสำเนียงในการพูดของลูกค้านักท่องเที่ยวต่างชาติและยังมี ปัญหาด้านคำศัพท์ รวมถึงพบ ปัญหาการขาดการพัฒนาทักษะด้าน ภาษาอังกฤษอย่างต่อเนื่องและขาดการฝึกฝนด้านการสื่อสารไม่ว่า จะเป็น การฟัง พูด อ่านและเขียน ซึ่งจากปัญหาทั้งหมดสะท้อนให้เห็นว่าบุคลากรในอุตสาหกรรม การท่องเที่ยวของไทยยังมีปัญหาในทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษและควรได้รับการพัฒนาทักษะการ สื่อสารภาษาอังกฤษ การจะพัฒนาการสื่อสารภาษาอังกฤษของบุคลากรท่องเที่ยวนั้นต้องคำนึงถึง ความ ต้องการจำเป็นและเป้าหมายของการใช้ภาษาที่ชัดเจนเนื่องจากภาษาอังกฤษที่บุคลากร การท่องเที่ยว ต้องใช้นั้นจัดเป็นภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ (English for Specific Purposes) ซึ่ง มีความ แตกต่างจากเนื้อหาภาษาอังกฤษพื้นฐานทั่วไปที่เน้นไปที่การติดต่อสื่อสารในชีวิตประจำวัน เนื้อหาของ ภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ มีการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางเพื่อ ตอบสนอง ความต้องการหรือความสนใจเฉพาะด้านของผู้เรียน ซึ่งมุ่งพัฒนาศักยภาพของผู้เรียนให้ สามารถใช้ ภาษาเพื่อการสื่อสารในการประกอบอาชีพได้อย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ เช่น

ภาษาอังกฤษ สำหรับพนักงานโรงแรม เป็นต้น การพัฒนาภาษาอังกฤษของบุคลากร การท่องเที่ยวจึงควรมุ่งจัดการเรียนรู้และเนื้อหาให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์เฉพาะ

จากการจัดอันดับการใช้ภาษาอังกฤษ (English proficiency index) ที่แบ่งระดับทักษะภาษาอังกฤษออกเป็น 5 ระดับ คือ ระดับสูงมาก ระดับสูง ระดับปานกลาง ระดับต่ำ และระดับต่ำมาก ผลปรากฏว่า ประเทศไทยถูกจัดอันดับอยู่ที่ 97 จากจำนวนทั้งหมด 111 ประเทศ ซึ่งอยู่ในระดับที่ต่ำมาก ซึ่งเป็นการวัดผลจากการทดสอบความสามารถทางภาษาอังกฤษ จำนวน 2,100,000 คน ในปี 2565 กลุ่มประเทศยุโรปทางตอนเหนือยังคงครองแชมป์ความเชี่ยวชาญ ทางภาษามากที่สุดเมื่อเทียบกับประเทศอื่น ๆ หากจัดอันดับทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเฉพาะในทวีปเอเชีย พบว่า สิงคโปร์อยู่อันดับ 1 ด้วย 642 คะแนน ตามมาด้วยฟิลิปปินส์ 578 คะแนน มาเลเซีย 574 คะแนน ฮองกง 561 คะแนน เกาหลีใต้ 537 คะแนน ส่วนทางเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ไทยจัดอยู่ 4 อันดับรั้งท้ายด้วย 423 คะแนน ซึ่งมีผลคะแนนน้อยกว่าเวียดนาม (คะแนน 502) เมียนมา (437 คะแนน) และกัมพูชา (434 คะแนน).(ข่าวสด,ออนไลน์. https://www.khaosod.co.th/lifestyle/news_7373210) อีกทั้ง ทาง EF สรุปผลไว้ว่าภาษาอังกฤษเป็นองค์ประกอบสำคัญสำหรับชีวิตที่ดีขึ้น การมีทักษะภาษาอังกฤษที่เชี่ยวชาญสูง จะนำมาซึ่งรายรับที่สูงขึ้น ไปจนถึงคุณภาพชีวิตที่มากขึ้นด้วยเช่นกัน (ผลวัดความสามารถการใช้ภาษาอังกฤษทั่วโลก เนเธอร์แลนด์ติดอันดับ 1 ด้านไทยติดอันดับที่ 97, 2565และสาเหตุที่ทำให้คนไทยไม่สามารถพูด ภาษาอังกฤษในการสื่อสารได้ หรือพูดภาษาอังกฤษในการสื่อสารได้น้อย คือ การขาดแรงจูงใจในการใช้ภาษาอังกฤษ และภาษาอังกฤษก็ไม่ใช่อาชีพการงานของประเทศไทย ทำให้คนไทยไม่สนใจ ที่จะเรียนรู้ หรือใช้ภาษาอังกฤษในการพูด อีกทั้ง การที่คนไทยสนใจหรือสามารถพูดภาษาอังกฤษ ได้นั้น ก็เป็นเฉพาะแค่บางอาชีพ บางบริษัทเท่านั้นที่จำเป็นต้องใช้ภาษาอังกฤษในการพูดกับชาวต่างประเทศ สาเหตุหลักที่คนไทยเรียนภาษาอังกฤษมาตั้งแต่เด็ก ๆ แล้วไม่สามารถพูดภาษาอังกฤษได้ คือ เรื่องหลักไวยากรณ์ จำได้เล็กน้อย ภาษาอังกฤษไม่ใช่ภาษาหลัก หรือภาษาพ่อภาษาแม่ ช้าซ้อน สับสน คำศัพท์เยอะ ไม่คุ้นเคย ดังนั้น ปัญหาที่คนไทยไม่สามารถพูดภาษาอังกฤษ คือ

1. การไม่มีเวลาฝึกฝนในการพูดภาษาอังกฤษ ขี้เกียจฝึกฝน ไม่ข้อมพูด ไม่ตั้งใจ ไม่มุ่งมั่นะอดทนเพียรพยายามในการพูดภาษาอังกฤษ ซึ่งการฝึกฝนสม่ำเสมออย่างเป็นประจำจะทำให้ สามารถพูดภาษาอังกฤษได้

2. การยึดติดกับความเคยชินตั้งแต่ดั้งเดิม ไม่ยอมทำในสิ่งที่ไม่เคยทำ เพราะเกิดจากการเจียนาย ไม่กล้าที่จะทำ ไม่กล้าพูด ไม่กล้าออกเสียง สำเนียงให้เหมือนฝรั่ง กลัวออกเสียงผิด

3. การไม่รู้คำศัพท์ ซึ่งคนไทยเรียนรู้ภาษาอังกฤษมาตั้งแต่เด็ก ๆ ซึ่งระยะเวลามากกว่าสิบปี เรียนรู้คำศัพท์มาหลายพันคำ แต่เมื่อมีการดูหนังฝรั่งหรือมีฝรั่งมาพูดด้วยกลับไม่สามารถ เข้าใจเวลาแปลความหมายจากสิ่งที่ฝรั่งพูด ก็จะแปลคำศัพท์ตรงตัว

4. การไม่รู้ไวยากรณ์ เช่นเดียวกันกับการไม่รู้คำศัพท์ ซึ่งเวลาที่คนไทยจะพูดภาษาอังกฤษก็จะนึกถึงประโยค โครงสร้าง แกรมมาร์ แตกต่างกับการพูดภาษาไทย ที่คนไทยสามารถพูดได้ทันทีเนื่องจากความเคยชินในการพูดภาษาไทย

5. การไม่ได้พูดมานานแล้วลืม เพราะคนไทยไม่ได้พูดภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ดังนั้น เมื่อไม่ได้ใช้บ่อย ๆ หรือนาน ๆ ไป ก็มีโอกาสนในการลืมและไม่สามารถพูดภาษาอังกฤษได้

อีกทั้งจุดอ่อนของคนไทยในอดีตและปัจจุบัน คือ การอ่อนด้อยในภาษาอังกฤษ เพราะคนไทยที่อยู่ในประเทศไทยไม่ได้เน้นการฝึกพูด การออกเสียง หรือสนทนาด้วยภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน จะใช้ภาษาอังกฤษในการพูดเฉพาะในช่วงที่มีการเรียนเท่านั้น แม้ว่ารัฐบาลไทยจะมีการสนับสนุนงบประมาณทางการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อให้คนไทยสามารถพูดภาษาอังกฤษในการสื่อสารกับชาวต่างชาติ และคนไทยก็มีการเรียนรู้ภาษาอังกฤษมากกว่า 10 ปี ก็ยังมีปัญหาในการพูดภาษาอังกฤษ คือไม่สามารถพูดสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษได้ เนื่องจากคนไทยมีการคิด ประโยคหรือคำพูดเป็นภาษาไทยก่อนแล้วจึงคิดเป็นภาษาอังกฤษ เพราะความไม่เคยชิน หรือไม่ได้ มีการฝึกฝนในการพูดภาษาอังกฤษอยู่เป็นประจำ บางครั้งการที่คนไทย พูดภาษาอังกฤษไม่ได้ นั่น อาจเกิดจากความไม่กล้าที่จะพูดกับฝรั่ง การพูดผิด ๆ ถูก ๆ พอเห็นฝรั่ง ก็เดินหนีไม่กล้าที่จะพูดด้วย การไม่กล้าออกเสียงสูง ๆ ต่ำ ๆ เหมือนที่ฝรั่งพูด เพราะอายุที่จะออก เสียงแตกต่างจากคนไทยด้วยกัน ซึ่งภาษาอังกฤษมีการเน้นเสียง ทำเสียงสูง เสียงต่ำตามลักษณะของ ข้อความ เช่น การบอกเล่า คำสั่ง หรือคำขอร้อง หรือการปรับเปลี่ยนตามอารมณ์ของผู้พูด อีกทั้ง ปัญหาที่เกิดอาจมาจากการไม่คุ้นเคยในการฟัง การฟังไม่ทัน ทำให้รู้สึกอึดอัดที่จะสนทนากับฝรั่ง หรือชาวต่างชาติ และการกลัวเสียหน้าถ้าหากพูดผิด หรือการถูกหัวเราะเยาะจากเพื่อนฝูง ผู้ใกล้ชิด สนิทสนม จึงเป็นสาเหตุที่ทำให้ไม่กล้าและไม่ยอมพูดภาษาอังกฤษ ดังนั้นการประกอบอาชีพด้านต่าง ๆ ล้วนแต่มีความจำเป็นต้องใช้ภาษาอังกฤษใน การพูดสื่อสาร

มีผู้วิจัยที่ได้ศึกษาเกี่ยวกับปัญหาในการพูดภาษาอังกฤษของคนไทยจำนวนมาก ดังจะเห็นได้จากงานวิจัยต่าง ๆ เช่น งานวิจัยของ จิตาภา ศรียะวงษ์ พิกุล สายดวง และชญาน์นันท์ บิตติกรวงเพชร (2559) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของผู้ประกอบอาชีพนวดแผนไทยในจังหวัดอุบลราชธานี พบว่า ระดับการศึกษาส่วนใหญ่ของผู้ประกอบอาชีพนวดแผนไทยคือระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย และไม่ได้ให้ความสนใจภาษาอังกฤษที่จะนำมาใช้พูดเพื่อสื่อสารกับชาวต่างชาติในด้านการประกอบอาชีพ จึงทำให้มีพื้นฐานทางด้าน ภาษาอังกฤษอ่อน โอกาสในการใช้ภาษาอังกฤษในการพูดสื่อสารกับชาวต่างชาติมีไม่มากไม่เพียงพอต่อการฝึกฝน นับเป็นปัญหาของผู้ประกอบอาชีพนวดแผนไทยในจังหวัดอุบลราชธานี ทางด้านอาชีพพยาบาลก็พบปัญหาทางการใช้ภาษาอังกฤษในการพูดสื่อสาร เนื่องจากพยาบาล ไม่ค่อยได้ใช้ภาษาอังกฤษในการพูดเป็นประจำ ถึงแม้ว่าจะมีการเรียนภาษาอังกฤษมากกว่า 10 ปี ก็ยังไม่สามารถพูดภาษาอังกฤษได้คล่อง เพราะทักษะการใช้ภาษาอังกฤษอยู่ในเกณฑ์ต่ำ และงานวิจัยของ Yonwikai (2013) ที่ศึกษาการพัฒนาศักยภาพด้านภาษาอังกฤษของพยาบาล ไทยเพื่อรองรับการเป็นศูนย์กลางการแพทย์ได้อย่างยั่งยืน พบว่า มีคนไข้ที่เป็นชาวต่างชาติเข้ามา รักษาโรคในประเทศไทยเพิ่มมากขึ้น และพยาบาลก็ต้องให้การดูแล ให้คำปรึกษา ช่วยเหลือ บริการ คนไข้และญาติคนไข้ นั้นหมายความว่า พยาบาลจำเป็นต้องใช้ภาษาอังกฤษในการพูดสื่อสารมากขึ้น และประสิทธิภาพของพยาบาลในการใช้ภาษาอังกฤษในการพูดสื่อสารอยู่ในระดับปานกลางและ น้อย นอกเหนือจากการให้บริการทางด้านพยาบาล ยังพบว่า พนักงานในบริษัทเอกชน อย่างอาชีพ วิศวกรก็พบปัญหาในด้านการใช้ภาษาอังกฤษในการพูดสื่อสารด้วย จากงานวิจัยของ ทิยาพร ศิลปี (2559) ได้ศึกษาปัญหา และอุปสรรคด้านการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษในการทำงานของ วิศวกรโยธา และศึกษาวิธีการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษในการทำงานของวิศวกรโยธา จำนวน 60 คน พบว่า วิศวกรจะสามารถใช้ภาษาอังกฤษในการพูดสื่อสารในการทำงานได้นั้นจะมีส่วนประกอบ 3 ข้อด้วยกัน คือ 1. ความรู้ทางด้านภาษาอังกฤษ หรือทักษะทางด้านภาษาอังกฤษ 2. บทบาทองค์กรต่อการพัฒนาบุคลากร 3. วิธีการฝึกฝนการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ซึ่ง ปัญหาและอุปสรรคที่พบคือ การขาดการสนับสนุนจากองค์กร ที่จะพัฒนาบุคลากรทางการพูด ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

ซึ่งจากการเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารกับชาวต่างชาติ สำหรับบุคลากรที่ปฏิบัติงานในวัดท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงใหม่ แสดงดังตาราง 1 และ ตาราง 2

ตาราง 1 จำนวนและร้อยละข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน (n=200)	ร้อยละ
1. เพศ		
1) หญิง	124	62.00
2) ชาย	76	38.00
2. อายุ		
1) 20-30 ปี	52	26.00
2) 31-40 ปี	74	37.00
3) 41-50 ปี	32	16.00
4) 50-60 ปี	26	13.00
5) 61 ปีขึ้นไป	16	8.00
ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน (n=200)	ร้อยละ
3. ท่านสำเร็จระดับการศึกษาสูงสุด		
1) ป. 6	4	2.00
2) ม. 3	57	28.50

3) ม. 6	110	55.00
4) ปริญญาตรี	27	13.50
5) ปริญญาโท	2	1.00
6) ปริญญาเอก	-	-

4. ระยะเวลาปฏิบัติงาน

1) 1-5 ปี	98	49.00
2) 6-10 ปี	64	32.00
3) มากกว่า 10 ปี	38	19.00

จากตาราง 1 จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมดจำนวน 313 รูป ส่วนใหญ่หญิง คิดเป็นร้อยละ 62.00 อายุ 31-40 ปี คิดเป็นร้อยละ 37.00 สำเร็จการศึกษา ม.6 คิดเป็นร้อยละ 55.00 และระยะเวลาปฏิบัติงาน 1-5 ปี คิดเป็นร้อยละ 49.00

ตาราง 2 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับสภาพการเรียนรู้ด้วยตนเองในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารกับชาวต่างชาติสำหรับบุคลากรที่ปฏิบัติงานในวัดท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงใหม่

รายการ		\bar{x}	S.D.	ระดับ
1.	ท่านเรียนรู้ด้วยตนเองในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารกับชาวต่างชาติ	2.51	0.50	ปานกลาง
2.	ท่านมีการสอบถามผู้รู้หรือผู้ที่มีความเชี่ยวชาญด้านภาษาอังกฤษ	2.52	0.52	ปานกลาง
3.	ท่านมีการเรียนรู้การสื่อสารภาษาอังกฤษผ่านหนังสือตำราหรือคู่มือ	2.62	0.62	ปานกลาง

4.	ท่านมีการเรียนรู้ด้วยตนเองผ่านทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์ เช่น ซีดี เว็บไซต์ แอปพลิเคชัน	2.54	0.52	ปานกลาง
5.	ท่านมีการเรียนรู้การสื่อสารภาษาอังกฤษด้วยตนเองจากการดูหนัง	2.53	0.54	ปานกลาง
6.	ท่านมีการเรียนรู้การสื่อสารภาษาอังกฤษด้วยตนเองจากการฟังเพลง	2.53	0.54	ปานกลาง
7.	ท่านมีการเรียนรู้สื่อสารภาษาอังกฤษด้วยตนเองจากการพูดคุยกับชาวต่างชาติ	2.56	0.55	ปานกลาง
8.	ท่านมีการเรียนรู้ด้วยตนเองจากการเรียนหรือเข้าคอส การสื่อสารภาษาเพิ่มเติม	2.54	0.53	ปานกลาง
9.	ท่านมีการเรียนรู้ด้วยตนเองจากการฝึกสนทนาภาษาอังกฤษ	2.54	0.55	ปานกลาง
10.	ท่านมีการเรียนรู้ด้วยตนเองจากการฝึกฟังประโยคภาษาอังกฤษ	2.56	0.58	ปานกลาง
11.	ท่านเรียนรู้ด้วยตนเองจากการใช้ภาษาอังกฤษกับเพื่อนร่วมงาน	2.64	0.64	ปานกลาง
12.	ท่านมีการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ (การพูดและการฟัง)	2.60	0.49	ปานกลาง
13.	ท่านมีการพัฒนาทักษะการฟัง เพื่อให้นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ สอบถามข้อมูลการท่องเที่ยว	2.51	0.50	ปานกลาง
14.	ท่านมีการพัฒนาทักษะการพูด เพื่อให้สามารถโต้ตอบ ตอบคำถาม ให้ข้อมูลนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ	2.57	0.58	ปานกลาง
15.	ท่านมีการพัฒนาทักษะการอ่าน เพื่อให้สามารถอ่านเอกสารเกี่ยวกับข้อมูลการท่องเที่ยว	2.52	0.51	ปานกลาง

16.	ท่านมีการพัฒนาทักษะการเขียน เพื่อให้สามารถเขียนชื่อสถานที่หรือบอกข้อมูลสถานที่ท่องเที่ยว ให้นักท่องเที่ยวเข้าใจ	2.61	0.63	ปานกลาง
17.	ท่านมีการฝึกอบรมพัฒนาศักยภาพการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร	2.54	0.52	ปานกลาง
18.	ท่านสามารถสื่อสารภาษาอังกฤษกับชาวต่างชาติได้อย่างมั่นใจ	2.75	0.69	ปานกลาง
19.	ท่านสามารถพัฒนาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารแก่องค์กรของท่าน	2.59	0.60	ปานกลาง
20.	ท่านสามารถถ่ายทอดภาษาอังกฤษในเวทีระดับสากลได้	2.55	0.60	ปานกลาง
	รวมเฉลี่ย	2.57	0.44	ปานกลาง

จากตาราง 1 พบว่า สภาพการเรียนรู้ด้วยตนเองในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารกับชาวต่างชาติสำหรับบุคลากรที่ปฏิบัติงานในวัดท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงใหม่ เมื่อเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนด ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.57, S.D. = 0.44$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าทุกข้ออยู่ในระดับปานกลาง

2. การพัฒนารูปแบบการเรียนรู้ด้วยตนเองในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารกับชาวต่างชาติสำหรับบุคลากรที่ปฏิบัติงานในวัดท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงใหม่

การพัฒนารูปแบบการเรียนรู้ด้วยตนเองในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารกับชาวต่างชาติ โดยการนำข้อมูลจากการวิเคราะห์ในขั้นตอนที่ 1 การศึกษาข้อมูลขั้นพื้นฐาน คือ การศึกษาข้อมูลพื้นฐานจากนโยบายการพัฒนาการศึกษาของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 และพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ 6) พ.ศ. 2562 แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2565 – 2569) เอกสารรูปแบบการเรียนรู้ด้วยตนเองในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารกับชาวต่างชาติ เอกสารและงานวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการเรียนรู้ด้วยตนเองในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารกับชาวต่างชาติ และเอกสารงานวิจัยเกี่ยวกับทักษะการพูด และความต้องการและข้อช่วยเนื้อหาเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการเรียนรู้ด้วยตนเองในการใช้

ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารกับชาวต่างชาติ จากบุคคลที่เกี่ยวข้องมากำหนดเป็นรูปแบบการเรียนรู้ด้วยตนเองในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารกับชาวต่างชาติฉบับร่างตั้งแต่ความนำ หลักการ จุดมุ่งหมาย เนื้อหาสาระ กิจกรรมการเรียนการสอน สื่อการเรียนการสอน และการวัดและการประเมินผล โดยแบ่งออกเป็น 3 ชั้นตอน คือ 1) การพัฒนารูปแบบการเรียนรู้ด้วยตนเองในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารกับชาวต่างชาติฉบับร่าง 2) การประเมินรูปแบบการเรียนรู้ด้วยตนเองในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารกับชาวต่างชาติฉบับร่าง และ 3) การปรับปรุงรูปแบบการเรียนรู้ด้วยตนเองในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารกับชาวต่างชาติฉบับร่าง

ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

1. การพัฒนารูปแบบการเรียนรู้ด้วยตนเองในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารกับชาวต่างชาติฉบับร่าง

ในการพัฒนารูปแบบการเรียนรู้ด้วยตนเองในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารกับชาวต่างชาติฉบับร่างนั้นผู้วิจัยดำเนินการศึกษาแนวคิดต่าง ๆ ดังนี้

1.1 การพัฒนาการสื่อสารภาษาอังกฤษ

การพัฒนาการสื่อสารภาษาอังกฤษมีนักการศึกษาหลายๆท่านได้ศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาการสื่อสารภาษาอังกฤษและรูปแบบในการพัฒนา ไว้ดังนี้

วิธีการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ คือการ ฝึกทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนภาษาอังกฤษให้ครอบคลุม ให้สามารถใช้ได้ ใช้ถูก ใช้เป็น และใช้อย่างคล่องแคล่ว โดยอาศัยหลักการในการช่วยเสริมแรง สร้างแรงกระตุ้น และผลักดัน ให้เกิดการเรียนรู้ (สัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิท่านที่ 1)

วิธีการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ เพื่อการสื่อสาร ไว้ดังนี้ จัดให้มีการอบรมภาษาอังกฤษโดยต้องคำนึงถึงระดับขั้นความรู้พื้นฐาน ด้านภาษาอังกฤษที่แตกต่างกันต้องปูพื้นฐานจนมีความสามารถที่จะสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดย ต้องจัดกิจกรรมให้สามารถสื่อสารได้จริงเปิดโอกาสให้ได้ไปอบรมภาษาอังกฤษในต่างประเทศ เปิด โอกาสให้ไปร่วมปฏิบัติงานในประเทศกลุ่มอาเซียนเพื่อเรียนรู้ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของ ประเทศอื่นๆ ด้วยพัฒนาบุคลากรให้มีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้และสามารถถ่ายทอดทักษะ ด้านภาษาอังกฤษได้อย่างมี

ประสิทธิภาพ จัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมความรู้ความเข้าใจเพื่อสร้างแรงจูงใจ ในการใช้ภาษาอังกฤษ (สัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิท่านที่ 2)

รูปแบบการพัฒนาการสื่อสารภาษาอังกฤษไว้ ดังนี้ 1. การจำลองสถานการณ์ต่างๆ 2. การใช้บัตรคำศัพท์ 3. การชมภาพยนตร์ต่างประเทศ เพื่อการพัฒนาการสื่อสารภาษาอังกฤษ (สัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิท่านที่ 3)

แนวความคิดเรียนรู้แบบผสมผสาน เป็นรูปแบบการเรียนรู้ที่ มุ่งเน้นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยการสร้างสิ่งแวดล้อมและบรรยากาศในการเรียนรู้ วิธีการ สอนของผู้สอน รูปแบบการเรียนรู้ผู้เรียน สื่อการเรียนการสอน ช่องทางการสื่อสาร และรูปแบบ ปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับผู้สอน ผู้เรียนกับผู้เรียน ผู้เรียนกับเนื้อหา ผู้เรียนกับบริบทในการเรียนรู้ที่ หลากหลายและจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นความยืดหยุ่นเพื่อตอบสนองต่อความแตกต่าง ระหว่างบุคคลของผู้เรียนเพื่อให้ผู้เรียนแต่ละคนได้ผลลัพธ์ที่ดีที่สุดจากการเรียนการสอน (สัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิท่านที่ 4)

สรุปได้ว่า การพัฒนาการสื่อสารภาษาอังกฤษ คือการเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสาร ความรู้สึกเพื่อถ่ายทอดระหว่างผู้ส่งสารและผู้รับสาร ด้วยการจัดการเรียนการสอนที่หลากหลายเช่น การฝึกอบรม การสร้างประสบการณ์การใช้ภาษาในสถานการณ์ต่าง ๆ การใช้บัตรคำศัพท์ การเรียนรู้ด้วยตนเองและการเรียนในห้องเรียน เป็นต้น

1.2 ความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษ

ความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษเป็นการที่ บุคคลจะสามารถสื่อสารภาษาอังกฤษได้จำเป็นจะต้องมีความรู้ความสามารถทั้ง 4 ด้าน อันประกอบด้วย

1. ความสามารถในการใช้ภาษาได้อย่างถูกต้องตามหลักภาษาศาสตร์หรือตามหลักไวยากรณ์ (Grammatical Competence) หมายถึง ต้องมีความรู้ทางด้านภาษาในขั้นที่สามารถนำไปใช้ในการ แต่งประโยคที่สื่อความหมายได้จะต้องออกเสียงได้อย่างถูกต้องไปจนถึงการสนทนาโต้ตอบด้วยสำเนียง และจังหวะที่เจ้าของภาษาฟังแล้วจะพอเข้าใจได้ สามารถจำแนกออกเป็นความรู้ด้านคำศัพท์ (Vocabulary Knowledge) ความรู้ด้านประเภทของคำ (Morphological Knowledge) ความรู้ด้านโครงสร้างของประโยค (Syntactic Knowledge) ความรู้ด้านความหมายของคำ (Semantic

Knowledge) ความรู้ด้านการออกเสียง (Phonetic Knowledge) และความรู้ด้านหลักการสะกดคำ (Orthographic Rules)

2. ความสามารถด้านสังคมภาษาศาสตร์ (Sociolinguistic Competence) หมายถึง ความสามารถที่จะใช้ภาษาได้อย่างถูกต้องตามระเบียบปฏิบัติของสังคม คือ มีความรู้เกี่ยวกับ สภาพแวดล้อมทางสังคม วัฒนธรรม สถานภาพทางสังคม และบทบาทในสังคมของบุคคล โดยสามารถ เลือกใช้ภาษาให้ถูกต้องเหมาะสมกับบุคคลและโอกาสต่างๆได้เช่น รู้ว่าจะต้องมีความสุภาพระดับใด เมื่อ อยู่ในสถานการณ์ที่เป็นทางการ ไม่เป็นทางการ โดยเลือกให้ตรงกับวัยวุฒิคุณวุฒิ ตำแหน่งหน้าที่ การ งานตลอดจนความตั้งใจที่จะสื่อสารของบุคคลนั้น ๆ

3. ความสามารถในการใช้ความสัมพันธ์ของข้อความ (Discourse Competence) หมายถึง มีความรู้เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างประโยค โดยใช้ความรู้ทางไวยากรณ์และความสามารถในการ เชื่อมโยงความหมายทางภาษาให้เข้ากันได้อย่างถูกต้อง เช่น มีการลำดับของการเล่าเรื่อง การ สื่อสารที่มีข้อความเป็นเหตุเป็นผลสอดคล้องกัน

4. ความสามารถในการใช้กลวิธีในการสื่อความหมาย (Strategic Competence) หมายถึง การใช้เทคนิคเพื่อให้การพูดติดต่อสื่อสารประสบความสำเร็จ ซึ่งเกี่ยวกับการปรับตัวเข้ากับ สถานการณ์ ตลอดจนการใช้กิริยาท่าทาง สีหน้า และน้ำเสียงประกอบในการสื่อความหมาย การใช้ กลวิธีนี้เป็นการ แสดงออกทั้งในทางคำพูด และไม่ใช้คำพูด คือการใช้ภาษาท่าทาง (Body Language) เช่น การขยาย ความด้วยคำศัพท์อื่น ๆ แทนคำศัพท์ที่ไม่รู้หรือนึกไม่ออกในขณะนั้น ความพยายามที่จะ อธิบายโดยใช้ กิริยาท่าทางประกอบ การยิ้มทักทายหรือการเริ่มสนทนากับคนแปลกหน้าที่พบกันโดยไม่ รู้จักสถานภาพทางสังคมของกันมาก่อน โดยอาจใช้วิธีสังเกตวัยวุฒิและบุคลิกภาพของคู่สนทนาเพื่อที่จะ ได้ เลือกใช้ระดับทางภาษาได้ถูกต้องและเหมาะสม (สัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิท่านที่ 5)

1.3 วิธีพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษด้วยตนเอง

การฟัง

ทักษะการฟังมีบทบาทสำคัญไม่ว่าจะเรียนภาษาใดก็ตาม การฟังอย่างมีประสิทธิภาพ จะช่วยให้เราเข้าใจและเหนือสิ่งอื่นใดยังทำให้เราพูดเก่งขึ้นอีกด้วย เราจะพัฒนาทักษะการฟังได้อย่างไร

ให้ลองฟังอย่างตั้งใจ ไม่ใช่แค่ฟังว่าพูดว่าอะไร แต่ให้ฟังว่าพูดอย่างไร ดังนั้น ลองฟังสื่อดังต่อไปนี้ (สัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิท่านที่ 6)

1. ฟังเพลง –ไม่ว่าจะเก่าหรือไม่ เลือกได้ตามใจชอบ แต่ให้ลองตั้งใจฟังเนื้อร้อง (บางครั้งการอ่านเนื้อร้องตามไปด้วยจะช่วยให้คุณเข้าใจเพลงมากขึ้น)

2. ฟังภาพยนตร์ รายการโทรทัศน์ ข่าว รายการบันเทิงและวิทยุ – ลองเลือกภาพยนตร์คลาสสิก ถ้าคุณดูแบบ DVD ได้ คุณสามารถดูหนังซ้ำได้หลายรอบ ดูพร้อมซับไตเติ้ลจากนั้น เมื่อรู้สึกคุ้นเคยแล้ว ให้ปิดซับไตเติ้ล คุณสามารถเปิดวิทยุฟังคลื่นที่เป็นภาษาอังกฤษที่บ้านหรือผ่านทางมือถือก็ได้ แม้คุณจะได้ตั้งใจฟัง หูก็จะเริ่มชินเสียงของภาษาอังกฤษมากขึ้น

3. เข้าชมละครเวที นิทรรศการ หรืองานสัมมนาที่จัดเป็นภาษาอังกฤษ ซึ่งจัดโดยโรงเรียนหรือชุมชนที่ใช้ภาษาอังกฤษ

การพูด

มักจะเป็นทักษะที่ยากที่สุดในบรรดาสี่ทักษะ แต่ทันทีที่คุณเริ่มพูดภาษาอังกฤษได้สักเล็กน้อยแล้ว จะมีอีกหลายวิธีที่จะช่วยให้คุณเก่งภาษาได้เร็วขึ้นและสนุกมากขึ้นด้วย (สัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิท่านที่ 7)

4. ลองโทรแชท. เทคโนโลยีสมัยนี้พัฒนาไปไกลมากโดยเฉพาะสื่อโซเชียล เน็ตเวิร์ค ดังนั้นไม่ว่าคุณอยู่ที่ไหน คุณจะเจอแชทหุ้มให้ได้เข้าไปพูดคุย

5. พูดและอัดเสียงตัวเองไว้. อาจฟังดูตลก แต่จะช่วยให้คุณรู้ว่าการได้พูดซ้ำ ๆ และอัดเสียงไว้หลายครั้งจนกว่าคุณจะพอใจสามารถช่วยพัฒนาคุณได้อย่างมาก

6. คุยกับเพื่อนเป็นภาษาอังกฤษเวลาอยู่นอกห้องเรียน หรือจะจับกลุ่มกันเล่นเกม กินข้าวด้วยกัน หรือนั่งคุยกันก็ยังได้

การอ่าน

เป็นกระบวนการการทำงานของสมองและใช้เวลาในการพัฒนา ใจของคุณจะผูกความหมายเข้ากับคำศัพท์ วลีและสำนวนและยังต้องทำความเข้าใจไวยากรณ์และโครงสร้างประโยคที่ใช้

ในบทความนั้น ๆ เพื่อจะอ่านให้เข้าใจ ถ้าคุณพัฒนาทักษะการอ่านให้เก่งได้เมื่อไร จะเป็นประโยชน์กับคุณในอนาคตอย่างยิ่ง ให้ลองอ่านเนื้อหาดังต่อไปนี้ (สัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิท่านที่ 8)

7. หนังสือภาษาอังกฤษและบทความบนเว็บไซต์ บางที อาจเป็นหนังสือที่คุณเคยอ่านมาแล้วในฉบับภาษาแม่ หรือหนังสือที่นำมาสร้างเป็นภาพยนตร์ ลองเริ่มจากเล่มง่าย ๆ อาจเป็นหนังสือเด็กหรือการ์ตูนเลยก็ย่อมได้ ภาพประกอบจะช่วยให้คุณเข้าใจแม้ว่าคุณจะไม่รู้ศัพท์คำนั้น

8. เปลี่ยนภาษาที่ใช้ในมือถือ คอมพิวเตอร์หรือแท็บเล็ตเป็นภาษาอังกฤษ การได้อ่านคำสั่งต่าง ๆ ในอุปกรณ์จะช่วยพัฒนาคำศัพท์ของคุณ

การเขียน

แม้ว่าทักษะการเขียนจะเป็นสิ่งที่หลายคนกลัว แต่ทุกคนสามารถเขียนเก่งได้แค่มี่วินัยและความตั้งใจจะเรียน (สัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิท่านที่ 9)

9. จุดศัพท์หรือสำนวน ที่คุณคิดว่ามีประโยชน์ โดยจดความหมายและตัวอย่างประกอบด้วย จำเป็นประโยคดีกว่าจำเป็นคำ คุณสามารถนำมาเขียนเป็นไดอารี่ก็ได้

10. เขียนความคิดเห็น ในบล็อกภาษาอังกฤษ ในปัจจุบัน บล็อกคือเว็บไซต์ที่มีลักษณะคล้ายกับวารสาร หลายคนใช้บล็อกเพื่อถ่ายทอดความคิดเกี่ยวกับเรื่องบางเรื่องหรืออธิบายบางอย่าง ตั้งแต่วิธีการถักผ้าพันคอ ไปจนถึงเรื่องที่ซับซ้อนที่เกี่ยวกับความรู้เฉพาะทางหรือประเด็นทางปรัชญา หนึ่งในฟีเจอร์ของบล็อกเหล่านี้คือการเปิดโอกาสให้ผู้อ่านมีส่วนร่วม โดยการแสดงความคิดเห็นหรือถกเถียงแนวคิดที่พูดคุยกันในบล็อกได้ ต่อให้คุณไม่ใช่แฟนบล็อกตัวยง คุณก็อาจจะไปเจอเนื้อหาอะไรที่กระตุ้นให้คุณอยากมีส่วนร่วม เพราะฉะนั้นลองดูคุณไม่จำเป็นต้องเป็นผู้รู้ถึงจะเขียนสองสามประโยคแสดงความคิดเห็นหรือความรู้สึกเกี่ยวกับเรื่องที่ได้อ่าน

ในการพัฒนารูปแบบการเรียนรู้ด้วยตนเองในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารกับชาวต่างชาติฉบับร่างนั้นผู้วิจัยดำเนินการศึกษาและสรุปรูปแบบกระบวนการการเรียนรู้ด้วยตนเอง ไว้ 4 ขั้นตอน คือ

ขั้นที่ 1 ประเมินความสามารถในการเรียนรู้ของตนเอง

ก่อนที่จะเราจะเริ่มเรียนรู้ด้วยตัวเอง เราก็ต้องประเมินทักษะของตัวเองก่อนว่าเราสามารถเรียนรู้ด้วยตัวเองมากกว่าหรือเปล่า ทักษะหลายอย่างที่เรายากจะเรียนรู้สามารถถูกสร้าง หรือถูกเสริมเพิ่มขึ้นมาจากทักษะที่เรามีอยู่แล้วได้ เพราะฉะนั้นหากเรามั่นใจหรือมีทิศทางพื้นฐาน อยู่แล้วว่าจะอยากจะเรียนรู้ด้วยตัวเองอย่างไร เราก็สามารถนำทักษะพื้นฐานพวกนี้ไปใช้ต่อ ในขั้นตอนต่อไปได้ ความสามารถในการเรียนรู้ขึ้นอยู่กับสถานการณ์และสภาพแวดล้อมของเราด้วย หากเราเป็นคนที่ต้องเรียนรู้ด้วยการอ่านหนังสือเสียๆ คนเดียวตอนกลางคืน เราก็ควรมั่นใจก่อน ว่าในการเรียนรู้ของเรามีสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมสำหรับการเรียนรู้ด้วยตัวเองในรูปแบบที่เรามี ความถนัด

ขั้นที่ 2 เป้าหมายในการเรียนรู้

ขั้นตอนต่อไปก็คือการตั้งเป้าหมายในการเรียนรู้หากเราอยากจะฝึกทักษะด้านใด เราก็ควรตั้งเป้าหมายในใจไว้ว่าภายในระยะเวลาเท่าไรเราควรจะได้ผลงานประมาณเท่าไร เป้าหมายที่ดีต้องมีทั้งผลลัพธ์และระยะเวลา สิ่งที่ต้องคำนึงถึงก่อนตั้งเป้าหมายก็คือการเรียนรู้ด้วยตัวเองนั้น อาจจะไม่ใช่วิธีการ เรียนรู้ที่รวดเร็วที่สุด เพราะฉะนั้นเราก็ควรปรับเป้าหมายทั้งระยะสั้นและระยะยาว ให้เหมาะสม กับเป้าหมายและทักษะที่เรามีอยู่ ณ ปัจจุบัน ซึ่งเป้าหมายระยะสั้นและระยะยาวจะเป็นตัวบอกเรา อีกทีว่าเราสามารถเรียนรู้ด้วยตัวเองเก่งแค่ไหน และถ้าเรามีปัญหาเราควรจะทำอย่างไรเพื่อหาทาง แก้ไขปัญหา

ขั้นที่ 3 กระบวนการเรียนรู้

ขั้นตอนที่ 3 คือขั้นตอนการเรียนรู้ ในขั้นตอนนี้เราก็ต้องเลือกวิธีการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับตัวเราและเหมาะสมกับเป้าหมายที่เราอยากจะได้มา กระบวนการเรียนรู้ของแต่ละทักษะ แต่ละความรู้ ของแต่ละคนอาจจะมีขั้นตอนไม่เหมือนกัน หากเรายังไม่เคยเรียนรู้ด้วยตัวเองมาก่อนก็ ให้ลองคิดกลับไปทบทวนดูว่าในอดีตเวลาที่เรารู้หรือมีคนสอนทักษะอะไรให้เรา เรารู้สึกถนัด กับวิธีการสอนแบบไหนมากที่สุด ให้ลองถามตัวเองว่าในอดีตครูคนไหนคือครูที่เราชอบมากที่สุด ทำไมเราถึงชอบวิธีการ สอนครูคนนี้ วิธีการสอนของครูแบบไหนที่เราไม่ชอบและรู้สึกทำให้เราไม่สามารถเรียนรู้ได้อย่าง มีประสิทธิภาพ

ขั้นที่ 4 ประเมินผลและพัฒนา

ขั้นตอนสุดท้ายก็คือขั้นตอนการประเมินผลและหาวิธีมาพัฒนากระบวนการเรียนรู้ด้วยตัวเองอย่างต่อเนื่อง ให้กลับไปดูเป้าหมายในระยะสั้นและระยะยาวของคนที่ตั้งไว้ขั้นที่ 2 และ กลับมาพิจารณาว่าเป้าหมายแบบไหนพิจารณาว่ากระบวนการที่ทำในขั้นที่ 3 นั้นสามารถ ทำให้เราก้าวไปสู่เป้าหมายระยะสั้นและระยะยาวได้หรือเปล่า

2. การประเมินรูปแบบการเรียนรู้ด้วยตนเองในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารกับชาวต่างชาติฉบับร่าง

ผลการประเมินรูปแบบการเรียนรู้ด้วยตนเองในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารกับชาวต่างชาติสำหรับบุคลากรที่ปฏิบัติงานในวัดท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงใหม่ฉบับร่าง จากการนำโครงร่างรูปแบบการเรียนรู้ด้วยตนเองในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารกับชาวต่างชาติสำหรับบุคลากรที่ปฏิบัติงานในวัดท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงใหม่ให้ผู้เชี่ยวชาญประเมินค่าความเหมาะสมและคุณภาพของรูปแบบการเรียนรู้ด้วยตนเองในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารกับชาวต่างชาติสำหรับบุคลากรที่ปฏิบัติงานในวัดท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงใหม่ พบว่า รูปแบบการเรียนรู้ด้วยตนเองในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารกับชาวต่างชาติสำหรับบุคลากรที่ปฏิบัติงานในวัดท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงใหม่ มีค่าดัชนีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก แสดงดังตารางที่ 2

ตารางที่ 3 ผลการประเมินคุณภาพรูปแบบการเรียนรู้ด้วยตนเองในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารกับชาวต่างชาติสำหรับบุคลากรที่ปฏิบัติงานในวัดท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงใหม่ ของผู้เชี่ยวชาญ

ที่	รายการ	\bar{x}	S.D.	ระดับ
	ด้านความเหมาะสมของเนื้อหา	4.60	0.37	มากที่สุด
1.	เนื้อหา มีความสอดคล้องกับความต้องการของบุคลากรในวัดท่องเที่ยว	4.40	0.55	มากที่สุด
2.	เนื้อหาเหมาะสมกับระดับความสามารถด้านภาษาอังกฤษของผู้เรียน	4.40	0.55	มากที่สุด

3.	เนื้อหาครอบคลุมคำศัพท์และประโยคสำคัญที่ใช้ในการสื่อสารกับชาวต่างชาติ	4.80	0.45	มากที่สุด
4.	มีตัวอย่างสถานการณ์สมมติที่เกี่ยวข้องกับงานในวัดท่องเที่ยว	4.60	0.55	มากที่สุด
5.	เนื้อหาช่วยเสริมสร้างความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษ	4.80	0.45	มากที่สุด
	ด้านการออกแบบรูปแบบการเรียนรู้	4.64	0.41	มากที่สุด
6.	รูปแบบการเรียนรู้มีความชัดเจนและเข้าใจง่าย	4.60	0.55	มากที่สุด
7.	โครงสร้างการเรียนรู้มีความเป็นลำดับขั้นตอน	4.40	0.55	มากที่สุด
8.	มีการแนะนำวิธีการเรียนรู้ด้วยตนเองที่เหมาะสม	4.80	0.45	มากที่สุด
9.	รูปแบบส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้จริง	4.60	0.55	มากที่สุด
10.	รูปแบบการเรียนรู้กระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสนใจและอยากเรียนรู้	4.80	0.45	มากที่สุด
	ด้านการออกแบบสื่อการเรียนรู้	4.72	0.41	มากที่สุด
11.	สื่อการเรียนรู้มีความน่าสนใจและดึงดูดผู้เรียน	4.40	0.55	มากที่สุด
12.	สื่อการเรียนรู้มีความทันสมัยและเหมาะสมกับเนื้อหา	4.80	0.45	มากที่สุด
13.	มีการออกแบบกิจกรรมที่ส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ	4.80	0.45	มากที่สุด
14.	สื่อการเรียนรู้สามารถใช้งานได้สะดวก	4.80	0.45	มากที่สุด
15.	การใช้ภาพหรือสัญลักษณ์ช่วยเสริมความเข้าใจได้ดี	4.80	0.45	มากที่สุด

	ด้านความเหมาะสมในบริบทการใช้งาน	4.72	0.41	มากที่สุด
16.	รูปแบบสามารถปรับใช้ได้ ในบริบทของวัดท่องเที่ยวในประเทศไทย	4.60	0.55	มากที่สุด
17.	รูปแบบช่วยเพิ่มความสามารถในการบริการนักท่องเที่ยวต่างชาติ	4.80	0.45	มากที่สุด
18.	รูปแบบสามารถพัฒนาได้ต่อเนื่องตามความต้องการของบุคลากร	4.80	0.45	มากที่สุด
19.	รูปแบบการเรียนรู้มีความยืดหยุ่นในการใช้งาน	4.60	0.55	มากที่สุด
20.	รูปแบบส่งเสริมการอนุรักษ์และเผยแพร่วัฒนธรรมไทย	4.80	0.45	มากที่สุด
	รวมเฉลี่ย	4.67	0.39	มากที่สุด

จากตาราง 3 พบว่า ผลการประเมินคุณภาพรูปแบบการเรียนรู้ด้วยตนเองในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารกับชาวต่างชาติสำหรับบุคลากรที่ปฏิบัติงานในวัดท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงใหม่ของผู้เชี่ยวชาญ ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.45$, S.D.= 0.34) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้ดังนี้ ค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือ ด้านการออกแบบสื่อการเรียนรู้ และ ด้านความเหมาะสมในบริบทการใช้งาน ($\bar{X} = 4.72$, S.D.=0.41) รองลงมาคือ ด้านการออกแบบรูปแบบการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.64$, S.D.=0.41) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ด้านความเหมาะสมของเนื้อหา ($\bar{X} = 4.60$, S.D.=0.37)

3. การปรับปรุงรูปแบบการเรียนรู้ด้วยตนเองในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารกับชาวต่างชาติฉบับร่าง

ผลการประเมินรูปแบบการเรียนรู้ด้วยตนเองในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารกับชาวต่างชาติสำหรับบุคลากรที่ปฏิบัติงานในวัดท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงใหม่ พบว่า รูปแบบการเรียนรู้ด้วยตนเองในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารกับชาวต่างชาติมีความเหมาะสม แต่มีผู้เชี่ยวชาญบางท่านเสนอแนะว่า คำแนะนำในการใช้เอกสารคู่มือรูปแบบการเรียนรู้ด้วยตนเองมีความกระชับ ใช้ภาษา

ที่เข้าใจง่าย ข้อความควรแสดงถึงความสำคัญ และความจำเป็นที่ต้องการของผู้เรียน รายละเอียดของ
แนวทางการจัดกิจกรรมและขั้นตอนการพัฒนามีความชัดเจน ครอบคลุม สามารถพัฒนาผู้เรียนได้จริง
ซึ่งแสดงดังตาราง 3

ตาราง 4 แสดงผลการประเมินประสิทธิภาพรูปแบบการเรียนรู้ด้วยตนเอง (Try out) เพื่อตรวจสอบด้าน
เนื้อหา ภาษา และเวลาที่ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามรูปแบบการเรียนรู้ด้วยตนเองใน
การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารกับชาวต่างชาติสำหรับบุคลากรที่ปฏิบัติงานในวัด
ท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงใหม่

ประเด็น	ปัญหา	การแก้ไข
เนื้อหา	การเรียงลำดับเนื้อหาที่ใช้ในการสอน ควรลำดับก่อนและหลัง ให้มีความ ชัดเจน	ปรับการเรียงลำดับเนื้อหาในการสอน ก่อนและหลังให้มีความชัดเจน
ภาษา	ภาษาที่ใช้ในตัวชี้วัดบางข้อไม่ชัดเจน	ปรับแก้ภาษาในตัวชี้วัดที่ผู้เชี่ยวชาญ แนะนำ
เวลาที่ใช้ในการ จัดกิจกรรมการ เรียนรู้	ขอจำกัดเรื่องเวลาในการทำกิจกรรม การเรียนรู้ด้วยตนเองของบุคลากร เนื่องจากหน่วยงานมีกิจกรรมอย่าง ต่อเนื่องทุกชั่วโมง ทำให้บุคลากรมี ความจำกัดในการเรียนรู้ด้วยตนเอง	ให้เตรียมตัวให้พร้อมก่อนการเรียนรู้ ด้วยตนเอง ได้แก่ เตรียมหัวข้อสำหรับ การเรียนรู้ด้วยตนเอง การบันทึก พฤติกรรมตนเอง และการนำข้อมูลมา สรุปวิเคราะห์ผลหลังจากการเรียนรู้ด้วย ตนเอง เพื่อสามารถเก็บข้อมูลต่าง ๆ ได้ อย่างรวดเร็วในเวลาจำกัดได้อย่าง ครบถ้วนสมบูรณ์

3. นำเสนอรูปแบบการเรียนรู้ด้วยตนเองในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารกับชาวต่างชาติสำหรับบุคลากรที่ปฏิบัติงานในวัดท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงใหม่

ในการพัฒนารูปแบบการเรียนรู้ด้วยตนเองในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารกับชาวต่างชาติสำหรับบุคลากรที่ปฏิบัติงานในวัดท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงใหม่ สรุปรูปแบบกระบวนการเรียนรู้ด้วยตนเองไว้ 4 ขั้นตอน คือ

ขั้นที่ 1 ประเมินความสามารถในการเรียนรู้ของตนเอง

ก่อนที่จะจะเริ่มเรียนรู้ด้วยตัวเอง เราก็ต้องประเมินทักษะของตัวเองก่อนว่าเราสามารถเรียนรู้ด้วยตัวเองมากกว่าหรือเปล่า ทักษะหลายอย่างที่เรายากจะเรียนรู้สามารถถูกสร้าง หรือถูกเสริมเพิ่มขึ้นมาจากทักษะที่เรามีอยู่แล้วได้ เพราะฉะนั้นหากเรามั่นใจหรือมีทิศทางพื้นฐาน อยู่แล้วว่าจะอยากจะเรียนรู้ด้วยตัวเองอย่างไร เราก็สามารถนำทักษะพื้นฐานพวกนี้ไปใช้ต่อ ในขั้นตอนต่อไปได้ ความสามารถในการเรียนรู้ขึ้นอยู่กับสถานการณ์และสภาพแวดล้อมของเราด้วย หากเราเป็นคนที่ต้องเรียนรู้ด้วยการอ่านหนังสือเจบบๆ คนเดียวตอนกลางคืน เราก็ควรมั่นใจก่อน ว่าในการเรียนรู้ของเรามีสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมสำหรับการเรียนรู้ด้วยตัวเองในรูปแบบที่เรามี ความถนัด

ขั้นที่ 2 เป้าหมายในการเรียนรู้

ขั้นตอนต่อไปก็คือการตั้งเป้าหมายในการเรียนรู้ หากเราอยากจะฝึกทักษะด้านใด เราก็ควรตั้งเป้าหมายในใจไว้ว่าภายในระยะเวลาเท่าไรเราควรจะได้ผลงานประมาณเท่าไร เป้าหมายที่ดีต้องมีทั้งผลลัพธ์และระยะเวลา สิ่งที่ต้องคำนึงถึงก่อนตั้งเป้าหมายก็คือการเรียนรู้ด้วยตัวเองนั้น อาจจะไม่ใช่วิธีการ เรียนรู้ที่รวดเร็วที่สุด เพราะฉะนั้นเราก็ควรปรับเป้าหมายทั้งระยะสั้นและระยะยาวให้เหมาะสม กับเป้าหมายและทักษะที่เรามีอยู่ ณ ปัจจุบัน ซึ่งเป้าหมายระยะสั้นและระยะยาวจะเป็นตัวบอกเรา อีกทีว่าเราสามารถเรียนรู้ด้วยตัวเองเก่งแค่ไหน และถ้าเรามีปัญหาเราควรจะทำอย่างไรเพื่อหาทาง แก้ไขปัญหา

ขั้นที่ 3 กระบวนการเรียนรู้

ขั้นตอนที่ 3 คือขั้นตอนการเรียนรู้ ในขั้นตอนนี้เราก็ต้องเลือกวิธีการเรียนรู้ที่เหมาะสม กับตัวเราและเหมาะสมกับเป้าหมายที่เราอยากจะได้มา กระบวนการเรียนรู้ของแต่ละทักษะ แต่ ละความรู้ของแต่ละคนอาจจะมีขั้นตอนไม่เหมือนกัน หากเรายังไม่เคยเรียนรู้ด้วยตัวเองมาก่อนก็ ให้

ลองคิดกลับไปทบทวนดูว่าในอดีตเวลาที่เรารู้หรือมีคนสอนทักษะอะไรให้เรา เรารู้สึกกดดัน กับวิธีการสอนแบบไหนมากที่สุด ให้ลองถามตัวเองว่าในอดีตครูคนไหนคือครูที่เราชอบมากที่สุด ทำไมเราถึงชอบวิธีการ สอนครูคนนี้ วิธีการสอนของครูแบบไหนที่เราไม่ชอบและรู้สึกทำให้เราไม่สามารถเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ขั้นที่ 4 ประเมินผลและพัฒนา

ขั้นตอนสุดท้ายก็คือขั้นตอนการประเมินผลและหาวิธีมาพัฒนากระบวนการเรียนรู้ด้วยตัวเองอย่างต่อเนื่อง ให้กลับไปดูเป้าหมายในระยะสั้นและระยะยาวของคนที่ตั้งไว้ขั้นที่ 2 และกลับมาพิจารณาดูว่าเป้าหมายแบบไหนพิจารณาว่ากระบวนการที่ทำในขั้นที่ 3 นั้นสามารถ ทำให้เราก้าวไปสู่เป้าหมายระยะสั้นและระยะยาวได้หรือเปล่า

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ในการวิเคราะห์ผลการพัฒนารูปแบบการเรียนรู้ด้วยตนเองในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารกับชาวต่างชาติสำหรับบุคลากรที่ปฏิบัติงานในวัดท่องเที่ยว ของจังหวัดเชียงใหม่ ผู้วิจัยสรุปผลการวิจัย ได้ดังนี้

5.1 สรุปผลการวิจัย

5.2 อภิปรายผลการวิจัย

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการวิจัย

ผลการพัฒนารูปแบบการเรียนรู้ด้วยตนเองในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารกับชาวต่างชาติสำหรับบุคลากรที่ปฏิบัติงานในวัดท่องเที่ยว ของจังหวัดเชียงใหม่ ผู้วิจัยสรุปผลการวิจัย

1. วิเคราะห์สภาพการเรียนรู้ด้วยตนเองในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารกับชาวต่างชาติสำหรับบุคลากรที่ปฏิบัติงานในวัดท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงใหม่

อุตสาหกรรมท่องเที่ยวเป็นหนึ่งในเสาหลักสำคัญทางเศรษฐกิจของประเทศไทย ที่สามารถสร้างรายได้ให้กับประเทศเป็นจำนวนมาก โดยในปี พ.ศ. 2562 ประเทศไทยมีนักท่องเที่ยวต่างชาติ 39.7 ล้านคนและมีรายได้จากการท่องเที่ยวรวม 3.01 ล้านล้านบาท (สำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2563) ความเฟื่องฟูของการท่องเที่ยว ก่อให้เกิดธุรกิจและบริการที่เกี่ยวข้อง อาทิ โรงแรม ที่พัก ร้านอาหาร การขนส่ง อย่างไรก็ตาม เมื่อเกิดการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ในปี พ.ศ. 2563 ประเทศต่าง ๆ ทั่วโลกออกมาตรการจำกัดการเดินทางทั้งในประเทศและระหว่างประเทศ ซึ่งสิ่งนี้ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมท่องเที่ยวทั่วโลก ในส่วนของประเทศไทย พบว่ารายได้จากการท่องเที่ยวลดลงเหลือเพียง 3.3 ล้านบาท ธุรกิจการท่องเที่ยวได้รับผลกระทบอย่างรุนแรง แต่ในปี พ.ศ. 2565 สถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 มีแนวโน้มลดลง ประเทศไทยได้เร่งฟื้นฟูการท่องเที่ยวและเปิดรับนักท่องเที่ยว ทำให้การเดินทางภายในประเทศเริ่มกลับเข้าสู่สภาวะปกติ อีกทั้งหลายประเทศผ่อนคลายมาตรการการเดินทางระหว่างประเทศ การท่องเที่ยวของไทยจึงกลับมาฟื้นตัวดีขึ้นเห็นได้จากตลอดปี พ.ศ. 2565 ประเทศไทยมีรายได้จากการท่องเที่ยวรวม 1.5 ล้านล้านบาท มี

นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติรวม 11,818,727 คน และคาดว่าจะมีนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติเดินทางเข้ามาเพิ่มมากขึ้น เช่นเดียวกับสถานการณ์การท่องเที่ยวระดับประเทศจังหวัดเชียงใหม่เป็นหนึ่งในจังหวัดที่มีจำนวน นักท่องเที่ยวกลับมาเพิ่มขึ้นหลังการคลี่คลายของสถานการณ์โรคระบาดโควิด - 19 ดังจะเห็นได้จากสถิติ ปี พ.ศ. 2566 (เดือนมกราคม – ธันวาคม) มีจำนวนนักท่องเที่ยวรวมทั้งหมด 10,678,764 คน รวบรวมรายได้ทั้งหมด 85,734.59 ล้านบาทเป็นนักท่องเที่ยวชาวไทย จำนวน 7,756,063 คน รายได้ 55,585.82 ล้านบาท นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ จำนวน 2,922,701 คน รายได้ 30,148.77 ล้านบาท จะเห็นได้ว่า รายได้จากนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ มากกว่าครึ่งหนึ่งของนักท่องเที่ยวชาวไทย แต่มีจำนวนน้อยกว่าเกินครึ่งของนักท่องเที่ยวชาวไทย

เพื่อเตรียมความพร้อมในการรองรับนักท่องเที่ยวต่างชาติ การเตรียมบุคลากรด้านการท่องเที่ยวให้มีมาตรฐานการบริการที่เป็น ระดับสากลเป็นสิ่งสำคัญ แต่จากผลการศึกษาจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภัยคุกคาม (SWOT Analysis) เพื่อวิเคราะห์ศักยภาพและสภาพแวดล้อมของการท่องเที่ยวของไทย พบว่า ประเทศไทยมีจุดอ่อนที่ควรพิจารณาแก้ไข ได้แก่ ข้อจำกัดด้านทักษะโดยเฉพาะอุปสรรคด้านภาษาของบุคลากรท่องเที่ยว (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, 2566) ดังนั้นการพัฒนาทักษะทางด้านภาษาสื่อสาร โดยเฉพาะอย่างยิ่งความสามารถด้านภาษาอังกฤษจึงมีความสำคัญเนื่องจากภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือ ที่สำคัญต่อการประกอบอาชีพของบุคลากรในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ดังที่องค์กรความร่วมมือ ทักษะการเรียนรู้แห่งศตวรรษที่ 21 ได้เสนอกรอบแนวคิดทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 กำหนดให้ ภาษาอังกฤษเป็นหนึ่งในวิชาหลัก (Core Subject) ที่จำเป็นต่อความสำเร็จในการทำงาน ทั้งนี้เมื่อชาวต่างชาติเดินทางเข้ามาประเทศไทยแล้วเกิดความสนใจ อยากจะเยี่ยมชมสถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญของประเทศ การอำนวยความสะดวก การให้บริการข้อมูล ข่าวสารของเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องและการเป็นเจ้าบ้านที่ดีของประชาชนในพื้นที่จำเป็นต้องมีการ ปฏิสัมพันธ์กับชาวต่างชาติเพื่อสร้างความประทับใจต่อชาวต่างชาติทำให้อยากกลับมาเยี่ยมชมเยือน ประเทศไทยอีก ซึ่งหากผู้ให้บริการนักท่องเที่ยวต่างชาติสามารถใช้ ทักษะภาษาอังกฤษในการสื่อสารได้อย่างชำนาญ คล่องแคล่วและมีศักยภาพในการสื่อสาร ภาษาอังกฤษมากขึ้นจะยิ่งทำให้นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติเกิดความประทับใจและมีจำนวนนักท่องเที่ยว มากยิ่งขึ้นทุกปี แม้ภาษาอังกฤษจะมีบทบาทสำคัญต่ออุตสาหกรรมท่องเที่ยวของไทย แต่จากการศึกษา ยังคงพบปัญหาด้านภาษาอังกฤษของบุคลากรการท่องเที่ยวคือ ปัญหาด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะด้านการฟังและการพูด เนื่องจากขาดความรู้ด้านไวยากรณ์ มีความรู้ด้านคำศัพท์ที่จำกัด และยังไม่สามารถจับใจความสำคัญของเรื่องที่ฟังได้เมื่อชาวต่างชาติพูดเร็ว นอกจากนี้

ยังพบปัญหาด้านการฟังสำเนียงในการพูดของลูกค้าชาวต่างชาติและยังมีปัญหาด้านคำศัพท์ รวมถึงพบปัญหาการขาดการพัฒนาทักษะด้าน ภาษาอังกฤษอย่างต่อเนื่องและขาดการฝึกฝนด้านการสื่อสารไม่ว่าจะเป็น การฟัง พูด อ่านและเขียน ซึ่งจากปัญหาทั้งหมดสะท้อนให้เห็นว่าบุคลากรในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของไทยยังมีปัญหาในทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษและควรได้รับการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ การจะพัฒนาการสื่อสารภาษาอังกฤษของบุคลากรการท่องเที่ยวนั้นต้องคำนึงถึงความ ต้องการจำเป็นและเป้าหมายของการใช้ภาษาที่ชัดเจนเนื่องจากภาษาอังกฤษที่บุคลากรการท่องเที่ยว ต้องใช้นั้นจัดเป็นภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ (English for Specific Purposes) ซึ่งมีความ แตกต่างจากเนื้อหาภาษาอังกฤษพื้นฐานทั่วไปที่เน้นไปที่การติดต่อสื่อสารในชีวิตประจำวัน เนื้อหาของ ภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ มีการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางเพื่อตอบสนอง ความต้องการหรือความสนใจเฉพาะด้านของผู้เรียน ซึ่งมุ่งพัฒนาศักยภาพของผู้เรียนให้สามารถใช้ ภาษาเพื่อการสื่อสารในการประกอบอาชีพได้อย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ เช่น ภาษาอังกฤษ สำหรับพนักงานโรงแรม เป็นต้น การพัฒนาภาษาอังกฤษของบุคลากร การท่องเที่ยวจึงควรมุ่งจัดการเรียนรู้และเนื้อหาให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์เฉพาะ

ซึ่งจากการเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารกับชาวต่างชาติ สำหรับบุคลากรที่ปฏิบัติงานในวัดท่องเที่ยวของจังหวัด พบว่า สภาพการเรียนรู้ด้วยตนเองในการใช้ ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารกับชาวต่างชาติสำหรับบุคลากรที่ปฏิบัติงานในวัดท่องเที่ยวของจังหวัด เชียงใหม่ ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.57, S.D.=0.44$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าทุกข้อ อยู่ในระดับปานกลาง

2. การพัฒนารูปแบบการเรียนรู้ด้วยตนเองในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารกับชาวต่างชาติสำหรับบุคลากรที่ปฏิบัติงานในวัดท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงใหม่

การพัฒนารูปแบบการเรียนรู้ด้วยตนเองในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารกับชาวต่างชาติ โดยการนำข้อมูลจากการวิเคราะห์ในขั้นตอนที่ 1 การศึกษาข้อมูลขั้นพื้นฐาน คือ การศึกษาข้อมูลพื้นฐานจากนโยบายการพัฒนาการศึกษาของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 และพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ 6) พ.ศ.2562 แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 (พ.ศ.2565 – 2569) เอกสารรูปแบบการเรียนรู้ด้วยตนเองในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารกับชาวต่างชาติ เอกสารและงานวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการเรียนรู้ด้วยตนเองในการใช้

ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารกับชาวต่างชาติ และเอกสารงานวิจัยเกี่ยวกับทักษะการพูด และความต้องการและข้อบ่งชี้เนื้อหาเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการเรียนรู้ด้วยตนเองในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารกับชาวต่างชาติ จากบุคคลที่เกี่ยวข้องมากำหนดเป็นรูปแบบการเรียนรู้ด้วยตนเองในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารกับชาวต่างชาติฉบับร่างตั้งแต่ความนำ หลักการ จุดมุ่งหมาย เนื้อหาสาระ กิจกรรมการเรียนการสอน สื่อการเรียนการสอน และการวัดและการประเมินผล โดยแบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอน คือ 1) การพัฒนารูปแบบการเรียนรู้ด้วยตนเองในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารกับชาวต่างชาติฉบับร่าง 2) การประเมินรูปแบบการเรียนรู้ด้วยตนเองในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารกับชาวต่างชาติฉบับร่าง และ 3) การปรับปรุงรูปแบบการเรียนรู้ด้วยตนเองในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารกับชาวต่างชาติฉบับร่าง

ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

2.1 การพัฒนารูปแบบการเรียนรู้ด้วยตนเองในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารกับชาวต่างชาติฉบับร่าง ในการพัฒนารูปแบบการเรียนรู้ด้วยตนเองในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารกับชาวต่างชาติฉบับร่างนั้นผู้วิจัยดำเนินการศึกษาแนวคิดต่าง ๆ ดังนี้ การพัฒนาการสื่อสารภาษาอังกฤษ ความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษ และ วิธีพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษด้วยตนเอง

ในการพัฒนารูปแบบการเรียนรู้ด้วยตนเองในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารกับชาวต่างชาติฉบับร่างนั้นผู้วิจัยดำเนินการศึกษาและสรุปรูปแบบกระบวนการการเรียนรู้ด้วยตนเองไว้ 4 ขั้นตอน คือ

ขั้นที่ 1 ประเมินความสามารถในการเรียนรู้ของตนเอง

ก่อนที่จะจะเริ่มเรียนรู้ด้วยตัวเอง เราก็ต้องประเมินทักษะของตัวเองก่อนว่าเราสามารถเรียนรู้ด้วยตัวเองมากกว่าหรือเปล่า ทักษะหลายอย่างที่เรายากจะเรียนรู้สามารถถูกสร้าง หรือถูกเสริมเพิ่มขึ้นมาจากทักษะที่เรามีอยู่แล้วได้ เพราะฉะนั้นหากเรามั่นใจหรือมีทิศทางพื้นฐานอยู่แล้วว่าจะอยากจะเรียนรู้ด้วยตัวเองอย่างไร เราก็สามารถนำทักษะพื้นฐานพวกนี้ไปใช้ต่อ ในขั้นตอนต่อไปได้ ความสามารถในการเรียนรู้ขึ้นอยู่กับสถานการณ์และสภาพแวดล้อมของเราด้วย หากเราเป็นคนที่ต้องเรียนรู้ด้วยการอ่านหนังสือเงียบๆ คนเดียวตอนกลางคืน เราก็ควรมั่นใจก่อน ว่าในการเรียนรู้ของเรามีสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมสำหรับการเรียนรู้ด้วยตัวเองในรูปแบบที่เรามี ความถนัด

ขั้นที่ 2 เป้าหมายในการเรียนรู้

ขั้นตอนต่อไปก็คือการตั้งเป้าหมายในการเรียนรู้ หากเราอยากจะมีทักษะด้านใด เราก็ควรตั้งเป้าหมายในใจไว้ว่าภายในระยะเวลาเท่าไรเราควรจะได้ผลงานประมาณเท่าไร เป้าหมายที่ดีต้องมีทั้งผลลัพธ์และระยะเวลา สิ่งที่ต้องคำนึงถึงก่อนตั้งเป้าหมายก็คือการเรียนรู้ด้วยตัวเองนั้นอาจจะไม่ใช่วิธีการ เรียนรู้ที่รวดเร็วที่สุด เพราะฉะนั้นเราก็ควรปรับเป้าหมายทั้งระยะสั้นและระยะยาว ให้เหมาะสม กับเป้าหมายและทักษะที่เรามีอยู่ ณ ปัจจุบัน ซึ่งเป้าหมายระยะสั้นและระยะยาวจะเป็นตัวบอกเรา อีกทีว่าเราสามารถเรียนรู้ด้วยตัวเองเก่งแค่ไหน และถ้าเรามีปัญหาเราควรจะทำอย่างไรเพื่อหาทาง แก้ไขปัญหา

ขั้นที่ 3 กระบวนการเรียนรู้

ขั้นตอนที่ 3 คือขั้นตอนการเรียนรู้ ในขั้นตอนนี้เราก็ต้องเลือกวิธีการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับตัวเราและเหมาะสมกับเป้าหมายที่เราอยากจะได้มา กระบวนการเรียนรู้ของแต่ละทักษะ แต่ละความรู้ของแต่ละคนอาจจะมีขั้นตอนไม่เหมือนกัน หากเรายังไม่เคยเรียนรู้ด้วยตัวเองมาก่อนก็ให้ลองคิดกลับไปทบทวนดูว่าในอดีตเวลาที่เรารู้หรือมีคนสอนทักษะอะไรให้เรา เรารู้สึกหนักกับวิธีการสอนแบบไหนมากที่สุด ให้ลองถามตัวเองว่าในอดีตครูคนไหนคือครูที่เราชอบมากที่สุด ทำไมเราถึงชอบวิธีการ สอนครูคนนี้ วิธีการสอนของครูแบบไหนที่เราไม่ชอบและรู้สึกว่าทำให้เราไม่สามารถเรียนรู้ได้อย่าง มีประสิทธิภาพ

ขั้นที่ 4 ประเมินผลและพัฒนา

ขั้นตอนสุดท้ายก็คือขั้นตอนการประเมินผลและหาวิธีมาพัฒนากระบวนการเรียนรู้ด้วยตัวเองอย่างต่อเนื่อง ให้กลับไปดูเป้าหมายในระยะสั้นและระยะยาวของคนที่ตั้งไว้ขั้นที่ 2 และกลับมาพิจารณาดูว่าเป้าหมายแบบไหนพิจารณาดูว่ากระบวนการที่ทำในขั้นที่ 3 นั้นสามารถทำให้เราก้าวไปสู่เป้าหมายระยะสั้นและระยะยาวได้หรือเปล่า

2.2 การประเมินรูปแบบการเรียนรู้ด้วยตนเองในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารกับชาวต่างชาติฉบับร่าง

ผลการประเมินรูปแบบการเรียนรู้ด้วยตนเองในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารกับชาวต่างชาติสำหรับบุคลากรที่ปฏิบัติงานในวัดท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงใหม่ ฉบับร่าง จากการนำ

โครงสร้างรูปแบบการเรียนรู้ด้วยตนเองในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารกับชาวต่างชาติสำหรับบุคลากรที่ปฏิบัติงานในวัดท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงใหม่ให้ผู้เชี่ยวชาญประเมินค่าความเหมาะสมและคุณภาพของรูปแบบการเรียนรู้ด้วยตนเองในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารกับชาวต่างชาติสำหรับบุคลากรที่ปฏิบัติงานในวัดท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงใหม่ พบว่า รูปแบบการเรียนรู้ด้วยตนเองในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารกับชาวต่างชาติสำหรับบุคลากรที่ปฏิบัติงานในวัดท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงใหม่ พบว่า ผลการประเมินคุณภาพรูปแบบการเรียนรู้ด้วยตนเองในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารกับชาวต่างชาติสำหรับบุคลากรที่ปฏิบัติงานในวัดท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงใหม่ของผู้เชี่ยวชาญในภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.45$, S.D.= 0.34) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้ดังนี้ ค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือ ด้านการออกแบบสื่อการเรียนรู้ และ ด้านความเหมาะสมในบริบทการใช้งาน ($\bar{X} = 4.72$, S.D.=0.41) รองลงมา คือ ด้านการออกแบบรูปแบบการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.64$, S.D.=0.41) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ด้านความเหมาะสมของเนื้อหา ($\bar{X} = 4.60$, S.D.=0.37)

2.3 การปรับปรุงรูปแบบการเรียนรู้ด้วยตนเองในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารกับชาวต่างชาติฉบับร่าง

ผลการประเมินรูปแบบการเรียนรู้ด้วยตนเองในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารกับชาวต่างชาติสำหรับบุคลากรที่ปฏิบัติงานในวัดท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงใหม่ พบว่า รูปแบบการเรียนรู้ด้วยตนเองในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารกับชาวต่างชาติมีความเหมาะสม แต่มีผู้เชี่ยวชาญบางท่านเสนอแนะว่า คำแนะนำในการใช้เอกสารคู่มือรูปแบบการเรียนรู้ด้วยตนเองมีความกระชับ ใช้ภาษาที่เข้าใจง่าย ข้อความควรแสดงถึงความสำคัญ และความจำเป็นที่ต้องการของผู้เรียน รายละเอียดของแนวทางการจัดกิจกรรมและขั้นตอนการพัฒนามีความชัดเจน ครอบคลุม สามารถพัฒนาผู้เรียนได้จริง

3. การนำเสนอรูปแบบการเรียนรู้ด้วยตนเองในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารกับชาวต่างชาติสำหรับบุคลากรที่ปฏิบัติงานในวัดท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงใหม่

ในการพัฒนารูปแบบการเรียนรู้ด้วยตนเองในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารกับชาวต่างชาติสำหรับบุคลากรที่ปฏิบัติงานในวัดท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงใหม่ สรุปรูปแบบกระบวนการเรียนรู้ด้วยตนเองไว้ 4 ขั้นตอน คือ

ขั้นที่ 1 ประเมินความสามารถในการเรียนรู้ของตนเอง

ก่อนที่จะเราจะเริ่มเรียนรู้ด้วยตัวเอง เราก็ต้องประเมินทักษะของตัวเองก่อนว่าเราสามารถเรียนรู้ด้วยตัวเองมากกว่าหรือเปล่า ทักษะหลายอย่างที่เรายากจะเรียนรู้สามารถถูกสร้าง หรือถูกเสริมเพิ่มขึ้นมาจากทักษะที่เรามีอยู่แล้วได้ เพราะฉะนั้นหากเรามั่นใจหรือมีทิศทางพื้นฐาน อยู่แล้วว่าจะสามารถเรียนรู้ด้วยตัวเองอย่างไร เราก็สามารถนำทักษะพื้นฐานพวกนี้ไปใช้ต่อ ในขั้นตอนต่อไปได้ ความสามารถในการเรียนรู้ขึ้นอยู่กับสถานการณ์และสภาพแวดล้อมของเราด้วย หากเราเป็นคนที่ต้องเรียนรู้ด้วยการอ่านหนังสือเงียบๆ คนเดียวตอนกลางคืน เราก็ควรมั่นใจก่อน ว่าในการเรียนรู้ของเรามีสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมสำหรับการเรียนรู้ด้วยตัวเองในรูปแบบที่เรามี ความถนัด

ขั้นที่ 2 เป้าหมายในการเรียนรู้

ขั้นตอนต่อไปก็คือการตั้งเป้าหมายในการเรียนรู้ หากเราอยากจะมีทักษะด้านใด เราก็ควรตั้งเป้าหมายในใจไว้ว่าภายในระยะเวลาเท่าไรเราควรจะได้ผลงานประมาณเท่าไร เป้าหมายที่ดีต้องมีทั้งผลลัพธ์และระยะเวลา สิ่งที่ต้องคำนึงถึงก่อนตั้งเป้าหมายก็คือการเรียนรู้ด้วยตัวเองนั้นอาจจะไม่ใช่วิธีการ เรียนรู้ที่รวดเร็วที่สุด เพราะฉะนั้นเราก็ควรปรับเป้าหมายทั้งระยะสั้นและระยะยาว ให้เหมาะสม กับเป้าหมายและทักษะที่เรามีอยู่ ณ ปัจจุบัน ซึ่งเป้าหมายระยะสั้นและระยะยาวจะเป็นตัวบอกเรา อีกทีว่าเราสามารถเรียนรู้ด้วยตัวเองเก่งแค่ไหน และถ้าเรามีปัญหาเราควรจะทำอย่างไรเพื่อหาทาง แก้ไขปัญหา

ขั้นที่ 3 กระบวนการเรียนรู้

ขั้นตอนที่ 3 คือขั้นตอนการเรียนรู้ ในขั้นตอนนี้เราก็ต้องเลือกวิธีการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับตัวเราและเหมาะสมกับเป้าหมายที่เราอยากจะได้มา กระบวนการเรียนรู้ของแต่ละทักษะ แต่ละความรู้ ของแต่ละคนอาจจะมีขั้นตอนไม่เหมือนกัน หากเรายังไม่เคยเรียนรู้ด้วยตัวเองมาก่อนก็ให้ลองคิดกลับไปทบทวนดูว่าในอดีตเวลาที่เรารู้หรือมีคนสอนทักษะอะไรให้เรา เรารู้สึกถนัด กับวิธีการสอนแบบไหนมากที่สุด ให้ลองถามตัวเองว่าในอดีตครูคนไหนคือครูที่เราชอบมากที่สุด ทำไมเราถึงชอบวิธีการ สอนครูคนนี้ วิธีการสอนของครูแบบไหนที่เราไม่ชอบและรู้สึกทำให้เราไม่สามารถเรียนรู้ได้อย่าง มีประสิทธิภาพ

ขั้นที่ 4 ประเมินผลและพัฒนา

ขั้นตอนสุดท้ายก็คือขั้นตอนการประเมินผลและหาวิธีมาพัฒนากระบวนการเรียนรู้ด้วยตัวเองอย่างต่อเนื่อง ให้กลับไปดูเป้าหมายในระยะสั้นและระยะยาวของคนที่ตั้งไว้ชั้นที่ 2 และ กลับมาพิจารณาดูว่าเป้าหมายแบบไหนพิจารณาดูว่ากระบวนการที่ทำในชั้นที่ 3 นั้นสามารถทำให้เราก้าวไปสู่เป้าหมายระยะสั้นและระยะยาวได้หรือเปล่า

5.2 อภิปรายผลการวิจัย

ในการวิเคราะห์ผลการพัฒนารูปแบบการเรียนรู้ด้วยตนเองในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารกับชาวต่างชาติสำหรับบุคลากรที่ปฏิบัติงานในวัดท่องเที่ยว ของจังหวัดเชียงใหม่ ผู้วิจัยอภิปรายผลการวิจัย ได้ดังนี้

1. สภาพการเรียนรู้ด้วยตนเองในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารกับชาวต่างชาติสำหรับบุคลากรที่ปฏิบัติงานในวัดท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งจากการเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารกับชาวต่างชาติสำหรับบุคลากรที่ปฏิบัติงานในวัดท่องเที่ยวของจังหวัดพบว่า สภาพการเรียนรู้ด้วยตนเองในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารกับชาวต่างชาติสำหรับบุคลากรที่ปฏิบัติงานในวัดท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงใหม่ ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าทุกข้ออยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้เนื่องจากปัจจุบันกระบวนการเรียนรู้ที่ผู้เรียนริเริ่มการเรียนรู้ด้วยตนเอง ตามความสนใจ ความต้องการ และความถนัดมีเป้าหมาย รู้จักแสวงหาแหล่งทรัพยากรของการเรียนรู้ เลือกวิธีการเรียนรู้จนถึงการประเมินความก้าวหน้าของการเรียนรู้ของตนเอง โดยจะดำเนินการด้วยตนเองหรือร่วมมือช่วยเหลือกับผู้อื่นหรือไม่ก็ได้ การเรียนรู้โดยไม่ต้องผ่านผู้สอน หรือสถาบัน การเรียนรู้ด้วยการชี้นำตนเองมีหลายรูปแบบ เช่น การอ่าน การอภิปราย การเขียน การเสาะหาความรู้โดยการสัมภาษณ์การท่องเที่ยวการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับผู้รู้ เรียนรู้ด้วยตนเองจากการใช้คอมพิวเตอร์ โปรแกรม สื่อต่าง ๆ เป็นต้น ส่วนมากคนที่เรียนรู้ด้วยตัวเอง คนที่สามารถเลือกหัวข้อเรื่องที่ตัวเองสนใจ เลือกวิธีที่จะเรียนรู้ เลือกสื่อและวัสดุในการเรียนรู้ และเลือกเวลาที่จะเรียนรู้ด้วยตัวเอง ซึ่งส่วนใหญ่คนทั่วไปจะไม่สามารถกำหนดหัวข้อเองได้ ซึ่งสอดคล้องกับพระมหาไสว สิริปัญโญ และคณะ (2564) ศึกษา อิทธิพลของการใช้ภาษาอังกฤษท่ามกลางการเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมของชาวจังหวัดบุรีรัมย์พบว่า อิทธิพลของการใช้ภาษาอังกฤษท่ามกลางการเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมของชาวจังหวัดบุรีรัมย์มีอิทธิพล 3 ประการที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงและการต่อต้านทางวัฒนธรรมคือ 1) แรงผลักดันในที่ทำงาน 2) การติดต่อกันระหว่างกลุ่มสังคม 3) การเปลี่ยนแปลงสิ่งแวดล้อมธรรมชาติ

ปัญหาการใช้ภาษาอังกฤษท่ามกลางการเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมได้แก่ 1) การไม่มีเวลาในการฝึกพูดภาษาอังกฤษ ไม่มีความตั้งใจ ไม่อดทนไม่มีความเพียรพยายามในการฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอ 2) การยึดติดกับความเคยชินในสิ่งเดิม ๆ ไม่ยอมปรับตัวทำในสิ่งที่ไม่เคยทำ 3) การเงินอายุไม่กล้าออกเสียงสำเนียงให้เหมือนฝรั่ง 4) กลัวออกเสียงผิด 5) การไม่รู้คำศัพท์ซึ่งคนไทยเรียนภาษาอังกฤษมาตั้งแต่เด็กเป็นเวลานานกว่าสิบปีจดจำคำศัพท์ได้หลายพันคำแต่เมื่อมีฝรั่งมาพูดด้วยกลับไม่สามารถเข้าใจเวลาแปลความหมายจากสิ่งที่ฝรั่งพูดก็จะแปลคำศัพท์ตรงตัว 6) การไม่รู้ไวยากรณ์ เช่นเดียวกันกับการไม่รู้คำศัพท์ ซึ่งเวลาคนไทยพูดภาษาอังกฤษก็จะนึกถึงประโยคโครงสร้างแกรมมา (Grammatical Structure) แตกต่างจากการพูดภาษาไทยที่สามารถพูดได้ทันทีเนื่องจากความเคยชิน 7) การไม่ได้พูดมานานแล้วลืมเพราะคนไทยไม่ได้พูดภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน

2. การพัฒนารูปแบบการเรียนรู้ด้วยตนเองในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารกับชาวต่างชาติสำหรับบุคลากรที่ปฏิบัติงานในวัดท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงใหม่ การพัฒนารูปแบบการเรียนรู้ด้วยตนเองในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารกับชาวต่างชาติ โดยการนำข้อมูลจากการวิเคราะห์ในขั้นตอนที่ 1 การศึกษาข้อมูลขั้นพื้นฐาน คือ การศึกษาข้อมูลพื้นฐานจากนโยบายการพัฒนาการศึกษาของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 และพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ 6) พ.ศ.2562 แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2565 – 2569) เอกสารรูปแบบการเรียนรู้ด้วยตนเองในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารกับชาวต่างชาติ เอกสารและงานวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการเรียนรู้ด้วยตนเองในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารกับชาวต่างชาติ และเอกสารงานวิจัยเกี่ยวกับทักษะการพูด และความต้องการและขอข่ายเนื้อหาเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการเรียนรู้ด้วยตนเองในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารกับชาวต่างชาติ จากบุคคลที่เกี่ยวข้องมากำหนดเป็นรูปแบบการเรียนรู้ด้วยตนเองในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารกับชาวต่างชาติฉบับร่างตั้งแต่ความนำ หลักการ จุดมุ่งหมาย เนื้อหาสาระ กิจกรรมการเรียนการสอน สื่อการเรียนการสอน และการวัดและการประเมินผล โดยแบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอน คือ 1) การพัฒนารูปแบบการเรียนรู้ด้วยตนเองในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารกับชาวต่างชาติฉบับร่าง 2) การประเมินรูปแบบการเรียนรู้ด้วยตนเองในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารกับชาวต่างชาติฉบับร่าง และ 3) การปรับปรุงรูปแบบการเรียนรู้ด้วยตนเองในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารกับชาวต่างชาติฉบับร่าง ซึ่งสอดคล้องกับ ชยาพล ชมชัยยา และคณะ (2565) ศึกษาเรื่อง “การพัฒนาการสื่อสารภาษาอังกฤษโดยใช้การเรียนรู้ด้วยตนเอง” ผลการศึกษาพบว่าโลกและสังคมมีการเปลี่ยนแปลง

ไปอย่างรวดเร็ว ประกอบบทบาทของเทคโนโลยีและการสื่อสารที่เชื่อมโยงทุกภูมิภาคในโลกเข้าด้วยกัน โดยมีภาษาอังกฤษเป็นสื่อกลางการพัฒนาศักยภาพในการสื่อสารภาษาอังกฤษของคนไทย จึงเป็นสิ่งที่มีความสำคัญอย่างยิ่ง จากนโยบายในการปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของกระทรวงศึกษาธิการ ที่ปรับจากการสอนโดยเน้นไวยากรณ์มาเป็นการสื่อสารที่เริ่มจากการฟัง ตามด้วยการพูด การอ่าน และการเขียน ตามลำดับ วิธีการสอนให้ความสำคัญเกี่ยวกับสมรรถนะในการสื่อสาร มุ่งเน้นประสิทธิภาพในการสื่อสารมากกว่าการสอนภาษาเพื่อความรอบรู้เกี่ยวกับโครงสร้างทางภาษา การเรียนการสอนมุ่งเน้นให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารได้ และจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนเกิดทักษะและคุณลักษณะด้านการเรียนรู้ มีการชี้นำตนเอง ตรวจสอบการเรียนรู้ด้วยตนเอง ตามเป้าหมายการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ผู้สอนปรับเปลี่ยนบทบาทเป็นผู้สนับสนุนการเรียนรู้ (Facilitator) จัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ สนับสนุนให้ผู้เรียนสามารถสร้างองค์ความรู้ (Constructivist) ด้วยตนเองจากการเรียนภาษา และการใช้ภาษาผ่านกิจกรรมทางภาษาที่หลากหลาย เกิดการพัฒนาการเรียนรู้ การเรียนรู้ไม่ได้เกิดขึ้นเฉพาะแต่เพียงในห้องเรียน มีวิทยาการใหม่ ๆ เกิดขึ้นตลอดเวลา จำเป็นต้องมีการเรียนรู้ เพื่อนำ ไปสู่การค้นพบความรู้ใหม่ ๆ อยู่เสมอเป็นการพัฒนาตนเอง ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงในสังคมปัจจุบัน และยังเป็นวิถีทางที่จะส่งเสริมทำให้ผู้เรียนเป็นผู้ที่มีการเรียนรู้ตลอดชีวิต

3. นำเสนอรูปแบบการเรียนรู้ด้วยตนเองในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารกับชาวต่างชาติสำหรับบุคลากรที่ปฏิบัติงานในวัดท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงใหม่ ในการพัฒนารูปแบบการเรียนรู้ด้วยตนเองในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารกับชาวต่างชาติสำหรับบุคลากรที่ปฏิบัติงานในวัดท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงใหม่ สรุปรูปแบบกระบวนการการเรียนรู้ด้วยตนเองไว้ 4 ขั้นตอน คือ ขั้นที่ 1 ประเมินความสามารถในการเรียนรู้ของตนเอง ขั้นที่ 2 กำหนดเป้าหมายในการเรียนรู้ ขั้นที่ 3 กระบวนการเรียนรู้ และ ขั้นที่ 4 ประเมินผลและพัฒนา ซึ่งการเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง (Self-Directed Learning) หรือการเรียนรู้แบบนำตนเอง คือวิธีการเรียนที่ผู้เรียนวางแผนการเรียน ปฏิบัติ และประเมินผลการเรียนด้วยตนเอง เพื่อให้เกิดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง แม้ไม่ได้อยู่ในห้องเรียน หรือจบการศึกษาไปแล้ว ซึ่งเป็นแนวคิดที่ส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต โดยตั้งเป้าหมายในการเรียน ระบุสิ่งที่ต้องการเรียนรู้ เพราะเราไม่สามารถบรรลุผลสำเร็จในสิ่งที่ไม่ได้คิดเอาไว้ได้มีเป้าหมายการเรียนรู้ที่เป็นจริงได้ พยายามเริ่มต้นจากสิ่งเล็ก ๆ เช่น หากเราจะเรียนรู้วิธีเขียนโค้ด อย่าเพิ่งคาดหวังว่าจะสร้างเว็บไซต์ที่สมบูรณ์แบบได้ภายในระยะเวลาหนึ่งเดือน แต่ให้วางแผนเรียนรู้ให้มากพอที่จะปรับเปลี่ยนข้อความและสีได้ในเดือนแรก เพื่อให้เป้าหมายเป็นจริงได้ ทำรายการหัวข้อที่ต้องเรียนรู้ อาจเป็นหัวข้อ

กว้างๆ หรือแคบ ๆ ก็ได้ หัวข้อเหล่านี้จะช่วยให้เราตั้งเป้าหมายและสามารถทำให้บรรลุเป้าหมายได้ ตั้งคำถามถึงความสำคัญของสิ่งต่าง ๆ มีความอยากรู้อยากเห็นอยู่เสมอ ตั้งคำถาม “ทำไม” และ “อย่างไร” และทุ่มเทเพื่อหาคำตอบ ค้นหาความท้าทาย ด้วยการเผชิญหน้ากับปัญหาที่สนใจจะแก้ไข แล้วเอาชนะปัญหานั้นให้ได้ จะทำให้เรารู้สึกมีความหมายและผลักดันให้เรียนรู้ต่อไป ติดตามและตรวจสอบกระบวนการเรียนรู้ของตัวเอง กำหนดมาตรฐานการเรียนรู้ของตัวเอง ไม่ว่าจะได้เกรดตามที่ต้องการหรือไม่ ให้ความสำคัญก้าวหน้ากับเป้าหมายในการเรียนรู้ของตัวเอง เข้าใจแนวทางการเรียนรู้ของตัวเอง ค้นหารูปแบบหรือสื่อที่เหมาะสมกับแนวทางการเรียนรู้ของตัวเอง สร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้ หาเหตุผลสนุกๆ เพื่อท้าทายตัวเองและมุ่งมั่นที่จะเรียนรู้ รวมถึงให้รางวัลตัวเองเมื่อการเรียนนั้นบรรลุเป้าหมาย แบ่งปันการเรียนรู้กับผู้อื่น การแบ่งปันความรู้ที่เรารู้มาอยู่กับผู้อื่นจะทำให้ความสนใจและความจำของตัวเองดีขึ้น สร้างสรรค์วิธีการเรียน เช่น ทำแผนภาพ จำเป็นเพลง นอกจากจะช่วยให้จำเนื้อหาที่เรียนได้ในระยะยาวแล้ว ยังกระตุ้นให้ตั้งตารอกับการเรียนรู้ในอนาคตด้วย ใช้เวลาให้เป็นประโยชน์ คนเราเรียนรู้ได้ตลอดเวลาแม้ว่าจะยุ่งแค่ไหน หาเวลาว่างสักเล็กน้อยอาจเป็นช่วงพัก 30 นาที หลังอาหารกลางวัน หลังเลิกงานหรือเรียน มาเรียนรู้ในสิ่งที่เราสนใจ ฝึกใช้สิ่งที่เรียนรู้ พยายามหาโอกาสใช้ความรู้ที่ได้เรียนมาในชีวิตจริง ซึ่งจะทำให้ได้เห็นผลลัพธ์ที่คุ้มค่า ซึ่งสอดคล้องกับเดชา ตาละ นีก และคณะ (2563) ศึกษาเรื่อง “การพัฒนาสื่อการเรียนรู้ด้วยตนเองเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับผู้ประกอบธุรกิจท่องเที่ยวในชุมชน:กรณีศึกษา อำเภอต๋อยสะแกเค็ด จังหวัดเชียงใหม่” ผลการศึกษาพบว่า 1) ชุดสื่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยตนเองได้ออกแบบตามความต้องการในการประกอบอาชีพของผู้ประกอบธุรกิจท่องเที่ยวในชุมชน มีค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (IOC) อยู่ที่ 0.89 และค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.79 2) ผลการทดสอบความรู้ก่อนและหลังเรียนด้วยการใช้สื่อการเรียนรู้ด้วยตนเอง พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความรู้หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน เมื่อทดสอบสมมติฐานด้วยการทดสอบค่าที มีค่าเท่ากับ 24.20 แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01 และ 3) ผู้ประกอบธุรกิจท่องเที่ยวในชุมชนส่วนใหญ่มีความคิดเห็นต่อชุดสื่อการเรียนรู้ด้วยตนเองอยู่ในระดับดี (X4.40) องค์ความรู้จากการวิจัยคือ 1. การสร้างชุดสื่อการเรียนรู้ด้วยตนเองเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยวในชุมชนเป็นสื่อที่ออกแบบตรงกับความต้องการของกลุ่มตัวอย่างและสามารถนำไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน 2. ชุดสื่อมีหน่วยการเรียนรู้ที่ได้รับการออกแบบจากการศึกษาบริบทชุมชนเฉพาะ ทำให้กลุ่มตัวอย่างเรียนรู้ได้เร็ว มีประสิทธิภาพและสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง 3. กลุ่มตัวอย่างได้รับการพัฒนาในด้านที่ตรงกับความต้องการของตนเอง

5.3 ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1.1 รูปแบบการเรียนรู้ด้วยตนเองในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารกับชาวต่างชาติ สำหรับบุคลากรที่ปฏิบัติงานในวัดท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงใหม่ ดังนั้น ผู้สอนควรกระตุ้นให้เกิดความต้องการพัฒนาตนเอง จะทำให้ผู้เรียนสามารถทำพัฒนาตนเองได้สำเร็จตามเป้าหมาย

1.2 รูปแบบการเรียนรู้ด้วยตนเองในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารกับชาวต่างชาติ สำหรับบุคลากรที่ปฏิบัติงานในวัดท่องเที่ยว ของจังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งผู้เรียนต้องประเมินความสามารถของตนเองว่าขาดทักษะด้านใด ควรพัฒนาทักษะด้านใดก่อน

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการพัฒนา รูปแบบการเรียนรู้ด้วยตนเองในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารกับชาวต่างชาติสำหรับบุคลากรที่ปฏิบัติงานในวัดท่องเที่ยวในพื้นที่อื่น ๆ ที่มีความคล้ายคลึงกัน เช่น วัดในจังหวัดขอนแก่น จังหวัดอุบลราชธานี เป็นต้น

2.2 ควรมีการพัฒนา รูปแบบการเรียนรู้ในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารกับชาวต่างชาติสำหรับบุคลากรที่ปฏิบัติงานในวัดท่องเที่ยว โดยนำกระบวนการเรียนอื่นมาใช้เพิ่มเติม เช่น การฝึกอบรม

บรรณานุกรม

- การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. (2533). *ความสำคัญของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว*. กรุงเทพฯ:การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย.
- กลุ่มงานยุทธศาสตร์และข้อมูลเพื่อการพัฒนาจังหวัดสำนักงานจังหวัดเชียงใหม่. (2560). *บรรยายสรุปจังหวัดเชียงใหม่ ข้อมูลทั่วไปของจังหวัดเชียงใหม่*. สืบค้นเมื่อ 19 ตุลาคม 2564. จาก, <https://www.chiangmai.go.th/managing/public/D8/8D01Feb2017150134.pdf>
- กัญญาณ อินทว่าง. (2554). *การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ เพื่อการพัฒนาองค์กร*. สืบค้นเมื่อ 19 ตุลาคม 2564, จาก <http://www.thaihealth.or.th/blog/myblog/topic>.
- กฤษณะ โฆษณุนนท์. (2559). *การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของวิศวกรไทย: กรณีศึกษา บริษัทญี่ปุ่นในนิคมอุตสาหกรรมอมตะนคร*. *สุทธิปริทัศน์*. 30(91), 155-157.
- ขวัญฤทัย เขิตชู. (2545). *การศึกษากลวิธีการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 โปรแกรมภาษาอังกฤษสถาบันเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี*. *วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ.มหาวิทยาลัยศิลปากร*.
- จารุเนตร เกื้อภักดิ์. (2559). *แนวทางพัฒนาบุคลากรสายสนับสนุนของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศิลปากร*.
- จิราภรณ์ สมิต และ พลฤกษ์พรณ บรรเทาทุกข์. (2559). *การศึกษาปัญหาการใช้ภาษาอังกฤษในบริบทการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรมระหว่างเจ้าหน้าที่ตรวจคนเข้าเมืองและชาวต่างชาติ*. *วารสารวิชาการนวัตกรรมสื่อสารสังคม*. 2(8), 49-56.
- ชยาพล ชมชัยยา ศิริินยา พิพัฒน์ศรีสวัสดิ์ และณัฐพร โอวาทนุพัฒน์. (2565). *การพัฒนาการสื่อสารภาษาอังกฤษโดยใช้การเรียนรู้ด้วยตนเอง*. *วารสารปัญญาภิวัฒน์*. 14(1), 358.
- ชยันต์ บุญพิโย, นิเทศ สนั่นนารี, สุนทร สายคำ และพระอธิการบุญช่วย โชติวิโส. (2564). *รูปแบบเผยแพร่พุทธธรรมด้วยภาษาอังกฤษของสำนักปฏิบัติธรรมนานาชาติในประเทศไทย*. *วารสารพุทธศึกษาและวิจัย*. 7(2). 64-65.
- ชาญชัย อาจินสมาจาร (ม.ป.ป.). *การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์: หนังสือประกอบการสอน*. ห้องสมุดศาลอาญา.
- ชูชัย สมิตธิกร. (2551). *การฝึกอบรมบุคลากรในองค์กร*. (พิมพ์ครั้งที่ 6). กรุงเทพมหานคร :สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- ชัยฤทธิ์ โพธิสุวรรณ. (2541). รายงานการวิจัยเรื่อง *ความพร้อมในการเรียนรู้โดยการชี้นำตนเองของผู้เรียนผู้ใหญ่ของกิจกรรมการศึกษาผู้ใหญ่บางประเภท*. กรุงเทพฯ: สาขาวิชาการศึกษาผู้ใหญ่ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ชลชาติ พุโธ, วิไลวรรณ วรคามิน. (ม.ป.ป). *แนวคิดและทฤษฎีการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์*. ค้นเมื่อวันที่ 12 ธันวาคม 2565, จาก <https://sites.google.com/site/hbcandt2016/naewkhid-laea-thvsdi-kar-phathna-thraphyagr-mnusy>
- दनัย เทียนพุดม .(2527). *กลยุทธ์การพัฒนาคคน: สิ่งท้าทายความสำเร็จของธุรกิจ*. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เดชา ตาละนีก และคณะ. (2563). การพัฒนาสื่อการเรียนรู้ด้วยตนเองเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับผู้ประกอบธุรกิจท่องเที่ยวในชุมชน:กรณีศึกษา อำเภอออยสะเก็ด จังหวัด เชียงใหม่. *วารสารบัณฑิตแสงโคมคำ*. 5(2), 310-311.
- นิลบล ศรีเทพ. (2563). การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับการท่องเที่ยว อำเภอเวียงสา จังหวัดน่าน. *มนุษยศาสตร์สาร*. 21(3), 38-39.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2545). *การวิจัยเบื้องต้น* (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- ถิรนนท์ อนุวัชศิริวงศ์. (2528). *พฤติกรรมกรรมการสื่อสาร*. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: โอ. เอส. พรินต์ติ้งเฮาส์.
- ทวีศักดิ์ ชูมา. (2560). แนวทางการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้รูปแบบกลวิธีการสื่อสาร. *วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏ*. (3)1, 128-134.
- ธณูวรรณ กำคำ. (2561). การพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว สำหรับชุมชนกลุ่มชนบุรี กรุงเทพมหานคร. *วารสารข้อมูล*, 66-68.
- ณรงค์วิทย์ แสนทอง. (2550). *มารู้จัก Competency กันเถอะ*. พิมพ์ครั้งที่3. กรุงเทพฯ : เอช อาร์ เซ็นเตอร์.
- ณัฐธัญญา รักษาวงศ์.(2558). *การพัฒนาบุคลากรของมหาวิทยาลัยเอเชียอาคเนย์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงาน*. สารนิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยสยาม. แนวคิดการพัฒนามนุษย์ยุคดิจิทัล, (ม.ป.ป.). ค้นเมื่อวันที่ 12 ธันวาคม 2565, จาก <https://hcmjinjer.com/thaimedia/orgdevelopment/190425-humanresource development-digital/>.
- เบนจามิน เอส บลูม และคณะ. (2540). *พฤติกรรมกรรมการสื่อสาร*, เอกสารการสอนชุดวิชาพลศาสตร์การสื่อสาร หน่วยที่ 1-8, (นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช), หน้า 79.

- พันธ์ พลอยพันธ์. (2559). *การเรียนรู้ด้วยตนเอง Self – Directed Learning*. กองฝึกอบรมกรมที่ดิน กระทรวงมหาดไทย. กองพิมพ์กรมที่ดิน 2559.
- พระมหาไสว สิริปัญญา, พระปลัดกัมพล ปญญาวุฑโฒ และ รุ่งนภา ทับขุนทด. (2564). อิทธิพลของการใช้ภาษาอังกฤษท่ามกลางการเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมของชาวจังหวัดบุรีรัมย์. *วารสาร มจร อุบลปริทรรศน์*. 6(2). 372-375.
- พัชรี มะแสงสม. (2594). ปัจจัยบางประการที่สัมพันธ์กับความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยตนเอง. *ปริญญา นิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิตบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ*.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2543. *วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์*. (พิมพ์ครั้งที่ 7) กรุงเทพมหานคร: สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- มาลี ผลไม้.(2558). *การศึกษาแนวทางการพัฒนาศักยภาพด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของบุคลากรองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่ อำเภอกะสัง จังหวัดบุรีรัมย์ การฝึกอบรมบุคลากรในองค์กร.วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏ สุรินทร์*.
- มาลี ไชยเสนาและ พจน์ ไชยเสนา. (2561). การศึกษาความสนใจในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และการท่องเที่ยวในท้องถิ่นของนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตแหล่งท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติผาแต้มอำเภอโขงเจียม จังหวัดอุบลราชธานี. *วารสารสถาบันวิจัยและพัฒนา*. 5(1). 36-37.
- แมนมาส ขวลิต. (2553). *เอกสารการสอนชุดวิชาการสื่อสาร หน่วยที่ 1-8, นนทบุรี: สำนักพิมพ์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, หน้า 6*.
- มลิวลีย์ ธรรมแสง. (2558). รูปแบบการพัฒนาภาวะผู้นำด้านเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาของผู้บริหารสถานศึกษาเฉพาะความพิการ. *วารสารบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต*, 11(2), 10-11.
- มณฑิรา ยืนนาน. (2544). *ศักยภาพขององค์การบริหารส่วนตำบล และประชาชนในการส่งเสริมและพัฒนาวัฒนธรรม :กรณีศึกษาตำบลบางตาเถร อำเภอสองพี่น้องจังหวัดสุพรรณบุรี*.
- ระวีวรรณ ประกอบผล. (2540). “องค์ประกอบและกระบวนการของการสื่อสาร” ใน *เอกสารการสอน ชุดวิชาหลักและทฤษฎีการสื่อสาร หน่วยที่ 1 – 8*. หน้า 134 – 140. พิมพ์ครั้งที่ 13. นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- รุ่งทิพย์ ชำนาญพานิชย์. (2557). *การพัฒนาบุคลากรในสถาบันพัฒนาข้าราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรม. ค้นคว้าอิสระรัฐศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยรามคำแหง*.

- รุ่งอรุณ ไสยโสภณ (2552) *การเรียนรู้ด้วยตนเอง (Self-Directed Learning : SDL)* เอกสารสาระ
หลักการและแนวคิดประกอบการดำเนินงานกศน: คัมภีร์ กศน.
- วรรัตน์ เขียวโพรี. (ม.ป.ป). *การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในองค์กร.ฝึกรวมบุคคลากรในองค์กร.*
คณะวิทยาการจัดการ.มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี.
- วิจิตร อวาทกุล (2540). *การฝึกอบรม.* (พิมพ์ครั้งที่ 2) .กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.
- วัฒนาพร ระวังทุกข์. (2545). *เทคนิคและกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญตามหลักสูตร*
*การศึกษาระดับพื้นฐาน พ.ศ. 2545.*กรุงเทพฯ: พริกหวานกราฟฟิก.
- ศรีจิตรา นวรัตนภรณ์ (2564). การสร้างชุดสื่อการเรียนรู้ด้วยตนเองในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ
สำหรับพนักงานต้อนรับส่วนหน้าของโรงแรมในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเลย. *วารสารวิจัยและ*
พัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย. 16(55), 112-114.
- สุจิตรา ธนานันท์ (2551). *การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์.* (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพมหานคร:
สำนักพิมพ์ทีพีเอ็น เพรส.
- สวณิต ยมาภัย. (2526). *การสื่อสารของมนุษย์,* (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สรริสา ตระกูลวงษ์. (2540). *ศักยภาพและกลไกการปรับตัวขององค์กรสาธารณสุขประโยชน์เพื่อพัฒนา*
เด็กและเยาวชนในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สถาบันบัณฑิต
พัฒนบริหารศาสตร์.
- สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดเชียงใหม่. (2565). *รายงานสถานการณ์การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมจังหวัด*
เชียงใหม่ ประจำปี 2565. เชียงใหม่: สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดเชียงใหม่
- สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดเชียงใหม่. (2567). *รายงานสถิตินักท่องเที่ยวจังหวัดเชียงใหม่*
ประจำปี 2566. เชียงใหม่: สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดเชียงใหม่
- อัญชลี อติแพทย์. (2554). *รูปแบบการเรียนรู้ด้วยตนเองในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารทางการ*
ท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ในพื้นที่ตำบลท่าคา อำเภออัมพวา จังหวัดสมุทรสงคราม. วารสารวิจัย
และพัฒนา. 3(1), 42-43.
- สำนักงานพระพุทธศาสนาจังหวัดเชียงใหม่ 2667 (ออนไลน์) เข้าถึงได้จาก
<https://cmi.onab.go.th/th/page/item/index/id/18> วันที่ 20 มกราคม 2567
- Akiko Fukuda. (2021). Exploring Learner Beliefs in Self-Regulated Learning A Case
Investigation of an English Self-Study. *JACET Selected Papers.* Vol. 7, 112- 113.
- Deming, W. E. (1993). *The new economics for industry, government, education* (2nd ed.).
MIT Press. p. 135.

- Esti Junining and Group. (2017). Designing a model of tourism village by augmenting language and tourism awareness as an attempt to increase local economy in batu. *International Journal of Social and Local Economic Governance*. 3(1), 9-11.
- Krashen, S. D. (2022). The optimal input hypothesis: A new perspective on language acquisition. *Language Learning & Technology*, 26(1), pp. 1-15.
- Merriam, S. B., & Baumgartner, L. M. (2024). Learning in adulthood: A comprehensive guide (5th ed.). Jossey-Bass. p. 156
- Valette, Rebecca M. (1977). Modern language testing, a handbook 1. New York: Harcourt, Brace.
- Shuang Gao. (2016). Interactional straining and the neoliberal self: Learning English in the biggest English corner in China. *Language in Society*. 45(3), 417.
- Sonia Rocca and Bryan Smith. (2017). Improving Motivation to Learn English in Japan with a Self-Study Shadowing Application. *Jennifer Louise Teeter*. 2(19), 19.
- Timothy, D. J., & Boyd, S. W. (2021). *Heritage tourism* (3rd ed.). Channel View Publications. p. 145
- UNESCO. (2022). *Culture: at the heart of SDGs*. United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization. p. 87.
- UNESCO. (2024). *Capacity building for cultural tourism in Southeast Asia: Guidelines and best practices*. UNESCO Bangkok Office. p. 42.
- World Tourism Organization. (2024). *Global guidelines for cultural tourism development: Enhancing service standards in religious and cultural heritage sites*. UNWTO Publishing. p. 157.
- ZHANG Zhen. (2016). The Use of Multimedia in English Teaching. *US-China Foreign Language*. 14(3), 188.
- .

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถาม

เรื่อง การพัฒนารูปแบบการเรียนรู้ด้วยตนเองในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารกับชาวต่างชาติ
สำหรับบุคลากรที่ปฏิบัติงานในวัดท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงใหม่

คำชี้แจง

แบบสอบถามฉบับนี้จัดทำขึ้นมีวัตถุประสงค์เพื่อการศึกษาการพัฒนารูปแบบการเรียนรู้ด้วยตนเองในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารกับชาวต่างชาติสำหรับบุคลากรที่ปฏิบัติงานในวัดท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงใหม่โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้ ซึ่งแบบสอบถามแบ่ง ออกเป็น 2 ส่วน โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

ตอนที่ 2 วิเคราะห์สภาพการเรียนรู้ด้วยตนเองในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารกับชาวต่างชาติสำหรับบุคลากรที่ปฏิบัติงานในวัดท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงใหม่

ข้อมูลที่ได้ จะแปลผลวิจัยในภาพรวม ผู้วิจัยจะเก็บข้อมูลของท่านเป็นความลับ และใช้ประโยชน์เฉพาะการวิจัยเท่านั้น ไม่มีผลกระทบต่อท่านหรือหน่วยงานของท่านแต่อย่างใด

ผู้วิจัย หวังเป็นอย่างยิ่งว่า คงจะได้รับ ความอนุเคราะห์ ในการตอบแบบสอบถามเป็นอย่างดี จึงขอกราบขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

พระมหามนตรี อธิการันทร

นักวิจัย

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

คำชี้แจงโปรดกรอรายละเอียดและทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ที่ตรงกับความเป็นจริงที่สุด

1. เพศ

หญิง ชาย

2. อายุ

20-30 ปี 31-40 ปี 41-50 ปี

50-60 ปี 61 ปีขึ้นไป

3. ท่านสำเร็จระดับการศึกษาสูงสุด

ป. 6 ม. 3 ม. 6

ปริญญาตรี ปริญญาโท ปริญญาเอก

4. ระยะเวลาปฏิบัติงาน

1-5 ปี 6-10 ปี มากกว่า 10 ปี

ตอนที่ 2 วิเคราะห์สภาพการเรียนรู้ด้วยตนเองในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารกับชาวต่างชาติ สำหรับบุคลากรที่ปฏิบัติงานในวัดท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงใหม่

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุดโดยแบ่งระดับความคิดเห็นออกเป็น 5 ระดับ ดังต่อไปนี้

5	หมายถึง	มากที่สุด
4	หมายถึง	มาก
3	หมายถึง	ปานกลาง
2	หมายถึง	น้อย
1	หมายถึง	น้อยที่สุด

ข้อที่ / คำถามสภาพการเรียนรู้ด้วยตนเองในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารกับชาวต่างชาติสำหรับบุคลากรที่ปฏิบัติงานในวัดท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงใหม่	5	4	3	2	1
1. ท่านเรียนรู้ด้วยตนเองในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารกับชาวต่างชาติ					
2. ท่านมีการสอบถามผู้รู้หรือผู้ที่มีความเชี่ยวชาญด้านภาษาอังกฤษ					
3. ท่านมีการเรียนรู้การสื่อสารภาษาอังกฤษผ่านหนังสือตำราหรือคู่มือ					
4. ท่านมีการเรียนรู้ด้วยตนเองผ่านทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์ เช่น ซีดี เว็บไซต์ แอปพลิเคชัน					
5. ท่านมีการเรียนรู้การสื่อสารภาษาอังกฤษด้วยตนเองจากการดูหนัง					
6. ท่านมีการเรียนรู้การสื่อสารภาษาอังกฤษด้วยตนเองจากการฟังเพลง					
7. ท่านมีการเรียนรู้สื่อสารภาษาอังกฤษด้วยตนเองจากการพูดคุยกับชาวต่างชาติ					
8. ท่านมีการเรียนรู้ด้วยตนเองจากการเรียนหรือเข้าคอร์สการสื่อสารภาษาเพิ่มเติม					
9. ท่านมีการเรียนรู้ด้วยตนเองจากการฝึกสนทนาภาษาอังกฤษ					
10. ท่านมีการเรียนรู้ด้วยตนเองจากการฝึกฟังประโยคภาษาอังกฤษ					
11. ท่านเรียนรู้ด้วยตนเองจากการใช้ภาษาอังกฤษกับเพื่อนร่วมงาน					
12. ท่านมีการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ (การพูดและการฟัง)					
13. ท่านมีการพัฒนาทักษะการฟัง เพื่อให้ให้นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติสอบถามข้อมูลการท่องเที่ยว					
14. ท่านมีการพัฒนาทักษะการพูด เพื่อให้สามารถโต้ตอบ ตอบคำถามให้ข้อมูลนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ					
15. ท่านมีการพัฒนาทักษะการอ่าน เพื่อให้สามารถอ่านเอกสารเกี่ยวกับข้อมูลการท่องเที่ยว					
16. ท่านมีการพัฒนาทักษะการเขียน เพื่อให้สามารถเขียนชื่อสถานที่หรือบอกข้อมูลสถานที่ท่องเที่ยว ให้นักท่องเที่ยวเข้าใจ					
17. ท่านมีการฝึกอบรมพัฒนาศักยภาพการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร					
18. ท่านสามารถสื่อสารภาษาอังกฤษกับชาวต่างชาติได้อย่างมั่นใจ					

ข้อที่ / คำถามสภาพการเรียนรู้ด้วยตนเองในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารกับชาวต่างชาติสำหรับบุคลากรที่ปฏิบัติงานในวัดท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงใหม่	5	4	3	2	1
19. ท่านสามารถพัฒนาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารแก่องค์กรของท่าน					
20. ท่านสามารถถ่ายทอดภาษาอังกฤษในเวทีระดับสากลได้					

ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ

.....

.....

.....

.....

.....

ขอขอบพระคุณที่ท่านให้ความกรุณาตอบแบบสอบถาม

แบบสัมภาษณ์

เรื่อง การพัฒนารูปแบบการเรียนรู้ด้วยตนเองในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารกับชาวต่างชาติ
สำหรับบุคลากรที่ปฏิบัติงานในวัดท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงใหม่

คำชี้แจง

แบบสัมภาษณ์เพื่อการวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อการศึกษาการพัฒนารูปแบบการเรียนรู้ด้วยตนเองในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารกับชาวต่างชาติสำหรับบุคลากรที่ปฏิบัติงานในวัดท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงใหม่โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

แบบสัมภาษณ์นี้ แบ่งเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ให้สัมภาษณ์

ตอนที่ 2 แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการเรียนรู้ด้วยตนเองในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารกับชาวต่างชาติสำหรับบุคลากรที่ปฏิบัติงานในวัดท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงใหม่

ข้อมูลที่ได้ จะแปลผลวิจัยในภาพรวม ผู้วิจัยจะเก็บข้อมูลของท่านเป็นความลับ และใช้ประโยชน์เฉพาะการวิจัยเท่านั้น ไม่มีผลกระทบต่อท่านหรือหน่วยงานของท่านแต่อย่างใด

ผู้วิจัย หวังเป็นอย่างยิ่งว่า คงจะได้รับ ความอนุเคราะห์ในการตอบแบบสัมภาษณ์ เป็นอย่างดี จึงขอกราบขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

พระมหามนตรี อธิการันทร

นักวิจัย

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ให้สัมภาษณ์

ชื่อผู้ให้สัมภาษณ์

.....

ที่อยู่

.....

ตำแหน่ง

.....

วัน/เดือน/ปีที่สัมภาษณ์

.....

ตอนที่ 2 ข้อคำถามการพัฒนารูปแบบการเรียนรู้ด้วยตนเองในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารกับชาวต่างชาติสำหรับบุคลากรที่ปฏิบัติงานในวัดท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงใหม่

1. ท่านมีข้อเสนอแนะในการพัฒนาการเรียนรู้อย่างตนเองในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารกับชาวต่างชาติสำหรับบุคลากรที่ปฏิบัติงานในวัดท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงใหม่ที่สอดคล้องกับสภาพลักษณะการนำไปใช้จริงอย่างไรบ้าง

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

2. ท่านตั้งเป้าหมายการมีส่วนร่วมในการพัฒนารูปแบบการเรียนรู้ด้วยตนเองในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารกับชาวต่างชาติสำหรับบุคลากรที่ปฏิบัติงานในวัดท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงใหม่ มากน้อยเพียงใด

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

3. ถ้าท่านคิดว่าการพัฒนารูปแบบการเรียนรู้ด้วยตนเองในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารกับชาวต่างชาติสำหรับบุคลากรที่ปฏิบัติงานในวัดท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงใหม่ จะมีประโยชน์ในการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของบุคลากรที่ปฏิบัติงานในวัดท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงใหม่ มากน้อยเพียงใด

.....

.....

.....

.....

.....

.....

4. ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ

.....

.....

.....

.....

แบบประเมินคุณภาพ

รูปแบบการเรียนรู้ด้วยตนเองในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารกับชาวต่างชาติสำหรับบุคลากร
ที่ปฏิบัติงานในวัดท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงใหม่ (ผู้เชี่ยวชาญ)

คำชี้แจง: แบบประเมินคุณภาพรูปแบบการเรียนรู้ด้วยตนเองในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารกับชาวต่างชาติสำหรับบุคลากรที่ปฏิบัติงานในวัดท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงใหม่ นี้ใช้สำหรับผู้เชี่ยวชาญพิจารณาประเมินตรวจสอบระดับความเหมาะสมสอดคล้องว่าอยู่ในระดับใด โดยทำเครื่องหมาย (√) ลงในช่องที่กำหนดให้ และการให้น้ำหนักของคะแนนมี 5 ระดับ ตามความหมายดังนี้

- 5 หมายถึงมีความเหมาะสมมากที่สุด
- 4 หมายถึงมีความเหมาะสมมาก
- 3 หมายถึงมีความเหมาะสมปานกลาง
- 2 หมายถึงมีความเหมาะสมน้อย
- 1 หมายถึงมีความเหมาะสมน้อยที่สุด

ที่	รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
	ด้านความเหมาะสมของเนื้อหา					
1	เนื้อหา มีความสอดคล้องกับความต้องการของบุคลากรในวัดท่องเที่ยว					
2	เนื้อหาเหมาะสมกับระดับความสามารถด้านภาษาอังกฤษของผู้เรียน					
3	เนื้อหาครอบคลุมคำศัพท์และประโยคสำคัญที่ใช้ในการสื่อสารกับชาวต่างชาติ					
4	มีตัวอย่างสถานการณ์สมมติที่เกี่ยวข้องกับงานในวัดท่องเที่ยว					
5	เนื้อหาช่วยเสริมสร้างความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษ					
	ด้านการออกแบบรูปแบบการเรียนรู้					
6	รูปแบบการเรียนรู้มีความชัดเจนและเข้าใจง่าย					
7	โครงสร้างการเรียนรู้มีความเป็นลำดับขั้นตอน					

8	มีการแนะนำวิธีการเรียนรู้ด้วยตนเองที่เหมาะสม					
9	รูปแบบส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้จริง					
10	รูปแบบการเรียนรู้กระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสนใจและอยากเรียนรู้					
	ด้านการออกแบบสื่อการเรียนรู้					
11	สื่อการเรียนรู้มีความน่าสนใจและดึงดูดผู้เรียน					
12	สื่อการเรียนรู้มีความทันสมัยและเหมาะสมกับเนื้อหา					
13	การใช้ภาพหรือสัญลักษณ์ช่วยเสริมความเข้าใจได้ดี					
14	มีการออกแบบกิจกรรมที่ส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ					
15	สื่อการเรียนรู้สามารถใช้งานได้สะดวก					
	ด้านความเหมาะสมในบริบทการใช้งาน					
16	รูปแบบสามารถปรับใช้ได้ในบริบทของวัดท่องเที่ยวในประเทศไทย					
17	รูปแบบช่วยเพิ่มความสามารถในการบริการนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ					
18	รูปแบบสามารถพัฒนาได้ต่อเนื่องตามความต้องการของบุคลากร					
19	รูปแบบการเรียนรู้มีความยืดหยุ่นในการใช้งาน					
20	รูปแบบส่งเสริมการอนุรักษ์และเผยแพร่วัฒนธรรมไทย					
	รวม					

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน
(.....)

ภาคผนวก ข
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผลการหาประสิทธิภาพของแบบสอบถาม
เรื่อง การพัฒนารูปแบบการเรียนรู้ด้วยตนเองในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารกับ
ชาวต่างชาติสำหรับบุคลากรที่ปฏิบัติงานในวัดท่องเที่ยว
ของจังหวัดเชียงใหม่

รายการ	ผู้เชี่ยวชาญคนที่			ΣR	IOC
	1	2	3		
1. ท่านเรียนรู้ด้วยตนเองในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารกับชาวต่างชาติ	+1	+1	+1	3	1.0
2. ท่านมีการสอบถามผู้รู้หรือผู้ที่มีความเชี่ยวชาญด้านภาษาอังกฤษ	+1	+1	+1	3	1.0
3. ท่านมีการเรียนรู้การสื่อสารภาษาอังกฤษผ่านหนังสือตำราหรือคู่มือ	+1	+1	+1	3	1.0
4. ท่านมีการเรียนรู้ด้วยตนเองผ่านทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์ เช่น ซีดี เว็บไซต์ แอปพลิเคชัน	+1	+1	+1	3	1.0
5. ท่านมีการเรียนรู้การสื่อสารภาษาอังกฤษด้วยตนเองจากการดูหนัง	+1	+1	+1	3	1.0
6. ท่านมีการเรียนรู้การสื่อสารภาษาอังกฤษด้วยตนเองจากการฟังเพลง	+1	+1	+1	3	1.0
7. ท่านมีการเรียนรู้สื่อสารภาษาอังกฤษด้วยตนเองจากการพูดคุยกับชาวต่างชาติ	+1	+1	+1	3	1.0
8. ท่านมีการเรียนรู้ด้วยตนเองจากการเรียนหรือเข้าคลอสการสื่อสารภาษาเพิ่มเติม	+1	+1	+1	3	1.0
9. ท่านมีการเรียนรู้ด้วยตนเองจากการฝึกสนทนาภาษาอังกฤษ	+1	+1	+1	3	1.0
10. ท่านมีการเรียนรู้ด้วยตนเองจากการฝึกฟังประโยคภาษาอังกฤษ	+1	+1	+1	3	1.0
11. ท่านเรียนรู้ด้วยตนเองจากการใช้ภาษาอังกฤษกับเพื่อนร่วมงาน	+1	+1	+1	3	1.0
12. ท่านมีการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ (การพูดและการฟัง)	+1	+1	+1	3	1.0

13. ท่านมีการพัฒนาทักษะการฟัง เพื่อให้ นักท่องเที่ยวยุโรปต่างชาติ สอบถามข้อมูลการ ท่องเที่ยว	+1	+1	+1	3	1.0
14. ท่านมีการพัฒนาทักษะการพูด เพื่อให้ สามารถโต้ตอบ ตอบคำถาม ให้ข้อมูล นักท่องเที่ยวยุโรปต่างชาติ	+1	+1	+1	3	1.0
15. ท่านมีการพัฒนาทักษะการอ่าน เพื่อให้ สามารถอ่านเอกสารเกี่ยวกับข้อมูลการ ท่องเที่ยว	+1	+1	+1	3	1.0
16. ท่านมีการพัฒนาทักษะการเขียน เพื่อให้ สามารถเขียนชื่อสถานที่ หรือบอกข้อมูลสถานที่ ท่องเที่ยว ให้นักท่องเที่ยวเข้าใจ	+1	+1	+1	3	1.0
17. ท่านมีการฝึกอบรมพัฒนาศักยภาพการใช้ ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร	+1	+1	+1	3	1.0
18. ท่านสามารถสื่อสารภาษาอังกฤษกับ ชาวต่างชาติได้อย่างมั่นใจ	+1	+1	+1	3	1.0
19. ท่านสามารถพัฒนาภาษาอังกฤษเพื่อการ สื่อสารแก่องค์กรของท่าน	+1	+1	+1	3	1.0
20. ท่านสามารถถ่ายทอดภาษาอังกฤษในเวที ระดับสากลได้	+1	+1	+1	3	1.0

การหาค่าความเชื่อมั่นของสภาพการเรียนรู้ด้วยตนเองในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารกับชาวต่างชาติสำหรับบุคลากรที่ปฏิบัติงานในวัดท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงใหม่

Reliability

***** Method 1 (space saver) will be used for this analysis *****

RELIABILITY ANALYSIS - SCALE (ALPHA)

Item-total Statistics

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item- Total Correlation	Alpha if Item Deleted
A1	37.2667	6.9609	.0899	.9104
A2	38.0000	6.2069	.3651	.8650
A3	37.8667	5.7057	.4664	.8436
A4	38.4333	6.4609	.2940	.8773
A5	37.2667	6.9609	.0899	.9104
A6	38.0000	6.2069	.3651	.8650
A7	37.8667	5.7057	.4664	.8436
A8	38.4333	6.4609	.2940	.8773
A9	37.7000	6.0103	.3988	.8583
A10	37.8667	6.5333	.2151	.8927
A11	37.1333	6.5333	.2952	.8769
A12	37.3000	6.0103	.4768	.8454
A13	37.4333	6.3920	.2615	.8846
A14	37.5000	5.6379	.6966	.8083
A15	37.7000	6.0103	.3988	.8583
A16	37.8667	6.5333	.2151	.8927
A17	37.1333	6.5333	.2952	.8769
A18	37.3000	6.0103	.4768	.8454
A19	37.4333	6.3920	.2615	.8846
A20	37.5000	5.6379	.6966	.8083

Reliability Coefficients

N of Cases = 30.0

N of Items = 20

Alpha = .890

แบบประเมินคุณภาพ

รูปแบบการเรียนรู้ด้วยตนเองในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารกับชาวต่างชาติ
สำหรับบุคลากรที่ปฏิบัติงานในวัดท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงใหม่ (ผู้เชี่ยวชาญ)

รายการ	ผู้เชี่ยวชาญคนที่			$\sum R$	IOC	
	1	2	3			
ด้านความเหมาะสมของเนื้อหา						
1.	เนื้อหา มีความสอดคล้องกับความต้องการ ของบุคลากรในวัดท่องเที่ยว	+1	+1	+1	3	1.0
2.	เนื้อหาเหมาะสมกับระดับความสามารถ ด้านภาษาอังกฤษของผู้เรียน	+1	+1	+1	3	1.0
3.	เนื้อหาครอบคลุมคำศัพท์และประโยค สำคัญที่ใช้ในการสื่อสารกับชาวต่างชาติ	+1	+1	+1	3	1.0
4.	มีตัวอย่างสถานการณ์สมมติที่เกี่ยวข้องกับ งานในวัดท่องเที่ยว	+1	+1	+1	3	1.0
5.	เนื้อหาช่วยเสริมสร้างความมั่นใจในการ สื่อสารภาษาอังกฤษ	+1	+1	+1	3	1.0
ด้านการออกแบบรูปแบบการเรียนรู้						
6.	รูปแบบการเรียนรู้มีความชัดเจนและเข้าใจ ง่าย	+1	+1	+1	3	1.0
7.	โครงสร้างการเรียนรู้มีความเป็นลำดับ ขั้นตอน	+1	+1	+1	3	1.0
8.	มีการแนะนำวิธีการเรียนรู้ด้วยตนเองที่ เหมาะสม	+1	+1	+1	3	1.0
9.	รูปแบบส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถนำไป ประยุกต์ใช้ได้จริง	+1	+1	+1	3	1.0

10.	รูปแบบการเรียนรู้กระตุ้นให้ผู้เรียนเกิด ความสนใจและอยากเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1.0
ด้านการออกแบบสื่อการเรียนรู้						
11.	สื่อการเรียนรู้มีความน่าสนใจและดึงดูด ผู้เรียน	+1	+1	+1	3	1.0
12.	สื่อการเรียนรู้มีความทันสมัยและเหมาะสม กับเนื้อหา	+1	+1	+1	3	1.0
13.	การใช้ภาพหรือสัญลักษณ์ช่วยเสริมความ เข้าใจได้ดี	+1	+1	+1	3	1.0
14.	มีการออกแบบกิจกรรมที่ส่งเสริมการ เรียนรู้ภาษาอังกฤษ	+1	+1	+1	3	1.0
15.	สื่อการเรียนรู้สามารถใช้งานได้สะดวก	+1	+1	+1	3	1.0
ด้านความเหมาะสมในบริบทการใช้งาน						
16.	รูปแบบสามารถปรับใช้ได้ในปีบริบทของวัด ท่องเที่ยวในประเทศไทย	+1	+1	+1	3	1.0
17.	รูปแบบช่วยเพิ่มความสามารถในการ บริการนักท่องเที่ยวต่างชาติ	+1	+1	+1	3	1.0
18.	รูปแบบสามารถพัฒนาได้ต่อเนื่องตาม ความต้องการของบุคลากร	+1	+1	+1	3	1.0
19.	รูปแบบการเรียนรู้มีความยืดหยุ่นในการใช้ งาน	+1	+1	+1	3	1.0
20.	รูปแบบส่งเสริมการอนุรักษ์และเผยแพร่ วัฒนธรรมไทย	+1	+1	+1	3	1.0

ภาคผนวก ค
คู่มือการเรียนรู้ด้วยตนเอง
ในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารกับชาวต่างชาติ
สำหรับบุคลากรที่ปฏิบัติงานในวัดท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงใหม่

สารบัญ

Chapter 1 Greetings and Introductions (การทักทายและแนะนำตัว)

- Basic Greetings in English (คำทักทายพื้นฐานในภาษาอังกฤษ)
- Introductions (การแนะนำตัว)
- Responses to Greetings (การตอบรับการทักทาย)

Chapter 2 Basic Conversations (บทสนทนาพื้นฐาน)

- Asking and Answering Questions (การถามและตอบคำถาม)
- Talking About Yourself (การพูดคุยเกี่ยวกับตัวเอง)
- Talking About the Temple (พูดคุยเกี่ยวกับวัด)

Chapter 3 Basic Phrases for Everyday Life (วลีพื้นฐานสำหรับชีวิตประจำวัน)

- Phrases for Expressing Gratitude (วลีสำหรับแสดงความขอบคุณ)
- Apologizing (การกล่าวขอโทษ)
- Asking for permission (การขออนุญาต)

Chapter 4 Talking About Family and Friends (การพูดคุยเกี่ยวกับครอบครัวและเพื่อน ๆ)

- Talking about family (การพูดคุยเกี่ยวกับครอบครัว)
- Talking about relationships (การพูดคุยเกี่ยวกับความสัมพันธ์)
- Describing family life (การบรรยายชีวิตครอบครัว)

Chapter 5 Talking About Work and Jobs (พูดคุยเกี่ยวกับงานและการจ้างงาน)

- Talking about jobs (การพูดคุยเกี่ยวกับงาน)
- Talking about responsibilities (การพูดคุยเรื่องความรับผิดชอบ)
- Asking about someone's job (การถามเกี่ยวกับงานของผู้อื่น)

Chapter 6 Simple Conversations About the Temple (บทสนทนาง่ายๆ เกี่ยวกับวัด)

- Talking about temple activities (พูดคุยเรื่องกิจกรรมวัด)
- Describing temple traditions (การบรรยายประเพณีของวัด)
- Asking questions about the temple (การสอบถามข้อสงสัยเกี่ยวกับวัด)

Chapter 7 Directions and Locations (เส้นทางและที่ตั้ง)

- Phrases About Directions and Locations (วลีเกี่ยวกับทิศทางและตำแหน่งที่ตั้ง)
- Giving and understanding directions (การให้และทำความเข้าใจทิศทาง)
- Describing locations (การบรรยายสถานที่)
- Asking for directions (การถามเส้นทาง)

Chapter 8 Numbers and Counting (ตัวเลขและการนับ)

- Counting from 1 to 100 (นับหนึ่งถึงร้อย)
- Talking about age (พูดคุยเรื่องอายุ)
- Talking about quantity (พูดถึงปริมาณ)

Chapter 9 Days of the Week and Months (วันในสัปดาห์และเดือน)

- Days of the week (ชื่อวันในหนึ่งสัปดาห์)
- Months of the year (ชื่อเดือนในหนึ่งปี)
- Talking about dates (พูดคุยเกี่ยวกับวันและเวลา)

Chapter 10 Time and Telling Time (เวลาและการบอกเวลา)

- Time and Telling Time (เวลาและการบอกเวลา)
- Telling time (การบอกเวลา)
- Asking for the time (การพูดเกี่ยวกับช่วงเวลา)

Chapter 11 Food and Drink (อาหารและเครื่องดื่ม)

- Food and Drink (อาหารและเครื่องดื่ม)
- Ordering food and drinks (การสั่งอาหารและเครื่องดื่ม)
- Talking about preferences (การพูดคุยเกี่ยวกับความชอบ)

Chapter 12 Colors and Shapes (สีและรูปร่าง)

- Colors and Shapes (สีและรูปร่าง)
- Talking about colors (การพูดเกี่ยวกับเรื่องสี)

- Talking about shapes (พูดคุยเกี่ยวกับรูปร่าง)
- Describing objects (การอธิบายวัตถุ)

Chapter 13 Shopping and Prices (การช้อปปิ้งและราคา)

- Phrases About Shopping and Prices (วลีเกี่ยวกับการช้อปปิ้งและราคา)
- Asking for prices (การสอบถามราคา)
- Paying for items (การจ่ายเงินค่าสินค้า)
- Talking about shopping (การพูดคุยเกี่ยวกับการช้อปปิ้ง)

Chapter 14 Weather and Seasons (สภาพอากาศและฤดูกาล)

- Improved Response (การตอบสนองที่ดีขึ้น)
- Talking about the weather (พูดคุยเรื่องสภาพอากาศ)
- Talking about the seasons (พูดคุยเรื่องฤดูกาล)
- Describing weather conditions (การบรรยายสภาพอากาศ)

Chapter 15 Health and Illness (สุขภาพและการเจ็บป่วย)

- Phrases About Health and Illness (วลีเกี่ยวกับสุขภาพและความเจ็บป่วย)
- Talking about health (พูดคุยเรื่องสุขภาพ)
- Describing illnesses (การบรรยายอาการเจ็บป่วย)
- Asking for medical help (การขอความช่วยเหลือทางการแพทย์)

Chapter 16 Basic English Grammar (ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษขั้นพื้นฐาน)

- Parts of Speech (ส่วนของคำพูด)
- Sentence structure (โครงสร้างประโยค)
- Verb Tenses (กาลของกริยา)

Chapter 17 English Pronunciation (การออกเสียงภาษาอังกฤษ)

Vowel Sounds Long and Short Vowels (เสียงสระ สระยาวและสระสั้น)

Consonant Sounds (เสียงพยัญชนะ)

Stress and Intonation (การเน้นเสียง)

Chapter 18 English Vocabulary Building (การสร้างคลังคำศัพท์ภาษาอังกฤษ)

- Learning New Words Through Context (การเรียนรู้คำศัพท์ใหม่ผ่านบริบท)
- Using a Dictionary and Vocabulary Apps (การใช้พจนานุกรมและแอปคำศัพท์)
- Practicing Vocabulary Through Games and Exercises (การฝึกคำศัพท์ผ่านเกมและแบบฝึกหัด)

Chapter 19 English Listening and Comprehension (การฟังและทำความเข้าใจภาษาอังกฤษ)

- Listening to English conversations and news (การฟังบทสนทนาและข่าวสารภาษาอังกฤษ)
- Understanding English Pronunciation and Intonation (ทำความเข้าใจการออกเสียงและการเรียงเรียงเสียงภาษาอังกฤษ)
- Effective Note-Taking While Listening (การจดบันทึกอย่างมีประสิทธิภาพในขณะที่ฟัง)

Chapter 20 English Speaking Practice (ฝึกพูดภาษาอังกฤษ)

- Speaking with Native English Speakers (การพูดคุยกับเจ้าของภาษาอังกฤษ)
- Joining English Conversation Groups (การเข้าร่วมกลุ่มสนทนาภาษาอังกฤษ)

Chapter 1

Greetings and Introductions

การทักทายและแนะนำตัว

Basic Greetings in English

คำทักทายพื้นฐานในภาษาอังกฤษ

คำทักทายที่เป็นทางการ

- Good morning (สวัสดีตอนเช้า)

กูด มอร์นิง

- Good afternoon (สวัสดีตอนบ่าย)

กูด อฟเตอร์นูน

- Good evening (สวัสดีตอนเย็น)

กูด อีฟนิง

คำทักทายแบบไม่เป็นทางการ

- Hello สวัสดี (คำทักทายทั่วไป เหมาะกับสถานการณ์ส่วนใหญ่)

เฮลโล่

- Hi สวัสดี (คำทักทายที่ไม่เป็นทางการ มักใช้กับเพื่อนและครอบครัว)

ไฮ

การทักทายด้วยคำถาม

- How are you? คุณสบายดีไหม? (คำถามทั่วไปที่มักจะถามหลังจากทักทายใครสักคน)
ฮาว อาร์ ยู?
- How's it going? เป็นยังไงบ้าง? (วิธีที่เป็นกันเองมากกว่าในการถามว่าใครเป็นยังไงบ้าง)
ฮาวส์ อิท โกอิ่ง?

พูดตอบคำทักทาย

- I'm fine, thank you. ฉันสบายดี ขอขอบคุณ (คำตอบทั่วไป)
อัม ฝายน์ แธงค์ กิว
- Not bad, thanks. ไม่เลว ขอขอบคุณ (เป็นกันเอง)
น็อต แบด แธงค์ส
- Good, thanks. ดี ขอขอบคุณ (คำตอบที่เรียบง่ายและเป็นบวก)
กู๊ด แธงค์ส

บทสนทนา

You Good morning, sir.

ยู กู๊ด มอร์นิง เซอร์

คุณ สวัสดีตอนเช้า ครับ

Friend Good morning. How are you?

เฟรนด์ กู๊ด มอร์นิง ฮาว อาร์ ยู?

เพื่อน สวัสดีตอนเช้าครับ คุณสบายดีไหม

You I'm fine, thank you. And you? ยู อัม ไลน์ แรงค์ กิว แอนด์ ยู?	คุณ ผมสบายดี ขอขอบคุณครับ แล้วคุณล่ะ
Friend Very well, thank you. เฟรนด์ เวอริ เวล แรงค์ กิว	เพื่อน สบายดีครับ ขอขอบคุณครับ

Introductions

การแนะนำตัว

เมื่อแนะนำตัวเองหรือใครก็ตาม คุณสามารถใช้ประโยคที่ว่า "นี่คือ..."

บทสนทนา	
You This is my friend, John. ยู ดิส อีส มาย เฟรนด์ จอห์น	คุณ นี่เพื่อนฉัน จอห์น
John Hello, nice to meet you. จอห์น เฮลโล ไนซ์ ทู มีต ยู	จอห์น สวัสดี ยินดีที่ได้รู้จัก
You Nice to meet you too, John. ยู ไนซ์ ทู มีต ยู ทู จอห์น	คุณ ยินดีที่ได้รู้จักเช่นกัน จอห์น

ตัวอย่างเพิ่มเติม

This is our teacher, Mr. Smith.

นี่คือครูของเรา คุณสมิธ

ดิส อีส เอาเวอร์ ทีชเซอร์ มิสเตอร์ สมิธ

This is my sister, Maria.

นี่คือพี่สาวของฉัน คุณมาเรีย

ดิส อีส มาย ชิสเตอร์ มาเรีย

This is the new monk, Ajahn Chaimongkol.

นี่คือพระสงฆ์รูปใหม่ พระอาจารย์ชัยมงคล

ดิส อีส เดอะ นิว มงค์ อาจารย์ ไชยมงคล

คุณสามารถใช้ "นี่คือ..." เพื่อแนะนำวัตถุหรือสถานที่ได้เช่นกัน

This is my new phone.

นี่คือโทรศัพท์เครื่องใหม่ของฉัน

ดิส อีส มาย นิว โฟน

This is the main temple of our monastery.

นี่คือวัดหลักของอารามของเรา

ดิส อีส เดอะ เมน เทมเพิล ออฟ เอาเวอร์ มอนาสเทอรี

Responses to Greetings

การตอบรับการทักทาย

การตอบรับเชิงบวก

I'm fine, thank you.

ฉันสบายดี ขอขอบคุณ

อัม ไพน์ แธงค์ กิว

Good, thanks.

ดี ขอขอบคุณ

กู๊ด แธงค์ส

Very well, thank you.

ดีมาก ขอขอบคุณ

เวอรี่ เวล แธงค์ กิว

- Not bad at all. ไม่เลวเลย
 นี้อต แบด แอท ออล
- Couldn't be better. ดีกว่านี้ไม่ได้แล้ว
 คูด'นทึ่ บี เบทเทอร์

คำตอบที่เป็นกลาง

- So-so. โซ-โซ เฉยๆ
- Just getting by. จัสต์ เก็ตติง บาย พอใช้ได้
- A bit tired. อะ บิท ไทเอิร์ด เหนื่อยนิดหน่อย

คำตอบเชิงลบ

- Not very well. นี้อต เวรี่ เวล ไม่ค่อยสบายนัก
- Terrible. เทริเบิล แย่มาก
- I'm feeling sick. อัม ฟीलลิ่ง ซิค ฉันรู้สึกไม่สบาย

บทสนทนา	
Friend How are you today? (เฟลนดึ่ ฮาว อาร์ ยู ทูเดย์?)	เพื่อน วันนี้คุณเป็นยังไงบ้าง
You I'm fine, thank you. And you? (ยู อัม ฟीलลิ่ง เกรท บิคอส เดอะ เวเธอร์ อีส โซ ไนซ์)	คุณ ฉันสบายดี ขอขอบคุณ แล้วคุณล่ะ?
Friend Very well, thanks. (เฟลนดึ่ เวรี่ เวล แรงค์ส์)	เพื่อน สบายดี ขอขอบคุณ

คุณสามารถเพิ่มคำตอบได้ เช่น

I'm feeling great because the weather is so nice. ฉันรู้สึกดีมากเพราะว่าอากาศดี

(อัม ฟीलิ่ง เกรท ปีกอส เดอะ เวเธอร์ อีส โซ ไนซ์)

I'm a bit tired because I stayed up late last night. ฉันเหนื่อยเล็กน้อยเพราะเมื่อคืนนอนดึก

(อัม อะ บิท ไทเอิร์ด ปีกอส ไอ สเตย์ด อัฟ เลท ลาสท์ ไนท์)

Chapter 2

Basic Conversations

บทสนทนาพื้นฐาน

Asking and Answering Questions

การถามและตอบคำถาม

คำถาม

☐ What is your name? ว็อท อิช ยอร์ เนม?	คุณชื่ออะไร?
☐ Where are you from? แวร์ อาร์ ยู ฟรอม	คุณมาจากไหน?
☐ How old are you? ฮาว โอลด์ อาร์ ยู	คุณอายุเท่าไร?
☐ What do you do? ว็อท ดู ยู ดู	คุณทำอาชีพอะไร?
☐ Do you like living here? ดู ยู ไลค์ ลิฟวี่ง เฮียร์	คุณชอบอาศัยอยู่ที่นี่ไหม?

คำตอบ

- My name is [Your name].
มาย เนม อิช [ชื่อของคุณ].
ฉันชื่อ [ชื่อของคุณ]
- I'm from [Your country].
อัม ฟรอม [ชื่อประเทศของคุณ]
ฉันมาจาก [ประเทศของคุณ]
- I'm [Your age] years old.
อัม [อายุของคุณ] เยียร์ส โอลด์
ฉันอายุ [อายุของคุณ] ปี
- I'm a [Your occupation].
อัม อะ [อาชีพของคุณ]
ฉันเป็น [อาชีพของคุณ]
- Yes, I love living here.
เยส ไอ เลิฟ ลิฟวิง เฮียร์
ใช่ ฉันชอบอยู่ที่นี่มาก

บทสนทนา

Friend: What is your name? ว็อท อิช ยอร์ เนม?	เพื่อน: คุณชื่ออะไร
You: My name is John. (มาย เนม อีส จอห์น)	คุณ ผมชื่อจอห์น
Friend: Where are you from? (แวย์ อาร์ ยู ฟรอม?)	เพื่อน คุณมาจากไหน
You: I'm from the United States. (อัม ฟรอม เดอะ ยูไนเต็ด สเตทส์)	คุณ ผมมาจากสหรัฐอเมริกา

Talking About Yourself

การพูดคุยเกี่ยวกับตัวคุณเอง

เมื่อต้องแนะนำตัวเอง เราสามารถพูดถึงบทบาทหรืออาชีพ เช่น

☐	I am ... ไอ แอม	ฉันเป็น ...
☐	I am a monk. ไอ แอม อะ มังค	ฉันเป็นพระสงฆ์
☐	I am a nun. ไอ แอม อะ นัน	ฉันเป็นแม่ชี

บทสนทนา

Friend A Hello, what's your name? (เฮลโล, วีทส์ ยัวร์ เนม?)	สวัสดีครับ คุณชื่ออะไรครับ
You My name is Ajahn Chaimongkol. (มาย เนม อีส อาจารย์ ไชยมงคล)	ผมชื่ออาจารย์ชัยมงคล
Friend A Nice to meet you, Ajahn. (ไนซ์ ทู มีต ยู, อาจารย์)	ยินดีที่ได้รู้จักครับอาจารย์
Friend B What do you do for a living? (วีท ดู ยู ดู ฟอร์ อะ ลิฟวิ่ง?)	คุณทำอาชีพอะไรครับ
You I am a monk. I live and work at th(ไอ แอม อะ มงค์ ไอ ลิฟ แอนด์ เวิร์ก แอท เดอะ เทมเพิล)e temple.	ผมเป็นพระครับ ผมอาศัยและทำงานอยู่ที่วัดครับ

Talking About the Temple

พูดคุยเกี่ยวกับวัด

เมื่อพูดถึงวัด เราสามารถใช้วลีว่า "นี่คือวัดของเรา" เพื่อแนะนำวัดนี้ให้ผู้อื่นรู้จักได้

บทสนทนา	
You Welcome to our temple. This is our temple. (เวลคัม ทู เอาเวอร์ เทมเพิล ดิส อีส เอาเวอร์ เทมเพิล)	ยินดีต้อนรับสู่วัดของเรา นี่คือนิเวศน์ของเรา
Visitor Thank you. It's beautiful. (แธงค์ กิว อิทส์ บิวตีฟูล)	ขอขอบคุณ มันสวยมาก
You We're glad you like it. (วี'ร์ แกลด ยู ไลค์ อิท)	เราดีใจที่คุณชอบ
Friend Have you visited the temple yet? (แฮฟ ยู วิสิทิด เดอะ เทมเพิล เย็ท?)	คุณเคยไปวัดนี้หรือยัง?
You Yes, I have. This is our temple. It's very peaceful. (เยส ไอ แฮฟ ดิส อีส เอาเวอร์ เทมเพิล อิทส์ เวย์รี่ พีซฟูล)	ใช่แล้ว ฉันเคยไป นี่คือนิเวศน์ของเรา สงบมาก

เรายังสามารถใช้วลีนี้เพื่อบรรยายลักษณะหรือประวัติของวัดได้

This is our main temple. It was built in นี่คือวัดหลักของเรา สร้างขึ้นในศตวรรษที่ 19
the 19th century.

(ดิส อีส เอาเวอร์ เมน เทมเพิล อิท วอส บิลด์ อิน
เดอะ ไนน์ทีนธ์ เซ็นจูรี่)

This is the meditation hall. We have
meditation classes here every day.

(ติส อีส เดอะ เมดิเทชั่น ฮอล วี แอฟ เมดิเทชั่น
คลาสเซส เฮียร์ เอวรี่ เดย์)

นี่คือห้องปฏิบัติธรรม เรามีชั้นเรียนปฏิบัติธรรมที่นี่
ทุกวัน

Chapter 3

Basic Phrases for Everyday Life

วลีพื้นฐานสำหรับชีวิตประจำวัน

Phrases for Expressing Gratitude

วลีสำหรับแสดงความขอบคุณ

สำนวนทั่วไป

☐	Thank you. แธงค์ กิว	ขอบคุณ
☐	Thanks. แธงค์ส	ขอบคุณ
☐	Thank you very much. แธงค์ กิว เวิร์ มัช	ขอบคุณมาก
☐	Many thanks. เมนี่ แธงค์ส	ขอบคุณมาก
☐	I'm very grateful. ไอม์ เวิร์ เกรทฟูล	ฉันรู้สึกขอบคุณมาก
☐	I appreciate it. ไอ แอพพริซิเอท อิท	ฉันซาบซึ้งใจมาก

สำนวนทางการ

☐	I am deeply grateful for your kindness. ฉันรู้สึกขอบคุณอย่างยิ่งสำหรับความกรุณาของคุณ ไอ แอม ดีพลี เกรทฟูล ฟอร์ ยัวร์ ไคนด์เนส	ฉันรู้สึกขอบคุณอย่างยิ่งสำหรับความกรุณาของคุณ
☐	Your generosity is greatly appreciated. ยัวร์ เจเนอโรซิตี อีส เกรทลี่ แอพพริซิเอทิด	ฉันซาบซึ้งในความเอื้อเฟื้อของคุณมาก
☐	I owe you a debt of gratitude.	ฉันเป็นหนี้บุญคุณคุณมาก

ไอ โอว์ ยู อะ เดท ออฟ แกรทิจูด

I am indebted to you. ฉันเป็นหนี้บุญคุณคุณ

ไอ แอม อินเด็บเต็ด ทู ยู

สำนวนที่ไม่เป็นทางการ

Thanks a lot. แธงค์ส อะ ล็อต ขอขอบคุณมาก

You're the best. ยัวร์ เดอะ เบสท์ คุณเป็นคนดีที่สุด

I owe you one. ไอ โอว์ ยู วัน ฉันเป็นหนี้คุณอยู่

I'm in your debt. ไอม์ อิน ยัวร์ เดท ฉันเป็นหนี้คุณอยู่

การแสดงความรักขอบคุณสำหรับการกระทำที่เฉพาะเจาะจง

Thank you for your help. ขอขอบคุณสำหรับความช่วยเหลือของคุณ
แธงค์ กิว ฟอร์ ยัวร์ เฮลป์

I'm so grateful for your support. ฉันขอบคุณมากสำหรับการสนับสนุนของคุณ
ไอม์ โซ เกรทฟูล ฟอร์ ยัวร์ ซัพพอร์ต

Thank you for your time. ขอขอบคุณที่สละเวลา
แธงค์ กิว ฟอร์ ยัวร์ ไทม์

I appreciate you going the extra mile. ฉันขอบคุณที่คุณทุ่มเทอย่างเต็มที่
ไอ แอปพรีซิเอท ยู โกอั้ง ดี เอ็กซ์ตรา ไมล์

เหตุการณ์ ในร้านกาแฟ เมื่อ A กำลังเปิดประตูให้ B

บทสนทนา		
A	After you. อาฟเทอะ ยู	เชิญคุณก่อน
B	Thanks a lot. แธงส์ อะ ลอท	ขอบคุณมาก
A	No problem. You're welcome. โน โพรเบล็ม ยัวร์ เวลคัม	ไม่เป็นไร ยินดีครับ/ค่ะ
B	Hey, I really appreciate you helping me carry those boxes earlier. You're a lifesaver. เฮย์ ไอ เรียลลี่ แอพพรีชิเอต ยู เฮลพิง มี แครร์รี่ โธส บอกซ์เซส เออเลียร์ ยัวร์ อะ ไลฟ เซเวอ์	เฮ้ ฉันขอบคุณจริง ๆ ที่คุณช่วยฉันขนกล่องพวกนั้นเมื่อก่อนหน้านี้ ไม่ได้คุณฉันคงแย่แน่
A	Oh, it was no big deal. I'm happy to help. โอ อิท วอส โน บิก ดีล ไอ'ม แฮปปี้ ทู เฮลพ์	โอ้ ไม่ใช่เรื่องใหญ่เลย ฉันยินดีช่วย
B	Well, I'm still really grateful. I owe you one. เวล ไอ'ม สติล เรียลลี่ เกรทฟูล ไอ โอว์ ยู วัน	แต่ฉันก็ยั้งรู้สึกขอบคุณจริง ๆ ฉันติดหนี้คุณครึ่งหนึ่งนะ

การขอโทษแบบเป็นทางการ

☐	I offer my sincerest apologies. ไอ ออฟเฟอร์ มาย ซินซีเรสต์ อะพอลโลจีส์	ฉันขออภัยอย่างจริงใจที่สุด
☐	I deeply regret the inconvenience I caused. ไอ ดีพลี รีเกรท ดี อินคอนวีเนียนซ์ ไอ คอสต์	ฉันเสียใจอย่างยิ่งกับความไม่สะดวกที่ฉัน ได้ก่อขึ้น
☐	I take full responsibility for my actions. ไอ เทค ฟูล เรสพอนซิบิลิตี ฟอร์ มาย แอคชันส์	ฉันขอรับผิดชอบต่อการกระทำของฉัน อย่างเต็มที่

การขอโทษแบบไม่เป็นทางการ

☐	My bad. มาย แบด	ฉันผิดเอง
☐	Sorry about that. ซอรี อะเบาต์ แดท	ขอโทษนะ
☐	I didn't mean to. ไอ ดีน't มีน ทู	ฉันไม่ได้ตั้งใจ
☐	I messed up. ไอ เม็ดซ อัป	ฉันทำพลาดไป

การขอโทษสำหรับการกระทำเฉพาะเจาะจง

☐	I'm sorry for being late. ไอ'ม ซอรี ฟอร์ บีอิง เลท	ฉันขอโทษที่มาสาย
☐	I apologize for forgetting your birthday. ไอ อะพอลโลจีส์ ฟอร์ ฟอร์เก็ตติง ยัวร์ เบิร์ธเดย์	ฉันขอโทษที่ลืมวันเกิดของคุณ
☐	I'm really sorry I hurt your feelings. ไอ'ม เรียลลีส ซอรี ไอ เฮิร์ท ยัวร์ ฟीलลิ่งส์	ฉันขอโทษจริงๆ ที่ทำให้คุณรู้สึกไม่ดี

เหตุการณ์ บ้านของเพื่อน เพื่อน A บังเอิญทำน้ำหกใส่โซฟาของเพื่อน B

บทสนทนา		
เพื่อน A	Oh no! I'm so sorry! I didn't mean to spill that on your couch. โอ้ โน! โอ'ม โซ ซอริ! ไอ ดีน't มิน ทู สพิล แรท ออน ยอร์ เค้าทช.	โอ้ ไม่นะ! ฉันขอโทษจริงๆ! ฉันไม่ได้ตั้งใจจะทำน้ำหกใส่โซฟาของคุณ
เพื่อน B	It's okay, don't worry about it. อิทส์ โอเค โดนต์ เวอริ อะเบาท์ อิท	ไม่เป็นไร ไม่ต้องกังวลไป
เพื่อน A	No, really, I feel terrible. I'll clean it up right away. โน เรียลลี่ ไอ ฟील เทอริเบิล ไอ'ล คลิน อิท อัฟ ไรต์ อะเวย์	ไม่จริง ๆ ฉันรู้สึกแย่มาก เดียวฉันจะทำความสะอาดให้ทันที
เพื่อน B	You don't have to. I'll take care of it. ยู โดนต์ แฮฟ ทู ไอ'ล เทค แคร์ ออฟ อิท	ไม่ต้องหรอก เดียวฉันจัดการเอง
เพื่อน A	I insist. I'm so sorry again. ไอ อินซิสท์ ไอ'ม โซ ซอริ อะเกน	ฉันยืนยันะ ขอโทษอีกครั้งจริงๆ ๆ
เพื่อน B	It's okay, but next time, maybe be a little more careful. อิทส์ โอเค บัท เน็กซ์ ไทม์ เมย์บี บี อะ ลิทเทิล มอร์ แคร์ฟูล	ไม่เป็นไร แต่คราวหน้า อาจจะต้องระวังให้มากขึ้นอีกหน่อย
เพื่อน A	You're right. I'll try to be more mindful. ยัวร์ ไรต์ ไอ'ล ทราย ทู บี มอร์ ไมนด์ฟูล	เธอพูดถูก ฉันจะพยายามมีสติมากขึ้น

Asking for permission

การขออนุญาต

คำขอทั่วไป

☐ Can I.....? แคน ไอ.....?	ฉันสามารถ...ได้ไหม?
☐ May I.....? เมย์ ไอ.....?	ฉันขออนุญาต...ได้ไหม?
☐ Is it okay if I.....? อีส อิท โอเค อีฟ ไอ.....?	จะเป็นไรไหมถ้าฉัน...?
☐ Would you mind if I.....? วูด ยู ไมนด์ อีฟ ไอ.....?	คุณจะว่าอะไรไหมถ้าฉัน...?
☐ Do you mind if I.....? ดู ยู ไมนด์ อีฟ ไอ.....?	คุณจะว่าอะไรไหมถ้าฉัน...?

คำขอแบบเป็นทางการ

☐ I would like to request permission to... ไอ วูด ไลค์ ทู รีควีสท์ เพอร์มิชชัน ทู...	ฉันขออนุญาต...
☐ I am writing to inquire about the possibility of... ไอ แอม ไรท์ทิง ทู อินไควเออร์ อะเบาท์ เดอะ พอสซิบิลิตี้ ออฟ...	ฉันเขียนมาสอบถามเกี่ยวกับความเป็นไปได้ของ...

คำขอแบบไม่เป็นทางการ

☐ Is it cool if I... อิช อิท คูล อีฟ ไอ...	จะเป็นไรไหมถ้าฉัน...
☐ Is it all right if I... อิช อิท ออล ไรท์ อีฟ ไอ...	จะสะดวกไหมถ้าฉัน...

คำขอเฉพาะเจาะจง

☐ Can I use the restroom? แคน ไอ ยูส เดอะ เรสทรูม?	ฉันขอใช้ห้องน้ำได้ไหม?
☐ May I borrow a pencil? เมย์ ไอ บอร์โรว์ อะ เพนซิล?	ฉันขอยืมดินสอสักแท่งได้ไหม?
☐ Is it okay if I leave early? อิซ อิท โอเค อีฟ ไอ ลีฟ เออร์ลี่?	จะเป็นไรไหมถ้าฉันออกไปก่อนเวลา?
☐ Would you mind if I open the window? วูด ยู มายด์ อีฟ ไอ โอเพน เดอะ วินโดว์?	คุณจะว่าอะไรไหมถ้าฉันเปิดหน้าต่าง?
☐ Do you mind if I sit here? ดู ยู มายด์ อีฟ ไอ ซิท เฮียร์?	คุณจะว่าอะไรไหมถ้าฉันนั่งที่นี่?

เหตุการณ์ ที่บ้านของเพื่อน เพื่อน A ต้องการใช้โทรศัพท์

บทสนทนา		
เพื่อน A	Hey, do you mind if I use your phone for a quick call? เฮย์ ดู ยู มายด์ อีฟ ไอ ยูส ยัวร์ โฟน ฟอร์ อะ ควิค คอล?	เฮ้ คุณจะว่าอะไรไหมถ้าฉันใช้โทรศัพท์ของคุณ โทรสั้น ๆ สักหน่อย?
เพื่อน B	Sure, go ahead. ซัวร์ โก อะเฮด.	ได้เลย ไปข้างหน้าเถอะ
เพื่อน A	Thanks. I just need to call my mom. แธงค์ส ไอ จัสท์ นีด ทู คอล มาย มอม.	ขอบคุณมาก ฉันแค่ต้องโทรหาคุณแม่

เพื่อน B	No problem. โน พรอบเล็ม.	ไม่เป็นไร
เพื่อน A	I'll be quick. ไอล์ บี ควิก.	ฉันจะรีบทำให้เสร็จ

Chapter 4

Talking About Family and Friends

การพูดคุยเกี่ยวกับครอบครัวและเพื่อน ๆ

วลีทั่วไป

☐	Who's your family? ฮูส์ ยัวร์ แฟมิลี่?	ครอบครัวของคุณมีใครบ้าง?
☐	How many siblings do you have? ฮาว แมนนี่ ซิบลิงส์ ดู ยู แฮฟ?	คุณมีพี่น้องกี่คน?
☐	Do you have any pets? ดู ยู แฮฟ เอนี่ เพ็ทส์?	คุณมีสัตว์เลี้ยงไหม?
☐	Tell me about your friends. เทล มี อะเบาท์ ยัวร์ เฟรนด์.	เล่าให้ฉันฟังเกี่ยวกับเพื่อน ๆ ของคุณหน่อย
☐	What do you like to do with your family and friends? วอท ดู ยู ไลค์ ทู ดู วิธ ยัวร์ แฟมิลี่ แอนด์ เฟรนด์?	คุณชอบทำอะไรกับครอบครัวและเพื่อน ๆ ของคุณ?

การบรรยายความสัมพันธ์

☐	We're very close. เวียร์ เวย์รี่ โคลส.	เราสนิทกันมาก
☐	We're not that close. เวียร์ น็อท แดท โคลส.	เราไม่ค่อยสนิทกัน
☐	We get along well. วี เก็ท อะลอง เวล.	เราคบกันได้ดี

- We don't see eye to eye. วี โดนท์ ซี อาย ทู อาย. เราเห็นไม่ตรงกัน
- They're my best friends. แดร์ มาย เบสท์ เฟรนด์. พวกเขาคือเพื่อนสนิทของฉัน

การพูดคุยเกี่ยวกับกิจกรรมในครอบครัว

- We usually get together for holidays.
วี ยูซัวลลี่ เก็ท ทูเกทเธอร์ ฟอว์ ฮอลิเดย์ส์.
เรามักจะรวมตัวกันในวันหยุด
- We had a family reunion last year.
มาย แพเรนทส์ อาร์ เซเลเบรทิง แดร์ แอนนิเวอร์ซารี ดิส วีคเอนด์.
เรามีการรวมญาติเมื่อปีที่แล้ว
- My parents are celebrating their anniversary this weekend.
วี แฮต อะ แฟมิลี่ รียูเนียน ลาสท์ เยียร์.
พ่อแม่ของฉันจะฉลองวันครบรอบการแต่งงานในสุดสัปดาห์นี้

การพูดคุยเกี่ยวกับมิตรภาพ

- We've been friends since childhood.
วีฟ บีน เฟรนด์ ซินซ์ ไชลด์ฮูด.
เราเป็นเพื่อนกันตั้งแต่วัยเด็ก
- We met in college.
วี เมท อิน คอลเลจ.
เราพบกันที่มหาวิทยาลัย
- They're always there for me.
พวกเขาอยู่เคียงข้างฉันเสมอ

แดร์ ออลเวส แดร์ ฟอร์ มี.

- I can always count on them.
ไอ แคน ออลเวส เคานท์ ออน เด็ม.

ฉันสามารถพึ่งพาพวกเขาได้เสมอ

Talking about family

การพูดคุยเกี่ยวกับครอบครัว

เหตุการณ์ เพื่อนสองคน Alex และ Ben กำลังพูดคุยกัน

บทสนทนา

Alex So, how many siblings do you have? โซ, ฮาว เมની ซิบลิงส์ ดู ยู แฮฟ?

คุณมีพี่น้องกี่คน?

Ben I have two. A sister and a brother. ไอ แฮฟ ทู. อะ ซิสเตอร์ แอนด์ อะ บราเธอร์.

ฉันมีสองคน พี่สาวและน้องชาย

Alex What are their names? อเล็กซ์: วอท อาร์ แดร์ เนมส์?

พวกเขาชื่ออะไร?

Ben My sister's name is Emily, and my brother's name is Daniel. เบ็น: มาย ซิสเตอร์ส เนม อีส เอมีลี แอนด์ มาย บราเธอร์ส เนม อีส แดเนียล.

พี่สาวของฉันชื่อเอมีลี และน้องชายของฉันชื่อแดเนียล

Alex What are your parents' names? อเล็กซ์: วอท อาร์ ยัวร์ แพเรนทส์ เนมส์?

พ่อแม่ของคุณชื่ออะไร?

Ben My mom's name is Sarah, and my dad's name is Michael. เป็น: มาย มอมส์ เนม อีส ซาร่าห์ แอนด์ มาย แดดส์ เนม อีส ไมเคิล.

แม่ของฉันชื่อซาร่าห์ และพ่อของฉันชื่อไมเคิล

Alex That's a nice family name. อเล็กซ์: แดทส์ อะ ไนซ์ แฟมิลี่ เนม.

นั่นเป็นชื่อครอบครัวที่ดี

Ben Yeah, I think so. What about you? Do you have any siblings? เป็น: เย้ ไอ ริงค์ โซ วอท อะเบาท் ยู? ดู ยู แฮฟ เอนี่ ซิบลิงส์?

ใช่ ฉันคิดว่าอย่างนั้น แล้วคุณล่ะ? คุณมีพี่น้องไหม?

Alex Yes, I have a younger sister. Her name is Olivia. อเล็กซ์: เยส ไอ แฮฟ อะ ยังเกอะ ซิส เทอร์ เซอร์ เนม อีส โอลิเวีย.

ใช่ ฉันมีน้องสาวคนหนึ่ง ชื่อโอลิเวีย

Talking about relationships

การพูดคุยเกี่ยวกับความสัมพันธ์

เหตุการณ์ ที่ร้านกาแฟ

บทสนทนา

Alex So, how's your love life going?

อเล็กซ์: โซ ฮาวส์ ยัวร์ เลิฟ ไลฟ์ โกอิง?

แล้วชีวิตรักของคุณเป็นอย่างไรบ้าง?

Ben It's okay. I've been seeing someone new.

เบน: อีทส์ โอเค ไอร์ฟ บีน ซีอิง ซัมวัน นิว.

ก็ดีครับ ฉันเพิ่งคบกับคนใหม่

Alex Oh, really? Who is she?

อเล็กซ์: โอ รีลลี่? ฮู อีส ซี?

โ้อ่ จริงหรือ? เธอคือใคร?

Ben Her name is Sarah. She's a really cool person.

เบน: เฮอร์ เนม อีส ซาร่าห์ ซึ่ส อะ รีลลี่ คูล เพอร์ซัน.

ชื่อเธอซาร่าห์ เธอเป็นคนที่เยี่ยมมาก

Alex How long have you been together?

อเล็กซ์: ฮาว ลอง แฮฟ ยู บีน ทูเกทเธอร์?

พวกคุณคบกันมานานแค่ไหนแล้ว?

Ben About a month now.

เบน: อะเบาท్ อะ มัันธ นาว.

ประมาณหนึ่งเดือนแล้ว

Alex That's great! Is she a friend of yours?

อเล็กซ์: แดทส์ เกรท! อีส ซี อะ เฟรนด์ ออฟ ยัวร์ส?

ดีจัง! เธอเป็นเพื่อนของคุณหรือเปล่า?

Ben Actually, no. We met at a party.

เบน: แอคชูวลี่ โน วี เมท แอท อะ พาร์ตี้.

จริงๆ แล้วไม่ใช่ เราเจอกันที่งานปาร์ตี้

Alex That's interesting. So, what do you like about her?

อเล็กซ์: แดทส์ อินเทอเรสติง โซ วอท ดู ยู ไลค์ อะเบาท్ เฮอร์?

น่าสนใจนะ แล้วคุณชอบอะไรในตัวเธอ?

Ben She's funny, smart, and really kind. I can tell she cares about me.

เบน: ซิส ฟันนี่ สมาร์ท แอนด์ รีลลี่ ไคนด์ ไอ แคน เทล ซี แครร์ส อะเบาท్ มี.

เธอเป็นคนที่ตลก ฉลาด และใจดีมาก ฉันรู้ว่าเธอใส่ใจฉัน

Describing family life

การบรรยายชีวิตครอบครัว

เหตุการณ์ ณ สวนสาธารณะ Alex และ Emily กำลังพูดคุยกัน

บทสนทนา

Alex So, how's your family doing?

อเล็กซ์ โซ, ฮาวส์ ยัวร์ แฟมิลี่ ดูอิง?

แล้วครอบครัวของคุณเป็นอย่างไรบ้าง?

Emily We're all doing great. We have a big family.

เอมิลี่ เวียร์ ออล ดูอิง เกรท วี แฮฟ อะ บิ๊ก แฟมิลี่

เราทุกคนสบายดี เรามีครอบครัวใหญ่

Alex Really? How many siblings do you have?

อเล็กซ์ รีลลี่? ฮาว แมนนี่ ซิบลิงส์ ดู ยู แฮฟ?

จริงเหรอ? คุณมีพี่น้องกี่คน?

Emily I have three brothers and two sisters.

เอมิลี ไอ แฮฟ ธรี่ บราเธอร์ส แอนด์ ทู ซิสเทอร์ส

ฉันมีพี่ชายสามคนและพี่สาวสองคน

Alex Wow, that's a lot! Are you the oldest?

อเล็กซ์ วาว แดทส์ อะ ลีออต อาร์ ยู เดอะ โอลเดสต์?

ว้าว, นั่นเยอะมาก! คุณเป็นพี่คนโตหรือเปล่า?

Emily No, I'm the youngest. เอมิลี โน ไอม์ เดอะ ยังเกสต์

ไม่คะ ฉันเป็นน้องสุดท้อง

Alex What's it like being the youngest in a big family?

อเล็กซ์ วอทส์ อิท लाईค บีอิง เดอะ ยังเกสต์ อีน อะ บิ๊ก แฟมิลี่?

การเป็นน้องสุดท้องในครอบครัวใหญ่เป็นอย่างไรบ้าง?

Emily It's fun, but sometimes it can be a bit overwhelming. I always have someone to play with, but I also have to share everything.

เอมิลี อิทส์ ฟัน บัท ซอมไทมส์ อิท แคน บี อะ บิท โอเวอร์เวลมิง ไอ ออลเวส์ แฮฟ ซัมวัน ทู เพลย์ วิธ

บัท ไอ ออลโซ แฮฟ ทู แชร์ เอฟเวอรีธิง

มันสนุกดี แต่บางครั้งมันก็อาจจะรู้สึกหนักหน่อย ฉันมีคนให้เล่นด้วยเสมอ แต่ก็ต้องแบ่งปันทุกอย่างด้วย

Alex I bet. Do you get along well with all of your siblings?

อเล็กซ์ ไอ เบ็ท ดู ยู เก็ท อะลอง เวล วิธ ออล ออฟ ยัวร์ ซิบลิงส์?

ฉันเชื่อว่าเป็นอย่างนั้น คุณเข้ากันได้ดีกับพี่น้องทุกคนไหม?

Emily For the most part, yes. We definitely have our ups and downs, but we're a family.

เอมิลี พอร์ เดอะ โมสต์ พาร์ท เยส วี เดฟฟินทลี่ แฮฟ เอาเออะ อัปส์ แอนด์ ดาวน์ส์ บัท วีร์ เออะ แพ
มิลี

ส่วนใหญ่ก็ได้ค่ะ เรามีทั้งช่วงดีและไม่ดี แต่เราคือครอบครัว

Chapter 5

Talking About Work and Jobs

พูดคุยเกี่ยวกับงานและการจ้างงาน

วลีทั่วไป

☐ What do you do for a living?	คุณทำอาชีพอะไร?
☐ I work as a...	ฉันทำงานเป็น...
☐ I'm in the... industry.	ฉันอยู่ในอุตสาหกรรม...
☐ I'm currently looking for a job.	ฉันกำลังหางานอยู่
☐ I'm self-employed.	ฉันทำงานอิสระเป็นเจ้าของกิจการ

พูดคุยเกี่ยวกับงานของคุณ

☐ I enjoy my job.	ฉันสนุกกับงานของฉัน
☐ I'm passionate about my work.	ฉันมีความหลงใหลในงานของฉัน
☐ It's a challenging job.	มันเป็นงานที่ท้าทาย
☐ I'm looking forward to a promotion.	ฉันรอคอยที่จะได้เลื่อนตำแหน่ง
☐ I'm thinking about changing careers.	ฉันกำลังคิดที่จะเปลี่ยนอาชีพ

การดำเนินการที่เกี่ยวข้องกับงาน

☐	I'm applying for a job.	ฉันกำลังสมัครงาน
☐	I'm interviewing for a position.	ฉันกำลังสัมภาษณ์ตำแหน่งงาน
☐	I'm negotiating my salary.	ฉันกำลังเจรจาเงินเดือน
☐	I'm resigning from my job.	ฉันกำลังลาออกจากงาน
☐	I'm getting a raise.	ฉันกำลังได้รับการขึ้นเงินเดือน

วัฒนธรรมในสถานที่ทำงาน

☐	We have a great work environment.	พวกเรามีสภาพแวดล้อมการทำงานที่ดี
☐	My colleagues are very supportive.	เพื่อนร่วมงานของฉันให้การสนับสนุนอย่างมาก
☐	We have a good work-life balance.	เรามีความสมดุลระหว่างการทำงานและชีวิตที่ดี
☐	I'm dealing with a difficult coworker.	ฉันกำลังเผชิญกับเพื่อนร่วมงานที่ยากลำบาก
☐	I'm feeling stressed at work.	ฉันรู้สึกเครียดที่ทำงาน

Talking about jobs

การพูดคุยเกี่ยวกับงาน

เหตุการณ์ ที่ร้านกาแฟ

บทสนทนา

Alex: So, what do you do for a living? โซ, ว๊อท ดู ยู ดู ฟอร์ อะ ลีวี่ง?

แล้วคุณทำงานอะไร?

Ben: I'm a teacher. I teach English at a local high school.

ไอม อะ ทีชเชอร์. ไอ ทีช อิงลิช แอท อะ โลคัล ไฮ สคูล.

ฉันเป็นครู สอนภาษาอังกฤษที่โรงเรียนมัธยมในท้องถิ่น

Alex: That's great! I always wanted to be a teacher.

แต้ท์ส เกรท! ไอ ออลเวย์ส วอนทิด ทู บี อะ ทีชเชอร์.

ดีจัง! ฉันเคยอยากเป็นครูเหมือนกัน

Ben: It's a rewarding job. I love interacting with the students.

อิทส์ อะ ริวอร์ดีง จ๊อบ. ไอ เลิฟ อินเทอแรกทิง วิธ เดอะ สตูเดนท์ส.

มันเป็นงานที่ให้รางวัลดี ฉันชอบการมีปฏิสัมพันธ์กับนักเรียน

Alex: What about you? What do you do? ว็อท อะเบาท์ ยู? ว็อท ดู ยู ดู?

แล้วคุณล่ะ? ทำงานอะไร?

Ben: I'm a doctor. I work at a hospital in the city.

ไอม อะ ด็อกเตอร์. ไอ เวิร์ค แอท อะ ฮอสปิเทล อิน เดอะ ซิตี.

ฉันเป็นหมอ ทำงานที่โรงพยาบาลในเมือง

Alex: That's amazing! I'm sure it's a very demanding job.

แต้ท์ส อะเมซิง! ไอม ชัวร์ อิทส์ อะ เวิร์ ดีมานดิง จ๊อบ.

น่าทึ่งมาก! ฉันแน่ใจว่านี่เป็นงานที่ต้องการความทุ่มเทสูง

Ben: It can be, but it's also very fulfilling. I love helping people.

อิท แคน บี, บัท อิทส์ ออลโซ เวิร์ ฟูลฟิลลิ่ง. ไอ เลิฟ เฮลปิง พีเพิล.

มันอาจจะเป็นอย่างนั้น แต่ก็ยังรู้สึกเติมเต็มดี ฉันชอบการช่วยเหลือผู้คน

Alex: Have you ever considered becoming a monk?

แฮฟ ยู เอฟเวอะ คอนซิดเดอะด บีคัมมิง อะ มังค์?

คุณเคยคิดที่จะเป็นพระสงฆ์ไหม?

Ben: No, not really. It's not something I'm interested in.

โน, น็อท รีลลี. อิทส์ น็อท ซัมธิง ไอม อินเทอะเรสทิด อิน.

ไม่ค๊ะ ไม่ค้อยนะ มันไม่ใช่สิ่งที่ฉันสนใจ

Alex: That's okay. There are many different paths in life.

แต้ท์ส โอเค. แดอะ เมนนี ดิเฟอะเรนท์ พาสส์ อิน ไลฟ์.

ก็ไม่เป็นไร มีทางเลือกในชีวิตมากมาย

Talking about responsibilities

การพูดคุยเรื่องความรับผิดชอบ

เหตุการณ์ ที่วัด พระสองรูปกำลังพูดคุยเกี่ยวกับหน้าที่ของพวกเขา

บทสนทนา

Ajahn A: So, Ajahn B, what are your responsibilities around the temple today?

โซ, อาจารย์บี, วัธ อาร์ท ยอร์ รีสปอนซิบิลิตี้ส อะรราวด์ เดอะ เทมเพิล ทูเดย์?

แล้วอาจารย์บี วันนี้คุณรับผิดชอบอะไรบ้างที่วัด?

Ajahn B: Well, I'm responsible for cleaning the meditation hall and the courtyard.

เวลล์, ไอม รีสปอนซิเบิล ฟอร์ คลีนิง เดอะ เมดิเทชั่น ฮอลล์ แอนด์ เดอะ คอร์ตยาร์ด.

ก็ต้องทำความสะอาดห้องปฏิบัติธรรมและลานภายในวัด

Ajahn A: That's a lot to do! I'm in charge of preparing the offerings for the evening prayers.

แต่ทส์ อะ ลี้อต ทู ดู! ไอม อิน ชาร์จ ออฟ ฟรีแพริง ดี ออฟเฟอะริงส์ ฟอร์ ดี อีฟนิง แพรเยอร์ส.
นั่นเป็นงานมากเลย! ฉันทับผิดชอบในการเตรียมเครื่องถวายสำหรับการสวดในช่วงเย็น

Ajahn B: I'll help you with that if you need it. We should work together to ensure everything is ready.

อิล เฮลพ์ ยู วิธ แต่ท อีฟ ยู นีด อิท. วี ชูด เวิร์ค ทูเก็ธเรอะ ทู เอ็นชัวร์ เอฟวริง อิช เรดดี้.
หากท่านต้องการความช่วยเหลือ ฉันทจะช่วยตนเอง เราควรทำงานร่วมกันเพื่อให้ทุกอย่างพร้อม

Ajahn A: That's a great idea. And don't forget about the laundry. We need to make sure the robes are clean and pressed for tomorrow's service.

แต่ทส์ อะ เกรท ไอเดีย. แอนด์ โดนท์ ฟอร์เก็ท อะเบาท์ เดอะ ลอนดรี. วี นีด ทู เมค ชัวร์ เดอะ โรบส์ อาร์ คลีน แอนด์ เพรสท ฟอร์ ทูมอร์โรวส์ เซอร์วิส.

นั่นเป็นความคิดที่ดี และอย่าลืมเรื่องการซักผ้า เราต้องตรวจสอบให้แน่ใจว่าอาสนะสะอาดและรีดเรียบร้อยสำหรับการบริการพรุ่งนี้

Ajahn B: I'll take care of that. I'll also check on the garden to make sure the plants are getting enough water.

อิล เทค แคร์ ออฟ แต่ท. อิล ออลโซ เชค ออน เดอะ การ์เดน ทู เมค ชัวร์ เดอะ แพลนทส์ อาร์ เกททิง อินฟ์ วอเทอะ.

ฉันทจัดการเรื่องนั้นเอง นอกจากนี้ฉันทจะไปตรวจสอบสวนเพื่อให้แน่ใจว่าพืชได้รับน้ำเพียงพอ

Ajahn A: Excellent. Let's get to work!

เอกเซลเลนท์. เล็ทส์ เก็ท ทู เวิร์ค!

ยอดเยี่ยม! มาทำงานกันเถอะ!

Asking about someone's job

การถามเกี่ยวกับงานของผู้อื่น

เหตุการณ์ ที่ร้านกาแฟ

บทสนทนา

Alex Hey Ben, it's good to see you! How have you been?

เฮ เบน, อิทส์ กูด ทู ซี ยู! ฮาว แฮฟ ยู บีน?

สวัสดีเบน, ดีใจที่ได้เจอคุณ! คุณเป็นอย่างไรบ้าง?

Ben I've been great, thanks. How about you? ไอร์ฟ บีน เกรท, แร็งส์. ฮาว อะเบาท์ ยู?

ฉันสบายดี ขอขอบคุณ แล้วคุณล่ะ?

Alex I'm doing well too. So, what have you been up to lately?

ไอม ดูอิง เวล ทู. โซ, ว็อท แฮฟ ยู บีน อัฟ ทู เลทลี่?

ฉันก็สบายดีเหมือนกัน แล้วคุณทำอะไรอยู่ช่วงนี้?

Ben Oh, you know, the usual. Work, work, work. I've been really busy.

โอ, ยู โนว, ดี ยูซวล. เวิร์ค, เวิร์ค, เวิร์ค. ไอร์ฟ บีน รีลลี่ บิซซี.

อ้อ ก็เหมือนเดิม งาน, งาน, งาน ฉันยุ่งมาก

Alex What do you do again? I forget.

ว็อท ดู ยู ดู อะเกน? ไอ ฟอว์เก็ท.

คุณทำงานอะไรอีกที? ฉันลืมแล้ว

Ben I'm a software engineer. I work for a tech company.

ไอ้ม อะ ซอฟต์แวร์ เอนจิเนียร์. ไอ เวอร์ค ฟอ์ อะ เทค คอมปะนี.
ฉันเป็นวิศวกรซอฟต์แวร์ ทำงานให้กับบริษัทเทคโนโลยี

Alex That's cool! I've always been interested in technology. What kind of software do you work on?

แต่ทส์ คูล! ไอว์ฟ ออลเวย์ส บีน อินเทอะเรสทิด อิน เทคโนโลยี. ว็อท ไคนด์ ออฟ ซอฟต์แวร์ ดู ยู เวอร์ค ออน?
เจ๋งมาก! ฉันสนใจเทคโนโลยีมาตลอด คุณทำงานเกี่ยวกับซอฟต์แวร์ประเภทไหน?

Ben I mostly work on developing mobile apps. It's a lot of fun, but it can also be pretty challenging.

ไอ โมสท์ลี่ เวอร์ค ออน ดีเวลลอปิง โมบาย แอปส์. อิทส์ อะ ล็อต ออฟ ฟัน, บัท อิท แคน ออลโซ บี พริตตี้ แชลเลนจิง.
ฉันส่วนใหญ่ทำงานเกี่ยวกับการพัฒนาแอปพลิเคชันมือถือ มันสนุกมาก แต่ก็ท้าทายพอสมควร

Alex I bet. It sounds like a really interesting job.

ไอ เบ็ท. อิท ซาวนด์ส์ ไลค์ อะ รีลลี่ อินเทอะเรสทิง จ๊อบ.
ฉันเชื่อว่าเป็นอย่างนั้น มันฟังดูเหมือนเป็นงานที่น่าสนใจมาก

Chapter 6

Simple Conversations About the Temple

บทสนทนาง่ายๆ เกี่ยวกับวัด

Talking about temple activities

พูดคุยเรื่องกิจกรรมวัด

เหตุการณ์ เพื่อนกลุ่มหนึ่งกำลังรวมตัวกันที่วัด

บทสนทนา

Friend 1: Hey everyone, what are you all doing today?

เฮย์ เอฟเวอรี่วัน, วิวท อาร์ ยู ออล ดูอิง ทูเดย์?

สวัสดีทุกคน, วันนี้พวกคุณทำอะไรกันบ้าง?

Friend 2: I'm here for the meditation class. I heard it's really calming.

ไอม เฮียร์ ฟอร์ เดอะ เมดิเทชัน คลาส. ไอ เฮิร์ด อิทส์ รีลลี่ คาล์มมิง.

ฉันมาที่นี่เพื่อเข้าเรียนการทำสมาธิ ฉันได้ยินมาว่ามันทำให้รู้สึกสงบจริงๆ

Friend 3 Oh, that sounds nice. I might join you next time. I've been feeling a bit stressed

lately. โอ, แด้ท ซาวนด์ส์ ไนซ์. ไอ ไมท์ จอยน์ ยู เน็กซ์ ทัม. ไอร์ฟ บีน ฟीलลิ่ง อะ บิท สเตรสท์ เลทลี่.

อ้อ, ฟังดูดีนะ ฉันอาจจะเข้าร่วมกับคุณครั้งหน้า ฉันรู้สึกเครียดนิดหน่อยช่วงนี้

Friend 1 I've been coming to the temple more often to find peace. It's a great place to connect with myself. ไอร์ฟ บีน คัมมิง ทู เดอะ เทมเพิล มอร์ ออฟเฟิน ทู ฟินด์ พีซ. อิทส์ อะ เกรท เพลส ทู คอนเน็กท์ วิธ ไมเซลฟ์.

ฉันมาที่วัดบ่อยขึ้นเพื่อหาความสงบ มันเป็นที่ที่ดีในการเชื่อมโยงกับตัวเอง

Friend 2 Absolutely. And the temple grounds are so beautiful. It's like a little oasis in the city. แอบโซลูทลี่. แอนด์ เดอะ เทมเพิล กราวนด์ส์ อาร์ โซ บิวตีเฟิล. อิทส์ โลค์ อะ ลิตเทิล โอเอซิส อิน เดอะ ซิตี้.

ใช่เลย และบริเวณวัดสวยงามมาก มันเหมือนโอเอซิสเล็กๆ ในเมือง

Friend 3 I know! I love walking around and admiring the architecture.

ไอ โนว์! ไอ เลิฟ วอล์กิง อะราวด์ แอนด์ แอดมิริง ดิ อาร์คิเทคเชอะ.

ฉันรู้! ฉันชอบเดินไปรอบๆ และชมสถาปัตยกรรม

Friend 1 Well, let's go inside and start the meditation class. We can explore the temple grounds afterward.

เวล, เล็ทส์ โก อินไซด์ แอนด์ สตาร์ท เดอะ เมดิเทชัน คลาส. วี แคน เอ็กซ์พลอร์ เดอะ เทมเพิล กราวนด์ส์ ออฟเดอะเวิร์ด.

งั้น เราเข้าไปข้างในและเริ่มเรียนการทำสมาธิกันเถอะ หลังจากนั้นเราสามารถสำรวจบริเวณวัดได้

Describing temple traditions

การบรรยายประเพณีของวัด

เหตุการณ์ กลุ่มเพื่อนกำลังพูดคุยเกี่ยวกับประเพณีที่วัด

บทสนทนา

Friend 1 Hey, did you hear that the temple is celebrating Magha Puja Day next week?

เฮ้, ดิด ยู เฮียร์ แดท เดอะ เทมเพิล อีส เซเลบรเรททิง แมกฮา พูจา เดย์ เน็กซ์ วีค?
เฮ้, คุณได้ยินไหมว่าที่วัดจะมีการเฉลิมฉลองวันมาฆะบูชาสัปดาห์หน้า?

Friend 2 Yes, I'm so excited! I love the lantern festival they have.

เฮส, โอม โซ อิกไซเท็ด! ไอ เลิฟ เดอะ แลนเทิร์น เฟสติวัล เดย์ แฮฟ.
ใช่, ฉันตื่นเต้นมาก! ฉันชอบเทศกาลโคมไฟที่พวกเขา

Friend 3 Me too! The lanterns are so beautiful. I remember one year; I saw a giant lantern shaped like a lotus flower.

มี ทู! เดอะ แลนเทิร์นส์ อาร์ โซ บิวตีเฟิล. ไอ รีเมมเบอร์ วัน เฮียร์; ไอ ซอร์ อะ ใจแอนท์
แลนเทิร์น เซปท์ ไลค์ อะ โลตัส ฟลาวเวอร์.
ฉันก็เหมือนกัน! โคมไฟสวยมาก ฉันจำได้ว่าปีหนึ่งฉันเห็นโคมไฟขนาดยักษ์ที่มีรูปทรงเหมือนดอกบัว

Friend 1 I also like the tradition of offering flowers and candles to the Buddha. It's a way to show respect and gratitude.

ไอ ออลโซ ไลค์ เดอะ ทราดิชัน ออฟ ออฟเฟอร์ริง ฟลาวเวอร์ส แอนด์ แคนเดิลส์ ทู เดอะ บุค
ดา. อิทส์ อะ เวย์ ทู โซว์ รีสเป็คท แอนด์ แกรทิตู๊ด.
ฉันก็ชอบประเพณีการถวายดอกไม้และเทียนให้พระพุทธเจ้า นี่เป็นวิธีการแสดงความเคารพและ
ขอบคุณ

Friend 2 And don't forget about the vegetarian food they serve. It's so delicious!

แอนด์ โดนท์ ฟอว์เก็ท อะเบาท์ เดอะ เวเจทาเรียน ฟูด เดย์ เซิร์ฟ. อิทส์ โซ เดลิซัส!
และอย่าลืมเรื่องอาหารเจที่พวกเขาเสิร์ฟ มันอร่อยมาก!

Friend 3 I know! I'm already looking forward to trying the vegetarian spring rolls.

ไอ โนว์! โอม ออลเรดี้ ลุคกิง ฟอว์เวิร์ด ทู ทไรอิง เดอะ เวเจทาเรียน สปริง โรลล์.
ฉันรู้! ฉันรอไม่ไหวที่จะลองสปริงโรลเจ

Friend 1 We should definitely go together and celebrate Buddha's birthday. It's a great opportunity to learn more about Buddhist traditions.

วี ชุต เดพนิตลี โก ทูเก็ธเรอะ แอนด์ เซเลบรเรท บุคดา'ส เบิร์ธเดย์. อิทส์ อะ เกรท ออพพอ
ทูนิตี ทู เลิร์น มอร์ อะเบาท์ บุคดิสต์ ทราดิชันส์.

เราควรไปด้วยกันและเฉลิมฉลองวันเกิดพระพุทธเจ้า มันเป็นโอกาสที่ดีในการเรียนรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับ
ประเพณีทางพุทธศาสนา

Asking questions about the temple

การสอบถามข้อสงสัยเกี่ยวกับวัด

เหตุการณ์ นักท่องเที่ยวมาเยี่ยมชมวัดเป็นครั้งแรก

บทสนทนา

Tourist: Excuse me, I'm new to this temple. When is the next ceremony?

เอ็กซ์คิวซ มี, ไอ'ม นิว ทู ดิส เทมเพิล. เว็น อีส เดอะ เน็กซ์ เซอเรโมนี?

ขอโทษครับ/ค่ะ, ฉันใหม่กับวัดนี้ งานพิธีครั้งถัดไปเมื่อไหร่ครับ/ค่ะ?

Temple Guide: The next ceremony is tomorrow morning at 800 AM. It's a traditional blessing ceremony.

เดอะ เน็กซ์ เซอเรโมนี อีส ทูมอร์โรว์ มอร์นิง แอท 8:00 เอเอ็ม. อิทส์ อะ แทรดิชันนัล เบลสซิง เซอเร
โมนี.

งานพิธีครั้งถัดไปคือพรุ่งนี้เช้าตั้งแต่ 8:00 น. มันเป็นพิธีอวยพรตามประเพณี

Tourist Oh, that sounds interesting. Is it open to the public?

โอ, แด้ท ซาวนด์ส์ อินเทอเรสทิง. อีส อิท โอเพน ทู เดอะ พับลิก?

อ้อ, ฟังดูน่าสนใจมาก งานนี้เปิดให้บุคคลทั่วไปเข้าร่วมไหมครับ/ค่ะ?

Temple Guide Yes, everyone is welcome to attend. Just make sure to dress modestly.

เยส, เอฟเวอรีวัน อีส เวลคัม ทู แอทเทนด. จัสท์ เมค ชัวร์ ทู เดรส โมดสทลี.

ใช่ครับ/ค่ะ ทุกคนสามารถเข้าร่วม เพียงแค่ต้องแต่งกายสุภาพ

Tourist Thank you for the information. Is there anything else I should know before coming to the ceremony?

แรงค์ ยู ฟอร์ เดอะ อินฟอร์เมชัน. อีส แดร์ เอนีธิง เอลส์ ไอ ชูด โนว์ บีฟอร์ คัมมิง ทู เดอะ เซอริโมนี?

ขอบคุณสำหรับข้อมูลครับ/ค่ะ มีอะไรที่ฉันควรรู้เพิ่มเติมก่อนมางานพิธีไหม?

Temple Guide It's important to be quiet and respectful during the ceremony. You can also offer flowers or incense as a gesture of devotion.

อิทส์ อิมพอร์แทนท ทู บี ไควเอด แอนด์ รีสเพ็คทฟูล ดิวริง เดอะ เซอริโมนี. ยู แคน ออลโซ ออฟเฟอร์ ฟลาวเวอร์ส ออร์ อินเซ็นส์ แอส อะ เจสเจอร์ ออฟ ดีโวชัน.

มันสำคัญที่จะต้องสงบและให้ความเคารพระหว่างพิธี นอกจากนี้คุณยังสามารถถวายดอกไม้หรือรูปเป็นสัญลักษณ์ของความศรัทธาได้

Tourist Great, I'll be sure to keep that in mind. Thank you again.

เกรท, อิล บี ชัวร์ ทู คีป แดท อิน ไมนด์. แรงค์ ยู อะเกน.

ยอดเยี่ยม, ฉันจะจำสิ่งนี้ไว้ ขอบคุณอีกครั้งครับ/ค่ะ

Chapter 7

Directions and Locations

เส้นทางและที่ตั้ง

Phrases About Directions and Locations

วลีเกี่ยวกับทิศทางและตำแหน่งที่ตั้ง

Directions (ทิศทาง)

☐ Go straight ahead.	เดินตรงไป
โก สเตรท อะเฮด.	
☐ Turn left/right.	เลี้ยวซ้ายขวา/
☐ Walk/Drive for [distance].	เดินขับไป [ระยะทาง]/
☐ Go past [landmark].	ผ่าน [สถานที่สำคัญ]
☐ It's on the [left/right] side of the street.	มันอยู่ด้าน [ซ้าย/ขวา] ของถนน
☐ Keep going until you see [landmark].	เดินขับต่อไปจนกว่าจะเห็น [สถานที่สำคัญ]/
☐ Take the first/second/third left/right.	เลี้ยวซ้ายขวา ที่ทางแยกแรก/ที่สอง/ที่สาม/
☐ Follow the signs for [destination].	ตามป้ายที่ไป [ปลายทาง]
☐ It's about [distance] away.	มันห่างประมาณ [ระยะทาง]
☐ It's a short/long walk/drive.	มันเป็นการเดินขับสั้น/ยาว/

Locations (ตำแหน่ง)

☐ It's nearby.	มันอยู่ใกล้
☐ It's far away.	มันอยู่ไกล
☐ It's across the street.	มันอยู่ฝั่งตรงข้ามถนน
☐ It's next to [place].	มันอยู่ถัดจาก [สถานที่]
☐ It's behind [place].	มันอยู่ด้านหลัง [สถานที่]
☐ It's in front of [place].	มันอยู่ด้านหน้า [สถานที่]
☐ It's on the corner of [street 1] and [street 2].	มันอยู่ที่มุมถนน ถนน]1] และ ถนน]2]
☐ It's in the [direction] of [place].	มันอยู่ในทิศทาง [ทิศทาง]ของ [สถานที่]
☐ It's in the [center/north/south/east/west] part of the city.	มันอยู่ในส่วน กลาง/เหนือ/ใต้/ [ตะวันออก/ตะวันตกของเมือง

ตัวอย่าง

- Person** Can you tell me how to get to the hospital?
คุณช่วยบอกทางไปโรงพยาบาลได้ไหม?
- You** Sure, go straight ahead for about 500 meters. Then turn left and walk for another block. The hospital is on the right side of the street. It's a short walk from here. You can also take the bus. Just follow the signs for the hospital.
แน่นอน เดินตรงไปประมาณ 500 เมตร จากนั้นเลี้ยวซ้ายและเดินต่อไปอีกหนึ่งช่วงตึก โรงพยาบาลอยู่ด้านขวามือของถนน เดินจากที่นี่ไม่นาน คุณยังสามารถนั่งรถบัสได้ เพียงแค่ตามป้ายที่บอกทางไปโรงพยาบาล

Giving and understanding directions

การให้และทำความเข้าใจทิศทาง

เหตุการณ์ นักท่องเที่ยวถามทางไปวัดกับคนท้องถิ่น

บทสนทนา

Tourist Excuse me, can you tell me how to get to the Wat Pho temple?

เอ็กซ์คิวส มี, แคน ยู เทลล์ มี ฮาว ทู เก็ท ทู เดอะ วัด โพธิ์ เทมเพิล?

ขอโทษครับ/ค่ะ, คุณช่วยบอกทางไปวัดโพธิ์ได้ไหม?

Local Sure, I can help you with that. Wat Pho is a bit far from here. First, go straight ahead for about 500 meters. Then, turn right at the intersection. Keep walking straight until you see a big golden Buddha statue. Wat Pho is right next to it. ซัวร์, ไอ แคน เฮลป ยู วิธ แดท. วัด โพธิ์ อีส อะ บิต ฟาร์ ฟรอม เฮียร์. เฟิร์สท, โก สเตรท อะเฮด ฟอร์ อะเบาท 500 มีเตอร์ส. เด็น, เทิร์น ไรท์ แอท ดิ อินเทอเซคชัน. คีพ วอกกิง สเตรท อันทิล ยู ซี อะ บิก โกลเด้น บุดดา สแตตู. วัด โพธิ์ อีส ไรท์ เน็กซ์ ทู อิท.

แน่นอน, ฉันสามารถช่วยคุณได้ วัดโพธิ์ค่อนข้างไกลจากที่นี่ ก่อนอื่นให้เดินตรงไปประมาณ 500 เมตร จากนั้นเลี้ยวขวาที่สี่แยก เดินต่อไปจนกว่าจะเห็นพระพุทธรูปทองคำขนาดใหญ่ วัดโพธิ์อยู่ข้างๆ นั้น

Tourist Thank you. Is it far from here? แรงค์ ยู. อีส อิท ฟาร์ ฟรอม เฮียร์?

ขอบคุณครับ/ค่ะ มันไกลจากที่นี่ไหม?

Local It's about a 20-minute walk. You can also take a tuk-tuk or a taxi if you prefer.

อิทส์ อะเบาท อะ 20-มินท นีท วอล์ค. ยู แคน ออลโซ เทค อะ ตุก-ตุก ออ อะ แท็กซี่ อีฟ ยู พรี เฟอร์.

มันใช้เวลาประมาณ 20 นาทีในการเดิน คุณยังสามารถนั่งตึกตึกหรือแท็กซี่ได้ถ้าคุณสะดวก

Tourist Great, thanks again. I'll try to find a tuk-tuk.

เกรท, แรงค์ ยู อะเกน. อิล ทไร ทู ไฟด์ อะ ตุก-ตุก.

ดีครับ/ค่ะ ขอขอบคุณอีกครั้ง ฉันจะพยายามหาตึกตึก

Local You're welcome. Have a nice day! ยัวร์ เวลคัม. แฮฟ อะ ไนซ์ เดย์!

ยินดีครับ/ค่ะ ขอให้คุณมีวันที่ดี!

Describing locations

การบรรยายสถานที่

เหตุการณ์ เพื่อนสองคนกำลังพูดคุยเกี่ยวกับสถานที่โปรดในเมือง

บทสนทนา

Friend 1 Hey, do you know any good places to go for a picnic near the river?

เฮ, ดู ยู โนว్ เอนี่ กู๊ด เฟลส ทู โกอ์ อะ พิกนิก เนียร์ เดอะ ริเวอร์?

เฮ้, คุณรู้จักสถานที่ดีๆ สำหรับปิกนิกใกล้แม่น้ำไหม?

Friend 2 Absolutely! There's a beautiful park just a few blocks from here. It's right by the river and has lots of trees and green space. It's a perfect spot for a picnic.

แอบโซลูทลี่! แธร้ส อะ บิวตีเฟิล พาร์ค จัสต์ อะ ฟิว บล็อกส์ ฟรอม เฮียร์. อิทส์ ไรท์ บาย เดอะ ริเวอร์ แอนด์ แฮส ล็อตส์ ออฟ ทรีส แอนด์ กรีน สเปซ. อิทส์ อะ เพอร์เฟกต์ สปอต ฟอ์ อะ พิกนิก.

แน่นอน! มีสวนสาธารณะสวยงามอยู่ไม่ไกลจากที่นี่ เพียงไม่กี่ช่วงตึก มันอยู่ติดแม่น้ำและมีต้นไม้และพื้นที่สีเขียวมากมาย เป็นสถานที่ที่เหมาะสมสำหรับการปิกนิก

Friend 1 Sounds great. Is it easy to get to? ซาวนด์ส์ เกรท. อิส อิท อีซี ทู เก็ท ทู?

ฟังดูดีนะ มันไปถึงง่ายไหม?

Friend 2 Yeah, it's really easy. Just walk straight ahead for a few minutes, then turn left. The park is right there on the corner. It's near the old bridge, so you can also enjoy the view of the river from there.

เยส, อิทส์ รีลลี่ อีซี่. จัสต์ วอค สเตรท อะเฮด ฟอร์ อะ ฟิว มินูทส์, เดีน เทิร์น เลฟท์. เดอะ พาร์ค อิส ไรท์ แดร์ ออน เดอะ คอร์เนอร์. อิทส์ เนียร์ ดิ โอลด์ บริดจ์, โซ ยู แคน ออลโซ เอนจอย เดอะ วิว ออฟ เดอะ ริเวอร์ ฟรอม แดร์.

ใช่, ง่ายมากเลย เดินตรงไปสักครู่แล้วเลี้ยวซ้าย สวนสาธารณะอยู่ที่มุมถนนนั้น ใกล้กับสะพานเก่า คุณยังสามารถชมวิวแม่น้ำจากที่นั่นได้ด้วย

Friend 1 That sounds perfect. Let's go there this weekend.

แต้ท ซาวนด์ส เพอร์เฟ็คท. เล็ทส์ โก แดร์ ดิส วิคเอนด์.

ฟังดูดีมาก ไปที่นั่นในสุดสัปดาห์นี้กันเถอะ

Asking for directions

การถามเส้นทาง

เหตุการณ์ นักท่องเที่ยวหลงทางและขอทางคนท้องถิ่น

บทสนทนา

Tourist Excuse me, can you help me? I'm trying to find the night market.

เอ็กซ์คิวซ มี, แคน ยู เฮลพ มี? ไอ'เอ็ม ทรายอิง ทู ไฟนด์ เดอะ ไนท์ มาร์เก็ต.

ขอโทษครับ/ค่ะ, คุณช่วยฉันได้ไหม? ฉันพยายามหาตลาดกลางคืน

Local Sure, I can help you with that. Where are you right now?

ซัวร์, ไอ แคน เฮลพ ยู วิธ แดท. แวร์ อาร์ ยู ไรท์ นาว?

แน่นอน, ฉันสามารถช่วยคุณได้ ตอนนี้คุณอยู่ที่ไหน?

Tourist I'm near the train station. โอเอม เนียร์ เดอะ เทรน สเตชัน.

นักท่องเที่ยว ฉันอยู่ที่ใกล้สถานีรถไฟ

Local Okay, the night market is a bit far from here. First, go straight ahead until you reach the main road. Then, turn right and walk for about 10 minutes. You'll see a big sign for the night market.

โอเค, เดอะ ไนท์ มาร์เก็ต อีส อะ บิต ฟาร์ ฟรอม เฮียร์. เฟิร์สท, โก สเตรท อะเฮด อันทิล ยู รีช เดอะ เมน โร้ด. เดีน, เทิร์น ไรท์ แอนด์ วอค ฟอร์ อะเบาท 10 มิวนิทส์. ยู'ล ซี อะ บิก ซายน์ ฟอร์ เดอะ ไนท์ มาร์เก็ต.

โอเค, ตลาดกลางคืนค่อนข้างไกลจากที่นี่ ก่อนอื่นให้เดินตรงไปจนกว่าจะถึงถนนหลัก จากนั้นเลี้ยวขวา และเดินต่อไปประมาณ 10 นาที คุณจะเห็นป้ายใหญ่สำหรับตลาดกลางคืน

Tourist Thank you. Is it far from here? แรงค์ ยู. อีส อิท ฟาร์ ฟรอม เฮียร์?

ขอบคุณครับ/ค่ะ มันไกลจากที่นี่ไหม?

Local It's about a 20-minute walk, but it's worth it. The night market has a lot of food stalls, shops, and live music. It's a great place to experience Thai culture.

อิท'ส อะเบาท อะ 20-มิวนิท วอล์ค, บัท อิท'ส เวิร์ธ อิท. เดอะ ไนท์ มาร์เก็ต แฮ็ช อะ ลีท ออฟ ฟูด สตอลส์, ช็อปส์, แอนด์ ไลฟ์ มิวสิค. อิท'ส อะ เกรท เพลส ทู เอ็กซ์พีเรียนซ์ ไทย คัลเจอร์.

มันใช้เวลาประมาณ 20 นาทีในการเดิน แต่คุ้มค่า ตลาดกลางคืนมีแผงขายอาหารมากมาย ร้านค้า และดนตรีสด เป็นสถานที่ที่ดีในการสัมผัสวัฒนธรรมไทย

Tourist Great, thanks again. I'll try to find it. เกรท, แรงค์ ยู อะเกน. อิล ทไร ทู ไฟด์ อิท.

ดีครับ/ค่ะ ขอขอบคุณอีกครั้ง ฉันจะพยายามหามัน

Chapter 8

Numbers and Counting

ตัวเลขและการนับ

Counting from 1 to 100

นับหนึ่งถึงร้อย

One (วัน)	Nineteen (ไนน์ทีน)	Thirty-seven (เธอร์ที-เซเว่น)
Two (ทู)	Twenty (ทเวนตี)	Thirty-eight (เธอร์ที-เอท)
Three (ธรี)	Twenty-one (ทเวนตี-วัน)	Thirty-nine (เธอร์ที-ไนน์)
Four (โฟร์)	Twenty-two (ทเวนตี-ทู)	Forty (ฟอร์ตี)
Five (ไฟฟ์)	Twenty-three (ทเวนตี-ธรี)	Forty-one (ฟอร์ตี-วัน)
Six (ซิกซ์)	Twenty-four (ทเวนตี-โฟร์)	Forty-two (ฟอร์ตี-ทู)
Seven (เซเว่น)	Twenty-five (ทเวนตี-ไฟฟ์)	Forty-three (ฟอร์ตี-ธรี)
Eight (เอท)	Twenty-six (ทเวนตี-ซิกซ์)	Forty-four (ฟอร์ตี-โฟร์)
Nine (ไนน์)	Twenty-seven (ทเวนตี-เซเว่น)	Forty-five (ฟอร์ตี-ไฟฟ์)
Ten (เท็น)	Twenty-eight (ทเวนตี-เอท)	Forty-six (ฟอร์ตี-ซิกซ์)
Eleven (อีเลฟเว่น)	Twenty-nine (ทเวนตี-ไนน์)	Forty-seven (ฟอร์ตี-เซเว่น)
Twelve (ทเวลฟ์)	Thirty (เธอร์ตี)	Forty-eight (ฟอร์ตี-เอท)
Thirteen (เธอร์ทีน)	Thirty-one (เธอร์ตี-วัน)	Forty-nine (ฟอร์ตี-ไนน์)
Fourteen (ฟอร์ทีน)	Thirty-two (เธอร์ตี-ทู)	Fifty (ฟิฟตี)
Fifteen (ฟิฟทีน)	Thirty-three (เธอร์ตี-ธรี)	Fifty-one (ฟิฟตี-วัน)
Sixteen (ซิกซ์ทีน)	Thirty-four (เธอร์ตี-โฟร์)	Fifty-two (ฟิฟตี-ทู)
Seventeen (เซเว่นทีน)	Thirty-five (เธอร์ตี-ไฟฟ์)	Fifty-three (ฟิฟตี-ธรี)
Eighteen (เอททีน)	Thirty-six (เธอร์ตี-ซิกซ์)	Fifty-four (ฟิฟตี-โฟร์)
		Fifty-five (ฟิฟตี-ไฟฟ์)

Fifty-six (ฟิฟที-ซิกซ์)	Seventy-one (เซเวนที-วัน)	Eighty-six (เอทที-ซิกซ์)
Fifty-seven (ฟิฟที-เซเว่น)	Seventy-two (เซเวนที-ทู)	Eighty-seven (เอทที-เซเว่น)
Fifty-eight (ฟิฟที-เอท)	Seventy-three (เซเวนที-ธรี)	Eighty-eight (เอทที-เอท)
Fifty-nine (ฟิฟที-ไนน์)	Seventy-four (เซเวนที-โฟร์)	Eighty-nine (เอทที-ไนน์)
Sixty (ซิกซ์ที)	Seventy-five (เซเวนที-ไฟฟ์)	Ninety (ไนน์ที)
Sixty-one (ซิกซ์ที-วัน)	Seventy-six (เซเวนที-ซิกซ์)	Ninety-one (ไนน์ที-วัน)
Sixty-two (ซิกซ์ที-ทู)	Seventy-seven (เซเวนที-เซเว่น)	Ninety-two (ไนน์ที-ทู)
Sixty-three (ซิกซ์ที-ธรี)	Seventy-eight (เซเวนที-เอท)	Ninety-three (ไนน์ที-ธรี)
Sixty-four (ซิกซ์ที-โฟร์)	Seventy-nine (เซเวนที-ไนน์)	Ninety-four (ไนน์ที-โฟร์)
Sixty-five (ซิกซ์ที-ไฟฟ์)	Eighty (เอทที)	Ninety-five (ไนน์ที-ไฟฟ์)
Sixty-six (ซิกซ์ที-ซิกซ์)	Eighty-one (เอทที-วัน)	Ninety-six (ไนน์ที-ซิกซ์)
Sixty-seven (ซิกซ์ที-เซเว่น)	Eighty-two (เอทที-ทู)	Ninety-seven (ไนน์ที-เซเว่น)
Sixty-eight (ซิกซ์ที-เอท)	Eighty-three (เอทที-ธรี)	Ninety-eight (ไนน์ที-เอท)
Sixty-nine (ซิกซ์ที-ไนน์)	Eighty-four (เอทที-โฟร์)	Ninety-nine (ไนน์ที-ไนน์)
Seventy (เซเวนที)	Eighty-five (เอทที-ไฟฟ์)	One hundred (วัน ฮันเดรด)

Talking about age

พูดคุยเรื่องอายุ

ประโยคที่คุณสามารถใช้พูดคุยเกี่ยวกับอายุ

☐	I am 30 years old.	ฉันอายุ 30 ปี
☐	He is 25 years old.	เขาอายุ 25 ปี
☐	She turns 18 next week.	เธอจะอายุ 18 ปีในสัปดาห์หน้า
☐	They are in their early thirties.	พวกเขาอยู่ในช่วงต้นของอายุสามสิบ

Friend 3 Me too. I feel like I'm just starting to figure out who I am.

มี ทู. ไอ ฟील ไลค์ ไอ'ม จัส สตาร์ทิง ทู ฟิกเจอร์ อาวท์ ฮู ไอ แอม.

ฉันก็เหมือนกัน รู้สึกเหมือนว่าฉันเพิ่งเริ่มค้นหาตัวเอง

Talking about quantity

พูดถึงปริมาณ

เหตุการณ์ กลุ่มเพื่อนกำลังพูดคุยเกี่ยวกับการไปวัดเมื่อเร็วๆ นี้

บทสนทนา

Friend 1 Did you see all the monks at the temple?

ดิ ด ยู ซี ออล เดอะ มงค์ส แอท เดอะ เท็มเพิล?

คุณเห็นพระสงฆ์ทั้งหมดที่วัดไหม?

Friend 2 Yes, there were at least 10 of them. It was amazing to see so many people dedicated to their faith.

เยส, แดร์ เวอ แอท ลีสต์ เท็น ออฟ เท็ม. อิท วอส อะเมซิง ทู ซี โซ แมนนี่ พีเพิล เดดิแคเท็ด ทู แดร์ เฟธ.

ใช่ มีอย่างน้อย 10 รูป มันทำที่เห็นผู้คนมากมายที่ทุ่มเทให้กับศรัทธาของพวกเขา

Friend 3 I know! They were all chanting together, and it was so peaceful.

ไอ โนวว์! เทย์ เวอ ออล แชนนิง ทูเก็ธเออะ, แอนด์ อิท วอส โซ พีซฟูล.

ใช่เลย! พวกเขาทั้งหมดสวดมนต์ร่วมกัน และมันสงบมาก

Friend 1 I also noticed that there were a few monks who were very young. It's inspiring to see people following their spiritual path at such a young age.

ไอ ออลโซ โนทิด แดท แดร์ เวอ อะ ฟิว มงค์ส ฮู เวอ เวิร์ ย้ง. อิท's อินสไปริง ทู ซี พีเพิล ฟอลโลอิง แดร์ สปีริชวล แพธ แอท ซัช อะ ย้ง เอจ.

ฉันยังสังเกตเห็นว่ามีพระสงฆ์บางรูปที่ยังอายุน้อยมาก การเห็นผู้คนที่เดินตามทางจิตวิญญาณในวัยเพียงเท่านี้มันเป็นเรื่องบังตาใจ

Friend 2 It's true. They must have a lot of dedication and discipline.

อิท'ส ทรู. เทย์ มัสท์ แฮฟ อะ ล็อต ออฟ เดดิแคทชั่น แอนด์ ดิสซีพลิน.

จริงครับ/ค่ะ พวกเขาต้องมีความทุ่มเทและระเบียบวินัยมาก

Friend 3 I wonder how they manage to balance their spiritual life with their daily routines.

ไอ วันเดอร์ ฮาว เทย์ แมนเนจ ทู บาลานซ์ แดร์ สปีริชวล ไลฟ์ วิธ แดร์ เดลลี่ รูทีนส์.

ฉันสงสัยว่าพวกเขาจัดการอย่างไรเพื่อให้สมดุลระหว่างชีวิตทางจิตวิญญาณกับกิจวัตรประจำวัน

Friend 1 It's probably not easy, but it's clear that they find great fulfillment in their chosen path.

อิท'ส พรอบเบลลี่ น็อท อีซี, บัท อิท's เคลียร์ แดท เทย์ ไฟนด์ เกรท ฟูลฟิลเมนท์ อิน แดร์ โชเซน แพธ.

มันอาจจะไม่ง่าย แต่ชัดเจนว่าพวกเขาค้นพบความพอใจอย่างมากในเส้นทางที่เลือก

Chapter 9

Days of the Week and Months

วันในสัปดาห์และเดือน

Days of the week

ชื่อวันในหนึ่งสัปดาห์

วัน	คำแปล
Monday (มันเดย์)	วันจันทร์
Tuesday(ทิวส์เดย์)	วันอังคาร
Wednesday(เวเนสเดย์)	วันพุธ
Thursday(เธิร์สเดย์)	วันพฤหัสบดี
Friday(ฟรายเดย์)	วันศุกร์
Saturday(แซทเทอร์เดย์)	วันเสาร์
Sunday(ซันเดย์)	วันอาทิตย์

เหตุการณ์ กลุ่มเพื่อนกำลังวางแผนการไปเที่ยวในช่วงสุดสัปดาห์

บทสนทนา

Friend 1 So, when should we go? I'm free next weekend.

(โซ, เว็น ชุต วิ โกอ? แอม ฟรี เน็กซ์ท์ วีคเอนด์)

แล้วเราจะไปเมื่อไหร่ดี? ฉันท่างสุดสัปดาห์หน้านะ

Friend 2 Let's see, next weekend is Saturday and Sunday.

(เล็ทส์ ซี, เน็กซ์ท์ วีคเอนด์ อีส แซทเทอะเดย์ แอนด์ ซันเดย์)

ขอดูก่อน สุดสัปดาห์หน้าคือวันเสาร์และวันอาทิตย์

Friend 3 How about we leave on Friday afternoon and come back on Sunday evening?

(ฮาว อะเบาท์ วี ลีฟ ออน ไฟรเดย์ แอฟเทอร์นูน แอนด์ คัม แบค ออน ซันเดย์ อีฟนิง)

แล้วถ้าเราออกเดินทางบ่ายวันศุกร์และกลับเย็นวันอาทิตย์ละ?

Friend 1 That sounds great! We can spend most of Saturday and Sunday exploring the area.

(แธท ซาวนด์ส์ เกรท! วี แคน สเปนด โมสท์ ออฟ แซทเทอะเดย์ แอนด์ ซันเดย์ เอ็กซ์พลอริง ดิ แอเรีย)

ฟังดูดีเลย! เราจะได้ใช้เวลาวันเสาร์และอาทิตย์ส่วนใหญ่ในการสำรวจพื้นที่

Friend 2 I agree. And we can leave work early on Friday to avoid the traffic.

(ไอ อะกรี. แอนด์ วี แคน ลีฟ เวิร์ก เออร์ลี่ ออน ไฟรเดย์ ทู อะวอยด์ เดอะ แทรฟฟิค)

ฉันเห็นด้วย แล้วเราสามารถออกจากงานเร็วในวันศุกร์เพื่อเลี่ยงการจราจร

Friend 3 Perfect. Let's start planning our itinerary.

(เพอร์เฟคท์. เล็ทส์ สตาร์ท แพลนนิ่ง เอาเวอร์ ไอทีนอะระรี่)

ดีเลย เริ่มวางแผนการเดินทางกันเถอะ

Months of the year

ชื่อเดือนในหนึ่งปี

Months	คำแปล
January (แจนยูเอรี)	มกราคม
February (เฟ็บ-ร้าว-อะรี)	กุมภาพันธ์
March (มาร์ช)	มีนาคม
April (เอ-พริล)	เมษายน
May (เมย์)	พฤษภาคม
June (จูน)	มิถุนายน
July (จู-ไล)	กรกฎาคม
August (ออกัสท์)	สิงหาคม
September (เซ็ป-เทม-เบอร์)	กันยายน
October (อ็อก-โท-เบอร์)	ตุลาคม
November (โน-เวม-เบอร์)	พฤศจิกายน
December (ดี-เซม-เบอร์)	ธันวาคม

เหตุการณ์ กลุ่มเพื่อนกำลังวางแผนวันหยุดพักผ่อน

บทสนทนา

Friend 1 When should we go on vacation this year?

(เว็ิน ชุด วี โกอ ออน เวเคชั่น ดิส เยียร์)

เราควรไปเที่ยวพักผ่อนกันเมื่อไหร่ดีในปีนี้?

Friend 2 I think May or June would be perfect. The weather is usually nice then.

(ไอ ริงค์ เมย์ ออร์ จูน วูด บี เพอร์เฟคท์. เดอะ เวเธอร์ อีส ยูซวลลี ไนซ์ เดีน)

ฉันคิดว่าเดือนพฤษภาคมหรือมิถุนายนจะดีมาก อากาศมักจะดีในช่วงนั้น

Friend 3 I agree. And it's not too hot or too cold.

(ไอ อะกรี. แอนด์ อิทส์ น็อท ทู ฮอท ออร์ ทู คอลด์)

ฉันเห็นด้วย แล้วมันก็ไม่ร้อนหรือหนาวเกินไป

Friend 1 But what about the crowds? It might be pretty busy during those months.

(บัท วอท อะเบาท์ เดอะ คราวด์ส? อิท ไมท์ บี พรีตตี้ บิซซี ดูริง โธส มัันธส์)

แต่เรื่องคนล่ะ? มันอาจจะค่อนข้างแออัดในช่วงเดือนนั้น

Friend 2 We could try going in April instead. It might be less crowded, and the weather should still be good.

(วี คูด ไทร โกอิง อิน เอพริล อินสเต็ด. อิท ไมท์ บี เลส คราวด์ด, แอนด์ เดอะ เวเธอร์ ชูด สติล บี กู๊ด)

เราอาจลองไปเดือนเมษายนแทน อาจจะคนน้อยกว่า และอากาศน่าจะยังดีอยู่

Friend 3 That's a good idea. Let's check the weather forecast for April.

(แธทส์ อะ กู๊ด ไอเดีย. เล็ทส์ เช็ค เดอะ เวเธอร์ ฟอ์แคสต์ ฟอ์ เอพริล)

นั่นเป็นความคิดที่ดี ลองเช็คพยากรณ์อากาศสำหรับเดือนเมษายนกันเถอะ

Talking about dates

พูดคุยเกี่ยวกับวันและเวลา

วลีที่เกี่ยวกับวันและเวลา

The party is on the 15th of October.

งานเลี้ยงจัดขึ้นในวันที่ 15 ตุลาคม

เดอะ पार्टी อีส ออน เดอะ 15 ออฟ อ็อกโทเบอร์.

We're going on vacation in July.

พวกเราจะไปเที่ยวพักผ่อนในเดือนกรกฎาคม

เวียร์ โกอิง ออน เวเคชั่น อิน จูไล

The exam is next week.

การสอบจะมีขึ้นในสัปดาห์หน้า

ดิ เอ็กแซม อีส เน็กซ์ วีค

It's my birthday on the 23rd of November.

วันเกิดของฉันคือวันที่ 23 พฤศจิกายน

อิทส์ มาย เบิร์ธเดย์ ออน เดอะ ทเวนตี-เธิร์ด ออฟ โน

เวมเบอร์

The meeting is scheduled for the 10th of December.

การประชุมถูกกำหนดไว้ในวันที่ 10 ธันวาคม

เดอะ มีตติ้ง อีส สเก็ดิวล์ ฟอร์ เดอะ เท็นธ์ ออฟ ดี

เซมเบอร์

เหตุการณ์ กลุ่มเพื่อนกำลังวางแผนวันหยุดพักผ่อน

บทสนทนา

Friend 1 So, when should we go on vacation this year?

(โซ, เว็น ชุด วิ โก ออน เวเคชั่น ดิส เยียร์)

แล้วเราควรไปเที่ยวพักผ่อนกันเมื่อไหร่ดีในปีนี้?

Friend 2 I think May or June would be perfect. The weather is usually nice then, and it's not too hot or too cold. Plus, we can avoid the peak tourist season, which means fewer crowds and potentially lower prices.

(ไอ ธิงค์ เมย์ ออร์ จून วูด บี เพอร์เฟคท์. เดอะ เวเธอร์ อีส ยูชวลลี่ ไนซ์ เด็น, แอนด์ อิทส์ น็อท ทู ฮอท ออร์ ทู คอลด์. พลัส, วี แคน อะวอยด์ เดอะ พีค ทัวริสต์ ซีซั่น, วิช มินส์ ฟิวเออร์ คราวด์ส แอนด์ โปเทนเชียลลี่ โลเวอร์ ปรายเซส)

ฉันคิดว่าเดือนพฤษภาคมหรือมิถุนายนจะสมบูรณ์แบบเลย อากาศมักจะดีในช่วงนั้น และก็ไม้อร้อนหรือหนาวเกินไป นอกจากนี้เรายังสามารถหลีกเลี่ยงช่วงฤดูกาลท่องเที่ยวสูงสุดได้ด้วย ซึ่งหมายความว่าคนจะน้อยลง และราคาก็อาจจะถูกลงด้วย

Friend 3 That sounds great, but I'm also considering September. The weather is usually still pleasant, and there might be some good deals on flights and accommodations

(แธท ซาวนด์ส กรేท, บัท ไอม์ ออลโซ คอนซิเดอริง เซพเทมเบอร์. เดอะ เวเธอร์ อีส ยูชวลลี่ สติลล์ เพลเซนท์, แอนด์ แดร์ ไมท์ บี ซัม กู๊ด ดีลส์ ออน ฟลายท์ส แอนด์ แอคคอมโมเดชันส์)

ฟังดูดีนะ แต่ฉันก็กำลังพิจารณาเดือนกันยายนอยู่เหมือนกัน อากาศมักจะยังคงดีอยู่ในช่วงนั้น และอาจมีข้อเสนอดีๆ เกี่ยวกับเที่ยวบินและที่พักด้วย

Friend 1 September is a good option too. Plus, we could avoid the summer crowds and potentially have a more relaxing vacation.

(เซพเทมเบอร์ อีส อะ กู๊ด ออปชัน ทู. พลัส, วี คูด อะวอยด์ เดอะ ซัมเมอร์ คราวด์ส แอนด์ โปเทนเชียลลี่ แฮฟ อะ มอร์ รีแลกซิง เวเคชั่น)

เดือนกันยายนก็เป็นตัวเลือกที่ดีเช่นกัน แอมเรายังสามารถหลีกเลี่ยงฝูงชนในช่วงฤดูร้อนได้ และอาจมีวันหยุดพักผ่อนที่ผ่อนคลายมากขึ้น

Friend 2 Let's look into both May/June and September. We can compare the weather forecasts, flight prices, and accommodation options.

(เล็ทส์ ลุค อินทู โบธ เมย์/จูน แอนด์ เซพเทมเบอร์. วี แคน คอมแพร์ เดอะ เวเธอร์ ฟอ์แคสต์ส, ฟลายท์ ไพรเซส, แอนด์ แอคคอมโมเดชัน ออพชั่นส์)

ลองดูทั้งเดือนพฤษภาคม/มิถุนายนและเดือนกันยายนกันเถอะ เราสามารถเปรียบเทียบพยากรณ์อากาศ ราคาตั๋วเครื่องบิน และตัวเลือกที่พักได้

Friend 3 That's a good plan. We can make a decision based on what works best for all of us.

(แรทส์ อะ กู๊ด แพลน. วี แคน เมค อะ ดีซิชั่น เบสท์ ออน วอท เวิร์กส์ เบสท์ ฟอ์ ออล ออฟ อัซ)

เป็นแผนที่ดีนะ เราจะได้ตัดสินใจตามสิ่งที่เหมาะสมที่สุดสำหรับทุกคน

Chapter 10

Time and Telling Time

เวลาและการบอกเวลา

Time and Telling Time

เวลาและการบอกเวลา

Telling the Time

- It's **[time]**. (e.g., It's 3 o'clock.)
 อิทส์ [เวลา]. (เช่น, อิทส์ 3 ออ'clock.)

 ตอนนี้เป็นเวลา **[เวลา]**

 (เช่น ตอนนี้เป็นเวลา 3 โมงตรง)
- It's **[time]** past/to **[hour]**. (e.g., It's 5 past 3, It's 10 to 4.)
- อิทส์ [ไทม์] พาสท์/ทู [อาวร์] อิทส์ ไฟว์ พาสท์ ทรี อิทส์ เท็น ทู โฟร์
 ตอนนี้เป็นเวลา **[นาที]** นาทีหลัง/ถึง **[ชั่วโมง]**

 (เช่น ตอนนี้เป็นเวลา 5 นาทีหลัง 3 โมง, ตอนนี้เป็นเวลา 10 นาทีถึง 4 โมง)
- It's half past **[hour]**. (e.g., It's half past 2.)
- อิทส์ ฮาล์ฟ พาสท์ [อาวร์] อิทส์ ฮาล์ฟ พาสท์ ทู
 ตอนนี้เป็นเวลา ครึ่งชั่วโมงหลัง **[ชั่วโมง]**

 (เช่น ตอนนี้เป็นเวลา ครึ่งชั่วโมงหลัง 2 โมง)
- It's quarter past/to **[hour]**. (e.g., It's quarter past 1, It's quarter to 7.)
- อิทส์ ควอเตอร์ พาสท์/ทู [อาวร์] อิทส์ ควอเตอร์ พาสท์ วัน อิทส์ ควอเตอร์ ทู เซเว่น

ตอนนี้เป็นเวลา 15 นาทีหลัง/ถึง [ชั่วโมง]

(เช่น ตอนนี้เป็นเวลา 15 นาทีหลัง 1 โมง, ตอนนี้เป็นเวลา 15 นาทีถึง 7 โมง)

It's [time] in the morning/afternoon/evening/night. (e.g., It's 10 o'clock in the morning.)

อิทส์ [ไทม์] อิน เดอะ มอร์นิง/แอฟเตอร์นูน/อีฟนิง/ไนท์ อิทส์ เท็น โอคล็อก อิน เดอะ มอร์นิง
ตอนนี้เป็นเวลา 15 นาทีหลัง/ถึง [ชั่วโมง]

(เช่น ตอนนี้เป็นเวลา 15 นาทีหลัง 1 โมง, ตอนนี้เป็นเวลา 15 นาทีถึง 7 โมง)

It's [time] AM/PM. (e.g., It's 230 PM)

อิทส์ [ไทม์] เอเอ็ม/พีเอ็ม อิทส์ ทู-เธอร์ตี พีเอ็ม

ตอนนี้เป็นเวลา [เวลา] ในช่วงเช้า/บ่าย/เย็น/กลางคืน

(เช่น ตอนนี้เป็นเวลา 10 โมงเช้า)

การถามเวลา

What time is it?

ตอนนี้กี่โมงแล้ว?

วีธ ไทม์ อีส อิท?

Can you tell me the time, please?

คุณช่วยบอกเวลาหน่อยได้ไหม?

แคน ยู เทล มี เดอะ ไทม์, พลีส?

Do you have the time?

คุณมีนาฬิกาไหม? หรือ คุณรู้เวลาไหม?

ดู ยู แฮฟ เดอะ ไทม์?

การพูดเกี่ยวกับช่วงเวลา

In the morning (อิน เดอะ มอร์นิง)

ในตอนเช้า

In the afternoon (อิน ดิ แอฟเตอร์นูน)

ในตอนบ่าย

In the evening (อิน ดิ อีฟนิง)

ในตอนเย็น

☐	At night (แอท ไนท์)	ในตอนกลางคืน
☐	Early in the morning (เออร์ลี่ อิน เดอะ มอร์นิง)	ในช่วงเช้าตรู่
☐	Late at night (เลท แอท ไนท์)	ในช่วงดึก
☐	Around [time] (อะราวด์ [ไทม์])	ประมาณ [เวลา]
☐	From [time] to [time] (ฟรอม [ไทม์] ทู [ไทม์])	ตั้งแต่ [เวลา] ถึง [เวลา]
☐	Between [time] and [time] (บีทวีน [ไทม์] แอนด์ [ไทม์])	ระหว่าง [เวลา] และ [เวลา]
☐	Before [time] (บีฟอว์ [ไทม์])	ก่อน [เวลา]
☐	After [time] (อาฟเตอร์ [ไทม์])	หลัง [เวลา]
☐	Until [time] (อันทิล [ไทม์])	จนถึง [เวลา]
☐	Since [time] (ซินซ์ [ไทม์])	ตั้งแต่ [เวลา]

วลีที่เกี่ยวข้องกับเวลาอื่น ๆ

☐	On time ออน ไทม์	ตรงเวลา
☐	Late (เลท)	สาย
☐	Early(เออร์ลี่)	เร็ว หรือ มาก่อนเวลา
☐	Ahead of schedule (อะเฮด ออฟ สเก็ดดูวล์)	เร็วกว่ากำหนด
☐	Behind schedule (บีไฮนด์ สเก็ดดูวล์)	ช้ากว่ากำหนด
☐	Due (ดูว์)	ถึงกำหนด
☐	Deadline(เดดไลน์)	กำหนดส่ง หรือ วันครบกำหนด

☐	Appointment(อพอยท์เมนต์)	นัดหมาย
☐	Reservation(เรเซอร์เวชัน)	การจอง

บทสนทนา

- Person What time is our appointment tomorrow?
- เพอร์ซัน: วีอท ไทม์ อีส เอาเออะ พอยท์เมนต์?
คนถาม พรุ่งนี้เรามีนัดกี่โมง?
- You It's at 230 PM.
- ยู: อิทส์ แอท ทู-เธอร์ตี พีเอ็ม.
คุณ ตอนบ่ายสองโมงครึ่ง

ตัวอย่างเพิ่มเติม

- Can you tell me the time, please?
- แคน ยู เทล มี เดอะ ไทม์, พลีส?
บอกเวลาฉันหน่อยได้ไหม?
- It's 10 o'clock in the morning.
- อิทส์ เท็น โอคล็อก อีน เดอะ มอร์นิง.
ตอนนี้สิบโมงเช้า
- I have an appointment at 330 PM.
- ไอ แฮฟ แอน อพอยท์เมนต์ แอท ทรี-เธอร์ตี พีเอ็ม.
ฉันมีนัดตอนบ่ายสามโมงครึ่ง
- The movie starts at 700 PM.
- เดอะ มูวี่ สตาร์ทส์ แอท เซเวน พีเอ็ม.
หนังเริ่มฉายตอนหนึ่งทุ่ม
- We need to be there by 500 PM.

- วี นีด ทู บี แดร์ บาย ไฟว์ พีเอ็ม.
เราต้องไปที่นั่นก่อนห้าโมงเย็น
- I'll be back around 2 o'clock.
- ไอ'ล บี แบ็ค อะราวด์ ทู โอคล็อก.
ฉันจะกลับมาประมาณสองโมง
- The train arrives at 1030 AM.
- เดอะ เทรน อะไรฟส์ แอท เท็น-เธอร์ตี เอเอ็ม.
รถไฟจะมาถึงตอนสิบโมงครึ่งเช้า
- The meeting is scheduled for 200 PM.
- เดอะ มีตติง อีส สเก็ดดิวด์ ฟอร์ ทู พีเอ็ม.
การประชุมมีกำหนดการเริ่มตอนบ่ายสองโมง
- I have to finish this report by the end of the week.
- ไอ แฮฟ ทู ฟินิช ดิส รีพอร์ท บาย ดิ เอนด์ ออฟ เดอะ วีค.
ฉันต้องทำรายงานนี้ให้เสร็จภายในสิ้นสัปดาห์
- The deadline for the assignment is next Friday.
- เดอะ เดดไลน์ ฟอร์ ดิ อะไซน์เมนท์ อีส เน็กซ์ ฟรายเดย์.
กำหนดส่งงานคือวันศุกร์หน้า

Telling time

การบอกเวลา

สถานการณ์ เพื่อนสองคนกำลังรอรถบัส

บทสนทนา

Friend 1 Do you know what time the bus is coming?

(ไอ ริงค์ อิทส์ ชะโพสต์ ทู อะไรฟ แอท ทรี อะคล็อก)

คุณรู้ไหมว่ารถบัสจะมาถึงกี่โมง?

Friend 2 I think it's supposed to arrive at 3 o'clock.

(ไอ ริงค์ อิทส์ ชะโพสต์ ทู อะไรฟ แอท ทรี อะคล็อก)

ฉันคิดว่ามันควรจะมาถึงตอน 3 โมง

Friend 1 It's almost 3. Let's check our watches.

(อิทส์ ออลโมสต์ ทรี. เล็ทส์ เช็ค เอาเออร์ วอทเชส)

ตอนนี้เกือบจะ 3 โมงแล้ว ลองตรวจสอบนาฬิกาของเราดู

Friend 2 It's 255. So, it should be here in a few minutes.

(อิทส์ ทู-ไฟฟตีไฟฟ์. โซ, อิท ชุด บี เฮียร์ อิน อะ ฟิว มินิทส์)

ตอนนี้ 255 แล้ว ดังนั้นมันก็ควรจะมาถึงในไม่กี่นาทีนี้

Friend 1 Good, I'm getting hungry. I hope we get there before the restaurant closes.

(กู๊ด, ไอม์ เก็ตติง ฮังเกอร์รี่. ไอ โฮป วี เก็ต แดร์ บีฟอร์ เดอะ เรสเทอรองต์ โคลเซส)

ดีเลย ฉันเริ่มหิวแล้ว หวังว่าเราจะไปถึงที่นั่นก่อนที่ร้านอาหารจะปิด

Asking for the time

การพูดเกี่ยวกับช่วงเวลา

เหตุการณ์ เพื่อนสองคนกำลังวางแผนสำหรับวันของพวกเขา

บทสนทนา

Friend 1 What do you want to do today?

(วอท ดู ยู วอนท์ ทู ดู ทูเดย์)

วันนี้คุณอยากทำอะไร?

Friend 2 I don't know. Let's see. We could go for a walk in the morning, have lunch at that new restaurant in the afternoon, and then watch a movie in the evening.

(ไอ โดนท์ โนว. เล็ทส์ ซี. วี คูด โก ฟอว์ อะ วอล์ก อิน เดอะ มอร์นิง, แฮฟ ลันซ์ แอท แอท นิว เรสเทอรองต์ อิน ดิ ออฟเทออร์นูน, แอนด์ เต็น วอทซ์ อะ มูวี่ อิน ดิ อีฟนิง)

ไม่รู้สิ ลองดูนะ เราสามารถไปเดินเล่นตอนเช้า ทานอาหารกลางวันที่ร้านใหม่ตอนบ่าย แล้วก็ดูหนังตอนเย็น

Friend 1 That sounds like a good plan. I'm up for that.

(แอท ซาวนด์ส ไลค์ อะ กู๊ด แพลน. ไอม์ อัฟ ฟอว์ แอท)

แผนนี้ดูดีนะ ฉันโอเค

Friend 2 Okay, let's meet up at 10 AM. We can go for a walk in the park. Then, we can have lunch around 1 PM. After that, we can go to the cinema and watch the 7 PM show.

(โอเค, เล็ทส์ มีท อัฟ แอท เทน เอเอ็ม. วี แคน โก ฟอว์ อะ วอล์ก อิน เดอะ พาร์ค. เต็น, วี แคน แฮฟ ลันซ์ อะราวด์ วัน พีเอ็ม. ออฟเทออร์ แอท, วี แคน โก ทู เดอะ ซินีมา แอนด์ วอทซ์ เดอะ เซเว่น พีเอ็ม โชว์)

ตกลง เจอกันตอนสิบโมงเช้า เราไปเดินเล่นในสวนกันก่อน จากนั้นทานอาหารกลางวันประมาณบ่ายโมง แล้วก็ค่อยไปดูหนังรอบหนึ่งทุ่ม

Friend 1 Sounds good. I'll see you at 10 AM.

(ซาวนด์ส กู๊ด. ไอลส์ ซี ยู แอท เทน เอเอ็ม)

ฟังดูดีนะ แล้วเจอกันตอนสิบโมงเช้า

Chapter 11

Food and Drink

อาหารและเครื่องดื่ม

Food and Drink

อาหารและเครื่องดื่ม

พูดคุยเกี่ยวกับอาหาร

☐ What would you like to eat? วูท วูด ยู ไลค์ ทู อีท?	คุณอยากทานอะไร?
☐ I'm hungry. ไอม์ ฮังเกรย์.	ฉันหิว
☐ I'm full. ไอม์ ฟูล.	ฉันอิ่ม
☐ I'm not hungry. ไอม์ น็อท ฮังเกรย์.	ฉันไม่หิว
☐ I'm thirsty. ไอม์ เธิร์สตี.	ฉันกระหายน้ำ
☐ I'm allergic to [food]. ไอม์ อัลเลอร์จิก ทู [ฟู้ด].	ฉันแพ้ [อาหาร]
☐ I'm vegetarian/vegan. ไอม์ เวจจิแทเรียน/วีแกน.	ฉันเป็นมังสวิรัต/ฉันเป็นวีแกน
☐ I don't eat [food]. ไอ ด้อนท์ อีท [ฟู้ด].	ฉันไม่ทาน [อาหาร]
☐ I like/love [food]. ไอ ไลค์/เลิฟ [ฟู้ด].	ฉันชอบ/รัก [อาหาร]
☐ I don't like/hate [food]. ไอ ด้อนท์ ไลค์/เฮท [ฟู้ด].	ฉันไม่ชอบ/เกลียด [อาหาร]
☐ It's delicious. อิทส์ ดิลิเชิส.	อร่อย

☐ It's spicy. อิทส์ สไปซี่.	เผ็ด
☐ It's sweet. อิทส์ สวีท.	หวาน
☐ It's salty. อิทส์ ซอลตี้.	เค็ม
☐ It's sour. อิทส์ ซาวร์.	เปรี้ยว
☐ It's bitter. อิทส์ บิทเทอร์.	ขม

การสั่งอาหาร

☐ I'd like [food]. ไอด์ ไลค์ [ฟู้ด].	ฉันอยากทาน [อาหาร]
☐ Could I have [food]? คูด ไอ แฮฟ [ฟู้ด]?	ขอ [อาหาร] หน่อยได้ไหม?
☐ Can I get [food]? แคน ไอ เก็ท [ฟู้ด]?	ขอ [อาหาร] หน่อย
☐ I'll have [food]. ไอล์ แฮฟ [ฟู้ด].	ฉันจะทาน [อาหาร]

พูดคุยเกี่ยวกับเครื่องดื่ม

☐ What would you like to drink? วีอท วูด ยู ไลค์ ทู ดริงค์?	คุณอยากดื่มอะไร?
☐ I'm thirsty. ไอม์ เธิร์สตี.	ฉันกระหายน้ำ
☐ I'd like a [drink]. ไอด์ ไลค์ อะ [ดริงค์].	ฉันอยากได้ [เครื่องดื่ม]
☐ Can I have some water, please? แคน ไอ แฮฟ ซัม วอเตอร์, พลีส?	ขอให้น้ำหน่อยได้ไหม?
☐ I'll have [drink]. ไอล์ แฮฟ [ดริงค์].	ฉันจะดื่ม [เครื่องดื่ม]
☐ It's cold. อิทส์ โคลด์.	มันเย็น

foods and drinks

อาหารและเครื่องดื่ม

เหตุการณ์ เพื่อนสองคนกำลังพูดคุยเกี่ยวกับอาหารที่ชอบ

บทสนทนา

Friend 1 Hey, what's your favorite Thai dish?

(เฮย์, วอทส์ ยัวร์ เฟเวอริต ไท ดิช)

เฮ้, คุณชอบอาหารไทยจานไหนมากที่สุด?

Friend 2 I love pad Thai. It's so delicious and flavorful.

(ไอ เลิฟ แพด ไท. อิทส์ โซ ดีลิเชิส แอนด์ เฟลเวอรี่ฟูล)

ฉันชอบผัดไทย มันอร่อยและมีรสชาติที่ดีมาก

Friend 1 Me too! I also really like green curry. It's spicy but so satisfying.

(มี ทู! ไอ ออลโซ เรียลลี่ लाई กรีน เคอริ. อิทส์ สไปซี่ บัท โซ แซทิสฟายอิง)

ฉันก็เหมือนกัน! ฉันยังชอบแกงเขียวหวาน มันเผ็ดแต่ทำให้รู้สึกพอใจ

Friend 2 I haven't tried green curry yet. I should give it a try. What about you? Do you have any other favorite Thai dishes?

(ไอ แฮฟเวินท์ ไทรด์ กรีน เคอริ เย็ท. ไอ ชูด กิฟ อิท อะ ไทร. วอท อะเบอร์ท ยู? ดู ยู แฮฟ เอนี ออเธอร์ เฟเวอริต ไท ดิชเชส)

ฉันยังไม่เคยลองแกงเขียวหวานเลย ฉันควรลองสักครั้ง ส่วนคุณมีอาหารไทยจานโปรดอื่น ๆ ไหม?

Friend 1 Yes, I also love tom yum soup and som tam. They're both spicy and refreshing.

(เยส, ไอ ออลโซ เลิฟ ต้มยำ ซุป แอนด์ ส้มตำ. แดร์ โบธ สไปซี แอนด์ รีเฟรชซิง)

ใช่, ฉันยังชอบต้มยำและส้มตำ พวกมันเผ็ดและสดชื่น

Friend 2 I love som tam! It's so tangy and crunchy.

(ไอ เลิฟ ส้มตำ! อิทส์ โซ แทงกี้ แอนด์ ครันชี)

ฉันชอบส้มตำ! มันเปรี้ยวและกรอบดี

Friend 1 Speaking of food, I'm getting hungry. Let's go grab a bite to eat.

(สปีคกิง ออฟ ฟู้ด, ไอเอ็ม เก็ตติง ฮังกรี้. เล็ทส์ โก แกร็บ อะ ไบท์ ทู อีท)

พูดถึงอาหารแล้ว, ฉันเริ่มหิวแล้ว ไปหาอะไรทานกันเถอะ

Friend 2 Great idea! We could go to that new Thai restaurant downtown. They have a lot of good reviews.

(เกรท ไอเดีย! วี คูด โก ทู แธท นิว ไทย เรสเทอรองต์ ดาวน์ทาวน์. เดย์ แฮฟ อะ ลอท ออฟ กู๊ด รีวิวส์)

ความคิดดีเลย! เราสามารถไปที่ร้านอาหารไทยใหม่ใจกลางเมืองได้ รีวิวดีเยอะเลย

Friend 1 Sounds good. Let's go!

(ซาวนด์ส กู๊ด. เล็ทส์ โก!)

ดีเลย ไปกันเถอะ!

Ordering food and drinks

การสั่งอาหารและเครื่องดื่ม

เหตุการณ์ ที่ร้านกาแฟ

บทสนทนา

Customer: Excuse me, can I get a cup of tea, please?

(เอ็กซ์คิวสิฟ มี, แคน ไอ เก็ท อะ คัพ ออฟ ที, พลีส)

ลูกค้า ขอโทษครับ/ค่ะ, ขอชา 1 ถ้วยได้ไหม?

Barista Certainly. What kind of tea would you like? We have black tea, green tea, herbal tea, and fruit tea.

(เซอร์เทนลี่. วอท ไคนด์ ออฟ ที วูด ยู ไลค์? วี แฮฟ แบล็ก ที, กรีน ที, เฮอรัเบิล ที, แอนด์ ฟรุต ที)

บาริสต้า แน่นอนครับ/ค่ะ คุณต้องการชาแบบไหน? เรามีสาดำ, ชาเขียว, ชาสมุนไพร และชาผลไม้

Customer I'll have a green tea, please.

(ไอล์ แฮฟ อะ กรีน ที, พลีส)

ลูกค้า ขอชาเขียวครับ/ค่ะ

Barista Would you like it hot or iced?

(วูด ยู ไลค์ อิท ฮอท ออร์ ไอซ์ด)

บาริสต้า คุณต้องการแบบร้อนหรือเย็นครับ/ค่ะ?

Customer Hot, please.

(ฮอท, พลีส)

ลูกค้า ร้อนครับ/ค่ะ

Barista Anything else?

(เอนิธิง เอลส์)

บาริสต้า ยังมีอย่างอื่นไหมครับ/ค่ะ?

Customer Yes, please give me a slice of cake as well.

(เยส, พลีส กิฟ มี อะ สไลซ์ ออฟ เค้ก แอส เวล)

ลูกค้า ใช่ครับ/ค่ะ, ขอเค้ก 1 ชิ้นด้วย

Barista Okay, a green tea and a slice of cake. That will be [price].

(โอเค, อะ กรีน ที แอนด์ อะ สไลซ์ ออฟ เค้ก. แรท วิล บี [ไพร์ซ์])

บาริสต้า ได้ครับ/ค่ะ, ชาเขียวและเค้ก 1 ชิ้น รวมเป็น [ราคา]

Customer Here you go.

(เฮียร์ ยู โท)

ลูกค้า นี่ครับ/ค่ะ

Barista Thank you. Your order will be ready in a moment.

(แธงค์ ยู. ยัวร์ ออเดอร์ วิล บี เรดี้ อิน อะ โมเมนต์)

บาริสต้า ขอขอบคุณครับ/ค่ะ. การสั่งซื้อของคุณจะเสร็จในอีกสักครู่

Customer Thank you.

(แธงค์ ยู)

ลูกค้า ขอขอบคุณครับ/ค่ะ

Talking about preferences

การพูดคุยเกี่ยวกับความชอบ

เหตุการณ์ เพื่อนสองคนกำลังพูดคุยเกี่ยวกับอาหารที่พวกเขาชื่นชอบ

บทสนทนา

Friend 1 Hey, what's your favorite type of food?

(เฮย์, วอทส์ ยัวร์ เฟเวอริต ไทป์ ออฟ ฟู้ด)

เพื่อน 1 เฮ้, อาหารประเภทไหนที่คุณชอบมากที่สุด?

Friend 2 I love Thai food. It's so flavorful and spicy.

(ไอ เลิฟ ไท ฟู้ด. อิทส์ โซ เฟลเวอร์ฟูล แอนด์ สไปซี่)

เพื่อน 2 ฉันชอบอาหารไทย มันรสชาติดีและเผ็ด

Friend 1 Me too! I'm a huge fan of Thai cuisine. What's your favorite Thai dish?

(มี ทู! ไอม์ อะ ฮิวจ์ แฟน ออฟ ไท คิวซีน. วอทส์ ยัวร์ เฟเวอริต ไท ดิช)

เพื่อน 1 ฉันก็เหมือนกัน! ฉันเป็นแฟนพันธุ์แท้ของอาหารไทย คุณชอบจานอาหารไทยอะไรที่สุด?

Friend 2 I'm a big fan of Pad Thai. It's my go-to dish.

(ไอม์ อะ บิ๊ก แฟน ออฟ แพด ไท. อิทส์ มาย โก-ทู ดิช)

เพื่อน 2 ฉันชอบผัดไทยมาก มันเป็นจานอาหารที่ฉันมักจะสั่ง

Friend 1 I love Pad Thai too, but I also really like green curry. It's so spicy and satisfying.

(ไอ เลิฟ แพด ไท ทู, บัท ไอ ออลโซ เรียลลี่ ไลค์ กรีน เคอริ. อิทส์ โซ สไปซี่ แอนด์ แซทิสฟายอิง)

เพื่อน 1 ฉันก็ชอบผัดไทยเหมือนกัน แต่ฉันยังชอบแกงเขียวหวานมากๆ มันเผ็ดและอร่อย

Friend 2 I haven't tried green curry yet. I should give it a try. What about you? Do you have any other favorite Thai dishes?

(ไอ แฮฟเวินท์ ไทรด์ กรีน เคอริ เย็ท. ไอ ชูด กิฟ อิท อะ ไทร. วอท อะเบอร์ท ยู? ดู ยู แฮฟ เอนี่ ออเธอร์ เฟเวอริต ไท ดิชเชส)

เพื่อน 2 ฉันยังไม่เคยลองแกงเขียวหวานเลย ฉันควรจะลองดูสักครั้ง คุณล่ะ? มีอาหารไทยอื่นๆ ที่คุณชอบไหม?

Friend 1 Yes, I also love tom yum soup and som tam. They're both spicy and refreshing.

(เยส, ไอ ออลโซ เลิฟ ต้มยำ ซุป แอนด์ ส้มตำ. แดร์ โบธ สไปซี่ แอนด์ รีเฟรชซิง)

เพื่อน 1 ใช่, ฉันยังชอบต้มยำและส้มตำด้วย ทั้งสองจานเผ็ดและสดชื่น

Friend 2 I love som tam! It's so tangy and crunchy.

(ไอ เลิฟ ส้มตำ! อิทส์ โซ แทงกี้ แอนด์ ครันซี่)

เพื่อน 2 ฉันชอบส้มตำ! มันเปรี้ยวและกรอบดี

Friend 1 Speaking of food, I'm getting hungry. Let's go grab a bite to eat.

(สปีคิง ออฟ ฟู้ด, โอม์ เก็ตติง ฮังกรี้. เล็ทส์ โก แกร็บบ อะ ไบท์ ทู อีท)

เพื่อน 1 พูดถึงอาหาร, ฉันเริ่มหิวแล้ว ไปหาอะไรทานกันเถอะ

Friend 2 Great idea! We could go to that new Thai restaurant downtown. They have a lot of good reviews.

(เกรท ไอเดีย! วี คูด โก ทู แธท นิว ไทย เรสเทอรองต์ ดาวน์ทาวน์. เดย์ แฮฟ อะ ลอท ออฟ กู๊ด รีวิวส์)

เพื่อน 2 ความคิดดีมาก! เราอาจจะไปที่ร้านอาหารไทยใหม่ในตัวเมือง พวกเขามีรีวิวดีๆ เยอะ

Friend 1 Sounds good. Let's go!

(ซาวนด์ส กู๊ด. เล็ทส์ โก!)

เพื่อน 1 ฟังดูดี ไปกันเถอะ!

Chapter 12

Colors and Shapes

สีและรูปทรง

Colors and Shapes

สีและรูปร่าง

ชื่อของสี

☐ Red (เรด) สีแดง	☐ Purple (เพอร์เพิล) (ม่วง)
☐ Blue (บลู) (น้ำเงิน)	☐ Pink (พิงค์) (ชมพู)
☐ Yellow (เยลโลว์) (เหลือง)	☐ Brown (บราวน์) (น้ำตาล)
☐ Green (กรีน) (เขียว)	☐ Black (แบล็ค) (ดำ)
☐ Orange (ออเรนจ์) (ส้ม)	☐ White (ไวท์) (ขาว)

ชื่อของรูปร่าง

☐ Circle (เซอร์เคิล) (วงกลม)	☐ Rectangle (เรคแทงเกิล) (สี่เหลี่ยมผืนผ้า)
☐ Square (สแควร์) (สี่เหลี่ยมจัตุรัส)	☐ Star (สตาร์)(ดาว)
☐ Triangle (ไตรแองเกิล) (สามเหลี่ยม)	☐ Heart (ฮาร์ท) (รูปหัวใจ)

ตัวอย่างประโยค

☐ The sky is blue. เดอะ สกาย อีส บลู.	☐ The grass is green. เดอะ กราส อีส กรีน.
☐ The sun is yellow. เดอะ ซัน อีส เยลโลว์.	

☐ The flower is red. เดอะ ฟลาวเวอร์ อิส เรด.	ดวงอาทิตย์สีเหลือง
☐ The ball is round. เดอะ บอล อิส รา วนด์.	ทุ่งหญ้าสีเขียว
☐ The window is rectangular. เดอะ วินโดว์ อิส เรคแทงกิวลาร์.	ดอกไม้สีแดง
☐ The cake is heart-shaped. เดอะ เค้ก อิส ฮาร์ท-เชพด.	ลูกบอลเป็นรูปกลม
ห้องฟ้าสีฟ้า	หน้าต่างเป็นรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า
	เค้กเป็นรูปหัวใจ

Talking about colors

การพูดเกี่ยวกับเรื่องสี

เหตุการณ์ เพื่อนคนหนึ่งกำลังช่วยเพื่อนอีกคนเลือกเสื้อใหม่

บทสนทนา

Friend 1 Hey, do you think this red shirt looks good on me?

(เฮย์, ดู ยู ธิ้งค์ ดิส เรด เชิ้ต ลุคส์ กู๊ด ออน มี)

เพื่อน 1 เฮ้, คุณคิดว่าเสื้อสีแดงนี้ดูดีไหมกับฉัน?

Friend 2 Yeah, the red really brings out your skin tone. It's a great color for you.

(เย้, เดอะ เรด เรียลลี่ บริงส์ เอาท์ สกิน โทน. อิทส์ อะ เกรท คัลเลอร์ ฟอร์ ยู)

เพื่อน 2 ใช่, สีแดงทำให้สีผิวของคุณเด่นขึ้น มันเป็นสีที่เหมาะสมกับคุณดี

Friend 1 Thanks. I was also thinking about this blue shirt. What do you think?

(แธงส์. ไอ วอส ออลโซ ธิ้งคิง อะเบาท์ ดิส บลู เชิ้ต. วอท ดู ยู ธิ้งค์)

เพื่อน 1 ขอบคุน ฉันยังคิดถึงเสื้อสีฟ้านี้ด้วย คุณคิดว่าไง?

Friend 2 I think the blue is a bit too bright for you. I think the red is a better choice.

(ไอ จิงค์ เดอะ บลู อีส อะ บิท ทู ไบรท์ ฟอร์ ยู. ไอ จิงค์ เดอะ เรด อีส อะ เบทเทอร์ ช้อยส์)

เพื่อน 2 ฉันคิดว่าสีฟ้าอาจจะสดเกินไปสำหรับคุณ ฉันคิดว่าสีแดงเป็นตัวเลือกที่ดีกว่า

Friend 1 Okay, I'll go with the red. What about this yellow shirt? Do you think it would look good on me?

(โอเค, ไอส์ โก วิธ เดอะ เรด. วอท อะเบาท์ ดิส เยลโลว์ เชิร์ต? ดู ยู จิงค์ อิท ลुक กู๊ด ออน มี)

เพื่อน 1 โอเค, ฉันจะเลือกสีแดง แล้วเสื้อสีเหลืองนี้ล่ะ? คุณคิดว่ามันจะดูดีไหมกับฉัน?

Friend 2 Yes, the yellow is a really nice color too. It would look great with your brown hair.

(เยส, เดอะ เยลโลว์ อีส อะ เรียลลี่ ไนซ์ คัลเลอร์ ทู. อิท ลुक กรท วิธ ยัวร์ บราวน์ แฮร์)

เพื่อน 2 ใช่, สีเหลืองก็เป็นสีที่ตีมากเช่นกัน มันจะดูดีมากกับผมสีน้ำตาลของคุณ

Friend 1 Thanks for your help. I think I'll get the red shirt and the yellow shirt.

(แธงค์ส ฟอร์ ยัวร์ เฮลป์. ไอ จิงค์ ไอล์ เก็ท เดอะ เรด เชิร์ต แอนด์ เดอะ เยลโลว์ เชิร์ต)

เพื่อน 1 ขอขอบคุณสำหรับความช่วยเหลือ ฉันคิดว่าฉันจะซื้อเสื้อสีแดงและเสื้อสีเหลือง

Talking about shapes

พูดคุยเกี่ยวกับรูปร่าง

สถานการณ์ เด็กคนหนึ่งกำลังเรียนรู้เกี่ยวกับรูปร่าง

บทสนทนา

Child Mommy, what is this shape?

(มอมมี, วอท อีส ดิส เซพ)

ลูก แม่, นี่คืรูปร่างอะไรคะ/ครับ?

Mother It's a circle. See how it has no corners and is round all the way around?

(อิทส์ อะ เซอร์เคิล. ซี ฮาว อิท แฮส โน คอร์เนอร์ส แอนด์ อีส ราวด์ ออล เดอะ เวย์ อะราวด์)

แม่ นี่คืวงกลม ดูสิว่ามันไม่มีมุมและมีลักษณะกลมรอบๆ

Child Oh, I see. Can you show me another shape?

(โอี้, ไอ ซี. แคน ยู โชว์ มี ออเธอร์ เซพ)

ลูก โอเค, ฉันเข้าใจแล้วคะ/ครับ สามารถแสดงรูปร่างอื่นให้ดูได้ไหมคะ/ครับ?

Mother Sure. This is a square. It has four sides that are all the same length, and all four corners are right angles.

(ชัวร์. ดิส อีส อะ สแควร์. อิท แฮส โฟร์ไซด์ส แธท อาร์ ออล เดอะ เซม เลนธ์ แอนด์ ออล โฟร์ คอร์เนอร์ส อาร์ ไรท์ แองเกิลส์)

แม่ แน่نون นี่คืสี่เหลี่ยมจัตุรัส มันมีสี่ด้านที่ยาวเท่ากันทั้งหมด และทั้งสี่มุมเป็นมุมฉาก

Child I understand. What about this shape?

(ไอ อันเดอร์สแตนด์. วอท อะเบาท్ ดิส เซพ)

ลูก ฉันเข้าใจแล้วคะ/ครับ แล้วรูปร่างนี้ละคะ/ครับ?

Mother That's a triangle. It has three sides and three corners.

(ແອທ໌ ອະ ໄທຣແອງເກີລ. ອິທ ແສສ ຈຣີ ໄຊຕ໌ສ ແອນດ໌ ຈຣີ ຕອຣ໌ເນອ໌ຣ໌ສ)

ແມ່ ນັ້ນຄືສາມເທລີຍມ ມັນມີສາມດ້ານແລະສາມມຸມ

Child Can you show me a triangle in the room?

(ແຄນ ຍູ ໂຊວ໌ ມີ ອະ ໄທຣແອງເກີລ ອິນ ເດອະ ຣູມ)

ລູກ ກຸ່ມແມ່ສາມາດສາມາດສາມເທລີຍມໃນຫ້ອງໃຫ້ດູໄດ້ໄໝ້ກະ/ກຣັບ?

Mother Sure. Look at the window. It's a triangle shape.

(ຊັວຣ໌. ລຸກ ແອທ ເດອະ ວິນໂດວ໌. ອິທ໌ ອະ ໄທຣແອງເກີລ ເຟພ)

ແມ່ ແນ່ນອນ ດູ່ທີ່ຜ່ານຕ່າງສີ ມັນມີລັກສະນະເປັນສາມເທລີຍມ

Child Wow, I see it! Can we draw some shapes together?

(ວັວ, ອິ ອິທ! ແຄນ ວີ ດຣອວ໌ ຈັມ ເຟຟ໌ ທູເກຣເອວ໌)

ລູກ ວັວ ຈົນເຫັນແລ້ວກະ/ກຣັບ! ຮາສາມາດວາດຮູບຮ່າງດ້ວຍກັນໄດ້ໄໝ້ກະ/ກຣັບ?

Mother Of course, we can. Let's draw circles, squares, and triangles.

(ອອຟ ຕອຣ໌ສ, ວີ ແຄນ. ເລີທ໌ ດຣອວ໌ ເຊອ໌ເກີລ໌, ສແຄວວ໌ສ, ແອນດ໌ ໄທຣແອງເກີລ໌)

ແມ່ ແນ່ນອນ ຮາມາວາດວາດກຸ່ມ ສີ່ເທລີຍມຈັດຸຣ໌ສ ແລະສາມເທລີຍມກັນເຄອະ

Describing objects

การอธิบายวัตถุ

เหตุการณ์ เด็กคนหนึ่งกำลังเรียนรู้เกี่ยวกับรูปทรง

บทสนทนา

Child Mommy, what is this shape?

(มอมมี, วอท อีส ดิส เซพ)

ลูก แม่ครับ/คะ รูปทรงนี้คืออะไร?

Mother It's a circle. See how it has no corners and is round all the way around?

(อิทส์ อะ เซอร์เคิล. ซี ฮาว อิท แฮส โน คอร์เนอร์ส แอนด์ อีส ราวด์ ออล เดอะ เวย์ อะราวด์)

แม่ มันคือวงกลม ดูสิว่ามันไม่มีมุมและมีรูปทรงกลมทั้งหมด

Child Oh, I see. Can you show me another shape?

(โอ้, ไอ ซี. แคน ยู โชว์ মি ออเธอร์ เซพ)

ลูก โอ้ เข้าใจแล้วคะ/ครับ แล้วแม่ช่วยแสดงรูปทรงอื่นให้หน่อยได้ไหม?

Mother Sure. This is a square. It has four sides that are all the same length, and all four corners are right angles.

(ชัวร์. ดิส อีส อะ สแควร์. อิท แฮส โฟร์ ซайдส์ แธท อาร์ ออล เดอะ เลนธ์ แอนด์ ออล โฟร์ คอร์เนอร์ส อาร์ ไรท์ แองเกิลส์)

แม่ ได้เลย นี่คือนี่เหลี่ยมจัตุรัส มันมีสี่ด้านที่มีความยาวเท่ากัน และมุมทั้งสี่มุมเป็นมุมเหตุการณ์

Child I understand. What about this shape?

(ไอ อันเดอร์สแตนด์. วอท อะเบาท్ ดิส เซพ)

ลูก เข้าใจแล้วคะ/ครับ แล้วรูปทรงนี้ล่ะ?

Mother That's a triangle. It has three sides and three corners.

(แธทส์ อะ ไทรแองเกิล. อิท แฮส ธรี่ ไซด์ส แอนด์ ธรี่ คอร์เนอร์ส)

แม่ นั่นคือรูปสามเหลี่ยม มันมีสามด้านและสามมุม

Child Can you show me a triangle in the room?

(แคน ยู โชว์ มี อะ ไทรแองเกิล อิน เดอะ รูม)

ลูก แม่ช่วยชี้ให้ดูรูปสามเหลี่ยมในห้องนี้ได้ไหม?

Mother Sure. Look at the window. It's a triangle shape.

(ฮัวร์. ลุก แอท เดอะ วินโดว์. อิทส์ อะ ไทรแองเกิล เซพ)

แม่ ได้เลย ดูที่หน้าต่าง มันมีรูปทรงเป็นสามเหลี่ยม

Child Wow, I see it! Can we draw some shapes together?

(ว้าว, ไอ ซี อิท! แคน วี ดรอว์ ซัม เซพส์ ทูเกเธอร์)

ลูก ว้าว ฉันเห็นมันแล้ว! เรามาวาดรูปทรงด้วยกันได้ไหม?

Mother Of course, we can. Let's draw circles, squares, and triangles.

(ออฟ คอร์ส, วี แคน. เล็ทส์ ดรอว์ เซอร์เคิลส์, สแควร์ส, แอนด์ ไทรแองเกิลส์)

แม่ แน่นอนค่ะ/ครับ เรามาวาดวงกลม สี่เหลี่ยม และสามเหลี่ยมกันเถอะ

Chapter 13

Shopping and Prices

การช้อปปิ้งและราคา

Phrases About Shopping and Prices

(เฟร-เซส อะ-เบาท్ ช็อบ-ปั้ง แอนด์ ไพร-เซส)

วลีเกี่ยวกับการช้อปปิ้งและราคา

การสอบถามราคา

☐	How much is this? (เฮา มัช อีส ดิส?)	นี่ราคาเท่าไร?
☐	How much does it cost? (เฮา มัช ดัส อิท คอสท์?)	มันมีราคาเท่าไร?
☐	Can you tell me the price? (แคน ยู เทล มี เดอะ ไพรซ์?)	คุณช่วยบอกฉันราคาได้ไหม?
☐	Is it expensive? (อีส อิท เอ็กซ์เพนซีฟ?)	มันแพงไหม?
☐	Is it cheap? (อีส อิท ชีป?)	มันถูกไหม?

การชำระเงินค่าสินค้า

☐	I'll pay by cash. (ไอ'ล เพย์ บาย แคช)	ฉันจะจ่ายเป็นเงินสด
☐	I'll pay by card. (ไอ'ล เพย์ บาย คาร์ด)	ฉันจะจ่ายเป็นบัตร
☐	Here's your change. (เฮียร์ส ยัวร์ เชนจ์)	นี่คือเงินทอนของคุณ
☐	Do you have any other denominations? (ดู ยู แฮฟ แอนี อັธเธอร์ ดี โนมินเนชันส์?)	คุณมีเงินสกุลอื่นอีกหรือไม่
☐	Can I have a receipt, please? (แคน ไอ แฮฟ อะ รีซีท พลีส?)	ฉันขอใบเสร็จรับเงินได้ไหม

พูดคุยเกี่ยวกับการช้อปปิ้ง

☐	I'm looking for [item]. (แอม ลุคกิง ฟอว์ [ไอเทม])	ฉันกำลังมองหา [สินค้า]
☐	Do you have [item] in stock? (ดู ยู แฮฟ [ไอเทม] อิน สต็อก?)	คุณมี [สินค้า] อยู่ในสต็อกไหม?
☐	Can I try this on? (แคน ไอ ทราาย ดิส ออน?)	ฉันขอลองใส่อันนี้ได้ไหม?
☐	It's too small/large. (อิทส ทู สมอล/ลาร์จ)	มันเล็ก/ใหญ่เกินไป
☐	It doesn't fit. (อิท ดัสเซินท์ ฟิท)	มันไม่พอดี
☐	I'll take it.	ฉันจะรับมัน

Shopkeeper: It's 200 baht.

อิทส์ 200 บาท.

พนักงานร้าน ราคา 200 บาทค่ะ/ครับ

Tourist Is that your best price?

(อิส แดท ยัวร์ เบสท์ ไพร์ซ?)

นักท่องเที่ยว นี่เป็นราคาที่ดีที่สุดหรือเปล่าครับ/คะ?

Shopkeeper Well, I can give you a discount if you buy two.

(เวลล์, ไอ แคน กิฟ ยู อะ ดิสเคาท్ อีฟ ยู บาย ทู)

พนักงานร้าน ถ้าคุณซื้อสองชิ้น ฉันสามารถให้ส่วนลดได้ค่ะ/ครับ

Tourist Okay, I'll take two. How much will that be?

(โอเค, ไอ'ล เทค ทู. ฮาว มัช วิล แดท บี?)

นักท่องเที่ยว ตกลงครับ/คะ ฉันจะเอาสองชิ้น ราคาจะเป็นเท่าไรครับ/คะ?

Shopkeeper It will be 350 baht for both.

(อิท วิล บี ทรีฮันเดร็ด แอนด์ ฟิฟตี้ บาท ฟอร์ โบธ)

พนักงานร้าน จะเป็น 350 บาทสำหรับสองชิ้นค่ะ/ครับ

Tourist Great. I'll take them.

(เกรท. ไอ'ล เทค เด็ม)

นักท่องเที่ยว ดีเลยครับ/คะ ฉันจะเอาทั้งสองชิ้น

Paying for items

(เพ-อิง ฟอ-ไอ-เท็มส์)

การจ่ายเงินค่าสินค้า

สถานการณ์ การซื้อหนังสือที่ร้านหนังสือ

บทสนทนา
Customer Excuse me, I'd like to buy this book.   (เอ็กซ์คิวส์ มี, ไอ'ด ไลค์ ทู บาย ดิส บู้ค)   ลูกค้า ขอโทษครับ/ค่ะ ฉันต้องการซื้อหนังสือนี้
Cashier Certainly! That will be [price]. Would you like to pay by cash, card, or mobile payment?   (เซอร์เทนลี่! แดท วิล บี [ไพรซ์]. วูด ยู ไลค์ ทู เพย์ บาย แคช, คาร์ด, ออร์ โมบาย เพย์เมนท์?)   พนักงานร้าน แน่นอนคะ/ครับ ราคา [ราคา] คะ/ครับ คุณต้องการจ่ายด้วยเงินสด บัตรเครดิต หรือ การชำระเงินผ่านมือถือคะ/ครับ?
Customer I'll pay by cash.   (ไอ'ล เพย์ บาย แคช)   ลูกค้า ฉันจะจ่ายด้วยเงินสด
Cashier Here's your total.

(เฮียร์ส ยัวร์ โทพัล)   พนักงานร้าน นี่คืยอดทั้งหมดคะ/ครับ
Customer [Hands over the cash]   (แฮนด์ส โอเวอร์ เดอะ แคช)   ลูกค้า [ยื่นเงินสด]
Cashier Thank you. Here's your change.   (แทงก์ ยู. เฮียร์ส ยัวร์ เซนจ์)   พนักงานร้าน ขอขอบคุณคะ/ครับ นี่คืเงินทอนของคุณ
Customer Thank you. I'll take this with me.   (แทงก์ ยู. ไอ'ล เทค ดิส วิธ มี)   ลูกค้า ขอขอบคุณคะ/ครับ ฉันทจะเอาเนี้ไปด้วย
Cashier Have a great day!   (แฮฟ อะ เกรท เดย์!)   พนักงานร้าน ขอให้คืมมีวันที่ดีคะ/ครับ

Talking about shopping

(ทอ-คั้ง อะ-เบาท์ ช็อบ-ปั้ง)

การพูดคุยเกี่ยวกับการช้อปปิ้ง

สถานการณ์ พูดคุยเกี่ยวกับแผนการในช่วงสุดสัปดาห์

บทสนทนา

Friend 1 Hey, what are you doing this weekend?

(เฮ้, ว๊อท อาร์ ยู ดูอิง ดิส วีคเอนด์?)

เพื่อน 1 เฮ้ คุณจะทำอะไรในสุดสัปดาห์นี้?

Friend 2 I'm thinking of going grocery shopping. I need to stock up on some food.

(ไอม์ ธิงคิง ออฟ โกอิง โกรเซอร์รี่ ช็อบปิง. ไอ นีด ทู สต็อก อัฟ ออน ซัม ฟูด)

เพื่อน 2 ฉันคิดว่าจะไปซื้อของที่ร้านขายของชำ ฉันต้องการซื้อของอาหารให้เพียงพอ

Friend 1 Oh, that's a good idea. I need to do that too. Want to go together?

(โอ้, แดทส์ อะ กู๊ด ไอเดีย. ไอ นีด ทู ดู แดท ทู. ว็อนท์ ทู โกอู โทเกเธอร์?)

เพื่อน 1 โอ้ นั่นเป็นความคิดที่ดี ฉันก็ต้องทำเช่นกัน อยากไปด้วยกันไหม?

Friend 2 Sure, let's go. We can grab lunch afterwards.

(ซัวร์, เล็ทส์ โกอู. วี แคน แกร็บ ลันช์ आफเตอร์เวิร์ดส์)

เพื่อน 2 ตกลง ไปกันเถอะ แล้วเราสามารถไปทานกลางวันหลังจากนั้น

Friend 1 Great! I know a good place nearby.

(เกรท! ไอ โนว์ อะ กู๊ด เพลส เนียร์บาย)

เพื่อน 1 ดีเลย! ฉันรู้จักร้านอาหารดีๆ ใกล้ๆ ที่นี่

Chapter 14

Weather and Seasons

สภาพอากาศและฤดูกาล

Improved Response

(อิม-พรพด์ ริส-พ็อนส์)

การตอบสนองที่ดีขึ้น

วลีเกี่ยวกับสภาพอากาศโดยทั่วไป

☐	It's sunny/cloudy/rainy/snowy. (อิทส์ ซันนี่/คลาวดี้/เรนนี/สโนว์)	อากาศแจ่มใส/มีเมฆ/ฝนตก/หิมะตก
☐	It's hot/warm/cool/cold. (อิทส์ ฮีท/วอร์ม/คูล/โคลด์)	อากาศร้อน/อบอุ่น/เย็น/หนาว
☐	It's windy/calm. (อิทส์ วินดี้/คาล์ม)	มีลม/สงบ
☐	It's humid/dry. (อิทส์ ฮิวมิด/ดราย)	มีความชื้น/แห้ง
☐	It's going to rain/snow. (อิทส์ โกอิง ทู เรน/สโนว์)	จะมีฝน/หิมะตก
☐	The weather is beautiful/terrible. (เดอะ เวเธอร์ อิส บิวตี้ฟูล/เทริเบิล)	อากาศดี/แย่

ลีตามฤดูกาล

- It's spring/summer/fall/winter. (อิทส์ สปริง/ซัมเมอร์/ฟอลล์/วินเทอร์) ตอนนี้เป็นฤดูใบไม้ผลิ/ฤดูร้อน/ฤดูใบไม้ร่วง/ฤดูหนาว
- It's a beautiful day. (อิทส์ อะ บิวตีฟูล เดย์) วันนี้เป็นวันที่สวยงาม
- It's the rainy season. (อิทส์ เดอะ เรนนี่ ซีซั่น) เป็นฤดูฝน
- It's the dry season. (อิทส์ เดอะ ดราย ซีซั่น) เป็นฤดูแล้ง
- It's the peak of summer/winter. (อิทส์ เดอะ พีค ออฟ ซัมเมอร์/วินเทอร์) เป็นช่วงกลางฤดูร้อน/ฤดูหนาว

สภาพอากาศเฉพาะ

- It's a heatwave. (อิทส์ อะ ฮีทเวฟ) เป็นคลื่นความร้อน
- It's a blizzard. (อิทส์ อะ บลิซซาร์ด) เป็นพายุหิมะ
- It's a hurricane. (อิทส์ อะ เฮอริเคน) เป็นพายุเฮอริเคน
- There's a thunderstorm. (แตรส์ อะ ธันเดอร์สตอร์ม) มีพายุฝนฟ้าคะนอง
- It's foggy. (อิทส์ ฟ็อกกี้) มีหมอก

วลีและสำนวนเพิ่มเติม

☐	It's a scorcher. (Extremely hot) (อิทส์ อะ สกอร์เชอร์)	ร้อนจัด (ร้อนมาก)
☐	It's freezing cold. (Very cold) (อิทส์ ฟรีซซิง โคลด์)	หนาวจับใจ (หนาวมาก)
☐	It's pouring rain. (Heavy rain) (อิทส์ พอร์ริง เรน)	ฝนตกหนัก (ฝนตกหนัก)
☐	It's a gentle breeze. (Light wind) (อิทส์ อะ เจนเทิล บรีซ)	ลมพัดเบา ๆ (ลมเบา)
☐	The sky is overcast. (Covered with clouds) (เดอะ สกาย อีส โอเวอร์แคสต์)	ท้องฟ้ามีเมฆปกคลุม (มีเมฆคลุมท้องฟ้า)
☐	It's a fair-weather day. (Pleasant weather) (อิทส์ อะ แฟร์-เวเธอร์ เดย์)	วันนี้อากาศดี (อากาศดี)

Talking about the weather

(ทอ-คิง อะ-เบาท్ เดอะ เว-เธอร์)

พูดคุยเรื่องสภาพอากาศ

สถานการณ์ การนัดพบกันเพื่อไปปิกนิก

บทสนทนา

Friend 1 Hey, it's a beautiful day out, isn't it?

(เฮ้, อีทส์ อะ บิวตี้ฟูล เดย์ เอาท์, อีสน'ท อิท?)

เพื่อน 1 เฮ้ วันนี้อากาศดีมากเลยใช่ไหม?

Friend 2 Yeah, it's sunny and warm. Perfect for a picnic.

(เย่, อีทส์ ซันนี่ แอนด์ วอร์ม. เพอร์เฟ็คท์ ฟอร์ อะ พิกนิก)

เพื่อน 2 ใช่เลย อากาศแดดจัดและอบอุ่น เหมาะสำหรับการปิกนิกมาก

Friend 1 I agree. Let's go to the park.

(ไอ อะกรี. เล็ทส์ โก ทู เดอะ พาร์ค)

เพื่อน 1 ฉันเห็นด้วย ไปที่สวนสาธารณะกันเถอะ

Friend 2 Great idea! I'll bring the food and drinks.

(เกรท ไอเดีย! ไอ'ล บริง เดอะ ฟู้ด แอนด์ ดริงค์ส)

เพื่อน 2 ความคิดดีมาก! ฉันจะนำอาหารและเครื่องดื่มไป

Friend 1 I'll bring a blanket.

(ไอ'ล บริง อะ แบลงเค็ต)

เพื่อน 1 ฉันจะนำผ้าห่มไป

Friend 2 Sounds good. See you there in an hour.

(ซาวนด์ส กูด. ซี ยู แดร์ อิน แอน ฮาวเออร์)

เพื่อน 2 ฟังดูดี แล้วเจอกันที่นั่นในอีกหนึ่งชั่วโมง

Talking about the seasons

(ทอ-คั้ง อะ-เบาท์ เดอะ ซี-เซินส์)

พูดคุยเรื่องฤดูกาล

สถานการณ์ กลุ่มเพื่อน ๆ กำลังคุยกันถึงฤดูกาลที่พวกเขาชื่นชอบ

บทสนทนา
Friend 1 What's your favorite season, guys?   "ร็อทส ยัวร์ เฟเวอร์ริท ซีซัน ไกส์?"   เพื่อน 1 ฤดูกาลโปรดของทุกคนคืออะไร?
Friend 2 I love summer! It's warm and sunny, and there's so much to do.   (ไอ เลิฟ ซัมเมอร์! อิทส์ วอร์ม แอนด์ ซันนี่, แอนด์ แดร์ส โซ มัช ทู ดู)   เพื่อน 2 ฉันชอบฤดูร้อน! อากาศอบอุ่นและแดดออก มีอะไรให้ทำเยอะมาก
Friend 3 I'm more of an autumn person. The leaves change color, and it's cozy.   (โอม์ มอร์ ออฟ แอน ออทัม เพอร์ซัน. เดอะ ลีฟส์ เซนจ์ คัลเลอร์, แอนด์ อิทส์ โคซี่)   เพื่อน 3 ฉันชอบฤดูใบไม้ร่วงมากกว่า ใบไม้เปลี่ยนสีและรู้สึกอบอุ่น
Friend 4 I like spring. Everything starts to bloom, and the weather is perfect.   (ไอ ไลค์ สปริง. เอฟริธิง สตาร์ทส์ ทู บลูม, แอนด์ เดอะ เวเธอร์ อีส เพอร์เฟ็คท์)   เพื่อน 4 ฉันชอบฤดูใบไม้ผลิ ทุกอย่างเริ่มบานและอากาศก็สมบูรณ์แบบ
Friend 1 I'm a winter fan. I love the snow and the holidays.

(ไอ้ม อะ วินเทอร์ แฟน. ไอ เลิฟ เดอะ สโนว์ แอนด์ เดอะ ฮอติเดย์ส)

เพื่อน 1 ฉันเป็นแฟนฤดูหนาว ฉันชอบหิมะและเทศกาลวันหยุด

Friend 2 Well, it seems like we all have different preferences!

(เวลล์, อิท ซีมส์ โลค วี ออล แฮฟ ดิเฟอเรนท เพรเฟอเรนซ์ส)

เพื่อน 2 ดูเหมือนว่าเราทุกคนมีความชอบที่แตกต่างกัน!

Describing weather conditions

(ติส-ไคร-บิง เว-เธอร์ คอน-ดิ-ชันส์)

การบรรยายสภาพอากาศ

บทสนทนา

Friend 1 It's so hot and humid today, isn't it?

(อิทส์ โซ ฮ็อท แอนด์ ฮิวมิด ทูเดย์, อีสน'ท อิท?)

เพื่อน 1 วันนี้อากาศร้อนและชื้นมากใช่ไหม?

Friend 2 Yeah, I'm sweating buckets. I wish it would cool down.

(เย่, ไอ้ม สเวตติง บัคเก็ตส์. ไอ วิช อิท วูด คูล ดาวน์)

เพื่อน 2 ใช่เลย ฉันเหงื่อออกเยอะมาก อยากให้มันเย็นลงบ้าง

Friend 1 I know, right? I'm feeling really sticky.

(ไอ โนว์, ไรท์? ไอม์ ฟीलลิ่ง รีลลี่ สติกกี้)

เพื่อน 1 รู้เลย ฉันรู้สึกเหนียวตัวมาก

Friend 2 Let's go get some ice cream. That might help.

(เล็ทส์ โก เก็ท ซัม ไอซ์ ครีม. แดท ไมท์ เฮลพ์)

เพื่อน 2 ไปกินไอศกรีมกันเถอะ อาจจะช่วยได้

Friend 1 Good idea! I'll meet you at the ice cream shop.

(กู๊ด ไอเดีย! ไอ'ล มีท ยู แอท เดอะ ไอซ์ ครีม ช็อป)

เพื่อน 1 ความคิดดี! ฉันจะไปพบเธอที่ร้านไอศกรีม

Chapter 15

Health and Illness

สุขภาพและการเจ็บป่วย

Phrases About Health and Illness

(เฟร-เชส อะ-เบาท్ เฮลธ์ แอนด์ อิล-เนส)

วลีเกี่ยวกับสุขภาพและความเจ็บป่วย

สุขภาพโดยทั่วไป

☐	I feel good/bad. (ไอ ฟील กู๊ด/แบด)	ฉันรู้สึกดี/ไม่ดี
☐	I'm healthy/sick. (ไอม์ เฮลธี/ซิค)	ฉันสุขภาพดี/ป่วย
☐	I'm feeling under the weather. (ไอม์ ฟीलลิ่ง อันเดอร์ เดอะ เวเธอร์)	ฉันรู้สึกไม่ค่อยดี
☐	I'm not feeling well. (ไอม์ น็อท ฟीलลิ่ง เวล)	ฉันรู้สึกไม่สบาย
☐	I'm feeling unwell. (ไอม์ ฟीलลิ่ง อันเวล)	ฉันรู้สึกไม่สบาย
☐	I'm feeling better. (ไอม์ ฟीलลิ่ง เบทเทอร์)	ฉันรู้สึกดีขึ้น

อาการเฉพาะ

☐	I have a headache/stomach ache/toothache. (ไอ แฮฟ อะ เฮดเอค/สตัมเมค เอค/ทูธเอค)	ฉันปวดหัว/ปวดท้อง/ปวดฟัน
☐	I'm dizzy/nauseous/tired. (ไอมี ดิสซี/นอเซียส/ไทเอิร์ด)	ฉันรู้สึกเวียนหัว/คลื่นไส้/เหนื่อย
☐	I'm coughing/sneezing. (ไอมี คอฟฟิง/สเนซซิง)	ฉันไอ/จาม
☐	I have a fever. (ไอ แฮฟ อะ ฟีเวอร์)	ฉันมีไข้
☐	I have a sore throat. (ไอ แฮฟ อะ ซอร์ โธรท)	ฉันเจ็บคอ
☐	I'm allergic to [something]. (ไอมี อัลเลอร์จิก ทู [ซัมธิง])	ฉันแพ้ [สิ่งที่แพ้]

การขอรับการดูแลทางการแพทย์

☐	I need to see a doctor. (ไอ นีด ทู ซี อะ ดีอกเตอร์)	ฉันต้องการพบแพทย์
☐	I should go to the hospital. (ไอ ชูด โก ทู เดอะ ฮอสพิทอล)	ฉันควรไปที่โรงพยาบาล
☐	I have an appointment with the doctor. (ไอ แฮฟ แอน อะพอยท์เมนต์ วิธ เดอะ ดีอกเตอร์)	ฉันมีนัดกับแพทย์
☐	I need to get a prescription. (ไอ นีด ทู เกท อะ เพรสคริปชัน)	ฉันต้องการใบสั่งยา

สุขภาพและการป้องกัน

☐	I'm taking vitamins. (ไอมี เทคกิง ไวตามินส์)	ฉันกินวิตามิน
☐	I'm exercising regularly. (ไอมี เอ็กเซอร์ไซซิง เรกูลาร์ลีย์)	ฉันออกกำลังกายเป็นประจำ

☐	I'm trying to eat healthy. (ไอ้ม ทรายอิง ทุ อีท เฮลธี)	ฉันพยายามทานอาหารที่ดีต่อสุขภาพ
☐	I'm getting enough sleep. (ไอ้ม เก็ตทิง อีนัฟ สลึพ)	ฉันนอนหลับเพียงพอ
☐	I'm taking care of myself. (ไอ้ม เทคกิง แคร์ ออฟ ไมเซลฟ์)	ฉันดูแลตัวเอง

วลีทั่วไป

☐	Get well soon. (เก็ต เวล ชูน)	หายเร็ว ๆ นะ
☐	Take care of yourself. (เทค แคร์ ออฟ ยัวร์ เซลฟ์)	ดูแลตัวเองด้วย
☐	I hope you feel better soon. (ไอ โฮป ยู ฟील เบทเทอร์ ชูน)	ฉันหวังว่าคุณจะรู้สึกดีขึ้นเร็ว ๆ นี้
☐	I'm sorry to hear that you're sick. (ไอ้ม ซอ รี ทุ เฮียร์ แดท ยัวร์ ซิค)	ฉันเสียใจที่ได้ยินว่าคุณป่วย

Talking about health

(ทอ-คั้ง อะ-เบาท์ เฮลธ์)

พูดคุยเรื่องสุขภาพ

สถานการณ์ เพื่อนๆ พบปะกันเพื่อดื่มกาแฟ

บทสนทนา

Friend 1 Hey, how are you doing?

(เฮย์, ฮาว อาร์ ยู ดูอิง?)

เพื่อน 1 สวัสดี, คุณเป็นยังไงบ้าง?

Friend 2 I'm doing great, thanks! How about you?

(ไอ้ม ดูอิง เกรท, แธคส์! ฮาว อะเบาท์ ยู?)

เพื่อน 2 ฉันสบายดี ขอขอบคุณ! แล้วคุณล่ะ?

Friend 1 I'm feeling good too. It's been a nice week.

(ไอ้ม ฟीलิ่ง กู๊ด ทู. อิทส์ บีน อะ ไนซ์ วีค.)

เพื่อน 1 ฉันก็รู้สึกดีเหมือนกัน สัปดาห์นี้เป็นสัปดาห์ที่ดี

Friend 2 That's great to hear. Have you been doing anything interesting lately?

(แธทส์ เกรท ทู เฮียร์. แฮฟ ยู บีน ดูอิง เอนี่อิง อินเทอเรสติง เลทลี่?)

เพื่อน 2 ดีใจที่ได้ยินอย่างนั้น คุณทำอะไรสนุกๆ บ้างไหมช่วงนี้?

Friend 1 Not really, just the usual. How about you?

(นี่ท รีลลี่, จัสท์ เดอะ ยูซวล. ฮาว อะเบาท์ ยู?)

เพื่อน 1 ไม่ค่อยมีอะไรใหม่ ก็ทำกิจกรรมเดิมๆ นะ คุณล่ะ?

Friend 2 I've been trying to eat healthier and exercise more. I feel like I have more energy.

(โอว บีน ทราयीง์ ทู อีท เฮลเธียร์ แอนด์ เอ็กเซอร์ไซซ์ มอร์. ไอ ฟील ไลค์ ไอ แฮพ มอร์ เอนเนอร์จี.)

เพื่อน 2 ฉันพยายามกินอาหารที่ดีต่อสุขภาพและออกกำลังกายมากขึ้น รู้สึกว่ามีพลังงานมากขึ้น

Friend 1 That's awesome! I should probably do the same.

(แธทส์ ออซัม! ไอ ชูด พรอบอะบลี ดู เดอะ เซม.)

เพื่อน 1 น่าทึ่งมาก! ฉันก็คงต้องทำแบบนั้นบ้าง

Friend 2 It's definitely worth it.

(อิทส์ เดฟนิทลี่ เวิร์ธ อิท.)

เพื่อน 2 มันคุ้มค่าแน่นอน

Describing illnesses

(ดิส-ไคร-บิ่ง อิล-เนส-เซส)

การบรรยายอาการเจ็บป่วย

สถานการณ์ พูดคุยเกี่ยวกับอาการของพวกเขา

บทสนทนา

Friend 1 Hey, how are you feeling today?

(เฮย์, ฮาว อาร์ ยู ฟीलิ่ง ทูเดย์?)

เพื่อน 1 สวัสดี, คุณรู้สึกเป็นยังไงวันนี้?

Friend 2 Not great. I have a terrible headache.

(นี่ท เกรท. ไอ แฮฟ อะ เทอริเบิล เฮดเอค.)

เพื่อน 2 ไม่ค่อยดีเลย ฉันปวดหัวมาก

Friend 1 Oh no, that's awful. Have you tried taking anything for it?

(โอ้ โน, แรทส์ ออว์ฟูล. แฮฟ ยู ทราายด์ เทคกิง เอนี่ธิง ฟอว์ อิท?)

เพื่อน 1 โอ้ ไม่ดีเลย นั่นแย่มาก คุณลองทานยาอะไรบ้างหรือยัง?

Friend 2 Yeah, I took some ibuprofen, but it hasn't helped much.

(เย่, ไอ ทุก ซัม ไอบูโพรเฟน, บัท อิท แฮซนทฺ เฮลป มัช.)

เพื่อน 2 ใช่ ฉันทานไอบูโพรเฟนไปแล้ว แต่ยังไม่ดีขึ้นมาก

Friend 1 Maybe you should drink some water. Sometimes dehydration can cause headaches. (เมย์บี ยู ชูด ดริงค์ ซัม วอเทอร์. ซัมไทมส์ ดีไฮเดรชัน แคน คอส เฮดเอคส์.)

เพื่อน 1 บางทีคุณอาจจะต้องดื่มน้ำ ดูเหมือนว่าการขาดน้ำอาจทำให้ปวดหัวได้

Friend 2 That's a good idea. I'll try that.

(แรทส์ อะ กู๊ด ไอเดีย. ไอล్ ทราาย แรท.)

เพื่อน 2 นั่นเป็นความคิดที่ดี ฉันจะลองทำดู

Friend 1 If your headache doesn't go away, you might want to see a doctor.

(อีฟ ยอร์ เฮดเอค ดาสนท์ โกอ อะเวย์, ยู ไมท์ วอนท์ ทู ซี อะ ด็อกเตอร์.)

เพื่อน 1 ถ้าปวดหัวของคุณไม่ดีขึ้น คุณอาจจะต้องไปพบหมอ

Friend 2 Thanks for the advice. I'll keep that in mind.

(แธงค์ส ฟอร์ เดอะ แอดไวซ์. ไอล์ คีพ แธท อิน ไมนด์.)

เพื่อน 2 ขอขอบคุณสำหรับคำแนะนำ ฉันจะจำไว้

Asking for medical help

(แอส-กิง ฟอร์ เม-ดิ-เคิล เฮลพ์)

การขอความช่วยเหลือทางการแพทย์

สถานการณ์ ผู้ป่วยโทรหาคลินิกของแพทย์

บทสนทนา

Patient: Hello, I'd like to make an appointment to see a doctor.

เฮลโล, ไอด ไลค์ ทู เมค แอน แอพพอยท์เมนต์ ทู ซี อะ ด็อกเตอร์.

ผู้ป่วย สวัสดีครับ/ค่ะ ฉันต้องการนัดหมายพบแพทย์

Receptionist: Certainly. /May I ask what your name is?

เซอร์เทินลี. เมย์ ไอ อาสก์ วีอท ยอร์ เนม อีส?

เจ้าหน้าที่รับโทรศัพท์ แน่แน่นอนครับ/ค่ะ ขอทราบชื่อของคุณได้ไหมครับ/ค่ะ

Patient My name is [Patient's name].

(มาย เนม อีส [Patient's name].)

ผู้ป่วย ชื่อของฉันคือ [ชื่อผู้ป่วย]

Receptionist Thank you, [Patient's name]. What seems to be the problem?

(แธงค์ ยู, [Patient's name]. ร็อท ซีมส์ ทู บี เดอะ พร็อบเบลม?)

เจ้าหน้าที่รับโทรศัพท์ ขอขอบคุณครับ/ค่ะ [ชื่อผู้ป่วย] อาการของคุณคืออะไรครับ/ค่ะ

Patient I've been having a fever and a sore throat for the past few days.

(ไอฟ บีน แฮพพิง อะ ฟีเวอร์ แอนด์ อะ ซอร์ โธรท ฟอร์ เดอะ พาสท์ ฟิว เดย์ส.)

ผู้ป่วย ฉันมีไข้และเจ็บคอในช่วงไม่กี่วันที่ผ่านมา

Receptionist I understand. Could you please describe your symptoms in more detail?

(ไอ อันเดอร์สแตนด์. คูด ยู พลีส ดีสครายบ์ ยอร์ ซิมพ์ทัมส์ อิน มอร์ ดีเทล?)

เจ้าหน้าที่รับโทรศัพท์ เข้าใจครับ/ค่ะ กรุณาอธิบายอาการของคุณให้ละเอียดขึ้นได้ไหมครับ/ค่ะ

Patient Sure. My fever has been around 102 degrees Fahrenheit, and my throat is really sore. I've also been coughing a lot.

(ซัวร์. มาย ฟีเวอร์ แฮช บีน อะรารันด์ วัน-โอ-ทู ดีกรีส์ ฟาเรนไฮต์, แอนด์ มาย โธรท อีส รีลลี่ ซอร์.

ไอฟ ออลโซ บีน คอฟฟิง อะ ล็อท.)

ผู้ป่วย แน่นอนครับ/ค่ะ ไข้ของฉันประมาณ 102 องศาฟาเรนไฮต์ และคอของฉันเจ็บมาก ฉันยังไออยู่บ่อยๆ

Receptionist Thank you for the information. We can probably see you tomorrow at [time]. Would that work for you?

(ແຂງຄ໌ ຍູ ຟອກ໌ ດີ ອິນຟອກ໌ເມັຊັນ. ວີ ແຄນ ພຣອບອະບລີ ສີ ຍູ ທູມອກ໌ໂຣວ໌ ແອທ [time]. ວຸດ ແອທ ເວີຣ໌ຄ໌ ຟອກ໌ ຍູ?)

ເຈົ້າໜ້າທີ່ຮັບໂທຣ໌ຟ໌ທ໌ ຂອບຄຸນສໍາລັບຂໍ້ມູນຄຣັບ/ຄະ ເຮນາວ່າຈະສາມາດນັດຄຸນໄດ້ໃນວັນພຣຸ່ງນີ້ທີ່ [ເວລາ]
 ຄຸນສະດວກໄໝຄຣັບ/ຄະ

Patient Yes, that sounds good.

(ເຍສ, ແອທ ສາວນ໌ດສ໌ ກູດ.)

ຜູ້ປ່ວຍ ໃຊ້ຄຣັບ/ຄະ ຟັງດູດີ

Receptionist Great. I'll go ahead and schedule an appointment for you.

(ເກຣທ. ໄອລ໌ ກ໌ ອະເສດ ແອນດ໌ ສເກດູລ ແອນ ແອພພອຍທ໌ເມນດ໌ ຟອກ໌ ຍູ.)

ເຈົ້າໜ້າທີ່ຮັບໂທຣ໌ຟ໌ທ໌ ດີຄຣັບ/ຄະ ຈິນຈະທໍາການນັດໝາຍໃຫ້ຄຸນເລຍ

Chapter 16

Basic English Grammar

ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษขั้นพื้นฐาน

Parts of Speech

(พาร์ทส์ ออฟ สพีช)

ส่วนของคำพูด

Noun คำนาม

- คำนามคืออะไร? คำนามเป็นคำที่ใช้ระบุชื่อบุคคล สถานที่ สิ่งของ หรือความคิด

ตัวอย่าง

- บุคคล** John, Mary, teacher, student
จอห์น, แมรี่, ทีชเชอร์, สตูเดนต์
- สถานที่** school, park, city, country (สคูล, พาร์ค, ซิตี้, คันทรี)
- สิ่งของ** book, car, computer, phone (บุ๊ก, คาร์, คอมพิวเตอร์, โฟน)
- ความคิด** love, happiness, freedom, peace (เลิฟ, แฮปปิเนส, ฟรีดอม, พีซ)

Verbs (กริยา)

- กริยาคืออะไร? กริยาเป็นคำที่แสดงการกระทำหรือสถานะของการเป็นอยู่

ตัวอย่าง

- การกระทำ run, jump, eat, sleep (รัน, จัมพ์, อีท, สลีสป์)
- สถานะของการเป็นอยู่ is, are, was, were (อิส, อาร์, วอช, เวอร์)

Adjectives (คุณศัพท์)

- คุณศัพท์ คืออะไร? คุณศัพท์เป็นคำที่ใช้บรรยายคำนามหรือสรรพนาม

ตัวอย่าง

- สี red, blue, green (เรด, บลู, กรีน)
- ขนาด big, small, tall, short (บีก, สمولล์, ทอลล์, ชอร์ต)
- รูปทรง round, square, triangular (ราวด์, สแควร์, ไทรแองกูลาร์)
- คุณภาพ good, bad, happy, sad (กู๊ด, แบด, แฮปปี้, แซด)

Adverbs (กริยาวิเศษณ์)

- กริยาวิเศษณ์ คืออะไร? กริยาวิเศษณ์เป็นคำที่ใช้ปรับเปลี่ยนกริยา คุณศัพท์ หรือกริยาวิเศษณ์อื่น

ตัวอย่าง

- วิธีการ quickly, slowly, carefully (ควิกลี่, สโลวลี่, แคร์ฟูลลี่)
- สถานที่ here, there, everywhere (เฮียร์, แธร์, เอเวอรี่แวร์)
- เวลา now, then, often (นาว, เต็น, ออฟเท็น)
- ระดับ very, too, quite (เวรี่, ทู, ไควท์)

Sentence structure

(เซน-เทินซ์ สตรัค-เชอร์)

โครงสร้างประโยค

โครงสร้างประโยค ประธาน-กริยา-กรรม

ประธาน-กริยา-กรรม (SVO) เป็นโครงสร้างประโยคที่พบได้บ่อยในภาษาอังกฤษ ประกอบด้วยสามส่วนหลัก

- ประธาน** The person, place, or thing that performs the action.
(เดอะ เพอร์ซัน, เฟลส, ออร์ ชิง แดท เพอร์ฟอร์มส์ ดี แอคชั่น.)
- กริยา** The action word that describes what the subject is doing
(เดอะ แอคชั่น เวิร์ด แดท ดีส์ไครบส์ วอท เดอะ ซับเจ็ค อิส ดูอิง.)
- กรรม** The person, place, or thing that receives the action.
(เดอะ เพอร์ซัน, เฟลส, ออร์ ชิง แดท รีซีฟส์ ดี แอคชั่น.)

ตัวอย่าง

Subject	The cat (เดอะ แคท)	แมว
Verb	chased (เชสด์)	วิ่งไล่
Object	the mouse เดอะ เม้าส์	หนู

ประโยคที่สมบูรณ์คือ The cat chased the mouse. (เดอะ แคท เชสด์ เดอะ เม้าส์)

- I ate
ฉันกินพิซซ่า
pizza.

(ไอ เอท พิช
ซ่า)

She plays เธอเล่นกีตาร์
guitar.
(ชี เพลย์ส
กีตาร์)

We เราดูหนัง
watched a
movie. (วี
วอทซ์ด อะ
มูฟวี่)

ตัวอย่างเพิ่มเติม

Verb Tenses

(เวิร์บ เทน-เซส)

กาลของกริยา

Present Simple Tense

การใช้ สำหรับการกระทำที่เป็นนิสัย, ความจริงทั่วไป, และข้อเท็จจริง

รูปแบบ กริยา + s/es (สำหรับบุคคลเอกพจน์ที่ 3)

ตัวอย่าง

- He plays football every day. เขาเล่นฟุตบอลทุกวัน
(ฮี เพลย์ส ฟุตบอล เอเวอรี เดย์)
- The sun rises in the east. พระอาทิตย์ขึ้นทางทิศตะวันออก
(เดอะ ซัน ไรซิส อิน ดิ อีสท์)

Present Continuous Tense

การใช้ สำหรับการกระทำที่เกิดขึ้นตอนนี้, การกระทำชั่วคราว, และการกระทำที่กำลังดำเนินอยู่

รูปแบบ am/is/are + กริยา + -ing

ตัวอย่าง

- I am reading a book right now. ฉันกำลังอ่านหนังสืออยู่ตอนนี้
(ไอ แอม รีดดิ้ง อะ บุ๊ค ไรท์ นาว)
- She is studying for her exam. เธอกำลังศึกษาสำหรับการสอบของเธอ
(ซี อีส สตั๊ดดี้อิง ฟอร์ เฮอร์ เอ็กแซม)

Past Simple Tense

การใช้ สำหรับการกระทำที่เกิดขึ้นในอดีต

รูปแบบ กริยาปกติ กริยา + -ed (กริยาไม่ปกติ มีรูปแบบอดีตเฉพาะ)

ตัวอย่าง

- They played basketball yesterday. พวกเขาเล่นบาสเก็ตบอลเมื่อวานนี้
(เดย์ เพลย์ด บาสเก็ตบอล เยสเตอร์เดย์)
- I went to the beach last summer. ฉันไปที่ชายหาดเมื่อฤดูร้อนที่แล้ว
(ไอ เวนท์ ทู เดอะ บีช ลาสท์ ซัมเมอร์)

Chapter 17

English Pronunciation

การออกเสียงภาษาอังกฤษ

Vowel Sounds Long and Short Vowels

(เวา-เอล ชาวด์ส ลอง แอนด์ ชอร์ต เวา-เอลส์)

เสียงสระ สระยาวและสระสั้น

Long vowels (เสียงสระเสียงยาว) จะออกเสียงชัดเจนและยืดออก มักจะมีตัวอักษรเดี่ยวหรือมีตัวอักษรตามด้วย e ที่เงียบ

Examples ตัวอย่าง

☐	Long a	a	in	cake (เค้ก)
☐	Long e	e	in	feet ฟีต
☐	Long i	i	in	bike ไบค์
☐	Long o	o	in	boat โบท
☐	Long u	u	in	cube คิวบ์

Short vowels (สระเสียงสั้น) จะออกเสียงสั้นและสั้น มักใช้ตัวอักษรเพียงตัวเดียว

Examples

☐	Short a	a	in	cat แคท
☐	Short e	e	in	bed เบด
☐	Short i	i	in	sit ซิต
☐	Short o	o	in	hot ฮอต

Short u u in but บัท

Consonant Sounds

(คอน-โซ-แนนท์ ซาวด์ส)

เสียงพยัญชนะ

เสียงพยัญชนะ จะเกิดจากการขัดขวางการไหลของอากาศในปากหรือลำคอ โดยสามารถแบ่งประเภทตามตำแหน่งของการออกเสียง, วิธีการออกเสียง, และการมีเสียง

ตำแหน่งของการออกเสียง หมายถึง ส่วนของปากที่เสียงถูกสร้างขึ้น ตัวอย่างเช่น

- Labial (เลเบียล) เสียงที่เกิดจากริมฝีปาก (เช่น /p/, /b/, /m/)
- Dental (เดนเทิล) เสียงที่เกิดจากฟัน (เช่น /f/, /v/, /θ/, /ð/)
- Alveolar (แอลวีโอลาร์) เสียงที่เกิดจากสันเหงือก (เช่น /t/, /d/, /s/, /z/, /n/, /l/)
- Palatal (พาลาเทิล) เสียงที่เกิดจากเพดานปาก (เช่น /j/, /ʃ/, /tʃ/)
- Velar (วีลาร์) เสียงที่เกิดจากแผ่นลิ้น (เช่น /k/, /g/, /ŋ/)
- Glottal (กลอทเทิล) เสียงที่เกิดจากช่องเสียง (เช่น /h/)

วิธีการออกเสียง หมายถึง วิธีการที่อากาศถูกขัดขวาง ตัวอย่างเช่น

- Stop (สต๊อป) (เสียงระเบิด) เกิดจากการปิดกั้นการไหลของอากาศทั้งหมดและปล่อยออกมาทันที ตัวอย่าง /p/, /b/, /t/, /d/, /k/, /g/
- Fricative (ฟริเคทิฟ) (เสียงถึ) เกิดจากการบังคับให้อากาศไหลผ่านช่องแคบ สร้างเสียงเสียดทาน ตัวอย่าง /f/, /v/, /s/, /z/, /θ/ (เช่นในคำว่า think), /ð/ (เช่นในคำว่า this)

- Affricate (แอฟริเคท) (เสียงฝัด)** เกิดจากการหยุดการไหลของอากาศและปล่อยออกมาพร้อมกับเสียงเสียดทาน ตัวอย่าง/ tʃ/ (เช่นในคำว่า cheese), /dʒ/ (เช่นในคำว่า judge)
- Nasal (เนซัล) (เสียงจมูก)** เกิดจากการปล่อยให้อากาศไหลผ่านโพรงจมูก ตัวอย่าง/ m/, /n/, /ŋ/ (เช่นในคำว่า sing)
- Liquid (ลิควิด) (เสียงเหลว)** เกิดจากการขัดขวางการไหลของอากาศบางส่วน อนุญาตให้อากาศไหลไปที่ข้างลิ้น ตัวอย่าง/ l/, /r/

การมีเสียง หมายถึง การสั่นของสายเสียงในระหว่างการผลิตเสียง ตัวอย่างเช่น

- Voiced (วอยซ์) (เสียงก้อง)** เกิดจากการสั่นของสายเสียง ตัวอย่าง/ b/, /d/, /g/, /v/, /z/, /ʒ/ (เช่นในคำว่า measure)
- Voiceless (วอยซ์เลส) (เสียงไม่ก้อง)** เกิดโดยไม่ต้องมีการสั่นของสายเสียง ตัวอย่าง/ p/, /t/, /k/, /f/, /s/, /ʃ/ (เช่นในคำว่า shoe)

Stress and Intonation

(สเตรส แอนด์ อิน-โท-เน-ชัน)

การเน้นเสียง

Stress (การเน้นเสียง) คือการเน้นที่พยางค์ใดพยางค์หนึ่งในคำศัพท์ ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อความหมาย และการออกเสียงของคำศัพท์ได้

ตัวอย่าง

- 'record (เรค-คอร์ด) (noun) vs. record (รี-คอร์ด) (verb)
- 'present (เพรส-เซนท์) (noun) vs. present (พรี-เซนท์) (verb)

Intonation (การขึ้นเสียง) คือการขึ้นและลงของระดับเสียงในการพูด ซึ่งสามารถสื่อถึงอารมณ์ ความหมาย และคำถามต่างๆ ได้

ตัวอย่าง

- Rising intonation (ไรซิง อินโทเนชัน) (การขึ้นเสียงสูง) ที่ท้ายประโยคบ่งชี้ถึงคำถาม
(เช่น คุณมาไหม)
- Falling intonation (ฟอลลิง อินโทเนชัน) (การลงเสียงต่ำ) ที่ท้ายประโยคบ่งชี้ถึงคำบอกเล่า
(เช่น ฉันชอบพิซซ่า)
- Rising and falling intonation (ไรซิง แอนด์ ฟอลลิง อินโทเนชัน) (การขึ้นเสียงสูงและลงเสียง) สามารถใช้เพื่อแสดงความประหลาดใจหรือความตื่นเต้น

Chapter 18

English Vocabulary Building

การสร้างคลังคำศัพท์ภาษาอังกฤษ

Learning New Words Through Context

การเรียนรู้คำศัพท์ใหม่ผ่านบริบท

Contextual Learning (การเรียนรู้ตามบริบท) เป็นวิธีที่มีประสิทธิภาพในการขยายคลังคำศัพท์ของคุณ โดยการสังเกตว่ามีการใช้คำศัพท์ใหม่ในประโยคอย่างไร คุณสามารถอนุมานความหมายของคำศัพท์เหล่านั้นได้จากคำและวลีที่อยู่รอบข้าง

เคล็ดลับในการเรียนรู้คำศัพท์ใหม่ผ่านบริบท

- Read widely** (อ่านอย่างหลากหลาย) ยิ่งคุณอ่านมากเท่าไร คุณก็จะมีโอกาสพบกับคำศัพท์ใหม่มากขึ้น
- Pay attention to the surrounding words** (ใส่ใจในคำที่อยู่รอบ ๆ) มองหาสัญญาณที่สามารถช่วยให้คุณเข้าใจความหมายของคำใหม่ได้ เช่น อาจมีคำพ้องความหมาย คำตรงข้าม หรือคำจำกัดความให้
- Use a dictionary or thesaurus** (ใช้พจนานุกรมหรืออรรถาภิธาน) หากคุณยังไม่แน่ใจความหมายของคำ ให้ใช้เครื่องมืออ้างอิง
- Create your own sentences** (สร้างประโยคของคุณเอง) ลองใช้คำใหม่ในประโยคของคุณเองเพื่อเสริมสร้างความเข้าใจ
- Keep a vocabulary journal** (เก็บบันทึกคำศัพท์) เขียนคำใหม่และความหมายของมัน รวมถึงตัวอย่างการใช้งาน

Using a Dictionary and Vocabulary Apps

การใช้พจนานุกรมและแอปคำศัพท์

Dictionnaires & vocabulary apps (พจนานุกรมและแอปคำศัพท์) เป็นเครื่องมืออันล้ำค่าสำหรับการขยายคำศัพท์และพัฒนาทักษะทางภาษาของคุณ

Dictionnaires (พจนานุกรม)

- Print dictionaries** (พจนานุกรมแบบเล่ม) ครอบคลุมเนื้อหาอย่างครบถ้วน รวมถึงคำจำกัดความ การออกเสียง ตัวอย่างการใช้งาน และนิรุกติศาสตร์
- Online dictionaries** (พจนานุกรมออนไลน์) เข้าถึงได้ทันที โดยมักมีการออกเสียง คำพ้องความหมาย คำตรงข้าม และเกมคำศัพท์

Vocabulary Apps (แอปคำศัพท์)

- Features** (ลักษณะ) แฟลชการ์ด แบบทดสอบ เกมคำศัพท์ คำแนะนำการออกเสียง และแผนการเรียนรู้ส่วนบุคคล
- Benefits** ประโยชน์ สะดวก โต้ตอบได้ และมักปรับให้เหมาะกับความต้องการในการเรียนรู้ที่เฉพาะเจาะจง

Tips for Effective Use (เคล็ดลับการใช้งานอย่างมีประสิทธิภาพ)

- Choose the right tools** (เลือกเครื่องมือที่เหมาะสม) พิจารณาสไตล์การเรียนรู้และเป้าหมายของคุณเมื่อเลือกพจนานุกรมและแอปพลิเคชัน
- Use them regularly** (ใช้งานอย่างสม่ำเสมอ) การฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอเป็นกุญแจสำคัญในการเพิ่มพูนคำศัพท์
- Explore different features** (สำรวจฟีเจอร์ต่าง ๆ) ทดลองใช้ฟังก์ชันต่าง ๆ เพื่อหาสิ่งที่เหมาะสมที่สุดสำหรับคุณ
- Create a learning routine** (สร้างกิจวัตรการเรียนรู้) กำหนดเวลาทุกวันสำหรับการศึกษากลับเกี่ยวกับคำศัพท์
- Use context clues** (ใช้สัญญาณจากบริบท) ฝึกการคาดเดาความหมายของคำจากสิ่งรอบข้าง

Practicing Vocabulary Through Games and Exercises

การฝึกคำศัพท์ผ่านเกมและแบบฝึกหัด

Games and exercises (เกมและแบบฝึกหัด) สามารถทำให้การเรียนรู้คำศัพท์ใหม่สนุกและน่าสนใจต่อไปนี่คือวิธีการยอดนิยมบางส่วน

Word Games (เกมคำศัพท์)

- Crosswords** เป็นกีฬาต่อศัพท์อักษรไขว้ภาษาอังกฤษ ทักษะของการเล่นคือการประกอบตัวอักษรที่มีอยู่ให้เป็นคำในภาษาอังกฤษและต่อลงในช่องตารางบนกระดานให้เกิดผลดีที่สุดเมื่อสิ้นสุดการแข่งขันผู้ที่ได้คะแนนมากกว่าจะเป็นผู้ชนะ
- Scrabble** เกมต่อคำภาษาอังกฤษ โดยใช้ตัวอักษรภาษาอังกฤษมาเชื่อมต่อกันบนกระดาน โดยแต่ละตัวอักษรจะมีค่าคะแนนและช่องที่ลงตัวอักษรก็จะทำคะแนนได้ต่าง ๆ กันไป เป้าหมายของเกมคือการทำคะแนนให้สูงสุด สามารถวางคำได้ตามแนวนอนและแนวตั้ง ซึ่งจะช่วยให้คุณพัฒนาคำศัพท์ ได้เรียนรู้กับคำศัพท์ใหม่ ๆ
- Boggle** เกมคำศัพท์มักเกี่ยวข้องกับการค้นหาคำที่ซ่อนอยู่จากชุดตัวอักษรสร้างคำใหม่จากตัวอักษรเหล่านั้นหรือสร้างประโยคโดยใช้คำศัพท์บางอย่าง การเล่นเกมคำศัพท์ประเภทนี้เป็นภาษาอังกฤษสามารถช่วยในการพัฒนาความรู้ความเข้าใจและรักษาสุขภาพสมองได้เนื่องจากผู้เล่นต้องคิดวิเคราะห์และวิพากษ์วิจารณ์ในขณะที่สนุกสนาน การเล่นเกมออนไลน์เหล่านี้กับผู้คนจากทั่วทุกมุมโลกเปิดโอกาสให้มีปฏิสัมพันธ์ทางสังคม
- Wordle** เป็นเกมทายศัพท์บนเว็บเบราว์เซอร์ที่คิดค้นโดยจอร์จ วอร์ดเดล ผู้เล่นมีโอกาส 6 ครั้งในการทายคำศัพท์ 5 ตัวอักษรโดยในแต่ละครั้งผู้เล่นจะได้รับคำใบ้เป็นสีต่าง ๆ ซึ่งจะบอกว่ามีตัวอักษรหรืออยู่ในตำแหน่งถูกต้องหรือไม่

Vocabulary Exercises (แบบฝึกหัดคำศัพท์)

- Flashcard drills** (การฝึกด้วยการ์ดคำศัพท์) สร้างหรือใช้การ์ดคำศัพท์เพื่อฝึกคำศัพท์และความหมายของพวกมัน
- Sentence completion** (การเติมประโยค) เติมช่องว่างด้วยคำศัพท์ที่ต้องการ

- Synonyms and antonyms** (คำพ้องความหมายและคำตรงข้าม) จับคู่คำกับคำพ้องความหมายหรือคำตรงข้าม
- Word association** (การเชื่อมโยงคำ) คิดถึงคำหรือความคิดที่เกี่ยวข้องกับคำศัพท์ที่กำหนด

Chapter 19

English Listening and Comprehension

การฟังและทำความเข้าใจภาษาอังกฤษ

Listening to English conversations and news

การฟังบทสนทนาและข่าวสารภาษาอังกฤษ

Listening to English conversations and news (การฟังบทสนทนาและข่าวภาษาอังกฤษ) เป็นวิธีที่ดีในการพัฒนาคำศัพท์ การออกเสียง และความเข้าใจของคุณ

เคล็ดลับในการเริ่มต้น

- ค้นหาสิ่งที่คุณสนใจ ฟังบทความข่าว พอดแคสต์ ภาพยนตร์ รายการทีวี หรือเพลงที่คุณชอบ
- เริ่มจากสิ่งง่าย ๆ เลือกเนื้อหาที่เหมาะสมกับระดับภาษาอังกฤษของคุณในปัจจุบัน
- ฟังซ้ำ ๆ ฟังเนื้อหาเดิมหลายครั้งเพื่อพัฒนาความเข้าใจของคุณ
- จดบันทึก เขียนคำและวลีใหม่ที่คุณได้ยิน
- ฝึกพูด ลองพูดตามสิ่งที่คุณได้ยิน หรือสนทนากับตัวเองเกี่ยวกับหัวข้อที่คุณฟัง
- อย่ากลัวที่จะทำผิดพลาด ทุกคนย่อมทำผิดพลาดเมื่อต้องเรียนรู้ภาษาใหม่ แค่พยายามพัฒนาทักษะของคุณไปเรื่อย ๆ

แหล่งข้อมูลใช้ฝึกการฟังภาษาอังกฤษได้

- เว็บไซต์ข่าว หลายเว็บไซต์ข่าวมีเวอร์ชันเสียงและวิดีโอของบทความของพวกเขา
 - พอดแคสต์ มีพอดแคสต์หลากหลายหัวข้อให้เลือกฟัง
 - แอปพลิเคชันเรียนภาษา แอปเรียนภาษาหลายแอปมีแบบฝึกหัดความเข้าใจในการฟัง
 - YouTube มีวิดีโอมากมายบน YouTube ที่นำเสนอการสนทนาและข่าวสารภาษาอังกฤษ
- จำไว้ว่า สิ่งที่สำคัญที่สุดคือการฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอและสนุกไปกับมัน!

Understanding English Pronunciation and Intonation

ทำความเข้าใจการออกเสียงและการเรียงเสียงภาษาอังกฤษ

การออกเสียงภาษาอังกฤษ อาจเป็นเรื่องที่ท้าทายเนื่องจากมีเสียงที่หลากหลายและแตกต่างกันตามสำเนียง ต่อไปนี้คือเคล็ดลับบางประการที่จะช่วยให้คุณปรับปรุงการออกเสียงและการเน้นเสียง

สัทศาสตร์และอักษรสัทอักษรสากล (IPA)

- เรียนรู้สัทอักษรสากล (IPA)
ระบบนี้ให้การแทนเสียงที่สม่ำเสมอ ช่วยให้ท่านเข้าใจและออกเสียงได้อย่างถูกต้อง
- ฝึกแบบฝึกหัดสัทศาสตร์
ฝึกแยกเสียงเดี่ยวและฝึกการออกเสียงให้ถูกต้อง

การเงาเสียงและเลียนแบบเสียง

- การเงาเสียง
ฟังเจ้าของภาษาอังกฤษพูดและพยายามเลียนแบบการออกเสียงและน้ำเสียงของพวกเขา
- การเลียนแบบเสียง
พูดตามวลีหรือประโยคหลังจากเจ้าของภาษา โดยเน้นที่จังหวะและโทนเสียงของพวกเขา

การฟังและการวิเคราะห์

- ฟังอย่างตั้งใจ
ใส่ใจว่าผู้พูดเจ้าของภาษาออกเสียงคำและใช้น้ำเสียงอย่างไร
- วิเคราะห์เสียงและรูปแบบ
แยกคำออกเป็นเสียงเดี่ยวและระบุรูปแบบในการออกเสียง

การฝึกฝนและข้อเสนอแนะ

- ฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอ
ยิ่งคุณฝึกฝนมากเท่าไร การออกเสียงของคุณก็จะยิ่งดีขึ้น
- ขอข้อเสนอแนะ
ขอให้เจ้าของภาษาหรือครูสอนภาษาช่วยให้คำแนะนำเกี่ยวกับการออกเสียงของคุณ

การฝึกฝนสำเนียง

- พิจารณาการฝึกฝนสำเนียง หากคุณมีเป้าหมายการออกเสียงเฉพาะ ให้พิจารณาการฝึกกับโค้ชสอนภาษา หรือเข้าคลาสลดสำเนียง

Effective Note-Taking While Listening

การจดบันทึกอย่างมีประสิทธิภาพในขณะที่ฟัง

การจดบันทึกขณะฟัง จะช่วยให้คุณจดจำข้อมูล จัดระเบียบความคิด และทบทวนประเด็นสำคัญในภายหลังได้

กลวิธีที่จะช่วยพัฒนาทักษะการจดบันทึกของคุณ

การเตรียมตัวก่อนการฟัง

- กำหนดเป้าหมาย ตัดสินใจว่าคุณต้องการอะไรจากการฟังครั้งนี้
- สร้างโครงร่าง พัฒนาโครงสร้างสำหรับการจดบันทึก เช่น แผนผังความคิดหรือโครงร่าง

เทคนิคการฟังอย่างตั้งใจ

- ถอดความ กล่าวถึงประเด็นสำคัญใหม่ด้วยคำพูดของคุณเอง
- สรุป ย่อข้อมูลสำคัญเป็นบทสรุปสั้น ๆ
- ตั้งคำถาม ถามตัวเองเกี่ยวกับเนื้อหาเพื่อทำความเข้าใจให้ลึกซึ้งยิ่งขึ้น

กลวิธีในการจดบันทึก

- ใช้คำสำคัญและวลี มุ่งเน้นไปที่การจับประเด็นสำคัญ
- สร้างตัวย่อและสัญลักษณ์ พัฒนาระบบตัวย่อของคุณเองเพื่อประหยัดเวลา
- เน้นจุดสำคัญ ใช้สัญลักษณ์ภาพเพื่อเน้นข้อมูลที่สำคัญ
- เว้นที่ว่างสำหรับบันทึกเพิ่มเติม เพื่อที่ว่างสำหรับเพิ่มรายละเอียดหรือคำถามเพิ่มเติม

การทบทวนหลังการฟัง

- ทบทวนบันทึกของคุณ อ่านบันทึกของคุณเพื่อเสริมความเข้าใจและระบุช่องว่าง
- เชื่อมโยงความคิด เชื่อมโยงข้อมูลใหม่กับความรู้ที่มีอยู่แล้ว
- สรุปประเด็นสำคัญ สร้างบทสรุปสั้น ๆ ของข้อมูลที่สำคัญ

Chapter 20

English Speaking Practice

ฝึกพูดภาษาอังกฤษ

Speaking with Native English Speakers

การพูดคุยกับเจ้าของภาษาอังกฤษ

การพูดคุยกับเจ้าของภาษาอังกฤษ เป็นวิธีที่ดีเยี่ยมในการพัฒนาทักษะภาษาและสร้างความมั่นใจให้กับคุณ

เคล็ดลับที่จะช่วยให้คุณรู้สึกสบายใจมากขึ้นและทำให้การสนทนาของคุณมีประสิทธิภาพสูงสุด

Preparation การเตรียมตัว

- ฝึกฝนล่วงหน้า ซ้อมหัวข้อที่คุณต้องการพูดคุย และฝึกวลีหรือคำถามทั่วไป
- เรียนรู้สำนวนที่ใช้บ่อย ทำความคุ้นเคยกับสำนวนและสำนวนที่ใช้ในชีวิตประจำวัน ภาษาอังกฤษ
- อดทนกับตัวเอง อย่ากลัวที่จะทำผิดพลาด การเรียนรู้ภาษาใหม่ต้องใช้เวลา

กลวิธีในการสนทนา

- ถามคำถามปลายเปิด กระตุ้นการสนทนาโดยการถามคำถามที่ต้องการคำตอบมากกว่า ใช่ หรือ ไม่
- ฟังอย่างตั้งใจ ใส่ใจกับสิ่งที่อีกฝ่ายกำลังพูดและแสดงความสนใจในบทสนทนาของพวกเขา
- ใช้ภาษากาย สัญญาณที่ไม่ใช่คำพูดสามารถช่วยถ่ายทอดความหมายและแสดงให้เห็นว่าคุณมีส่วนร่วม
- อย่ากลัวที่จะขอคำอธิบายเพิ่มเติม หาก你不แน่ใจเกี่ยวกับบางสิ่ง อย่าลังเลที่จะขอคำอธิบายเพิ่มเติม

โปรแกรมแลกเปลี่ยนภาษา

- เข้าร่วมกลุ่มหรือโปรแกรมแลกเปลี่ยนภาษา เชื่อมต่อกับเจ้าของภาษาผ่านออนไลน์หรือแบบตัวต่อตัวเพื่อฝึกพูดและเรียนรู้จากกันและกัน

แหล่งข้อมูลออนไลน์

- ใช้ประโยชน์จากแพลตฟอร์มออนไลน์ หลายเว็บไซต์และแอปมีโอกาสในการฝึกพูดกับเจ้าของภาษา เช่น แพลตฟอร์มแลกเปลี่ยนภาษาและบริการวิดีโอแชท

Joining English Conversation Groups

การเข้าร่วมกลุ่มสนทนาภาษาอังกฤษ

การสนทนากลุ่มเป็นภาษาอังกฤษ เป็นวิธีที่ยอดเยี่ยมในการฝึกทักษะการพูดและพบปะผู้คนใหม่ๆ

เคล็ดลับสำหรับการเข้าร่วมและมีส่วนร่วมในกลุ่มเหล่านี้

Finding a Group จับกลุ่ม

- ตรวจสอบที่ศูนย์ชุมชนหรือห้องสมุดใกล้บ้าน หลายที่มีการจัดกลุ่มแลกเปลี่ยนภาษาหรือคลับสนทนา
- ค้นหาทางออนไลน์ ค้นหาแลกเปลี่ยนภาษาหรือการพบปะในพื้นที่ของคุณ
- เข้าร่วมฟอรัมออนไลน์ หรือกลุ่มโซเชียลมีเดีย เชื่อมต่อกับผู้เรียนภาษาอังกฤษคนอื่นและหาคลับสนทนา

เตรียมตัวสำหรับการพบปะครั้งแรก

- ตั้งเป้าหมาย ตัดสินใจว่าคุณต้องการบรรลุอะไรจากการเข้าร่วมกลุ่ม เช่น การพัฒนาการออกเสียง คำศัพท์ หรือความคล่องแคล่ว
- ฝึกฝนล่วงหน้า เตรียมหัวข้อหรือคำถามที่คุณต้องการพูดคุย
- เปิดใจกว้าง พร้อมที่จะลองสิ่งใหม่ ๆ และก้าวออกจากเขตสบายของคุณ

การมีส่วนร่วมในกลุ่ม

- มีส่วนร่วม ร่วมสนทนาและตั้งคำถาม
- ฟังอย่างตั้งใจ ใส่ใจกับสิ่งที่คนอื่นพูดและพยายามเข้าใจมุมมองของพวกเขา
- อดทน ใช้เวลาตัวเองปรับตัวกับพลวัตของกลุ่ม
- ให้กำลังใจผู้อื่น สนับสนุนและให้กำลังใจสมาชิกกลุ่มของคุณ

ใช้ประสบการณ์ให้เต็มที่

- ตั้งความคาดหวังที่เป็นจริง เข้าใจว่าความก้าวหน้าต้องใช้เวลาและความพยายาม
- เติบโตจากความสำเร็จของคุณ รับรู้ความสำเร็จของคุณและให้รางวัลตัวเองสำหรับความทุ่มเท
- ขอรับข้อเสนอแนะ ขอความคิดเห็นจากสมาชิกกลุ่มหรือครูสอนภาษาของคุณเกี่ยวกับความก้าวหน้าของคุณ

ภาคผนวก ง
รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิจัย

1. รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1.1 ดร.พิรุณ จันทราวาส

อาจารย์ประจำหลักสูตร สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา

1.2 ดร.พิสุทธิพงษ์ เอ็นดู

อาจารย์ประจำหลักสูตร สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
สาขาวิชาภาษาศาสตร์ คณะเทคโนโลยีการจัดการ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน วิทยาเขตสุรินทร์

1.3 ดร.สมโภชน์ ไ่ว้งษ์

อาจารย์ประจำหลักสูตร สาขาวิชาภาษาอังกฤษ
คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
วิทยาเขตเชียงใหม่

2. รายชื่อผู้เชี่ยวชาญการตรวจสอบและประเมินรูปแบบการพัฒนา

2.1 ผศ.ดร.อุเทน ลาพิงค์

อาจารย์ประจำหลักสูตรสาขาวิชาพุทธศาสนาและปรัชญา ปริญญาโท/เอก
คณะศาสนาและปรัชญา มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
วิทยาเขตล้านนา

2.2 ดร.สมิตไธโร อภิวัฒน์อมรกุล

อาจารย์ประจำหลักสูตรสาขาวิชาพุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนา
คณะศาสนาและปรัชญา มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
วิทยาเขตล้านนา

2.3 ดร.รณวีร์ พาผล

อาจารย์ประจำหลักสูตร สาขาวิชาภาษาอังกฤษ
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

2.4 ผศ.พูนสุข

อาจารย์ประจำหลักสูตร สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา

2.5 ดร.สรพันธ์ นันตะภูมิ

อาจารย์ประจำหลักสูตร สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
สาขาวิชาภาษาศาสตร์ คณะเทคโนโลยีการจัดการ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน วิทยาเขตสุรินทร์

ประวัตินักวิจัย

ชื่อ สกุล : พระมหามนตรี อธิการกันทร (อธิกาโร)
ตำแหน่ง : อาจารย์ประจำหลักสูตร คณะมนุษยศาสตร์ สาขาวิชาภาษาอังกฤษ

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2564 : M.A. (English) University of Mysore, India

พ.ศ. 2560 : ศน.บ. การสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
 วิทยาเขตล้านนา

ประวัติการทำงาน

พ.ศ. 2564 - ปัจจุบัน : อาจารย์ประจำหลักสูตร คณะมนุษยศาสตร์ สาขาวิชาภาษาอังกฤษ
 มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขต ล้านนา

ผลงานทางวิชาการ

พระธิดากร ขนติคุณธโร (มอรูวี), พระมหามนตรี อธิกาโร (อธิกการกันทร), สามเณรกิตติกร สมบุญ. (2568). การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเผยแผ่พระพุทธศาสนา ผ่านสื่อดิจิทัล. การประชุมวิชาการพระพุทธศาสนากับปัญญาประดิษฐ์ ครั้งที่ 2 ประจำปีการศึกษา 2568 (หน้า 212-220). มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา.

พระนพดล บันมะ, พระมหามนตรี อธิกการกันทร, อธิศักดิ์ แสนวังทอง. (2567). การอ่าน ภาษาอังกฤษ: ความท้าทายใหม่ผ่านกลวิธีการเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัล. วารสารวิชาการหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร, 16(47), 123-133.

ผลงานการวิจัย

สงัด เขียนจันทิก, พิทักษ์ แผงโกฏิ และ มนตรี อธิกการกันทร. (2022). พุทธจริยศาสตร์กับการพัฒนาระเบียบวินัย นักศึกษาชั้นปีที่ 4 สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัยวิทยาเขตล้านนา. วารสารสังคมศาสตร์และมานุษยวิทยาเชิงพุทธ, 7(4), หน้า 329-344.

สถานที่ทำงานปัจจุบัน : มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา 103 วัดเจดีย์หลวง
 ถ.พระปกเกล้า ต.พระสิงห์ อ.เมือง จ.เชียงใหม่ 50200 โทรศัพท์/โทรสาร. 0-5327-0975-6

ประวัติผู้ร่วมนักวิจัย

ชื่อ สกุล : ดร.ประดิษฐ์ คำมุงคุณ

ตำแหน่ง : อาจารย์ประจำหลักสูตร คณะมนุษยศาสตร์ สาขาวิชาภาษาอังกฤษ

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2561 : Ph.D (Linguistics) University of Mysore, India

พ.ศ. 2556 : M.A. (Linguistics) University of Mysore, India

พ.ศ. 2549 : พธ.บ.(ภาษาอังกฤษ) ม.มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ประวัติการทำงาน

พ.ศ. 2559 - ปัจจุบัน : อาจารย์ประจำหลักสูตร คณะมนุษยศาสตร์ สาขาวิชาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขต ล้านนา

ผลงานการวิจัย

ความวิตกกังวลในการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา (ทุนสนับสนุนจากโครงการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัยประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2560)

การพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและความมั่นใจในตนเองของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา (ทุนสนับสนุนจากเงินรายได้วิทยาเขตล้านนาทสถาบันวิจัยญาณสังวร มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัยประจำปีงบประมาณ 2564)

การพัฒนาศักยภาพการสื่อสารธรรมภาคภาษาอังกฤษของพระธรรมวิทยากรรุ่นใหม่ในการเผยแผ่หลักพุทธธรรมสำหรับชาวต่างชาติในจังหวัดเชียงใหม่ (ทุนอุดหนุนการวิจัยจากกองทุนส่งเสริมวิทยาศาสตร์ วิจัย และนวัตกรรม (ววน) สถาบันวิจัยญาณสังวร มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัยประจำปีงบประมาณ 2566)

สถานที่ทำงานปัจจุบัน : มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา 103 วัดเจดีย์หลวง ถ.พระปกเกล้า ต.พระสิงห์ อ.เมือง จ.เชียงใหม่ 50200 โทรศัพท์/โทรสาร. 0-5327-0975-6

ประวัติผู้ร่วมนักวิจัย

ชื่อ สกุล : ดร.วราสะยะ วราศยานนท์
ตำแหน่ง : อาจารย์ประจำหลักสูตร คณะมนุษยศาสตร์ สาขาวิชาภาษาอังกฤษ

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2561 : Ph.D (Linguistics) University of Mysore, India

พ.ศ. 2556 : พธ.ม. ภาษาศาสตร์

พ.ศ. 2554 : พธ.บ. บริหารการศึกษา

พ.ศ. 2553 : เปรียญธรรม ๙

ประวัติการทำงาน

พ.ศ. 2562 - ปัจจุบัน : อาจารย์ประจำหลักสูตร คณะมนุษยศาสตร์ สาขาวิชาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขต ล้านนา

ผลงานทางวิชาการ

วิเคราะห์การเรียนรู้ด้วยตนเองในการสื่อสารภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติในยุคดิจิทัลโดยยึดหลักธรรมอริยาบท 4 An Analysis of Self-Directed Learning for Thai Language Communication for Foreigners in the Digital Era Based on the Four Foundations of Success

ผลงานการวิจัย

การพัฒนาทักษะการเรียนรู้การสอนในระบบออนไลน์ของนักศึกษา สาขาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา The Development of Skill for Learning and Teaching English of Students of the Faculty of English, Mahamakut Buddhist University, Lanna Campus ตีพิมพ์บทความวิจัยฐาน 1 ในวารสารวิชาการธรรมทรรศน์ ปีที่ 22 ฉบับที่ 1 ประจำเดือนมกราคม - มีนาคม 2565 TCI กลุ่ม 1

การบูรณาการหลักธรรมทางพุทธศาสนากับภูมิปัญญาล้านนาเป็นฐานในการแก้ไขปัญหาไฟป่าและวิกฤตหมอกควันของจังหวัดเชียงใหม่ Integrating Buddhist Principles and Lanna Wisdom as a base for solving the forest fire and haze crisis in Chiang Mai มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัยปีงบประมาณ 2565

สถานที่ทำงานปัจจุบัน : มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา 103 วัดเจดีย์หลวง
ถ.พระปกเกล้า ต.พระสิงห์ อ.เมือง จ.เชียงใหม่ 50200 โทรศัพท์/โทรสาร. 0-5327-0975-6

ประวัติผู้ร่วมนักวิจัย

ชื่อ สกุล : นายธีรศักดิ์ แสนวังทอง

ตำแหน่ง : ประธานหลักสูตรและอาจารย์ประจำหลักสูตร คณะมนุษยศาสตร์
สาขาวิชาภาษาอังกฤษ

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2550 : M.A. (Linguistics) Delhi University (India)

พ.ศ. 2555 : บริหารธุรกิจบัณฑิต (บธ.บ.) สาขาการจัดการทั่วไป

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

พ.ศ. 2547 : ศน.บ. สาขาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
วิทยาเขตล้านนา

ประวัติการทำงาน

พ.ศ. 2562 - ปัจจุบัน : ประธานหลักสูตรและอาจารย์ประจำหลักสูตร คณะมนุษยศาสตร์
สาขาวิชาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขต ล้านนา

พ.ศ. 2554 - 2559 : อาจารย์ประจำหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการสอน
ภาษาอังกฤษ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา

พ.ศ. 2550 - 2554 : อาจารย์พิเศษ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา

ผลงานการวิจัย

การประเมินหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ (หลักสูตร
ปรับปรุง พ.ศ. 2554) คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา (ทุน
สนับสนุนจากเงินรายได้วิทยาเขตล้านนา สถาบันวิจัยญาณสังวร มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
ประจำปีงบประมาณ 2559)

การประเมินหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ.
2559) มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา (ทุนสนับสนุนจากเงินรายได้วิทยาเขต
ล้านนาสถาบันวิจัยญาณสังวร มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัยประจำปีงบประมาณ 2561)

การพัฒนาเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้นิทานอีสปของนักศึกษา คณะ
มนุษยศาสตร์ สาขาวิชาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา (ทุน

สนับสนุนจากเงินรายได้วิทยาเขตล้านนา สถาบันวิจัยญาณสังวร มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ประจำปีงบประมาณ 2562)

การบูรณาการหลักธรรมทางพุทธศาสนากับภูมิปัญญาล้านนา เพื่อลดการเผาป่าและวัสดุเหลือทิ้งทางการเกษตร จังหวัดเชียงใหม่ (ทุนอุดหนุนการวิจัยจากกองทุนส่งเสริมวิทยาศาสตร์ วิจัย และนวัตกรรม (ววน) สถาบันวิจัยญาณสังวร มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ประจำปีงบประมาณ 2566)

สถานที่ทำงานปัจจุบัน : มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา 103 วัดเจดีย์หลวง
ถ.พระปกเกล้า ต.พระสิงห์ อ.เมือง จ.เชียงใหม่ 50200 โทรศัพท์/โทรสาร. 0-5327-0975-6

ประวัติผู้ร่วมนักวิจัย

ชื่อ สกุล : พระนพดล บันมะ (ปกศสรวิโส)

ตำแหน่ง : อาจารย์ประจำหลักสูตร คณะมนุษยศาสตร์ สาขาวิชาภาษาอังกฤษ

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2565 : ศศ.ม. ภาษาอังกฤษศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

พ.ศ. 2560 : ศน.บ. การสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
วิทยาเขตล้านนา

ประวัติการทำงาน

พ.ศ. 2567 - ปัจจุบัน : อาจารย์ประจำหลักสูตร คณะมนุษยศาสตร์ สาขาวิชาภาษาอังกฤษ
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา

ผลงานทางวิชาการ

THE USE OF THE FRAYER MODEL TO DEVELOP GRADE 8 STUDENTS' VOCABULARY LEARNING AND READING COMPREHENSION.

การสร้างอัตลักษณ์ของชุมชนชาวพุทธล้านนา

การอ่านภาษาอังกฤษ:ความท้าทายใหม่ผ่านกลวิธีการเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัล

Digital Technology Application Guidelines for English Language Learning in
Buddhist Propagation Approaches to Buddhist Propagation via English and Digital
Technology in the 21st Century

สถานที่ทำงานปัจจุบัน : มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา 103 วัดเจดีย์หลวง
ถ.พระปกเกล้า ต.พระสิงห์ อ.เมือง จ.เชียงใหม่ 50200 โทรศัพท์/โทรสาร. 0-5327-0975-6